

**OBWIESZCZENIE NR 10
PREZESA URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO**

z dnia 30 marca 2010 r.

w sprawie ogłoszenia tekstu Załącznika 6, cz. III do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Na podstawie art. 3 ust. 2 w związku z art. 23 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.¹⁾) ogłasza się jako załącznik do niniejszego obwieszczenia Załącznik 6 – „Eksplatacja statków powietrznych”, cz. III „Operacje międzynarodowe – Śmigłowce”, obejmujący poprawki od 1 do 14-A – do Konwencji o międzynarodowym lotnic-

twie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.²⁾), przyjętej przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego
w z. Z. Mączka,
Wiceprezes Urzędu

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 558, z 2008 r. Nr 97, poz. 625, Nr 144, poz. 901, Nr 177, poz. 1095, Nr 180, poz. 1113 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 42, poz. 340.

²⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1963 r. Nr 24, poz. 137 i 138, z 1969 r. Nr 27, poz. 210 i 211, z 1976 r. Nr 21, poz. 130 i 131, Nr 32, poz. 188 i 189 i Nr 39, poz. 227 i 228, z 1984 r. Nr 39, poz. 199 i 200, z 2000 r. Nr 39, poz. 446 i 447, z 2002 r. Nr 58, poz. 527 i 528 oraz z 2003 r. Nr 70, poz. 700 i 701.

Załącznik do Obwieszczenia nr 10
Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego
z dnia 30 marca 2010 r.

Międzynarodowe normy i zalecane metody postępowania

Załącznik 6
Do Konwencji
o międzynarodowym lotnictwie cywilnym

Eksploatacja statków powietrznych

Część III

Operacje międzynarodowe — Śmigłowce

To wydanie obejmuje wszystkie zmiany przyjęte przez Radę przed 13 marca 2001 r. oraz zastępuje, od dnia 1 listopada 2001, wszystkie poprzednie wydania Części III Załącznika 6.

W celu uzyskania informacji dotyczących zastosowań norm i zalecanych metod postępowania *patrz* Wstęp.

Wydanie szóste
Czerwiec, 2007

Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego

Opublikowane oddzielnie w wydaniach: angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim przez Organizację Międzynarodową Lotnictwa Cywilnego cała korespondencja, z wyjątkiem zamówień i subskrypcji, powinna być kierowana do Sekretarza Generalnego.

Zamówienia powinny być przesyłane na jeden z niżej wymienionych adresów wraz z odpowiednim poświadczeniem opłaty (poświadczenie bankowe, czek lub pieniądze) w dolarach USA albo w walucie kraju, do którego kierowane jest zamówienie. Płatność kartami kredytowymi (American Express, MasterCard i Visa) przyjmowane jest w Zarządzie ICAO.

International Civil Aviation Organization. Attention: Document Sales Unit
999 University Street, Montreal, Quebec, Canada H3C 5H7
Telephone: +1 (514) 954-8022; Telex:05-24513; Facsimile: +1 (514) 954-6769; Sitatex: YULADYA;

Egypt. ICAO Regional Director, Middle East Office, Egyptian Civil Aviation Complex,
Cairo Airport Road, Heliopolis, Cairo 11776
Telephone: +20 (2) 267-4840; Facsimile: +20 (2) 267-4843; Sitatex: CAICAYA

France. Directeur régional de l'OACI, Bureau Europe et Atlantique Nord, 3 bis, villa Émile-Bergerat,
92522 Neuilly-sur-Seine (Cedex)
Téléphone: +33 (1) 46 41 85 85; Télécopieur: +33 (1) 46 41 85 00; Sitatex: PAREUYA

India. Oxford Book and Stationery Co., Scindia House, New Delhi 110001
or 17 Park Street, Calcutta 700016
Telephone: +91 (11) 331-5896; Facsimile: +91 (11) 332-2639

Japan. Japan Civil Aviation Promotion Foundation, 15-12, 1-chome, Toranomon, Minato-Ku, Tokyo
Telephone: +81 (3) 3503-2686; Facsimile: +81 (3) 3503-2689

Kenya. ICAO Regional Director, Eastern and Southern African Office, United Nations Accommodation,
P.O. Box 46294, Nairobi
Telephone: +254 (2) 622-395; Facsimile: +254 (2) 226-706; Sitatex: NBOCAYA

Mexico. Director Regional de la OACI, Oficina Norteamérica, Centroamérica y Caribe,
Masaryk No. 29-3er. piso, Col. Chapultepec Morales, México, D.F., 11570
Teléfono: +52 (5) 250-3211; Facsimile: +52 (5) 203-2757; Sitatex: MEXCAYA

Peru. Director Regional de la OACI, Oficina Sudamérica, Apartado 4127, Lima 100
Teléfono: +51 (1) 302260; Facsimile: +51 (1) 640393; Sitatex: LIMCAYA

Russian Federation, Aviaizdat, 48, 1. Franko Street, Moscow 121351
Telephone: +7 (095) 417-0405; Facsimile: +7 (095) 417-0254

Senegal. Directeur régional de l'OACI, Bureau Afrique occidentale et centrale, Boîte postale 2356, Dakar
Téléphone: +221 8-23-54-52; Télécopieur: +221 8-23-69-26; Sitatex: DKRCAYA

Slovakia. Air Traffic Services of the Slovak Republic, Letové prevádzkové služby Slovenskej Republiky,
State Enterprise, Letisko M.R. Štefánika, 823 07 Bratislava 21, Slovak Republik
Telephone: +421 (7) 4857 1111; Facsimile: +421 (7) 4857 2105

South Africa. Avex Air Training (Pty) Ltd., Private Bag X102, Halfway House, 1685, Johannesburg, Republic of South Africa
Telephone: +27 (11) 315-0003/4; Facsimile: +27 (11) 805-3649; E-mail: avex@iafrica.com

Spain. A.E.N.A – Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea, Calle Juan Ignacio Luca de Tena, 14,
Planta Tercera, Despacho 3. 11, 28027 Madrid
Teléfono: +34 (91) 321-3148; Facsimile: +34 (91) 321-3157; Correo electrónico: sssc.ventasoci@aena.es

Thailand. ICAO Regional Director, Asia and Pacific Office, P.O. Box 11, Samyaeak Ladprao, Bangkok 10901
Telephone: +66 (2) 537-8189; Facsimile: +66 (2) 537-8199; Sitatex: BKKCAYA

United Kingdom. Documedia Cheltenham Ltd., c/o Finance Department, 37 Windsor Street, Cheltenham,
Gloucestershire GL52 2DG
Telephone: +44 (1242) 235-151; Facsimile: +44 (1242) 584-139

9/01

Katalog publikacji i szkoleniowych pomocy audio-wizualnych ICAO

Wydawany corocznie Katalog obejmuje wszystkie publikacje i szkoleniowe pomoce audiowizualne, będące w ciągłej sprzedaży.

Comiesięczne dodatki informują o nowych publikacjach i szkoleniowych pomocach audiowizualnych oraz o zmianach, uzupełnieniach, przedrukach itp.

Dostępne w Dziale Sprzedaży Dokumentów, ICAO

**Międzynarodowe normy
i zalecane metody postępowania**

Załącznik 6
Do Konwencji
o międzynarodowym lotnictwie cywilnym

Eksploatacja statków powietrznych

Część III

Operacje międzynarodowe — Śmigłowce

To wydanie obejmuje wszystkie zmiany przyjęte przez Radę przed 13 marca 2001 r. oraz zastępuje, od dnia 1 listopada 2001, wszystkie poprzednie wydania Części III Załącznika 6.

W celu uzyskania informacji dotyczących zastosowań norm i zalecanych metod postępowania *patrz* Wstęp.

Wydanie szóste
Czerwiec, 2007

Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego

SPIS TREŚCI

Skróty i oznaczenia.....	<i>Strona</i> (ix)
Publikacje.....	(xii)
WSTĘP.....	(xv)

DZIAŁ I. OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1. Definicje.....	I-1-1
ROZDZIAŁ 2. Zastosowanie.....	I-2-1

DZIAŁ II. MIĘDZYNARODOWY ZAROBKOWY TRANSPORT LOTNICZY

ROZDZIAŁ 1. Ogólne.....	II-1-1
1.1 Przestrzeganie prawa, przepisów i procedur.....	II-1-1
1.2 Przestrzeganie prawa, przepisów i procedur państwa przez operatora zagranicznego.....	II-1-2
1.3 Zarządzanie bezpieczeństwem.....	II-1-3
1.4 Materiały niebezpieczne.....	II-1-3
1.5 Używanie środków psychoaktywnych.....	II-1-4
ROZDZIAŁ 2. Użytkowanie w locie.....	II-2-1
2.1 Pomoce operacyjne.....	II-2-1
2.2 Certyfikacja operacyjna oraz nadzór.....	II-2-1
2.3 Przygotowanie lotu.....	II-2-5
2.4 Procedury w locie.....	II-2-10
2.5 Obowiązki pilota-dowódcy.....	II-2-11
2.6 Obowiązki pracownika nadzorującego operacje lotnicze/dyspozytora lotniczego.....	II-2-12
2.7 Przewóz bagażu.....	II-2-12
ROZDZIAŁ 3. Ograniczenia użytkowe osiągnięć śmigłowca.....	II-3-1
3.1 Ogólne.....	II-3-1
3.2 Stosowane w odniesieniu do śmigłowców certyfikowanych zgodnie z Częścią IV Załącznika 8.....	II-3-1
3.3 Dane o przeszkodach.....	II-3-3
3.4 Dodatkowe wymagania dla wykonywania operacji na śmigłowcach w klasie osiągnięć 3 w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów (IMC) z wyłączeniem lotów specjalnych VFR.....	II-3-3
ROZDZIAŁ 4. Przyrządy, wyposażenie i lotnicze dokumenty śmigłowca.....	II-4-1
4.1 Ogólne.....	II-4-1

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.2	Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach.....	II-4-1
4.3	Rejestratory lotu.....	II-4-3
4.4	Instrumenty i wyposażenie dla VFR i IFR – w dzień i w nocy.....	II-4-6
4.5	Wszystkie śmigłowce w lotach nad wodą.....	II-4-8
4.6	Wszystkie śmigłowce w lotach nad wyznaczonymi obszarami lądowymi.....	II-4-9
4.7	Awaryjny nadajnik pozycji (ELT).....	II-4-10
4.8	Wszystkie śmigłowce w lotach na dużej wysokości.....	II-4-10
4.9	Wszystkie śmigłowce w warunkach oblodzenia.....	II-4-11
4.10	Śmigłowce podczas przewożenia pasażerów – wykrywanie istotnych zjawisk meteorologicznych.....	II-4-11
4.11	Wszystkie śmigłowce, które muszą spełniać normy certyfikacji hałasu zawarte w Załączniku 16, Tom I.....	II-4-11
4.12	Śmigłowce przewożące pasażerów – siedziska personelu pokładowego.....	II-4-12
4.13	Śmigłowce wymagające wyposażenia w transponder przekazujący wysokość ciśnieniową.....	II-4-12
4.14	Mikrofony.....	II-4-12
4.15	System monitorowania wibracji śmigłowca.....	II-4-12
ROZDZIAŁ 5. Wyposażenie śmigłowca w urządzenia łączności i nawigacyjne.....		II-5-1
5.1	Wyposażenie w urządzenia łączności.....	II-5-1
5.2	Wyposażenie w urządzenia nawigacyjne.....	II-5-1
5.3	Zabudowa.....	II-5-2
ROZDZIAŁ 6. Obsługa techniczna śmigłowca.....		II-6-1
6.1	Odpowiedzialność operatora w zakresie obsługi technicznej.....	II-6-1
6.2	Instrukcja kierowania obsługą u operatora.....	II-6-1
6.3	Program obsługi.....	II-6-2
6.4	Zapisy obsługi.....	II-6-2
6.5	Informacja o ciągłości zdatności do lotu.....	II-6-2
6.6	Modyfikacje i naprawy.....	II-6-3
6.7	Poświadczenie wykonania obsługi technicznej.....	II-6-3
6.8	Zapisy.....	II-6-3
ROZDZIAŁ 7. Załoga lotnicza śmigłowca.....		II-7-1
7.1	Skład załogi lotniczej.....	II-7-1
7.2	Obowiązki członka załogi lotniczej w sytuacjach niebezpiecznych.....	II-7-1
7.3	Programy szkolenia członka załogi lotniczej.....	II-7-1
7.4	Kwalifikacje.....	II-7-2
7.5	Wyposażenie załogi lotniczej.....	II-7-4
7.6	Czas lotu, okres pełnienia czynności lotniczych i okresy wypoczynku.....	II-7-4
ROZDZIAŁ 8. Pracownik nadzorujący operacje lotnicze/dyspozytor lotniczy.....		II-8-1
ROZDZIAŁ 9. Instrukcje, rejestry i zapisy.....		II-9-1
9.1	Instrukcja użytkownika w locie.....	II-9-1
9.2	Instrukcja kierowania obsługą przez operatora.....	II-9-1
9.3	Program obsługi.....	II-9-2
9.4	Dziennik podróży.....	II-9-2
9.5	Ewidencja przewożonego wyposażenia awaryjnego i ratowniczego.....	II-9-3
9.6	Zapisy rejestratora lotu.....	II-9-3

Spis treści

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

ROZDZIAŁ 10. Personel pokładowy.....	II-10-1
10.1 Wyznaczenie obowiązków w sytuacjach niebezpiecznych.....	II-10-1
10.2 Zabezpieczenie personelu pokładowego w czasie lotu.....	II-10-1
10.3 Szkolenie.....	II-10-1
10.4 Czas lotu, okres pełnienia czynności lotniczych i okresy wypoczynku.....	II-10-2
ROZDZIAŁ 11. Ochrona.....	II-11-1
11.1 Lista kontrolna w procedurze przeszukiwania śmigłowca.....	II-11-1
11.2 Programy szkolenia.....	II-11-1
11.3 Meldowanie o aktach bezprawnej ingerencji.....	II-11-1
DZIAŁ III. MIĘDZYNARODOWE LOTNICTWO OGÓLNE	
ROZDZIAŁ 1. Ogólne.....	III-1-1
1.1 Przestrzeganie prawa, przepisów i procedur.....	III-1-1
1.2 Materiały niebezpieczne.....	III-1-2
1.3 Używanie środków psychoaktywnych.....	III-1-2
ROZDZIAŁ 2. Użytkowanie w locie.....	III-2-1
2.1 Odpowiedniość pomocy operacyjnych.....	III-2-1
2.2 Minima użytkowe heliportu.....	III-2-1
2.3 Odprawa.....	III-2-1
2.4 Zdarność do lotu śmigłowca i środki ostrożności dotyczące bezpieczeństwa.....	III-2-1
2.5 Meldunki o pogodzie i prognozy pogody.....	III-2-2
2.6 Ograniczenia spowodowane warunkami meteorologicznymi.....	III-2-2
2.7 Heliporty zapasowe.....	III-2-3
2.8 Zaopatrzenie w paliwo i olej.....	III-2-4
2.9 Zaopatrzenie w tlen.....	III-2-5
2.10 Używanie tlenu.....	III-2-5
2.11 Instrukcja bezpieczeństwa w locie.....	III-2-5
2.12 Meldunki meteorologiczne pilota.....	III-2-6
2.13 Niebezpieczne warunki lotu.....	III-2-6
2.14 Sprawność członków załogi lotniczej.....	III-2-6
2.15 Członkowie załogi lotniczej na stanowiskach pracy.....	III-2-6
2.16 Procedury lotu wg wskazań przyrządów.....	III-2-6
2.17 Instrukcja – ogólne.....	III-2-7
2.18 Uzupełnianie paliwa z pasażerami na pokładzie lub z obracającym się wirnikiem.....	III-2-7
2.19 Loty nad wodą.....	III-2-7
ROZDZIAŁ 3. Ograniczenia użytkowe osiąarów śmigłowca	III-3-1
ROZDZIAŁ 4. Przyrządy, wyposażenie i dokumenty lotnicze śmigłowca.....	III-4-1
4.1 Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach.....	III-4-1
4.2 Instrumenty i wyposażenie w lotach wg VFR i IFR – w dzień i w nocy.....	III-4-3
4.3 Wszystkie śmigłowce w lotach nad wodą.....	III-4-4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.4	Wszystkie śmigłowce w lotach nad wyznaczonymi obszarami lądowymi.....	III-4-5
4.5	Wszystkie śmigłowce w lotach na dużej wysokości.....	III-4-5
4.6	Wszystkie śmigłowce, które muszą spełniać normy certyfikacji w zakresie hałasu zawarte w Załączniku 16, tomie I.....	III-4-5
4.7	Rejestratory lotu.....	III-4-6
4.8	Awaryjny nadajnik pozycji (ELT).....	III-4-8
4.9	Śmigłowce wymagające wyposażenia w transponder przekazujący wysokość ciśnieniową.....	III-4-9
4.10	Mikrofony.....	III-4-9
ROZDZIAŁ 5. Wyposażenie śmigłowca w urządzenia łączności i nawigacyjne.....		III-5-1
5.1	Wyposażenie w urządzenia łączności.....	III-5-1
5.2	Wyposażenie w urządzenia nawigacyjne.....	III-5-1
ROZDZIAŁ 6. Obsługa techniczna śmigłowca.....		III-6-1
6.1	Odpowiedzialność operatora w zakresie obsługi technicznej.....	III-6-1
6.2	Zapisy obsługi.....	III-6-1
6.3	Informacja o ciągłości zdatności do lotu.....	III-6-2
6.4	Modyfikacje i naprawy.....	III-6-2
6.5	Poświadczenie wykonania obsługi technicznej.....	III-6-2
ROZDZIAŁ 7. Załoga lotnicza śmigłowca.....		III-7-1
7.1	Kwalifikacje.....	III-7-1
7.2	Skład załogi lotniczej.....	III-7-1

DODATKI

DODATEK 1. Nadzór nad operacjami lotniczymi		APP-1-1
1.	Główne ustawodawstwo lotnicze.....	APP-1-1
2.	Szczególne regulacje operacyjne dotyczące eksploatacji.....	APP-1-1
3.	Struktura Władzy Lotniczej i funkcja nadzoru nad bezpieczeństwem.....	APP-1-1
4.	Wskazówki techniczne.....	APP-1-2
5.	Wykwalifikowany personel techniczny.....	APP-1-2
6.	Obowiązek licencjonowania i certyfikacji.....	APP-1-2
7.	Obowiązek ciągłego nadzoru.....	APP-1-2
8.	Postanowienia w kwestii bezpieczeństwa.....	APP-1-3
DODATEK 2. Dodatkowe wymagania dla wykonywania operacji na śmigłowcach w klasie osiągow 3 w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów (IMC)		APP-2-1
1.	Niezawodność silnika.....	APP-2-1
2.	Systemy i wyposażenie.....	APP-2-1
3.	Wymagania dotyczące minimalnej sprawności.....	APP-2-2
4.	Informacje instrukcji operacyjnej.....	APP-2-2
5.	Raportowanie zdarzeń.....	APP-2-3
6.	Planowanie przez operatora.....	APP-2-3
7.	Doświadczenie szkolenia i sprawdziany załogi lotniczej.....	APP-2-3
8.	Certyfikacja lub uprawnomocnienie operatora.....	APP-2-3

Spis treści

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

DODATEK 3. Certyfikat operatora lotniczego (AOC).....	APP-3-1
1. Cel i zakres.....	APP-3-1
2. Wzór certyfikatu operatora lotniczego.....	APP-3-1
3. Specyfikacje operacyjne dla każdego modelu śmigłowca.....	APP-3-2

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK A. Ograniczenia użytkowe i osiągow śmigłowca.....	ATT A-1
Cel i zakres.....	ATT A-1
1. Definicje.....	ATT A-1
2. Ogólne.....	ATT A-1
ZAŁĄCZNIK B. Rejestratory lotu.....	ATT B-1
Wprowadzenie.....	ATT B-1
1. Rejestrator danych o locie (FDR).....	ATT B-1
2. Rejestrator głosu w kabinie pilotów (CVR).....	ATT B-2
3. Przeglądy systemów FDR i CVR.....	ATT B-4
ZAŁĄCZNIK C. Czas lotu i ograniczenia czasu pełnienia czynności lotniczych.....	ATT C-1
1. Cel i zakres.....	ATT C-1
2. Ogólne.....	ATT C-1
3. Definicje.....	ATT C-2
4. Komentarz do definicji.....	ATT C-3
5. Rodzaje ograniczeń.....	ATT C-3
6. Tablica przykładowa.....	ATT C-4
ZAŁĄCZNIK D. Zaopatrzenie w środki medyczne.....	ATT D-1
ZAŁĄCZNIK E. Wykaz wyposażenia minimalnego (MEL).....	ATT E-1
ZAŁĄCZNIK F. Certyfikat operatora lotniczego i jego uprawnocnienie.....	ATT F-1
1. Cel i zakres.....	ATT F-1
2. Wymagane techniczne dla oceny bezpieczeństwa.....	ATT F-1
3. Procedury zatwierdzeń.....	ATT F-3
4. Czynności podejmowane przy akceptacji.....	ATT F-5
5. Inne uwagi dotyczące zatwierdzenia i akceptacji.....	ATT F-6
6. Uznawanie norm operacyjnych.....	ATT F-7
7. Zmiany do Certyfikatu Operatora Lotniczego.....	ATT F-7
ZAŁĄCZNIK G. System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów.....	ATT G-1
1. Wprowadzenie.....	ATT G-1
2. Organizacja.....	ATT G-1
3. Ważność.....	ATT G-2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.	Opracowanie.....	ATT G-2
5.	Dostępność.....	ATT G-2
6.	Zmiana.....	ATT G-2

ZAŁĄCZNIK H. Zawartość Instrukcji operacyjnej..... ATT H-1

1.	Struktura.....	ATT H-1
2.	Zawartość.....	ATT H-1

**ZAŁĄCZNIK I. Dodatkowe wskazówki dla wykonywania operacji na śmigłowcach
w 3 klasie osiąarów w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów (IMC) ATT I-1**

1.	Cel i zakres.....	ATT I-1
2.	Niezawodność silnika.....	ATT I-1
3.	Instrukcja operacyjna.....	ATT I-2
4.	Certyfikacja i recertyfikacja operatora.....	ATT I-2
5.	Wymagania dotyczące zezwoleń operacyjnych i programu obsługi.....	ATT I-2

Skróty i oznaczenia

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

SKRÓTY I OZNACZENIA

(stosowane w tym Załączniku)

Skróty

ADREP	Meldunek o wypadku/incydencie
ADS	Automatyczne zależne dozоровanie
AFCS	Układ automatycznego sterowania lotem
AIG	Badania wypadków i działalność zapobiegawcza
AOC	Lotnicza kontrola operacyjna
AOC	Certyfikat operatora lotniczego
ATC	Kontrola ruchu lotniczego
ATM	Zarządzanie ruchem lotniczym
ATS	Służby ruchu lotniczego
CAT I	Kategoria I
CAT II	Kategoria II
CAT III	Kategoria III
CAT IIIA	Kategoria III A
CAT IIIB	Kategoria III B
CAT IIIC	Kategoria III C
CDL	Wykaz odstępstw od konfiguracji
CFIT	Zderzenie z ziemią w locie sterowanym
cm	Centymetr
CPDLC	Środki łączności pomiędzy kontrolerem i pilotem, używające połączeń do kontroli ruchu lotniczego
CVR	Rejestrator głosu w kabinie pilotów
DA	Wysokość decyzyjna bezwzględna
DA/H	Wysokość decyzyjna bezwzględna/względna
D-FIS	Linia przekazu danych służbom informacji lotniczej
DH	Wysokość decyzyjna względna
DME	Odległościomierz
Distance	Pozioma odległość, którą przebył śmigłowiec od końca dostępnej długości startu
DR	
ECAM	Scentralizowany elektroniczny monitor statku powietrznego
EFIS	System elektronicznych przyrządów pokładowych
EGT	Temperatura gazów wylotowych
EICAS	System kontroli silnika i alarmowania załogi
ELT	Awaryjny nadajnik pozycji
ELT(AF)	Automatyczny stały awaryjny nadajnik pozycji
ELT(AP)	Automatyczny przenośny awaryjny nadajnik pozycji
ELT(AD)	Automatycznie uruchamiany awaryjny nadajnik pozycji
ELT(S)	Ratowniczy awaryjny nadajnik pozycji
EUROCA	Europejska Organizacja ds. Wyposażenia Lotnictwa Cywilnego
E	
EPR	Stopień sprężania silnika
FATO	Strefa końcowego podejścia i startu
FDAU	Urządzenie zbierające dane o locie
FDR	Rejestrator danych o locie
FM	Modulacja częstotliwości
ft	Stopa

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

g	Przyspieszenie ziemskie
hPa	Hektopaskal
HUMS	System monitoringu stanu i zużycia
IFR	Przepisy lotów wg wskazań przyrządów
ILS	System lądowań wg wskazań przyrządów
IMC	Warunki meteorologiczne lotów wg wskazań przyrządów
In Hg	Cał słupa rtęci
kg	Kilogram
km	Kilometr
LDAH	Dostępna długość lądowania
LDP	Punkt decyzyjny lądowania
LDRH	Wymagana długość lądowania
m	Metr
MDA	Minimalna wysokość zniżania odniesiona do poziomu morza (bezwzględna)
MDA/H	Minimalna wysokość zniżania odniesiona do poziomu morza/lotniska (bezwzględna/względna)
MDH	Minimalna wysokość zniżania odniesiona do poziomu lotniska (względna)
MEL	Wykaz minimalnego wyposażenia
MHz	Megaherc
MLS	Mikrofalowy system lądowania
MMEL	Główny wykaz wyposażenia minimalnego
MOPS	Zestawienie minimalnych osiągnięć użytkowych
NAV	Nawigacja, żegluga
N_1	Prędkość obrotowa turbiny wysokiego ciśnienia
N_f	Prędkość obrotowa turbiny swobodnej
N_g	Prędkość obrotowa gazogeneratora
NM	Mila morska
OCA	Wysokość nad progiem/lotniskiem (bezwzględna)
OCA/H	Wysokość nad progiem/lotniskiem (bezwzględna/względna)
OCH	Wysokość nad progiem/lotniskiem (względna)
PANS	Procedury dla lotniczych służb nawigacyjnych
PBN	Nawigacja oparta o charakterystyki systemów
PNR	Punkt bez powrotu
psi	Funty na cal kwadratowy
R	Promień wirnika
RCP	Wymagana charakterystyka łączności
RNAV	Nawigacja obszarowa
RNP	Wymagane osiągnięcia nawigacyjne
RTODR	Wymagana długość przerwanej startu
RVR	Zakres widzialności na drodze startowej
SI	Międzynarodowy układ jednostek
SICASP	Zespół ds. usprawnień radaru wtórnego dozoru i systemów unikania kolizji
SOP	Standardowe procedury operacyjne

Skróty i oznaczenia

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

T ₄	Temperatura gazów wylotowych silnika
TDP	Punkt decyzyjny startu
TIT	Temperatura na wlocie do turbiny
TLOF	Strefa przyziemienia i zaniku nośności
TODAH	Dostępna długość startu
TODRH	Wymagana długość startu
UTC	Światowy czas uniwersalny
VFR	Przepisy lotów z widocznością ziemi
VMC	Warunki meteorologiczne lotów z widzialnością
V _{TOSS}	Minimalna prędkość, przy której może być osiągnięte wznoszenie z niepracującą krytyczną jednostką napędową a pozostałych jednostkach pracujących zgodnie z zatwierdzonymi ograniczeniami użytkowymi
V _y	Prędkość najlepszego wznoszenia
WXR	Pogoda

Oznaczeni

<i>a</i>	
°C	Stopnie Celsjusza
%	Procent

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

PUBLIKACJE
(przywoływane w tym załączniku)

Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym
(Dokument 7300)

Europejska Organizacja Wyposażenia w Lotnictwie Cywilnym (EUROCAE) Dokumenty ED55 i ED56A

Sposoby Postępowania i Materiały Przewodnie do Przepisów o Międzynarodowym Transporcie Powietrznym
(Dokument 9587)

Protokół dotyczący zmian do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Artykuł 83 bis) (Dokument 9318)

Załączniki do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym

Załącznik 1 – Licencjonowanie personelu

Załącznik 2 – Prawo lotnicze

Załącznik 3 – Służba Meteorologiczna dla Międzynarodowej Żeglugi Powietrznej

Załącznik 4 – Mapy lotnicze

Załącznik 5 – Jednostki miar, którymi należy posługiwać się w operacjach powietrznych i naziemnych

Załącznik 6 – Eksploatacja statków powietrznych
Część I – *Międzynarodowe Lotnictwo Ogólne – Śmigłowce*
Część II – *Międzynarodowy Zarobkowy Transport Lotniczy – Śmigłowce*

Załącznik 8 – Zdatość do lotu statków powietrznych

Załącznik 9 – Ułatwienia

Załącznik 10 – Telekomunikacja Lotnicza
Tom III (Część I – *Systemy przekazu danych cyfrowych*,
Część II – *Systemy łączności głosowej*)

Tom IV (*Radar obserwacyjny i systemy zapobiegania kolizjom*)

Załącznik 11 – Służby Ruchu Lotniczego

Załącznik 12 – Poszukiwania i Ratownictwo

Załącznik 13 – Badanie Wypadków i Incydentów Lotniczych

Załącznik 14 – Lotniska
Tom I – *Budowa i Użytkowanie Lotnisk*
Tom II – *Heliporty*

Załącznik 15 – Lotnicze Służby Informacyjne

Załącznik 16 – Ochrona Środowiska
Tom I – *Hałas lotniczy*

Załącznik 18 – Bezpieczny Transport Powietrzny Ładunków Niebezpiecznych

Publikacje

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Procedury Służb Żeglugi Powietrznej
OPS – Użytkowanie statków powietrznych (Dok. 8168)
Tom I – *Procedury lotnicze*
Tom II – *Struktury procedur lotów z widocznością oraz według wskazań przyrządów*

ATM – Zarządzanie Ruchem Lotniczym (Dok. 4444)

Regionalne Procedury Dodatkowe (Dokument 7030)

Podręczniki

Podręcznik służb lotniskowych (Dokument 9137)
Część 1 – *Ratownictwo i zwalczanie pożarów*
Część 8 – *Służby operacyjne lotniska*

Podręcznik do meldunków o wypadku/incydencie (Podręcznik – ADREP) (Dokument 9156)

Podręcznik zdatności do lotu (Dokument 9760)

Podręcznik szkolenia w zakresie czynników ludzkich (Dokument 9683)

Podręcznik odladzania naziemnego i czynności przeciwoślodzeniowych (Dokument 9640)

Podręcznik procedur inspekcji operacyjnych, certyfikacji i ciągłego nadzoru (Dokument 8335)

Podręcznik wymaganych osiągnięć nawigacyjnych (RNP) (Dokument 9613)

Przygotowanie instrukcji operacyjnych (Dokument 9376)

Okólnik

Materiał doradczy w zakresie implementacji Artykułu 83 bis do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym
(Cir 295)

ZAŁĄCZNIK 6 – CZĘŚĆ III OPERACJE MIĘDZYNARODOWE – ŚMIGŁOWCE

WSTĘP

Rys historyczny

Normy i zalecane metody użytkowania statków powietrznych były przyjęte przez Radę po raz pierwszy zgodnie z warunkami Artykułu 37 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Chicago 1944 r.) w dniu 10 grudnia 1948 r. w odniesieniu do Międzynarodowego Transportu Lotniczego oraz w dniu 2 grudnia 1968 r. w odniesieniu do Międzynarodowego Lotnictwa Ogólnego. Te dokumenty zawierające wymienione normy i zalecane metody są obecnie oznaczone jako Załącznik 6, Część I i Część II odpowiednio, do Konwencji. Ogólnie Część I i Część II odnoszą się do użytkowania samolotu; żadna z nich nie ma zastosowania do użytkowania śmigłowców.

Z tego powodu, jako sposób uwzględniania warunków odnoszących się do użytkowania śmigłowców wprowadzona została Część III. Najpierw Komisja Żeglugi Powietrznej działając w myśl zalecenia 10/1 przyjętego przez posiedzenie w sprawie zapobiegania wypadkom lotniczym i ich badaniu (AIG – 1979) opracowała warunki dotyczące rejestratorów danych o locie i rejestratorów głosu w kabinie pilotów dla śmigłowców. Warunki te zostały przyjęte przez Radę 14 marca 1986 r., opublikowane 27 lipca 1986 r. i weszły w życie 20 listopada 1986 r. Następnie zostały opracowane przy udziale Zespołu ds. Użytkowania Śmigłowców obszerne normy i zalecane metody postępowania obejmujące inne zagadnienia użytkowania śmigłowców: te warunki włączone do Zmiany 1 zostały przyjęte przez Radę 21 marca 1990. Zmiana została opublikowana 30 lipca 1990 r. i weszła w życie 15 listopada 1990 r.

W tabeli A pokazano źródła kolejnych zmian łącznie z wykazem ich głównych treści oraz daty, w których Załącznik i zmiany były przyjęte przez Radę, kiedy zostały opublikowane i od kiedy weszły w życie.

Zastosowanie

Normy i zalecane Praktyki zawarte w Załączniku 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych, Część I i Część II obejmują użytkowanie wszystkich samolotów w międzynarodowym lotnictwie cywilnym, z wyjątkiem gdzie jest wyszczególnione odstępstwo. Podobnie, normy i zalecane metody postępowania w Załączniku 6, Część III obejmują użytkowanie wszystkich śmigłowców w międzynarodowym lotnictwie cywilnym, lotnictwie ogólnym jak również w zarobkowym transporcie lotniczym.

Działania Umawiających się Państw

Zgłaszanie różnic. Zwrócono uwagę Umawiających się państw na obowiązek wynikający z Artykułu 38 Konwencji, zgodnie z którym państwa uczestniczące w Konwencji są zobowiązane do powiadamiania Organizacji o wszelkich różnicach pomiędzy ich własnymi wymaganiami i zaleceniami, a normami międzynarodowymi zawartymi w tym Załączniku, jak również o wszelkich zmianach. Umawiające się Państwa są proszone o rozszerzenie takich informacji na wszystkie różnice występujące w zaleceniach zawartych w Załączniku oraz na wszystkie zmiany, jeżeli informacja o takich różnicach jest ważna dla bezpieczeństwa żeglugi powietrznej. Ponadto, zachęca się Umawiające się Państwa do bieżącego informowania o zmianach, które mogą w ich wyniku wystąpić lub o wycofaniu wszelkich różnic, które zgłoszono uprzednio. Specjalne zapytanie o informacje o różnicach będzie wysyłane do państw uczestniczących w Konwencji natychmiast po przyjęciu każdej zmiany do tego Załącznika.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga państw została również zwrócona na wymagania Załącznika 15 odnoszące się do publikowanych różnic pomiędzy państwowymi przepisami i ich stosowaniem a odpowiednimi normami i zalecanymi metodami postępowania ICAO. Publikowanie to powinno mieć miejsce poprzez Lotniczą Służbę Informacyjną, jako dodatkowe w stosunku do wymagania pod adresem państw, zawartego w Artykule 38 Konwencji.

Ogłaszanie informacji. Ustalanie i usuwanie zmian w zakresie ułatwień, służb i procedur rzutujące na użytkowanie statków powietrznych przeprowadzane zgodnie z normami i zalecanymi metodami postępowania wymienionymi w Załączniku powinny być podane do wiadomości i wprowadzone w życie zgodnie z wymaganiami Załącznika 15.

Status elementów składowych Załącznika

Załącznik składa się z następujących elementów, z których jednakże nie wszystkie są konieczne w każdym Załączniku. Części te mają następujący status.

1. – *Materiał składający się na Załącznik zasadniczy:*

a) *Normy i zalecane metody postępowania* przyjęte przez Radę na podstawie postanowienia Konwencji. Są one określone następująco:

Norma: Każde wyszczególnienie dotyczące charakterystyki fizycznej, układu, sprzętu, osiągnięć, personelu lub procedury, których ujednoczycie uznano za konieczne dla bezpieczeństwa lub regularności międzynarodowej żeglugi powietrznej i do których Umawiające się Państwa będą się stosować zgodnie z Konwencją; w przypadku braku możliwości przestrzegania tego, obowiązkowe jest powiadomienie Rady zgodnie z Artykułem 38.

Zalecenia: Każde wyszczególnienie dotyczące charakterystyki fizycznej, układu, sprzętu, osiągnięć, personelu lub procedury, którego ujednoczycie stosowanie uznano za pożądane w interesie bezpieczeństwa, regularności lub skuteczności międzynarodowej żeglugi powietrznej i do których stosowania Umawiające się Państwa dołożą wszelkich starań zgodnie z Konwencją.

b) *Dodatki* zawierające materiał zgrupowany dla wygody oddzielnie, ale będący częścią norm i zalecanych metod postępowania przyjętych przez Radę.

c) *Definicje* pojęć użytych w normach i zalecanych metodach postępowania, które nie są samookreśleniem i dlatego nie posiadają znaczenia objaśniającego. Określenia nie mają statusu niezależnego, ale są zasadniczą częścią każdej normy i zalecanej metody postępowania tam, gdzie dane pojęcie jest użyte, wobec czego zmiana znaczenia pojęcia mogłaby rzutować na wyszczególnienia.

d) *Tabele i Rysunki* dodane do norm i zalecanych metod postępowania lub ilustrujące te normy i które są w nich przywołane, tworzą część stowarzyszoną z normami i zalecanymi metodami postępowania i mają ten sam status.

Należy odnotować, że niektóre normy w tym Załączniku mogą zawierać, przez przywołanie, inne wyszczególnienia mające status zaleceń. W takich przypadkach ten tekst zalecenia staje się częścią normy.

2. – *Materiał przyjęty przez Radę do publikacji w powiązaniu z normami i zalecanymi metodami postępowania*

Wstępy, obejmujące materiał historyczny i wyjaśniający oparty na działalności Rady i zawierający objaśnienia obowiązków państw w odniesieniu do zastosowania norm i zalecanych metod postępowania wynikających z Konwencji i z decyzji o przyjęciu;

b) *Wprowadzenia*, obejmujące materiał wyjaśniający umieszczany na początku części, rozdziałów lub działów Załącznika w celu pomocy w zrozumieniu i stosowaniu tekstu,

c) *Uwagi* umieszczone w odpowiednich miejscach tekstu w celu dodania rzetelnych informacji lub przywołań stanowiących podstawę normy lub zalecanych metod postępowania w danym zagadnieniu, ale nie stanowiące części norm lub zaleceń,

Załączniki zawierające dodatkowy materiał do norm i zalecanych metod postępowania albo zawierające rady dotyczące ich zastosowań.

Wstęp

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Wybór języka

Ten Załącznik jest przyjęty w sześciu językach: angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim. Każde państwo członkowskie jest proszone o wybranie jednego z tych tekstów w celu wprowadzenia do użytku państwowego i do innych potrzeb wynikających z Konwencji, albo przetłumaczenie tekstu na swój język państwowy oraz o odpowiednie poinformowanie o tym Organizacji.

Ustalenia wydawnicze

Przestrzegane są następujące ustalenia wydawnicze wprowadzone w celu rozróżnienia wzrokowego statusu każdego oznajmienia: *Norma* będzie pisana pismem zwykłym, antykwą; *Zalecenia* będą pisane pismem zwykłym, kursywą, *Status* będzie wskazany przez słowo **Zalecenie**; *Uwagi* będą pisane pismem zwykłym, kursywą, *Status* będzie wskazywany przez słowo *Uwaga*.

Następujące ustalenia wydawnicze znajdują się w pisaniu wyszczególnień: W przypadku *Norm* używane będzie słowo o znaczeniu obowiązku: musi... (shall), a w przypadku *Zaleceń* słowo posiłkowe o znaczeniu: powinien (should).

Jednostki miar używane w tym dokumencie są zgodne z Międzynarodowym Systemem Jednostek (SI) tak, jak przedstawiono w Załączniku 5 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym. Tam, gdzie Załącznik 5 pozwala na użycie jednostek alternatywnych do SI, te są pokazane w nawiasach za jednostkami podstawowymi. Jeżeli wymienione są dwa zestawy jednostek nie musi być uznane, że te pary wartości są takie same lub zamienne. Jednak można przyjąć, że bez względu na wyłącznie użyty zestaw jednostek równorzędny poziom bezpieczeństwa musi być osiągnięty.

Każde przywołanie do części tego dokumentu, które jest oznaczone przez numer i/lub tytuł, zawiera wszystkie dane o podziałach tej części.

Wszędzie w Załączniku, gdzie użyto rodzaju męskiego należy rozumieć odpowiednie stosowanie rodzaju żeńskiego.

Tabela A. Zmiany do Załącznika 6, Część III

<i>Zmiana</i>	<i>Źródło</i>	<i>Zawartość</i>	<i>Przyjęcie Publikacja Moc prawna</i>
1 wydanie	Posiedzenie Zespołu ds. Badania Wypadków Lotniczych i ich Zapobiegania. AIG (1979r.)	Postanowienia w sprawie rejestratorów lotu dla śmigłowców.	14 marca 1986 27 lipca 1986 20 listopada 1986
1 (2 wydanie)	Czwarte posiedzenie grupy ds. Użytkowania Śmigłowców. Prace studyjne Komisji Żeglugi Powietrznej; zmiany w wyniku zmian z 1990 r. do Załącznika 6, Część I i II	Wprowadzenie postanowień odnoszących się do użytkowania śmigłowców podobnych co do zakresu do zawartych w Załączniku 6, Część I i II w odniesieniu do samolotów. Te postanowienia łącznie z postanowieniami dotyczącymi rejestratorów lotu wprowadzonych wcześniej do pierwszego wydania Załącznika 6, Część III kończą wstępny etap opracowania norm i zalecanych metod postępowania w użytkowaniu śmigłowców; wprowadzenie postanowień odnoszących się do certyfikatu operatora lotniczego, wykazu minimalnego wyposażenia, instrukcji użytkowania i paru nowych definicji. Postanowienia służą zachowaniu odpowiedniości pomiędzy trzema częściami Załącznika 6; wprowadzenie materiałów przewodnich dotyczących zapisywania na FDR informacji o użytkowaniu w locie tych śmigłowców, które są wyposażone w wyświetlacze elektroniczne.	21 marca 1990 30 lipca 1990 15 listopada 1990
2	Piąte posiedzenie grupy do spraw operacyjnych, ósme posiedzenie na temat opinii o Konwencji Cywilnej Grupy ds. Separacji, posiedzenie Zespołu ds. Badania Wypadków Lotniczych i ich Zapobiegania (AIG/1992r.), prace studyjne Komisji Żeglugi Powietrznej	Weryfikacja definicji minimów użytkowych heliportu, wysokości decyzyjnej, minimalnej wysokości zniżania, wprowadzenie definicji dotyczącej nadmiarów wysokości podczas omijania przeszkód; wprowadzenie nowych definicji dla awaryjnego nadajnika pozycji (ELT), wymaganych osiągnięć nawigacyjnych (RNP) i typów RNP, wprowadzenie wymagania dotyczącego użycia rejestratorów danych o locie zapisujących na folii metalowej; wprowadzenie wymagań dotyczących przewożenia awaryjnego nadajnika pozycji (ELT) zastępujących postanowienie dotyczące radiowego wyposażenia ratowniczego i awaryjnej stacji lokacyjnej; wprowadzenie wymagania, że przewożone wyposażenie nawigacyjne ma umożliwić statkowi powietrznemu kontynuację zadania zgodnie z typem RNP przewidzianym dla zamierzonych tras lub obszarów.	21 marca 1994 25 lipca 1994 10 listopada 1994
3 (3 wydanie)	Prace Studyjne Komisji Żeglugi Powietrznej, piętnaste posiedzenie Grupy ds. Niebezpiecznych Ładunków, zmiany wydawnicze, uzgodnienie tekstu z Załącznikiem 6, Część I i II, wynikające stąd zmiany	wprowadzenie nowych i zweryfikowanych definicji; nowe postanowienie dotyczące zapobiegania wypadkom oraz programów bezpieczeństwa lotów; weryfikacja postanowień dotyczących: ułatwień użytkowania, symulacji w locie sytuacji niebezpiecznych, minimalnych wysokości lotu, czasu lotu, czasu pełnienia obowiązków i czasów odpoczynku członków załogi, przygotowanie lotu, zasilania w tlen, zadań członków załogi w miejscu pracy, obowiązków pracownika służb operacyjnych i nowe postanowienia w sprawie przewożenia bagażu,	10 marca 1995 24 lipca 1995 9 listopada 1995

Wstęp

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Zmiana	Źródło	Zawartość	Przyjęcie Publikacja Moc prawna
		weryfikacja postanowień dotyczących ograniczeń masy oraz pomocy medycznej; nowe postanowienia dotyczące wyposażenia tlenowego, weryfikacja postanowień dotyczących użytkowania śmigłowców zgodnie z VFR i IFR; nowe wymagania dotyczące programu szkolenia załogi lotniczej w zakresie wiedzy i umiejętności odnoszących się do wydolności człowieka i ich ograniczeń; weryfikacja nazewnictwa dotyczącego urzędników służb operacyjnych w celu ujednoczenia z Załącznikiem 1; weryfikacja zawartości instrukcji użytkowania, nowe postanowienia dotyczące minimów użytkowych heliportu, zasilania w tlen, ograniczenia czasu lotu i pełnienia obowiązków, procedury i listy sprawdzeń użytkowane przez załogę, wyszczególnienia do operacyjnego planu lotu, program szkolenia załogi lotniczej, program szkolenia dla osób przebywających w kabinie, instrukcja i przewodnik dotyczące bezpieczeństwa, program dotyczący bezpieczeństwa lotów i zapobiegania wypadkom, program i instrukcje dotyczące przypadkowości przy odlocie w zakresie kontroli masy i wyważenia; nowe postanowienia dotyczące czasu lotu, czasów pełnienia obowiązków i czasów odpoczynku w odniesieniu do personelu pokładowego oraz weryfikacja postanowień dotyczących szkolenia, weryfikacja postanowień dotyczących zapewnienia pierwszej pomocy medycznej oraz nowe postanowienia dotyczące listy wyposażenia minimalnego (MEL).	
4	Czwarte posiedzenie Zespołu ds. Usprawniania Wtórno Radaru Dozorowania i Systemu Unikania Kolizji (SICASP/4)	Wymaganie dotyczące wyposażenia śmigłowców w transpondery przekazujące wysokość ciśnieniową.	19 lutego 1996 15 lipca 1996 7 listopada 1996
5 (4 wydanie)	Pierwsze posiedzenie Grupy ds. Rejestratorów Lotu, Zespół Roboczy Zadania ICAO i środowiska lotniczego w sprawie CFIT, prace studyjne Komisji Żeglugi Powietrznej, Zmiana 162 do Załącznika 1, Zmiana 38 do Załącznika 11, Zmiany wydawnicze.	Wprowadzenie nowych i zweryfikowanych definicji instrukcji użytkowania statków powietrznych, listy odchyłeń od konfiguracji, zasady czynników ludzkich, wydolności człowieka, głównego wykazu wyposażenia minimalnego, substancji psychoaktywnych i wymaganych osiągnięć nawigacyjnych; weryfikacje uwag dotyczących wynajmu i wymiany; wprowadzenie uwagi dotyczącej użycia substancji psychoaktywnych; nowe i zweryfikowane wymagania dotyczące rejestratorów lotu; nowe i zweryfikowane postanowienia dotyczące zawartości instrukcji użytkowania przeniesione do załącznika; nowe postanowienia dotyczące odpowiedzialności państwa w odniesieniu do nadzoru użytkowania w świetle certyfikatu operatora powietrznego, zatwierdzenia instrukcji użytkowania oraz utworzenia systemu certyfikacji i ciągłego nadzoru nad operatorem; nowe postanowienia dotyczące odladzania i przeciwołdzenia statku powietrznego na ziemi, ograniczeń użytkowych osiągnięć samolotu, ograniczeń dotyczących masy, czułych wysokościomierzy ciśnieniowych oraz bieżącej praktyki drugiego pilota;	20 marca 1998 20 lipca 1998 5 listopada 1998

<i>Zmiana</i>	<i>Źródło</i>	<i>Zawartość</i>	<i>Przyjęcie Publikacja Moc prawna</i>
		zweryfikowane postanowienia dotyczące transponderów przekazujących wysokość ciśnieniową oraz nowe postanowienia dotyczące czynników ludzkich.	
6	Drugie posiedzenie Grupy ds. Rejestratorów Lotu, 32 Sesja Zgromadzenia, prace studyjne Komisji Żegluga Powietrznej	Zmiana nazwy „osoba przebywająca w kabinie” na „personel pokładowy”; zweryfikowanie definicji, nowe postanowienie dotyczące obowiązkowego przewożenia ELT pracującego na częstotliwościach 406 MHz i 121.5 MHz, transpondery przekazujące wysokość ciśnieniową oraz ustalenie daty zapisywania łączności w technice cyfrowej.	15 marca 1999 19 lipca 1999 4 listopada 1999
7	Prace studyjne Komisja Żegluga Powietrznej	Weryfikacja definicji i wprowadzenie definicji dotyczących operacji podejścia i lądowania wg wskazań przyrządów oraz wprowadzenie wymagania do postanowienia dotyczącego informacji o RVR oraz kryteria dotyczące operacji podejścia wg wskazań przyrządów, weryfikacja obowiązków pilota - dowódcy.	15 marca 2000 17 lipca 2000 2 listopada 2000
8 (5 wydanie)	Drugie posiedzenie Grupy ds. Rejestratorów Lotu, Trzecie posiedzenie grupy ds. Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej; Piąte posiedzenie Grupy ds. ciągłości zdadności do lotu, pracy studyjne Komisji Żegluga Powietrznej	Aktualizacja postanowień dotyczących rejestratorów lotu, uwzględniająca zapisywanie łączności w technice cyfrowej, wymagania dotyczące FDR dla nowych statków powietrznych weryfikacje wykazu parametrów, wprowadzenie dwugodzinnego okresu rejestracji przez CVR; zmiana klasyfikacji dotyczącej operacji podejścia i lądowania wg wskazań przyrządów; nowe postanowienia odnoszące się do podejścia z naprowadzaniem pionowym (APV); nowe definicje i aktualizacja postanowień dotyczących wymagań odnoszących się do obsługi oraz tłumaczenie na język angielski dokumentów dotyczących atestów certyfikacji hałasowej.	12 marca 2001 16 lipca 2001 1 listopada 2001
9	Zespół ds. Separacji i Bezpieczeństwa Przestrzeni Powietrznej, Prace studyjne Komisji Żegluga Powietrznej	a) Nowe postanowienie dotyczące wymagań w zakresie biegłości językowej; b) nowe definicje i postanowienia dotyczące systemu dokumentów związanych z bezpieczeństwem lotów u operatora; c) nowe definicje i postanowienia dotyczące bezpieczeństwa w organizacji obsługi naziemnej; d) upoważnienie przez państwo operatora do prowadzenia operacji w przestrzeni powietrznej, gdzie obowiązują RNP.	13 marca 2003 14 lipca 2003 27 listopada 2003
10	Szósta sesja Komitetu Lotniczej Ochrony Środowiska	Nowe ustalenia dotyczące odniesień do certyfikatu hałasu.	9 marca 2005 11 lipca 2005 24 listopada 2005
11	Drugie spotkanie Zespołu ds. Szkolenia i Licencjonowania Personelu lotniczego, Czternaste spotkanie Grupy ds. Przewyższenia nad przeszkodami, propozycja Stanów Zjednoczonych, 35 Sesja Zgromadzenia, 11 Konferencja Nawigacji Lotniczej	a) Wymagania odnośnie bieżącego doświadczenia i sprawdzianów umiejętności dla pilotów, ocena kompetencji, zarządzanie zagrożeniami i błędami oraz sprawdziany umiejętności dwa razy w roku; b) świadomość pilotów o wymaganiach operacyjnych określonych przez opracowane procedury; c) kwalifikacje dla pracowników nadzorujących operacje lotnicze/dyspozytorów lotniczych oraz elementy krytyczne w systemie prawnym państwa; d) przewóz kopii Certyfikatu Operatora Lotniczego; oraz e) zapisy dotyczące zarządzania bezpieczeństwem oraz odniesienia do nowych materiałów doradczych dotyczących założeń akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa.	14 marca 2006 17 lipca 2006 23 listopada 2006

Wstęp

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Zmiana	Źródło	Zawartość	Przyjęcie Publikacja Moc prawna
12 (Wydanie 6)	Komisja Nawigacji Lotniczej, Pierwsze spotkanie Zespołu ds. Operational Data Link (OPLINKP/1), oraz badania ocenione przez zespół ds. Śmigłowców i Pionowzlotów	a) Zmiany do norm mające na celu ułatwienie implementacji dostępnej technologii związanej z użyciem automatycznego nadzoru zależnego-kontrakt (ADS-C) oraz wprowadzenie wymaganych osiągnięć łączności (RCP); b) ściślejsze dostosowanie zapisów Załącznika 6, Część III do uznawanych norm; c) zmiana definicji klas osiągnięć; d) zmiana pozwalająca na takie wykonywanie lotów w klasie osiągnięć 2 i 3, żeby mieć cały czas na uwadze możliwość wykonania bezpiecznego lądowania przymusowego w przypadku wystąpienia awarii silnika; e) dodanie nowych zapisów dotyczących wykonywania operacji zarobkowego przewozu lotniczego w warunkach do lotów według wskazań przyrządów; f) nowa definicja terminu „operacja”; g) wprowadzenie „operacji przybrzeżnych”.	
13	Sekretariat; Sekretariat z Grupą Robczą ds. Wymaganych Osiągnięć Nawigacyjnych i Specjalnych Wymogów Operacyjnych (RNPSOR)	a) Zmiany do definicji i standardów i zalecanych metod postępowania prowadzących do zaostrzenia nadzoru i wymagań dla obcych operatorów i do ujednolicenia zawartości i, od 1 stycznia 2010 r., układu; oraz b) zmiany do definicji i standardów do ujednolicenia terminologii wymaganych osiągnięć nawigacyjnych (RNP) oraz nawigacji obszarowej (RNAV) z koncepcją nawigacji opartej na osiągnięciach (PBN).	
14-A	Siódme spotkanie zespołu operacyjnego (OPSSP/7); Sekretariat we współpracy z Zespołem ds. zapisów medycznych (MPSG)	a) Zmiana definicji „operacji podejścia i lądowanie przy użyciu procedur podejścia wg wskazań przyrządów” obniżająca RVR dla CAT II i CAT IIIA i III B; b) wyjaśnienie wymagań szkoleniowych dla personelu pokładowego w zakresie świadomości o materiałach niebezpiecznych; c) harmonizacja z zapisami Załącznika 6, Część I zapisów w zakresie stosowania symulatora lotu w celu utrzymania uprawnień pilota-dowodcy i drugiego pilota; d) poprawka wprowadzająca zmiany do załącznika 6 dotycząca zmiany wyposażenia medycznego przewożonego na pokładzie.	

ZAŁĄCZNIK 6 – CZĘŚĆ III

DZIAŁ I

OGÓLNE

MIĘDZYNARODOWE NORMY I ZALECANE METODY POSTĘPOWANIA

ROZDZIAŁ 1. DEFINICJE

Niżej wymienione określenia użyte w normach i zaleconych metodach postępowania mają, w kontekście międzynarodowych operacji wykonywanych przy użyciu śmigłowców, następujące znaczenia:

Prace lotnicze. Użytkowanie statku powietrznego, podczas którego statek ten jest użyty do wykonywania usług specjalnych takich jak: agrotechnika, budownictwo, fotogrametria, pomiary geodezyjne, obserwacje i patrolowanie, poszukiwanie i ratownictwo, reklama powietrzna itp.

Statek powietrzny. Każde urządzenie, które może uzyskiwać nośność w atmosferze z oddziaływania powietrza innego niż z oddziaływanie powietrza na powierzchnię ziemi.

Instrukcja użytkowania statku powietrznego. Instrukcja zatwierdzona przez państwo operatora, zawierająca procedury normalne, nienormalne i awaryjne, listy sprawdzeń, ograniczenia, informacje o osiągnięciach, szczegóły o systemach statku powietrznego oraz inne materiały odnoszące się do użytkowania statku powietrznego.

Uwaga. – Instrukcja użytkowania statku powietrznego jest częścią instrukcji operacyjnej.

Certyfikat Operatora Lotniczego (AOC). Certyfikat upoważniający operatora do wykonywania wyszczególnionych operacji w zarobkowym transporcie lotniczym.

Heliport zapasowy. Heliport, do którego może odbyć się lot, gdy kontynuowanie lotu lub lądowanie w zamierzonym Heliporcie okaże się niemożliwe lub niewskazane. Heliportami zapasowymi są:

Heliport zapasowy dla Heliportu startu. Heliport zapasowy, na którym statek powietrzny może lądować, jeżeli to jest konieczne w krótkim czasie po starcie, a nie jest możliwe użycie lotniska wylotu.

Trasowy heliport zapasowy. Heliport, na którym możliwe jest lądowanie śmigłowca po wystąpieniu nienormalnych lub niebezpiecznych okoliczności podczas przelotu.

Trasowy heliport zapasowy dla heliportu docelowego. Heliport zapasowy, do którego śmigłowiec może się skierować, jeżeli lądowanie na lotnisku docelowym okaże się niemożliwe lub niewskazane.

Uwaga. – Heliport, z którego nastąpił wylot może także być trasowym heliportem zapasowym lub trasowym heliportem zapasowym dla heliportu docelowego.

Operacja podejścia i lądowania przy użyciu procedur podejścia wg wskazań przyrządów. Operacje podejścia i lądowania wg wskazań przyrządów są sklasyfikowane następująco:

Operacje nieprecyzyjnego podejścia i lądowania. Podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów, gdy użyte jest naprowadzanie poziome, ale nie jest użyte naprowadzanie pionowe.

Operacje podejścia i lądowania z naprowadzaniem pionowym. Podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów z użyciem naprowadzania poziomego i pionowego, ale nie spełniające wymagań ustalonych dla podejścia i lądowania precyzyjnego.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Operacje precyzyjnego podejścia i lądowania. Podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów z użyciem precyzyjnego poziomego i pionowego naprowadzania zgodnie z minimami z kategorii operacji.

Uwaga. – *Poziome i pionowe naprowadzenie odnosi się do naprowadzania zapewnianego albo przez:*

- a) *naziemne pomoce nawigacyjne albo*
- b) *dane nawigacyjne przygotowane komputerowo.*

Kategorie operacji precyzyjnego podejścia i lądowania:

Operacja w Kategorii I (CAT I). Precyzyjne podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów, gdy:

- a) wysokość decyzji jest nie mniejsza niż 60 m (200 stóp) oraz
- b) widzialność jest nie mniejsza niż 800 m lub zakres widzialności na drodze startowej/lądowania jest nie mniejszy niż 550 m.

Operacja w Kategorii II (CAT II). Precyzyjne podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów, gdy:

- a) wysokość decyzji jest mniejsza niż 60 m (200 stóp) ale nie mniejsza niż 30 m (100 stóp) oraz
- b) zakres widzialności na drodze startowej/lądowania jest nie mniejszy niż 300 m.

Operacja w Kategorii III A (CAT III A). Precyzyjne podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów, gdy:

- a) wysokość decyzji jest mniejsza niż 30 m (100 stóp) albo nie ma wysokości decyzji oraz
- b) zakres widzialności na drodze startowej/lądowania jest nie mniejszy niż 175 m.

Operacja w Kategorii III B (CAT III B). Precyzyjne podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów, gdy:

- a) wysokość decyzji jest mniejsza niż 15 m (50 stóp) albo nie ma wysokości decyzji oraz
- b) zakres widzialności na drodze startowej/lądowania jest mniejszy niż 175 m, ale nie mniejszy niż 50 m.

Operacja w Kategorii III C (CAT III C). Precyzyjne podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów, gdy nie ma ograniczeń odnośnie wysokości decyzji i zakresu widzialności na drodze startowej/lądowania.

Uwaga. – *Jeżeli wysokość decyzji (DH) i zakres widzialności na drodze startowej/lądowania należą do operacji różnych kategorii, operacje podejścia i lądowania wg wskazań przyrządów mogłyby być przeprowadzone zgodnie z wymaganiami kategorii najbardziej wymagającej (np. gdy wysokość decyzji DH wynika z CAT III A, ale zakres widzialności na drodze startowej/lądowania wynika z CAT III B, operację należy rozpatrywać jako CAT III B; operacje z DH z zakresu CAT II, ale RVR z zakresu CAT I – należy rozpatrywać jako operację CAT II).*

Faza podejścia i lądowania – śmigłowce. Część lotu z wysokości 300 m (1000 stóp) ponad wzniesienie strefy końcowej podejścia i startu (FATO), jeżeli planowane jest przekroczenie tej wysokości albo z punktu rozpoczęcia schodzenia w innych przypadkach do punktu lądowania lub udaremnionego lądowania.

Nawigacja obszarowa (RNAV). Metoda prowadzenia nawigacji pozwalająca na przeprowadzenie lotu po dowolnym zakładanym torze lotu w obrębie działania naziemnych pomocy nawigacyjnych lub pomocy nawigacyjnych usytuowanych w przestrzeni kosmicznej lub w ramach wydajności pomocy niezależnych lub ich kombinacji.

Uwaga. – *Nawigacja obszarowa obejmuje zarówno nawigację w oparciu o charakterystyki systemów, jak i inne operacje, które nie pasują do definicji nawigacji w oparciu o charakterystyki systemu.*

Dział I, Rozdział 1

Załącznik 6 - Eksploatacja Statków Powietrznych

Członek personelu pokładowego. Członek załogi, który w interesie bezpieczeństwa pasażerów wypełnia obowiązki powierzone mu przez operatora lub przez pilota – dowódcę statku powietrznego, ale który nie może działać jako członek personelu lotniczego.

Użytkowanie zarobkowe transportu lotniczego. Użytkowanie statków powietrznych do przewozu pasażerów, ładunków lub poczty w celu uzyskania zapłaty, albo do wynajęcia.

Wykaz odchyleń od konfiguracji (CDL). Wykaz ustalony przez organizację odpowiedzialną za projekt typu, posiadająca zatwierdzenie przez państwo projektu, które określa wszystkie zewnętrzne części tego typu statku powietrznego, jakich może brakować przed rozpoczęciem lotu, oraz, które zawierają, tam gdzie to jest konieczne, wszystkie informacje o związanych z tym ograniczeniach użytkowych i o zmianie osiągnięć.

Strefa zabudowana. W odniesieniu do miast lub osiedli, każda strefa, która jest używana głównie do celów zamieszkania, handlowych lub rekreacyjnych.

Otoczenie o nieprzystajnej zabudowie. Nieprzystajne otoczenie poza obszarem zabudowanym.

Członek załogi. Osoba upoważniona przez operatora do pełnienia obowiązków na pokładzie statku powietrznego w okresie pracy w powietrzu.

Ładunki niebezpieczne. Wyroby lub substancje, które mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia, bezpieczeństwa osobowego lub środowiska, które są wykazane na liście ładunków niebezpiecznych w Technicznych Instrukcjach albo są sklasyfikowane zgodnie z tymi Instrukcjami.

Uwaga.– Ładunki niebezpieczne są sklasyfikowane w Załączniku 18, Rozdział 3.

Wysokość decyzyjna odniesiona do poziomu morza – bezwzględna (DA)/poziomu lotniska – względna (DH). Wyszczególniona wysokość DA lub DH podczas podejścia precyzyjnego lub podejścia z naprowadzeniem pionowym, na której należy zacząć zaprzestanie podejścia, jeżeli widzialność wymagana do kontynuacji podejścia nie jest zachowana.

Uwaga 1.– Wysokość decyzyjna (DA) jest odniesiona do średniego poziomu morza, a wysokość (DH) jest odniesiona do wzniesienia progów drogi startowej/ładowania.

Uwaga 2.– Wymagane odniesienie wzrokowe oznacza, że sektor, w którym znajdują się pomoce wzrokowe, albo obraz podejścia powinny być widoczne dla pilota przez czas wystarczający do oceny pozycji samolotu oraz prędkości zmiany tej pozycji w odniesieniu do żądanego toru lotu. W operacjach Kategorii III wymagana wysokość decyzji połączona jest z odniesieniem do wymagań widzialności wyszczególnionych dla poszczególnych procedur i operacji.

Uwaga 3.– Dla wygody, gdy obydwa wyrażenia są użyte, mogą być one napisane w formie „decyzyjna wysokość lub w skrócie DA/H”.

Zdefiniowany punkt po starcie (DPATO). Punkt w czasie startu i początkowego wznoszenia, przed osiągnięciem którego zdolność śmigłowca do bezpiecznego kontynuowania lotu z niepracującym jednym silnikiem nie jest zapewniona i może okazać się wymagane przymusowe lądowanie.

Zdefiniowany punkt przed lądowaniem (DPBL). Punkt w fazie podejścia i lądowania, po osiągnięciu którego zdolność śmigłowca do bezpiecznego kontynuowania lotu z niepracującym jednym silnikiem nie jest zapewniona i może okazać się konieczne przymusowe lądowanie.

Uwaga.– Zdefiniowane punkty stosuje się wyłącznie w odniesieniu do śmigłowców wykonujących operacje w klasie osiągnięć 2.

Heliport wzniesiony. Heliport umiejscowiony na konstrukcji wzniesionej ponad ziemią.

Awaryjny nadajnik pozycji (ELT). Nazwa ogólna opisująca wyposażenie, które nadaje szczególny sygnał na wyznaczonej częstotliwości i zależnie od zastosowania, może być uruchomione w wyniku zderzenia lub ręcznie. ELT może być typu jednego z wymienionych:

Automatyczny stały awaryjny nadajnik pozycji (ELT(AF)). ELT uruchamiany automatycznie, zamocowany trwale w statku powietrznym.

Automatyczny przenośny awaryjny nadajnik pozycji (ELT(AP)). Automatycznie uruchamiany ELT, który jest sztywno zamocowany do statku powietrznego, ale łatwy do zdemontowania ze statku powietrznego.

Automatycznie uruchamiany awaryjny nadajnik pozycji (ELT(AD)). Awaryjny nadajnik pozycji, sztywno zamocowany do statku powietrznego, który jest automatycznie uruchamiany i aktywowany w wyniku zderzenia, a w niektórych przypadkach przez czujniki hydrostatyczne. Możliwe jest również uruchamianie ręczne.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Automatycznie uruchamiany awaryjny nadajnik pozycji (ELT(AD)). Awaryjny nadajnik pozycji, sztywno zamocowany do statku powietrznego, który jest automatycznie uruchamiany i aktywowany w wyniku zderzenia, a w niektórych przypadkach przez czujniki hydrostatyczne. Możliwe jest również uruchamianie ręczne.

Ratowniczy awaryjny nadajnik pozycji (ELT(S)). Awaryjny nadajnik pozycji, który może być zabrany ze statku powietrznego, tak składowany by jego użycie w przypadku zagrożenia było łatwe i uruchamiany ręcznie przez osoby poszukiwane.

Przelot. Część lotu od końca startu i fazy początkowego wznoszenia do rozpoczęcia schodzenia i fazy lądowania.

Uwaga. – Jeżeli nie jest zapewniony wzrokowo odpowiedni nadmiar wysokości nad przeszkodą, lot musi być zaplanowany tak, by zapewnić ten nadmiar z odpowiednim marginesem bezpieczeństwa. W przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej, użytkownicy mogą potrzebować przystosowania procedury zastępczej.

Strefa końcowego podejścia i startu (FATO). Określony obszar, nad którym zakończona zostaje końcowa faza manewru podejścia do zawisu lub lądowania i z którego rozpoczynany jest manewr startu. W przypadku, gdy FATO ma być wykorzystywane przez śmigłowce klasy osiągow 1, obszar ten obejmuje strefę dostępną w przypadku startu przerwane.

Członek załogi lotniczej. Licencjonowany członek załogi wypełniających obowiązki ważne dla użytkowania statku powietrznego w czasie pełnienia tych obowiązków w locie.

Czas pełnienia obowiązków lotniczych. Całkowity czas od chwili, gdy członek załogi lotniczej podejmuje obowiązki natychmiast po okresie odpoczynku ale przed rozpoczęciem lotu lub serii lotów, do chwili gdy ten członek załogi lotniczej zostaje zwolniony i pełnienia obowiązków lotniczych po zakończeniu takiego lotu lub serii lotów.

Instrukcja użytkowania w locie. Instrukcja związana z certyfikatem zdatności do lotu, zawierająca ograniczenia określające obszar, w którym statek powietrzny jest uważany za zdalny do lotu oraz instrukcje i informacje potrzebne członkom załogi lotniczej do bezpiecznego użytkowania tego statku powietrznego.

Urzędnik lotniczych służb operacyjnych/Dyspozytor lotu. Osoba wyznaczona przez operatora, której powierza się czynności związane z kontrolą i nadzorem nad operacjami lotniczymi. Dla zachowania bezpieczeństwa lotu, podmiot niezależnie od tego czy posiada licencje czy nie, powinien zdobyć odpowiednie kwalifikacje zgodnie z wymaganiami zawartymi w Załączniku nr 1 w kwestii wsparcia, instruktażu i/lub pomocy dowódcy.

Plan lotu. Szczegółowa informacja przedstawiona jednostkom służby ruchu lotniczego, dotycząca zamierzonego lotu lub części lotu statku powietrznego.

Rejestrator lotu. Każdy typ rejestratora zabudowany na statku powietrznym w celu uzupełnienia danych do badania wypadku/incydentu.

System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów. Zbiór wewnętrznie powiązanej dokumentacji ustanowionej przez operatora, zbierający i porządkujący informacje niezbędne w locie i na ziemi, oraz obejmujący jako minimum, instrukcję operacyjną i instrukcję kierowania obsługą techniczną u operatora.

Symulator lotu. urządzenie stanowiące dokładne odwzorowanie kabiny załogi danego typu statku powietrznego, umożliwiające realistyczną symulację funkcji kontroli mechanicznego, elektrycznego, elektronicznego itp. pokładowego systemu tego statku powietrznego oraz symulację normalnych warunków pracy członków załogi lotniczej, osiągow i charakterystyki lotu wykonywanego na danym typie statku powietrznego.

Dział I, Rozdział 1

Załącznik 6 - Eksploatacja Statków Powietrznych

Symulator procedur lotu (*flight procedures trainer*), urządzenie umożliwiające symulowanie, w realistycznie odtworzonych warunkach kabiny załogi, działania przyrządów, prostych funkcji kontroli mechanicznych, elektrycznych, elektronicznych i innych systemów pokładowych oraz symulowanie osiągnięć oraz charakterystyki lotu statku powietrznego określonej klasy.

Symulator lotu wg wskazań przyrządów (*basic instrument flight trainer*), urządzenie wyposażone w stosowne przyrządy umożliwiające symulowanie warunków istniejących w kabinie załogi statku powietrznego podczas lotu wg wskazań przyrządów.

Czas lotu – śmigłowce. Całkowity czas od chwili, gdy łopaty wirnika śmigłowca zaczynają się obracać do chwili, gdy śmigłowiec ostatecznie zatrzyma się po zakończeniu lotu, a łopaty wirnika zostają zatrzymane.

Uwaga 1. - Państwo może dostarczyć materiał doradczy w przypadkach w których definicje dla czasu lotu nie obejmują swym zakresem lub nie zezwalają na stosowanie typowych procedur. Przykładami mogą być: zmiana załogi bez zatrzymania wirników, procedura schładzania silnika z włączonym wirnikiem po locie. W każdym przypadku czas kiedy wirniki pracują w okresie pomiędzy wykonywaniem lotu jest wliczany do czasu pracy.

Uwaga 2. - Jedynym przeznaczeniem tej definicji jest regulacja czasu lotu i czasu pełnienia obowiązków.

Operacje lotnictwa cywilnego. Operacje statków powietrznych inne niż w ramach zarobkowego transportu lotniczego albo wykonywane w ramach usług lotniczych.

Obsługa naziemna. Niezbędna obsługa statku powietrznego po przylocie lub przed odlotem inna niż wykonywana przez służby ruchu lotniczego.

Śmigłowiec. Statek powietrzny cięższy od powietrza utrzymywany w locie głównie przez oddziaływanie powietrza na jeden lub więcej wirników, obracających się w wyniku działania napędu wokół rzeczywistych osi pionowych.

Uwaga. - Niektóre państwa używają terminu „wiroplat” jako alternatywa dla „śmigłowiec”.

Platforma śmigłowcowa. Heliport umiejscowiony na poza lądowej strukturze pływającej lub stałej.

Heliport. Lądowisko albo określona przestrzeń na konstrukcji przeznaczonej do używania w całości lub w części do przylotów, odlotów i ruchu naziemnego śmigłowców.

Uwaga 1. - Za każdym razem gdy w tej części jest mowa o Heliporcie termin ten odnosi się również do aerodromów których pierwotnym zastosowaniem było użytkowanie ich przez statki powietrzne.

Uwaga 2. - Śmigłowce mogą operować do i z innych miejsc aniżeli heliporty.

Minima użytkowe heliportu. Ograniczenie używalności heliportu do:

- a) startu, wyrażone w formie zakresu widzialności na drodze startowej/lądowania i/lub widzialności oraz, jeżeli to konieczne, stanu zachmurzenia;
- b) lądowania w operacjach precyzyjnego podejścia i lądowania, wyrażone w formie widzialności i/lub zakresu widzialności na drodze startowej/lądowania oraz wysokości decyzyjnej (DA/H) odpowiednio do kategorii operacji;
- c) lądowania w operacjach podejścia i lądowania z naprowadzaniem pionowym, wyrażona w formie widzialności i/lub zakresu widzialności na drodze startowej/lądowania oraz wysokości decyzyjnej (DA/H); oraz
- d) lądowania w operacjach nieprecyzyjnego podejścia i lądowania, wyrażona w formie widzialności i/lub zakresu widzialności na drodze startowej/lądowania, minimalnej wysokości schodzenia (MDA/H) oraz, jeżeli to konieczne, stanu zachmurzenia.

Zasady związane z czynnikami ludzkimi. Zasady, które mają zastosowanie w projektowaniu lotniczym, certyfikacji, szkoleniu, użytkowaniu i obsłudze, a także poszukują bezpiecznych powiązań między ludzkimi i innymi składnikami systemu przez poprawne uwzględnienie możliwości człowieka.

Środowisko nieprzyjazne. Oznacza środowisko, w którym:

- (a) wykonanie bezpiecznego lądowania przymusowego nie jest możliwe z powodu nieodpowiedniej powierzchni i otoczenia, albo
- (b) osoby znajdujące się na pokładzie śmigłowca nie mogą być właściwie zabezpieczone przed wpływem żywiołu, albo

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- (c) służby poszukiwawczo-ratownicze nie są w stanie zapewnić lub nie mogą podjąć działania w czasie odpowiednim do spodziewanego okresu pozostawania rozbitków na łasce żywiołu, albo
- (d) lądowanie przymusowe związane jest z niemożliwym do przyjęcia zagrożeniem osób lub mienia na ziemi.

Możliwości człowieka. Wydolność i ograniczenia w działaniu człowieka, które mają wpływ na bezpieczeństwo i skuteczność operacji lotniczych.

Warunki meteorologiczne lotów wg wskazań przyrządów (IMC). Warunki meteorologiczne wyrażone poprzez widzialność, odległość od chmur oraz pułap*, gorsze niż minima określone dla meteorologicznych warunków widzialności.

Uwaga. Wyszczególnione minima warunków meteorologicznych lotów z widocznością są zawarte w Rozdziale 4, Załącznika 2.

Pełen kombinezon ratunkowy. Kombinezon ratunkowy który spełnia wspólne wymagania dla kombinezonu ratunkowego i kamizelki ratunkowej.

Punkt decyzyjny lądowania (LDP). Punkt używany do określenia osiągow podczas lądowania, od którego po uszkodzeniu w tym miejscu jednostki napędowej, lądowanie może być kontynuowane bezpiecznie, lub może być rozpoczęte lądowanie przymusowe.

Uwaga.– LDP stosuje się jedynie do śmigłowców operujących w klasie osiągow 1.

Obsługa techniczna. Wykonanie zadań wymaganych do zapewnienia ciągłości zdatności do lotu statku powietrznego obejmujących osobną lub zestaw napraw, inspekcji, wymian, usunięć usterek oraz wprowadzenie modyfikacji lub wykonanie naprawy.

Program obsługi. Dokument, który opisuje szczegółowe, kolejne zadanie obsługowe oraz częstość ich wykonania a także odnośne procedury, takie jak program niezawodności, niezbędne do bezpiecznego użytkowania tego statku powietrznego, którego dokument dotyczy.

Instrukcja obsługi w organizacji obsługowej. Dokument zatwierdzony przez dyrektorów organizacji obsługowej, który precyzuje strukturę organizacyjną obsługi i odpowiedzialność kierownictwa, zakres pracy, opis urządzeń pomocniczych, procedury obsługi oraz zapewnienia jakości lub systemu kontroli.

Poświadczenie obsługi. Dokument, który zawiera świadectwo potwierdzające, że prace obsługowe, do których się ten dokument odnosi zostały wykonane w sposób zadowalający, albo zgodnie z zatwierdzonymi danymi i procedurami opisanymi w instrukcji procedur organizacji obsługowej albo w myśl wymagań systemu równorzędnego.

Główny wykaz wyposażenia minimalnego (MMEL). Wykaz ustalony dla poszczególnego typu statku powietrznego przez organizację odpowiedzialną za zaprojektowanie tego typu, zatwierdzony przez państwo, gdzie wykonano projekt, zawierający elementy, których niesprawność, jednego lub więcej, jest przed rozpoczęciem lotu dozwolona. Wykazowi mogą towarzyszyć szczególne warunki użytkowania, ograniczenia i procedury.

Największa masa. Największa certyfikowana masa startowa.

Minimalna wysokość schodzenia odniesiona do poziomu morza (MDA) lub do poziomu lotniska (MDH). Wyszczególniona wysokość odniesiona do poziomu morza/lotniska w podejściu nieprecyzyjnym lub podejściu z okrążenia, poniżej której schodzenie nie może być wykonywane bez wymaganej widoczności.

Uwaga 1.– Minimalna wysokość schodzenia MDA jest odniesiona do średniego poziomu morza, a minimalna wysokość schodzenia MDH jest odniesiona do poziomu lotniska lub wzniesienia progu drogi startowej/lądowania, jeżeli to wzniesienie wynosi więcej niż 2 m (7 stóp) powyżej poziomu lotniska. Minimalna wysokość schodzenia w podejściu z krążeniem jest odniesiona do poziomu lotniska.

Dział I, Rozdział 1

Załącznik 6 - Eksploatacja Statków Powietrznych

Uwaga 2. – Wymagana widoczność oznacza, że sektor zawierający pomoce widzialne lub sektor podejścia powinien być widoczny przez czas wystarczający pilotowi do określenia pozycji statku powietrznego i prędkości zmiany pozycji w odniesieniu do żądanego toru lotu. W przypadku podejścia z okrążenia, wymaganym widocznym obiektem odniesienia jest otoczenie drogi startowej/ładowania.

Uwaga 3. – Dla wygody, gdy obydwa wyrażenia są użyte, mogą one być zapisane w formie „minimalnej wysokości schodzenia MDA/H”.

Wykaz wyposażenia minimalnego (MEL). Wykaz przygotowany przez operatora statku powietrznego w zgodności z głównym wykazem wyposażenia minimalnego ustanowionym dla typu statku powietrznego lub bardziej od niego restrykcyjny, który przewiduje użytkowanie statku powietrznego, na określonych warunkach, z niesprawnym poszczególnym wyposażeniem.

Specyfikacja wymagań nawigacyjnych (navigation specification). Seria wymagań dotyczących statku powietrznego oraz załogi lotniczej, mających na celu wsparcie operacji w określonej przestrzeni powietrznej, podczas których nawigacja prowadzona jest w oparciu o charakterystyki systemów. Istnieją dwa rodzaje specyfikacji wymagań nawigacyjnych:

Specyfikacja wymaganych osiągnięć nawigacyjnych (RNP). Specyfikacja wymagań nawigacyjnych w oparciu o nawigację obszarową, uwzględniająca wymagania monitorowania osiągnięć i ostrzegania, oznaczona przedrostkiem RNP, np. RNP 4, RNP APCH.

Specyfikacja nawigacji obszarowej (RNAV). Specyfikacja wymagań nawigacyjnych w oparciu o nawigację obszarową, nieuwzględniająca wymogów dotyczących monitorowania osiągnięć oraz ostrzegania, oznaczona przedrostkiem RNAV, np. RNAV 5, RNAV 1.

Uwaga 1 - Szczegółowe wskazówki dotyczące specyfikacji wymagań nawigacyjnych zawarte są w Podręczniku nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (PBN) (Dokument 9613), Tom II.

Uwaga 2 - we wcześniejszych wydaniach RNP było definiowane jako „Stwierdzenie dotyczące osiągnięć nawigacyjnych niezbędnych do użytkowania wewnątrz określonej przestrzeni” zostało wykreślone z tego załącznika ponieważ koncepcja PBN przejęła koncepcje RNP. Pojęcie RNP w tym Załączniku używane jest wyłącznie w odniesieniu do specyfikacji operacyjnych wymagających monitorowania i alarmowania, np. RNP 4 odnosi się do statku powietrznego i wymagań operacyjnych obejmujących utrzymywanie 4 milowej dokładności pozycji statku powietrznego w poziomie oraz wyposażenie monitorujące i alarmujące opisane w Doc. 9613.

Noc. Godziny pomiędzy końcem cywilnego zmierzchu wieczornego i początkiem cywilnego świtu porannego lub inny okres pomiędzy zachodem i wschodem słońca, jaki może być ustalony przez odpowiednią władzę.

Uwaga. – Zmierzch cywilny kończy się wieczorem, gdy środek tarczy słońca znajduje się 6 stopni poniżej horyzontu, a świt cywilny zaczyna się rano, gdy środek tarczy słońca znajduje się 6 stopni poniżej horyzontu.

Środowisko przyjazne. Oznacza środowisko, w którym:

- a) wykonanie bezpiecznego lądowania przymusowego jest możliwe ponieważ powierzchnia i otoczenie na to zezwalają, oraz
- b) osoby znajdujące się na pokładzie śmigłowca są właściwie zabezpieczone przed wpływem żywiołu;
- c) zapewnione jest podjęcie działania przez służby poszukiwawczo-ratownicze w czasie odpowiednim do spodziewanego okresu pozostawania rozbitków na łasce żywiołu;
- d) szacunkowy poziom ryzyka wystąpienia zagrożenia wobec ludzi lub mienia na ziemi jest dopuszczalny.

Uwaga. - Gęsto zaludnione obszary, które spełniają powyższe wymogi można uważać za środowisko przyjazne.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Wysokość nad przeszkodą odniesiona do poziomu morza (OCA) lub poziomu lotniska (OCH). Najmniejsza wysokość OCA lub OCH ponad wzniesienie progu drogi startu/ładowania lub ponad poziom lotniska, w zależności co ma zastosowanie, używane zgodnie z ustaleniami zawartymi w kryteriach omijania przeszkód.

Uwaga 1.– Wysokości OCA jest odniesiona do średniego poziomu morza, a wysokość OCH jest odniesiona do wzniesienia progu drogi startu/ładowania albo w przypadku podejść nieprecyzyjnych odniesiona do poziomu lotniska lub wzniesienia progu drogi startu/ładowania, jeżeli to wzniesienie wynosi więcej niż 2 m (7 stóp) powyżej poziomu lotniska. Wysokość omijania przeszkody podczas podejścia z okrążenia jest odniesiona do poziomu lotniska.

Uwaga 2.– Dla wygody, gdy obydwa wyrażenia są użyte, mogą one być zapisane w formie z użyciem skrótu „wysokość nad przeszkodą OCA/OCH”.

Operacje przybrzeżno-morskie. Takie operacje, których znaczna część lotu odbywa się nad powierzchnią morza zarówno w kierunku wybrzeża jak i od wybrzeża. Należą do nich operacje wsparcia przy wydobywaniu ropy, gazu i surowców mineralnych z platform na morzu oraz dokonywanie transferu pilotów morskich. Jednocześnie powyższe przykłady nie wyczerpują możliwych rodzajów wykonywanych operacji.

Operacja. Działanie lub seria czynności, które skupiają się wokół tematyki tych samych lub podobnych zagrożeń i które wymagają wyszczególnienia zestawu wyposażenia lub uzyskania i utrzymania odpowiednich kompetencji pilotów, w celu wyeliminowania lub złagodzenia tego rodzaju zagrożeń.

Kierowanie operacyjne. Sprawowanie władzy nad rozpoczęciem, kontynuacją, zmianą lub zakończeniem lotu w interesie bezpieczeństwa statku powietrznego oraz regularności i skuteczności lotu.

Operacyjny plan lotu. Plan opracowany przez operatora w celu bezpiecznego przeprowadzenia lotu oparty na rozważeniu osiągnięć śmigłowca, innych ograniczeń użytkowych oraz odnoszących się do oczekiwanych warunków na zamierzonej trasie i w heliportach, których to dotyczy.

Operacje w 1 klasie osiągnięć. W operacjach w tej klasie osiągnięć, w przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej, możliwe jest kontynuowanie przez śmigłowca bezpiecznego lotu do odpowiedniej strefy lądowania, chyba że uszkodzenie nastąpi przed osiągnięciem punktu decyzyjnego startu lub po przekroczeniu punktu decyzyjnego lądowania.

Operacje w 2 klasie osiągnięć. W operacjach w tej klasie osiągnięć, w przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej, możliwe jest kontynuowanie przez śmigłowca bezpiecznego lotu do odpowiedniej strefy lądowania, chyba że uszkodzenie nastąpi chwilę po rozpoczęciu startu lub później fazie lądowania, w których to przypadkach przymusowe lądowanie może okazać się konieczne.

Operacje w 3 klasie osiągnięć. W operacjach w tej klasie osiągnięć, w przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej, w jakiegokolwiek fazie lotu konieczne jest wykonanie przymusowego lądowania.

Instrukcja operacyjna. Instrukcja zawierająca procedury, instrukcje i wskazania do korzystania przez personel operacyjny w czasie pełnienia swoich obowiązków.

Specyfikacja operacyjna. Zezwolenia, warunki oraz ograniczenia związane z certyfikatem operatora lotniczego i podlegające warunkom określonym w instrukcji operacyjnej.

Operator. Osoba, organizacja lub przedsiębiorstwo zaangażowane lub oferujące zaangażowanie w użytkowanie statków powietrznych.

Instrukcja kierowania obsługą u operatora. Dokument, który opisuje procedury u operatora niezbędne do zapewnienia, że wszystkie planowe i nieplanowe prace obsługowe są wykonywane na statkach powietrznych operatora we właściwym czasie, w kontrolowany i zadowalający sposób.

Nawigacja w oparciu o charakterystyki systemów (PBN). Nawigacja obszarowa prowadzona w oparciu o wymagania charakterystyki systemów określonych dla statków powietrznych użytkowanych na trasie ATS przy wykorzystaniu procedury podejścia instrumentalnego lub w określonej przestrzeni powietrznej.

Uwaga. - Wymagania charakterystyki systemów wyrażone są w specyfikacjach wymagań nawigacyjnych (RNAV, RNP) w formie dokładności, integralności, dostępności oraz funkcjonalności wymaganych dla proponowanej operacji w kontekście konkretnej koncepcji przestrzeni powietrznej.

Dział I, Rozdział 1

Załącznik 6 - Eksploatacja Statków Powietrznych

Pilot – dowódca. Pilot mianowany przez operatora, albo w przypadku lotnictwa ogólnego, przez właściciela, jako dowódca i odpowiedzialny za bezpieczne wykonanie lotu.

Środki psychoaktywne. Alkohol, opium i pochodne substancje z konopi, uspokajające i hipnotyzujące, kokaina, inne psychotropowe, halucynogenne oraz lotne rozpuszczalniki z wyłączeniem kawy i tytoniu.

Naprawa. Przywrócenie wyrobu lotniczego do warunków zdatności do lotu w celu zapewnienia, że statek powietrzny jest w dalszym ciągu zgodny z założeniami projektowymi zawartymi w odpowiednich wymaganiach zdatności do lotu, w oparciu o które wydano certyfikat typu rozpatrywanego statku powietrznego. Odtworzenie nastąpiło w wyniku uszkodzenia lub zużycia.

Wymagana charakterystyka łączności (Required communication performance-RCP). Określenie wymagań charakterystycznych dla łączności operacyjnej dla wsparcia określonych funkcji ATM.

Rodzaj Wymaganej charakterystyki łączności (rodzaj RCP). Oznaczenie (np. RCP 240), które przedstawia wartości przypisane do parametrów RCP związanych z czasem transakcji, ciągłością, dostępnością i integralnością łączności.

Czas odpoczynku. Dowolny okres czasu pobytu na ziemi, podczas którego członek załogi lotniczej jest zwolniony przez operatora od pełnienia wszystkich obowiązków służbowych.

Zakres widzialności na drodze startowej/ładowania (RVR). Odległość, w zasięgu której pilot statku powietrznego znajdującego się na linii środkowej tej drogi może widzieć drogę, oznakowania na powierzchni albo światła oznaczające drogę lub jej linię środkową.

Bezpieczne przymusowe lądowanie. Nieuchronne lądowanie lub wodowanie o rozsądnych oczekiwaniach braku poszkodowanych wśród osób w statku powietrznym lub na powierzchni.

System zarządzania bezpieczeństwem. Planowe podejście do zarządzania bezpieczeństwem swym zakresem obejmujący konieczne struktury organizacyjne, zakresy odpowiedzialności, zasady i procedury.

Program bezpieczeństwa. Zbiór regulacji i procedur podnoszących poziom bezpieczeństwa.

System Zarządzania Bezpieczeństwem. Efektywny sposób zarządzania bezpieczeństwem, skupiający/zrzeszający niezbędne struktury organizacyjne, hierarchie odpowiedzialności, zasady i procedury bezpieczeństwa.

Seria lotów. Seria lotów, które:

- a) początek i koniec nie przekraczają okresu 24 godzin; i
- b) wszystkie odcinki są pilotowane przez pilota-dowódcę.

Państwo rejestracji. Państwo, w którego rejestrze jest wpisany statek powietrzny.

Uwaga.– W przypadku rejestracji statku powietrznego należącego do międzynarodowej agencji, działającej na podstawie innej niż przynależność państwowa, państwa tworzące tę agencję są wspólnie i oddzielnie zobowiązane do przyjęcia obowiązków, które zgodnie z Konwencją chicagowską należą do państwa rejestracji. Patrz w związku z tym: Decyzja Rady z 14 grudnia 1967 r. w sprawie przynależności państwowej i rejestracji statków powietrznych użytkowanych przez agencję o działalności międzynarodowej, którą można znaleźć w dokumencie Polityka i materiały przewodnie dotyczące regulacji ekonomicznych międzynarodowego transportu lotniczego (Dokument 9587).

Państwo operatora. Państwo, w którym znajduje się główne miejsce działalności gospodarczej operatora albo, gdy takie miejsce nie istnieje, państwo, w którym mieści się siedziba operatora.

Start i faza początkowego wznoszenia. Ta część lotu od początku startu do 300 m (1000 stóp) powyżej wzniesienia FATO, jeżeli w locie planuje się przekroczenie tej wysokości albo do końca wznoszenia w innych przypadkach.

Punkt decyzyjny startu (TDP). Punkt używany w określeniu osiągnięć podczas startu, od którego w przypadku uszkodzenia w tym punkcie zespołu napędowego może nastąpić albo przerwanie startu albo bezpieczne jego kontynuowanie.

Uwaga.– TDP stosuje się tylko do śmigłowców operujących w 1 klasie osiągnięć klasy osiągnięć 1.

Warunki meteorologiczne lotów z widocznością (VMC). Warunki meteorologiczne wyrażone przy pomocy widzialności, odległości od chmur oraz pułapu* równe lub lepsze niż określone minima.

Uwaga. – Wyszczególnione minima są zawarte w Rozdziale 4 Załącznika 2.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

V_{Toss} Minimalna prędkość, na której możliwe jest wznoszenie z niepracującą krytyczną jednostką napędową, gdy pozostałe jednostki pracują w ramach zatwierdzonych ograniczeń użytkowych.

Uwaga.– Wymieniona wyżej prędkość może być zmierzona na podstawie wskazań przyrządów lub otrzymane w wyniku procedur wyszczególnionych w instrukcji użytkowania w locie.

* określenie w Załączniku 2

ROZDZIAŁ 2. ZASTOSOWANIE

Normy i zalecane metody postępowania zawarte w Załączniku 6, Część III, muszą być stosowane do wszystkich śmigłowców zaangażowanych w operacjach międzynarodowego zarobkowego transportu lotniczego lub w operacjach międzynarodowego lotnictwa ogólnego z wyjątkiem tego, że niniejsze normy i zalecane metody postępowania nie mają zastosowania do śmigłowców zaangażowanych w usługach lotniczych.

Uwaga 1.– Normy i zalecane metody postępowania, mające zastosowanie do użytkowania samolotów przez operatorów upoważnionych do prowadzenia operacji w ramach międzynarodowego zarobkowego transportu lotniczego można znaleźć w Załączniku 6, Część I.

Uwaga 2.– Normy i zalecane metody postępowania, mające zastosowanie do działalności międzynarodowego lotnictwa ogólnego na samolotach można znaleźć w Załączniku 6, Część II.

ZAŁACZNIK 6 — CZĘŚĆ III

DZIAŁ II

MIĘDZYNARODOWY ZAROBKOWY TRANSPORT LOTNICZY

ROZDZIAŁ 1. OGÓLNE

Uwaga 1. – Wprawdzie Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym nałożyła na państwa rejestracji pewne funkcje, które te państwa mogą pełnić z upoważnienia, albo z obowiązku, zależnie od przypadku, to jednak Zgromadzenie uznało w decyzji A23–13, że państwo rejestracji może być niezdolne do wywiązania się z tej odpowiedzialności w odniesieniu do sytuacji, gdy statki powietrzne są wypożyczone, wycarterowane lub wymienione – w szczególności bez załogi – przez operatora z innego państwa oraz, że Konwencja nie wystarczająco wyszczególnia prawa i obowiązki państwa operatora w takich sytuacjach zanim nabrał mocy prawnej Artykuł 83 bis Konwencji. Zgodnie z tym, Rada przynagliła, że jeżeli w wymienionych wyżej sytuacjach państwo rejestracji uzna, iż nie jest w stanie wypełniać funkcji powierzonych mu przez Konwencję, przenieś do państwa operatora, za zgodą tego państwa, te funkcje państwa rejestracji, które mogą być lepiej spełnione przez państwo operatora. Było zrozumiałe, że do czasu nabrania mocy prawnej przez Artykuł 83 bis Konwencji, działania znajdujące się w toku mogłyby być wyłącznie sprawą praktycznej wygody i nie mogły oznaczać ani postanowienia Konwencji z Chicago nakładającej obowiązki na państwo rejestracji ani na żadne inne państwo. Jednakże skoro Artykuł 83 bis Konwencji nabrał mocy prawnej dnia 20 czerwca 1997 r, takie przeniesienie porozumienia będzie skuteczne w odniesieniu do państw uczestniczących w Konwencji, które ratyfikowały odpowiedni protokół (Dokument 9318) na temat przyjęcia warunków ustalonych w Artykule 83 bis.

Uwaga 2.– W przypadku operacji międzynarodowych realizowanych łącznie ze śmigłowcami, z których nie wszystkie są zarejestrowane w jakimś państwie uczestniczącym w Konwencji, żadne z ustaleń tej części nie przeszkadza państwom, których to dotyczy, przystąpić do porozumienia w zakresie wspólnego wykonywania funkcji powierzonych państwu rejestracji w wyniku postanowień odpowiednich Załączników

1.1 Przestrzeganie prawa, przepisów i procedur

1.1.1 Operator zapewni, aby wszyscy jego pracownicy poza granicami kraju wiedzieli, że muszą przestrzegać prawa, przepisów i procedur tego państwa, w którym prowadzone są operacje.

1.1.2 Operator zapewni, aby wszyscy piloci byli zapoznani z prawem, przepisami i procedurami odnoszącymi się do ich obowiązków, wynikających z przelatywania nad danymi obszarami, z heliportami, które będą używane oraz związanych z nimi pomocami nawigacyjnymi. Operator zapewni, aby pozostali członkowie załogi byli zapoznani z tymi wymaganiami prawa, przepisami i procedurami, które są związane z wykonywaniem przez nich obowiązków w czasie użytkowania tego śmigłowca.

Uwaga.– Informacje dla pilotów i urzędników lotniczych służb operacyjnych/dyspozytora lotu dotyczące kryteriów procedur lotu i procedur operacyjnych są zawarte w PANS-OPS, Tom1. Wskazówki dotyczące tworzenia procedur dla lotów z widocznością jak i dla lotów według przyrządów są zawarte w PANS-OPS, Tom 2. Kryteria przewyższenia nad przeszkodami i procedury użyte w niektórych krajach mogą się różnić od tych zawartych w PANS-OPS, a znajomość tych różnic jest ważna ze względów bezpieczeństwa.

1.1.3 Operator zapewni, aby członkowie załogi lotniczej wykazali się zdolnością mówienia i rozumienia w języku używanym w porozumiewaniu się jak to określono w Załączniku 1.

1.1.4 Operator lub powołany przez niego przedstawiciel ponosi odpowiedzialność za kierowanie użytkowaniem.

Uwaga.– Prawa i obowiązki państwa w odniesieniu do operatora śmigłowców zarejestrowanych w tym państwie nie mają wpływu na to postanowienie.

1.1.5 Odpowiedzialność za nadzór operacyjny delegowana jest wyłącznie pilotowi dowódcy i urzędnikowi lotniczych służb operacyjnych/dyspozytorowi lotu, jeśli zatwierdzona metoda kontroli i nadzoru nad operacjami lotniczymi/operacji lotniczych operatora wymaga korzystania z urzędnika lotniczych służb operacyjnych/dyspozytora lotu.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga. – Materiał przewodni dotyczący organizacji nadzoru operacyjnego i roli jaką w tym nadzorze pełni urzędnik lotniczych służb operacyjnych/dyspozytor lotu jest zawarty w Podręczniku procedur dla inspekcji operacyjnych, certyfikacji i bieżącego nadzoru operacyjnego (Dokument 8335).

Szczegółowy Materiał przewodni dotyczący upoważnień, obowiązków i odpowiedzialności urzędnika lotniczych służb operacyjnych/dyspozytora lotu, przedstawiony jest w Podręczniku przygotowanie instrukcji użytkownika (Dokument 9376). Wymagania odnośnie wieku, umiejętności, wiedzy i doświadczenia licencjonowanych urzędników lotniczych służb operacyjnych/dyspozytorów lotu są podane w Załączniku nr 1.

1.1.6 Jeśli urzędnik lotniczych służb operacyjnych/dyspozytor lotu jest pierwszą osobą, która otrzyma informację o sytuacji wyjątkowej zagrażającej bezpieczeństwu statku powietrznego lub osobom to czynności podjęte przez tę osobę zgodnie z punktem 2.6.1 powinny być bezzwłoczne i zawierać, gdzie konieczne, zawiadomienie odpowiednich władz o charakterze sytuacji jak i w razie potrzeby, żądanie wsparcia.

1.1.7 Jeżeli sytuacja niebezpieczna, która zagraża bezpieczeństwu śmigłowca lub osób wymaga podjęcia działań pociągających za sobą naruszenie lokalnych przepisów lub procedur, pilot-dowódca musi bezzwłocznie powiadomić o tym odpowiednie lokalne władze. Jeżeli w państwie, w którym wystąpił ten incydent jest wymagany raport o każdym takim naruszeniu, pilot-dowódca przedłoży taki raport odpowiednim władzom tego państwa; w takim przypadku pilot-dowódca przedłoży kopię tego raportu również w państwie operatora. Taki raport musi być przesłany jak najszybciej, ale zwykle w ciągu dziesięciu dni.

1.1.8 Operator zapewni, aby pilot-dowódca miał dostępne na pokładzie wszystkie istotne informacje dotyczące służb poszukiwawczych i ratownictwa w obszarze, nad którym będzie wykonywany lot śmigłowca.

Uwaga. – Ta informacja może być dostępna dla pilota w instrukcji użytkownika lub w innych podobnych środkach uznanych za odpowiednie.

1.1.9 Operator ustanowi i będzie prowadził program zapobiegania wypadkom i bezpieczeństwa lotów.

Uwaga. – Materiały przewodnie dotyczące zapobiegania wypadkom są zawarte w Podręczniku zapobiegania wypadkom (Dokument 9422) oraz w Podręczniku przygotowania instrukcji użytkownika (Dokument 9376).

1.1.10 **Zalecenie.** – Operator, który posiada śmigłowiec o masie przekraczającej 7000 kg lub mającym więcej niż 9 miejsc pasażerskich i posiadającym na wyposażeniu rejestrator danych o locie powinien stworzyć program analizy danych o locie i ustanowić go jako część programu zapobiegania wypadkom i bezpieczeństwa lotów.

Uwaga. – Operator może zlecić zarządzanie programem analizy danych o locie osobom trzecim przy zachowaniu pełnej odpowiedzialności za utrzymanie takiego programu.

1.1.11 Jakikolwiek program analizy danych o locie nie może negatywnie odbijać się na jakości danych i musi posiadać odpowiednie zabezpieczenia w celu ochrony danych źródłowych.

1.2 Przestrzeganie prawa, przepisów i procedur państwa przez operatora zagranicznego

1.2.1 W przypadku ustalenia przez państwo lub podejrzenia naruszenia przez operatora zagranicznego prawa, przepisów oraz procedur obowiązujących na terytorium tego państwa, lub zaistnienia innej sytuacji o podobnym charakterze, mającej związek z bezpieczeństwem, dotyczącej tego operatora, państwo powiadomi bezzwłocznie zainteresowanego operatora oraz, wówczas gdy jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, państwo operatora. Wówczas, gdy inne państwo jest państwem operatora a inne państwem rejestracji, powiadomione zostanie również państwo rejestracji, jeżeli sprawa mieści się w zakresie obowiązków tego Państwa a okoliczności sprawy uzasadniają dokonanie takiego powiadomienia.

1.2.2 W przypadku powiadomienia państw wskazanych w pkt. 1.2.1, wówczas gdy charakter sprawy i jej rozwiązanie uzasadniają takie postępowanie, państwo, w którym prowadzona jest operacja podejmie konsultacje z, stosownie do sytuacji, państwem operatora oraz państwem rejestracji, dotyczące utrzymywanych przez operatora standardów bezpieczeństwa.

Uwaga. - Wskazówki dotyczące nadzoru nad operacjami prowadzonymi przez operatorów zagranicznych zawiera Podręcznik procedur inspekcji, certyfikacji oraz stałego nadzoru nad operacjami (Manual of Procedures for Operations Inspection, Certification and Continued Surveillance (dok. 8335). Podręcznik zawiera również wskazówki dotyczące określonych w pkt. 1.2.2 konsultacji oraz

Dział II, Rozdział 1

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

związanych z nimi działań, łącznie ze wzorcową klauzulą organizacji ICAO dotyczącą bezpieczeństwa lotnictwa, która, wówczas gdy wprowadzona jest do treści porozumienia dwustronnego lub wielostronnego, reguluje kwestię konsultacji pomiędzy państwami, w sytuacji, gdy zaistnienie sytuacji dotyczącej bezpieczeństwa ustalone zostało przez którąkolwiek ze stron dwu- lub wielostronnego porozumienia w sprawie usług lotniczych.

1.3 Zarządzanie bezpieczeństwem

1.3.1 Państwa ustanowią program bezpieczeństwa w celu osiągnięcia akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa operacji lotniczych.

1.3.2 Akceptowalny poziom bezpieczeństwa zostanie ustanowiony przez zainteresowane Państwo/Państwa członkowskie.

Uwaga. – *Materiał przewodni dotyczący programu bezpieczeństwa jest zawarty w Podręczniku Zarządzania Bezpieczeństwem (SMM) (Dokument 9859), a definicje dopuszczalnych poziomów bezpieczeństwa są zawarte w Dodatku E do Załącznika nr 11.*

1.3.3 **Zalecenia.** – *Państwa powinny domagać się od operatora, jako części ich programu bezpieczeństwa, implementacji Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem na poziomie akceptowanym przez państwo operatora, który jako minimum:*

- a) określa zagrożenia wpływające na bezpieczeństwo,*
- b) zapewnia, że wprowadzono działania naprawcze niezbędne dla utrzymania akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa,*
- c) zapewnia ciągłą obserwację i regularne oceny osiągniętego poziomu bezpieczeństwa,*
- d) jest ukierunkowany na ciągłą poprawę całkowitego poziomu bezpieczeństwa.*

1.3.4 Od 1 stycznia 2009 roku, Państwa będą wymagać, aby operatorzy wprowadzili, jako część ich programu bezpieczeństwa, systemu zarządzania bezpieczeństwem akceptowalny przez państwo operatora, który jako minimum:

- a) określa zagrożenia wpływające na bezpieczeństwo,
- b) zapewnia że, że wprowadzono działania naprawcze niezbędne dla utrzymania akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa,
- c) zapewnia ciągłą obserwację i regularne oceny osiągniętego poziomu bezpieczeństwa,
- d) jest ukierunkowany na ciągłą poprawę całkowitego poziomu bezpieczeństwa.

1.3.5 System zarządzania bezpieczeństwem jasno określa hierarchię odpowiedzialności w organizacji operatora wraz z bezpośrednią odpowiedzialnością za bezpieczeństwo ze strony wyższego kierownictwa.

Uwaga. – *Materiał przewodni dotyczący Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem jest zawarty w Podręczniku Zarządzania Bezpieczeństwem (SMM) (Dokument 9859).*

1.3.6 Operator ustanowi system dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów do użytku i porad dla personelu operacyjnego.

Uwaga. – *Materiał przewodni odnośnie rozwoju i sposobu organizacji systemu dokumentów dotyczących bezpieczeństwa jest zawarty w załączniku G.*

1.4 Materiały niebezpieczne

Uwaga 1.– Postanowienia w sprawie przewozu ładunków niebezpiecznych zawarte są w Załączniku 18.

Uwaga 2.– Artykuł 35 Konwencji odnosi się do ograniczeń przewozów towarów pewnych klas.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

1.5 Używanie środków psychoaktywnych

Uwaga. – Postanowienia dotyczące używania środków psychoaktywnych są zawarte w Załączniku 1, punkt 1.2.7 oraz w Załączniku 2, punkt 2.5.

ROZDZIAŁ 2. UŻYTKOWANIE W LOCIE

2.1. Pomoce operacyjne

2.1.1 Operator zapewni, że lot nie zostanie rozpoczęty dopóki nie będzie ustalone przy użyciu wszystkich odpowiednich dostępnych środków, iż wszystkie naziemne i/lub nawodne pomoce, potrzebne do tego lotu, w celu bezpiecznego użytkowania śmigłowca i do ochrony pasażerów, są odpowiednie do tego typu operacji, która będzie zastosowana w danym locie oraz, że są właściwe do tego celu wykorzystane.

Uwaga. – „Odpowiednie środki” oznacza w tej normie wykorzystanie w punkcie wylotu informacji dostępnych dla operatora albo w formie oficjalnej informacji publikowanej przez lotnicze służby informacyjne albo łatwo osiągalne z innych źródeł.

2.1.2 Operator zapewni, że każda nieadekwatność pomocy, zauważona podczas operacji, zostanie zgłoszona, bez zbędnych opóźnień, odpowiedniej władzy.

2.2 Certyfikacja operacyjna oraz nadzór

2.2.1 Certyfikat operatora lotniczego

2.2.1.1 Operator nie podejmie operacji zarobkowego transportu lotniczego, jeżeli nie posiada ważnego certyfikatu operatora wydanego przez państwo operatora.

2.2.1.2 Certyfikat operatora lotniczego upoważnia operatora do prowadzenia operacji zarobkowego transportu lotniczego zgodnie ze specyfikacjami operacyjnymi.

Uwaga. - Postanowienia dotyczące treści certyfikatu operatora lotniczego oraz związanych z nim specyfikacji operacyjnych zawierają punkty 2.2.1.5 oraz 2.2.1.6.

2.2.1.3 Wydanie certyfikatu operatora lotniczego przez państwo operatora będzie zależeć od przedstawienia przez operatora odpowiedniej organizacji, metody prowadzenia i nadzoru użytkowania lotniczego, programu szkolenia jak również przygotowania obsługi naziemnej i technicznej zgodnie z charakterem i zakresem operacji wyszczególnionych w specyfikacjach.

Uwaga. – Materiały przewodnie odnośnie wydawania certyfikatu operatora lotniczego zawiera Załącznik F.

2.2.1.4 Ciągła ważność certyfikatu operatora lotniczego musi zależeć od zachowania przez operatora, pod nadzorem państwa operatora, wymagań zawartych w punkcie 2.2.1.3.

2.2.1.5 Certyfikat operatora lotniczego zawierać będzie co najmniej poniżej wymienione informacje, a od dnia 1 stycznia 2010 r. mieć będzie formę wskazaną w punkcie 2 w Dodatku 3:

- a) państwo operatora oraz organ wydający certyfikat,
- b) numer certyfikatu oraz data ważności,
- c) nazwa operatora, nazwa handlową (jeżeli jest inna) oraz adres głównego miejsca działalności,
- d) data wydania oraz nazwisko, podpis i stanowisko osoby reprezentującej organ wydający oraz

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- e) wskazanie miejsca, gdzie, w dokumencie przewożonym dla celów kontroli na pokładzie statku powietrznego, znajdują się dane kontaktowe kierownictwa operacyjnego.

2.2.1.6 Specyfikacje operacyjne związane z certyfikatem operatora lotniczego zawierać będą co najmniej informacje wymienione w pkt. 3 Dodatku 3, a od dnia 1 stycznia 2010 r. mieć będą również formę wskazaną w pkt. 3 w Dodatku 3.

Uwaga. - Dodatkowe informacje, jakie mogą zostać wymienione w specyfikacjach operacyjnych związanych z certyfikatem operatora lotniczego, zawarte są w pkt. 3.2.2 w Załączniku F.

2.2.1.7 Certyfikat operatora lotniczego oraz związane z nim specyfikacje operacyjne wydane po raz pierwszy dnia 20 listopada 2008 r. lub później mieć będą formę wskazaną w pkt. 2 i 3 w Dodatku 3.

2.2.1.8 Państwo operatora ustanowi system certyfikacji, jak i ciągłego nadzoru operatora zgodnie z Dodatkiem 2 w celu zapewnienia, aby wymagane normy użytkowania ustalone w pkt. 2.2 były przestrzegane.

2.2.2 Nadzór nad operacjami prowadzonymi przez operatora zagranicznego

2.2.2.1 Umawiające się Państwa uznają za ważny certyfikat operatora lotniczego wydany przez inne umawiające się państwo pod warunkiem, że wymagania, na podstawie których wydano certyfikat są co najmniej równorzędne do mających zastosowanie norm wyszczególnionych w tym Załączniku.

2.2.2.2 Państwa ustanowią program zawierający procedury pozwalające na prowadzenie nadzoru nad operacjami prowadzonymi na ich terytorium przez operatora zagranicznego oraz pozwalające na podjęcie stosownych działań wówczas, gdy będą one konieczne dla zachowania bezpieczeństwa.

2.2.2.3 Operator spełni i przestrzegać będzie w sposób ciągły wymagania ustanowione przez państwa, w których prowadzone są operacje.

Uwaga. - Wskazówki dotyczące nadzoru nad operacjami prowadzonymi przez operatora zagranicznego znajdują się w Podręczniku procedur inspekcji, certyfikacji oraz stałego nadzoru nad operacjami (Manual of Procedures for Operations Inspection, Certification and Continued Surveillance (dok. 8335)).

2.2.3 Instrukcja operacyjna

2.2.3.1 Operator musi umożliwić użycie i posługiwanie się przez personel, którego to dotyczy, instrukcję operacyjną stworzoną w oparciu o wskazówki zamieszczone w Załączniku H. Instrukcja operacyjna musi być zmieniana i poprawiana w miarę potrzeby w celu zapewnienia aktualności zawartych w niej informacji. Wszystkie takie zmiany lub poprawki muszą być zgłoszone całemu personelowi, który zobowiązany jest korzystać z tych instrukcji.

2.2.3.2 Państwo operatora ustanowi wymagania dla operatora, dotyczące przedstawienia kopii instrukcji operacyjnej łącznie ze wszystkimi zmianami i poprawkami w celu zaopiniowania i zaakceptowania oraz, tam gdzie to potrzebne, zatwierdzenia. Operator włączy do instrukcji operacyjnej taki nakazany materiał, którego będzie wymagać państwo operatora.

Uwaga 1.– Wskazówki dotyczące zawartości instrukcji operacyjnej znajdują się w Załączniku H.

Uwaga 2.– Szczególne punkty w instrukcji operacyjnej wymagają zatwierdzenia przez państwo operatora zgodnie z normami z Działu II pkt. 2.2.7, 4.1.2, 7.3.1 oraz 10.3.

2.2.4 Instrukcja operacyjna – ogólnie

2.2.4.1 Operator zapewni, aby cały personel operacyjny był właściwie poinstruowany w zakresie jego poszczególnych obowiązków i odpowiedzialności, a także o zależnościach tych obowiązków od danej operacji, jako całości.

Dział II, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

2.2.4.2 Wirnik śmigłowca nie może być obracany pod działaniem mocy w celu wykonania lotu, jeżeli za sterami nie znajduje się wykwalifikowany pilot. Operator musi zapewnić odpowiednie przeszkolenie i ustanowienie procedur, które zostaną przedstawione załodze, innej niż wykwalifikowani piloci, którzy potencjalnie mogą podjąć się sterowania wirnikiem w czasie pracy dla celów innych niż lot.

2.2.4.3 **Zalecenie.**– *Operator powinien wydać instrukcje użytkowe i zapewnić informacje o osiągnięciach śmigłowca w czasie wznoszenia ze wszystkimi silnikami pracującymi w celu umożliwienia pilotowi-dowódcy określenia takiego gradientu wznoszenia, który będzie osiągnięty w tej fazie startu i odlotu w istniejących warunkach startu i przy użyciu zamierzonej techniki startu. Ta informacja powinna być oparta na danych producenta lub innych informacjach zaakceptowanych przez Państwo Operatora i powinna być umieszczona w instrukcji użytkownika.*

2.2.5 Symulacja w locie
sytuacji niebezpiecznych

Operator zapewni, że w przypadku przewozu pasażerów lub ładunku żadne symulacje sytuacji niebezpiecznych nie będą prowadzone.

2.2.6 Lista sprawdzeń

Lista sprawdzeń przygotowana zgodnie z pkt 4.1.3 musi być używana przez załogi lotnicze przed, w czasie i po każdej fazie użytkowania oraz w czasie zagrożenia bezpieczeństwa, w celu przestrzegania procedur operacyjnych zawartych w instrukcji użytkowania statku powietrznego, instrukcji użytkowania statku powietrznego w locie lub w innych dokumentach związanych z certyfikatem zdadności do lotu albo w instrukcji operacyjnej. Opracowanie i przystosowanie do użytku listy sprawdzeń musi uwzględniać zasady dotyczące roli czynnika ludzkiego.

Uwaga.– *Materiał przewodni do zastosowań zasad dotyczących roli czynnika ludzkiego można znaleźć w Podręczniku szkolenia w zakresie czynników ludzkich (Dokument 9683).*

2.2.7 Najmniejsza wysokość lotu (operacje w warunkach IFR)

2.2.7.1 Operator musi mieć prawo ustalania najmniejszych bezwzględnych wysokości lotu dla tych tras przelotu, dla których najmniejsze wysokości zostały ustalone przez państwo za to odpowiedzialne, pod warunkiem, że wysokości ustalone przez operatora nie będą mniejsze niż wysokości ustalone przez wymienione państwo, chyba że uzyskają specjalne zatwierdzenie.

2.2.7.2 Operator określi metodę, przy użyciu której zamierzone jest ustanawianie minimalnych wysokości lotu dla operacji prowadzonych na trasach, dla których minimalne wysokości nie zostały określone przez państwo, nad którym prowadzi trasa lub przez państwo odpowiedzialne i zamieści tę metodę w instrukcji operacyjnej. Minimalne wysokości lotu określone zgodnie z wymienioną metodą nie będą niższe niż wyszczególnione w Dodatku 2.

2.2.7.3 **Zalecenie.**– *Metoda ustalania minimalnej wysokości lotu (bezwzględnej) powinna zostać zatwierdzona przez państwo operatora.*

2.2.7.4 **Zalecenie.**– *Państwo operatora powinno zatwierdzić taką metodę tylko po starannym rozpatrzeniu prawdopodobnych skutków niżej wymienionych czynników na bezpieczeństwo omawianej operacji:*

- a) *dokładność i niezawodność z jakimi może być określona pozycja śmigłowca,*
- b) *niedokładności wskazań używanych wysokościomierzy,*
- c) *charakterystyka terenu (np. nagłe zmiany wzniesień),*
- d) *prawdopodobieństwo napotkania niekorzystnych warunków meteorologicznych (np. silnej turbulencji i prądów opadających),*

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- e) *możliwe niedokładności na mapach lotniczych oraz*
- f) *ograniczenia w przestrzeni powietrznej.*

2.2.8 Minima użytkowe heliportu (operacje w warunkach IFR)

2.2.8.1 Państwo operatora musi wymagać, aby operator ustalił minima operacyjne dla każdego heliportu, który będzie użyty w czasie operacji oraz zatwierdził metodę określania tych minimów. Takie minima muszą być nie mniejsze niż te, które mogą być ustalone dla takiego heliportu przez państwo, gdzie heliport jest położony z wyjątkiem tych, które przez to państwo zostały zatwierdzone.

Uwaga.– Niniejsza norma nie wymaga by państwo, na terenie którego jest położony heliport, ustalało minima użytkowe heliportu.

2.2.8.2 Państwo operatora musi wymagać, by podczas ustalania minimów użytkowych heliportu dla poszczególnych operacji w pełni zostały wzięte pod uwagę:

- a) typy, osiągi i charakterystyki pilotażowe śmigłowca,
- b) skład załogi lotniczej, jej umiejętności i doświadczenia,
- c) fizyczne charakterystyki heliportu i kierunków podejścia,
- d) odpowiedniość i właściwości dostępnych wizualnych i niewizualnych pomocy naziemnych,
- e) wyposażenie dostępne w śmigłowcu do celów nawigacyjnych i/lub kontroli toru lotu w czasie podejścia do lądowania oraz podejścia nieudanego,
- f) przeszkody w strefach podejścia i podejścia nieudanego oraz nadmiary wysokości względem poziomu morza/lotniska w procedurze podejścia wg wskazań przyrządów,
- g) środki użyte do określenia i przekazania wiadomości o warunkach meteorologicznych oraz
- h) przeszkody w strefie wznoszenia i niezbędne nadmiary wysokości.

2.2.8.3 Podejście i lądowanie wg wskazań przyrządów w Kategorii II i Kategorii III jest niedozwolone, jeśli nie jest zapewniona informacja o zakresie widzialności na drodze startowej/lądowania (RVR).

2.2.8.4 **Zalecenie.**– *Dla podejścia i lądowania wg wskazań przyrządów minima użytkowe przy widzialności poniżej 800 m mają nie być uznane, jeśli dopóki nie jest zapewniona informacja o RVR lub wyniki dokładnego pomiaru albo nie są zapewnione dokładne pomiary lub obserwacje widzialności.*

Uwaga.– Materiały przewodnie dotyczące požądanej operacyjnie i bieżąco osiąganey dokładności pomiarów lub obserwacji są podane w Załączniku 3 – Służba Meteorologiczna dla Międzynarodowej Żeglugi Powietrznej, załącznik B.

2.2.9 Zapisy dotyczące paliwa i oleju

2.2.9.1 Operator musi prowadzić zapisy dotyczące paliwa i oleju w celu umożliwienia państwu operatora upewnienia się, że w każdym locie przestrzegano wymagań zawartych w 2.3.6.

2.2.9.2 Zapisy dotyczące paliwa i oleju muszą być przechowywane przez operatora przez okres trzech miesięcy.

Dział II, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

2.2.10 Załoga

2.2.10.1 *Pilot-dowódca.* Operator musi wyznaczyć na każdy lot jednego pilota do działania jako pilot-dowódca.

2.2.10.2 *Czas lotu, czasy wykonywania obowiązków lotniczych, czasy odpoczynku.* Operator musi sformułować zasady w celu ograniczenia czasu lotu i czasu wykonywania obowiązków lotniczych w powietrzu oraz w celu zapewnienia odpowiedniego czasu odpoczynku dla wszystkich jego członków załogi. Te zasady muszą być zgodne z przepisami ustalonymi przez państwo operatora albo zatwierdzone przez to państwo i włączone do instrukcji operacyjnej.

2.2.10.3 Operator musi prowadzić i przechowywać bieżące zapisy czasu lotu, czasu wykonywania obowiązków lotniczych i czasu odpoczynku dla wszystkich jego członków załogi.

Uwaga.– Materiały przewodnie do ustalania ograniczeń są podane w załączniku C.

2.2.11 Pasażerowie

2.2.11.1 Operator zapewni, aby pasażerowie zostali zaznajomieni z rozmieszczeniem i sposobem użycia:

- a) pasów bezpieczeństwa lub uprząży,
- b) wyjść awaryjnych,
- c) kamizelek ratunkowych, jeżeli posiadanie ich jest przewidziane,
- d) wyposażenia podającego tlen, jeżeli przewidziane jest zapewnienie tlenu do użycia przez pasażerów oraz
- e) innego wyposażenia awaryjnego do użytku osobistego włącznie z instrukcją bezpieczeństwa.

2.2.11.2 Operator powinien się upewnić, że pasażerowie zostali poinformowani o rozmieszczeniu i ogólnych regułach użycia zasadniczych elementów wyposażenia ratowniczego przeznaczonego wspólnego wykorzystania.

2.2.11.3 W przypadku zagrożenia w locie, pasażerowie muszą być pouczeni o sposobie postępowania odpowiednim do okoliczności.

2.2.11.4 Operator zapewni, aby podczas startu, lądowania i zawsze z powodu turbulencji lub innego zagrożenia występującego w locie, gdy środki ostrożności zostaną uznane za konieczne, wszyscy pasażerowie na pokładzie śmigłowca byli zabezpieczeni na swoich siedziiskach poprzez użycie dostępnych pasów i uprząży.

2.2.12 Loty nad wodą

Wszystkie śmigłowce do lotów nad wodą zgodnie z pkt. 4.5.1 muszą być certyfikowane w zakresie przymusowego wodowania. Integralną częścią informacji dotyczącej przymusowego wodowania mają być dane o stanie morza.

2.3 Przygotowanie lotu

2.3.1 Lot lub seria lotów nie będzie rozpoczęta do czasu wypełnienia dokumentów związanych z przygotowaniem lotu, potwierdzających pewność pilota-dowódcy, że:

- a) śmigłowiec jest zdalny do lotu,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- b) przyrządy i wyposażenie wskazane w Rozdziale 4 dla poszczególnego rodzaju operacji, jaka ma być przeprowadzona, są zainstalowane i wystarczające do tego lotu,
- c) poświadczenie obsługi technicznej wymaganej w pkt. 6.7 w odniesieniu do tego śmigłowca zostało wydane,
- d) masa śmigłowca i położenie środka ciężkości jest takie, że lot można wykonać bezpiecznie, uwzględniając przewidywane warunki lotu,
- e) cały ładunek przeznaczony do przewozu jest odpowiednio rozłożony i bezpiecznie umocowany,
- f) przeprowadzona została kontrola wskazująca, że ograniczenia użytkowe Rozdziału 3 odnoszące się do lotu, który ma być wykonany, może być zachowana oraz
- g) wymagania normy pkt. 2.3.3 odnoszące się do planowania operacyjnego lotu są spełnione.

Uwaga. – Seria lotów oznacza następujące po sobie loty, które:

- a) zaczynają się i kończą w ciągu 24 godzin; oraz
- b) są wykonywane przez tego samego pilota - dowódcę.

2.3.2 Wypełnione dokumenty przygotowania do lotu muszą być przechowywane przez operatora przez okres trzech miesięcy.

2.3.3 Operacyjne planowanie lotu

2.3.3.1 Operacyjny plan lotu musi być sporządzony dla każdego zamierzonego lotu lub serii lotów, a także zatwierdzony przez pilota dowódcę oraz musi być przekazany do właściwej władzy. Operator musi opracować najbardziej efektywny sposób przekazywania operacyjnego planu lotu.

Uwaga. – Obowiązki urzędnika lotniczych służb operacyjnych/dyspozytora lotniczego zawarte są w pkt. 2.6.

4.3.3.2 Instrukcja operacyjna musi opisywać zawartość i sposób wykorzystania operacyjnego planu lotu.

2.3.4 Heliporty zapasowe

2.3.4.1 Zapasowy heliport startu.

2.3.4.1.1 Heliport zapasowy dla heliportu startu musi być wybrany i wykazany w operacyjnym planie lotu, jeśli warunki pogodowe na heliporcie wylotu kształtują się na poziomie lub poniżej minimów operacyjnych mających zastosowanie w tym heliporcie.

2.3.4.1.2 Przy wyborze heliportu jako zapasowego dla heliportu startu, dostępne informacje muszą wskazywać, że szacunkowy czas użycia heliportu oraz warunki pogodowe dla heliportu zapasowego kształtować się będą na poziomie lub powyżej minimów operacyjnych dla wykazanej operacji.

2.3.4.2 Zapasowy heliport docelowy

2.3.4.2.1 W przypadku lotu, który ma być wykonany zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów, w operacyjnym planie lotu i w planie lotu musi być podany co najmniej jeden heliport zapasowy dla heliportu docelowego, chyba że:

- a) czas lotu i utrzymujące się warunki meteorologiczne są takie, że istnieje racjonalna pewność, iż o przewidywanym czasie przylotu do heliportu, gdzie jest zamierzone lądowanie oraz w racjonalnym okresie przed i po tym czasie, podejście i lądowanie mogą być wykonane w warunkach meteorologicznych, jak w locie z widocznością ustalonych przez państwo operatora; lub

Dział II, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- b) heliport, zamierzonego lądowania jest odosobniony i nie jest dostępny inny odpowiedni heliport zapasowy. Musi być wówczas określony punkt, z którego nie ma powrotu (PNR).

2.3.4.2.2 Przy wyborze heliportu jako zapasowego dla heliportu docelowego, dostępne informacje muszą wykazać, że szacunkowy czas użycia heliportu oraz warunki pogodowe dla heliportu zapasowego kształtować się będą na poziomie lub powyżej minimów operacyjnych dla wykazanej operacji.

2.3.4.2.3 **Zalecenie.** – dla lotów wykonywanych do heliportu docelowego, dla którego prognozy meteorologiczne kształtują się poniżej minimów operacyjnych dla tego heliportu powinno się wybrać dwa heliporty zapasowe. Minima operacyjne dla pierwszego heliportu zapasowego powinny być na tym samym lub wyższym poziomie co minima operacyjne dla heliportu docelowego i dla drugiego heliportu zapasowego na tym samym lub wyższym poziomie co minima operacyjne dla pierwszego heliportu zapasowego.

2.3.4.3 Odpowiednie zapasowe heliporty nawodne mogą być wyznaczone z zachowaniem następujących ustaleń:

- a) zapasowy heliport nawodny może być użyty wyłącznie po minięciu punktu, z którego nie ma powrotu (PNR). Przed osiągnięciem tego punktu musi być wykorzystany wyłącznie naziemny heliport zapasowy,
- b) przy ocenie przydatności heliportu zapasowego musi być rozpatrzona i wzięta pod uwagę mechaniczna niezawodność krytycznego układu sterowania i krytycznych elementów struktury,
- c) możliwości osiągowie śmigłowca z jednym silnikiem niepracującym muszą być zachowane do czasu przybycia do heliportu zapasowego,
- d) musi być zapewniona dostępność platformy, i
- e) informacja meteorologiczna musi być pewna i dokładna.

Uwaga.– Technika lądowania wyszczególniona w instrukcji użytkownika w locie uwzględniająca uszkodzenie systemu sterowania, może wykluczać wyznaczenie niektórych platform jako heliportów zapasowych.

2.3.4.4 **Zalecenie.**– Jeżeli jest możliwe przewożenie takiej ilości paliwa, która umożliwia skorzystanie z zapasowego heliportu lądowego, heliporty nawodne, jako zapasowe, nie powinny być używane. Heliporty nawodne nie powinny być używane w środowisku nieprzystajnym.

2.3.5 Warunki meteorologiczne

2.3.5.1 Lot, który ma być wykonany zgodnie z zasadami lotu z widocznością nie będzie rozpoczęty, jeśli bieżące komunikaty meteorologiczne lub połączenie bieżących komunikatów i prognoz nie wskażą, że wzdłuż trasy lotu lub części trasy, która ma być przebyta albo nad zamierzonym obszarem dla operacji w warunkach dla lotów z widocznością, warunki meteorologiczne będą w odpowiednim czasie takie, że przestrzeganie tych zasad będzie możliwe.

Uwaga. – Gdy lot ma być wykonany zgodnie z zasadami lotu z widocznością, użycie systemu obrazowania otoczenia w nocy (NVIS) lub innego systemu wspomagającego widzialność, nie może się przyczynić do obniżenia wymagań wymienionych w postanowieniach punktu 2.3.5.1.

2.3.5.2 Lot, który ma być wykonany zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów nie będzie rozpoczęty, jeżeli nie jest dostępna informacja, że w heliportcie zamierzonego lądowania lub, jeżeli wymagany jest heliport zapasowy, w co najmniej jednym heliportcie zapasowym w spodziewanym czasie przylotu warunki będą na poziomie lub powyżej minimów użytkowych heliportu.

Uwaga.– W niektórych państwach praktyką jest przyjmowanie dla celów planowania lotu wyższych wymagań minimów heliportu, gdy zostaje wybrany jako zapasowy niż dla tego samego heliportu, gdy jest planowany jako docelowy.

2.3.5.3 Lot, który ma odbyć się w znanych lub przewidywanych warunkach oblodzenia nie będzie rozpoczęty, jeżeli śmigłowiec nie jest certyfikowany i wyposażony do przewidywanych takich warunków.

2.3.5.4 Lot, który jest planowany albo przewidywany do wykonania w warunkach o znanej lub podejrzewanej możliwości oblodzenia na ziemi nie będzie rozpoczęty, jeżeli śmigłowiec nie został poddany inspekcji i jeśli to konieczne,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

odpowiednim zabiegom odladzania i przeciw-oblodzenia. Nagromadzony lód lub inne występujące zanieczyszczenia naturalne muszą być usunięte tak, by śmigłowiec był utrzymany przed startem w stanie zdadności do lotu.

Uwaga.– Materiały przewodnie są podane w Instrukcji Naziemnych Czynności Odladzania i Ochrony przed Oblodzeniem (Dokument 9640).

2.3.6 Zaopatrzenie w paliwo i olej

2.3.6.1 Wszystkie śmigłowce. Lot nie będzie rozpoczęty jeśli, biorąc pod uwagę zarówno warunki meteorologiczne jak i inne opóźnienia, których można spodziewać się w locie, w śmigłowcu nie znajdzie się wystarczająca ilość paliwa i oleju, zapewniająca, że lot może być zakończony bezpiecznie. Ponadto musi być przewożona rezerwa na nieoczekiwane przeciwności.

2.3.6.2 Operacje wg przepisów lotów z widocznością (VFR). Paliwo i olej przewożone w celu przestrzegania wymagań pkt. 2.3.6.1 muszą w przypadku operacji wg VFR, być co najmniej w takiej ilości by śmigłowiec mógł:

- a) dolecieć do heliportu, do którego lot był zaplanowany,
- b) następnie lecieć przez 20 minut na prędkości największego zasięgu i,
- c) posiadać dodatkową ilość paliwa, uwzględniającą zwiększone zużycie w okolicznościach wszelkich potencjalnych utrudnień wyszczególnionych przez operatora zgodnie z oczekiwaniami państwa operatora.

2.3.6.3 Operacje wg przepisów lotów wg wskazań przyrzędów. Paliwo i olej przewożone w celu przestrzegania wymagań 2.3.6.1 muszą w przypadku operacji wg IFR, być co najmniej w takiej ilości by śmigłowiec mógł:

2.3.6.3.1 Gdy zapasowy heliport nie jest wymagany zgodnie z warunkami pkt. 2.3.4.1.a), dolecieć do heliportu, do którego lot był zaplanowany, a następnie:

- a) lecieć przez 30 minut na prędkości oczekiwania na wysokości 450 m (1500 stóp) nad heliportem docelowym w warunkach normalnej temperatury, a następnie wykonać podejście i lądowanie oraz
- b) posiadać dodatkową ilość paliwa wystarczającą na pokrycie zwiększonego zużycia z powodu wystąpienia wszelkich możliwych przeciwności określonych przez operatora zgodnie z oczekiwaniami państwa operatora.

2.3.6.3.2 Gdy zapasowy heliport jest wymagany, lecieć do heliportu docelowego, wykonać podejście i nieudane podejście, a następnie:

- a) lecieć do heliportu zapasowego wyszczególnionego w planie lotu, a następnie
- b) lecieć przez 30 minut na prędkości oczekiwania nad heliportem zapasowym w warunkach temperatury normalnej, a następnie wykonać podejście i lądowanie oraz
- c) posiadać dodatkową ilość paliwa wystarczającą na pokrycie zwiększonego zużycia z powodu wystąpienia wszelkich możliwych przeciwności określonych przez operatora zgodnie z oczekiwaniami państwa operatora.

2.3.6.3.3 Jeżeli odpowiedni heliport zapasowy nie jest dostępny na warunkach pkt. 2.3.4.1. (np. cel lotu jest odosobniony), śmigłowiec musi mieć odpowiednią ilość paliwa pozwalającą dolecieć do miejsca, do którego lot został zaplanowany i na kolejny okres, który w oparciu o czynniki geograficzne i środowiskowe, w czasie którego możliwe będzie wykonanie bezpiecznego lądowania.

2.3.6.4 Do obliczenia wymaganej wg pkt. 2.3.6.1 ilości paliwa i oleju, muszą być wzięte pod uwagę, co najmniej:

- a) prognoza warunków meteorologicznych,

Dział II, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- b) przewidywane trasy lotnicze i opóźnienia w ruchu lotniczym,
- c) w przypadku lotu wg wskazań przyrządów, jedno podejście wg wskazań przyrządów na heliporcie docelowym, uwzględniając podejście nieudane,
- d) procedury nakazane w instrukcji operacyjnej po utracie hermetyzacji, tam gdzie to ma zastosowanie, albo po uszkodzeniu jednej jednostki napędowej w czasie przelotu oraz
- e) wszystkie inne warunki, które mogą opóźnić lądowanie śmigłowca, albo zwiększyć zużycie paliwa/oleju.

Uwaga.– Nic w pkt 2.3.6 nie wyklucza zmiany planu lotu w czasie lotu w celu przeplanowania tego lotu do innego heliportu, pod warunkiem, że od punktu, w którym lot został przeplanowany wymagania pkt 2.3.6 mogą być spełnione.

**2.3.7 Uzupelnianie paliwa z pasażerami na pokładzie
lub przy obracaniu się wirników**

Zalecenie.– *W śmigłowcu nie powinno być uzupełnianie paliwa, gdy pasażerowie są przyjmowani na pokład, są na pokładzie lub opuszczają pokład oraz gdy wirnik się obraca, chyba że operator posiada szczególne upoważnienie państwa operatora ustalające warunki w jakich to uzupełnianie może być wykonane.*

Uwaga 1.– Postanowienia dotyczące uzupełniania paliwa na statku powietrznym są zawarte w Załączniku 14, Tom I, a materiały przewodnie dotyczące stosowania bezpiecznego uzupełniania zawarte są w Podręczniku służb lotniskowych (Dokument 9137), Części I i 8.

Uwaga 2.– Wymagane są dodatkowe środki ostrożności, gdy uzupełnianie paliwa może prowadzić do wymieszania ropy lotniczej z innymi lotniczymi paliwami do silników turbinowych, a także gdy do uzupełniania służy linia otwarta.

2.3.8 Zaopatrzenie w tlen

Uwaga.– Przybliżone wysokości bezwzględne w atmosferze standard, odpowiadające wartościom ciśnienia bezwzględnego użyte w tekście są następujące:

Ciśnienie bezwzględne	Metry	Stopy
700 hPa	3 000	10 000
620 hPa	4 000	13 000
376 hPa	7 600	25 000

2.3.8.1 Lot, który przewidziany jest do wykonania na wysokościach, na których ciśnienie atmosferyczne w pomieszczeniach personelu będzie mniejsze niż 700 hPa nie będzie rozpoczęty, jeśli nie jest przewożona ilość tlenu do oddychania dla:

- a) wszystkich członków załogi i 10% pasażerów przez cały okres przekraczający 30 minut, gdy ciśnienie w zajmowanych przez nich pomieszczeniach będzie pomiędzy 700 hPa i 620 hPa oraz
- b) załogi i pasażerów przez cały czas, gdy ciśnienie w zajmowanych przez nich pomieszczeniach spadnie poniżej 620 hPa.

2.3.8.2 Lot, który ma być wykonany na samolocie z kabiną hermetyzowaną nie będzie rozpoczęty dopóki wystarczająca ilość tlenu do oddychania nie zostanie zabrana w celu zasilania urządzeń wszystkich członków załogi i pasażerów, stosownie do okoliczności w locie, który ma być podjęty, w przypadku utraty hermetyzacji, przez cały okres, w którym ciśnienie atmosferyczne w zajmowanych przez nich pomieszczeniach byłoby mniejsze niż 700 hPa. Ponadto, jeżeli śmigłowiec wykonuje lot na wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest większe niż 376 hPa, a nie może zniżyć się bezpiecznie w ciągu czterech minut do wysokości, gdzie ciśnienie atmosferyczne wynosi 620 hPa, zasilanie w tlen osób zajmujących pomieszczenia pasażerskie musi wystarczyć na nie mniej niż 10 minut lotu.

2.4 Procedury w locie

2.4.1 Minima użytkowe heliportu

2.4.1.1 Lot w kierunku heliportu docelowego nie będzie kontynuowany, jeżeli najświeższe dostępne informacje nie wskazują, że o spodziewanym czasie przylotu może nastąpić bezpieczne lądowanie w tym heliportcie, albo na co najmniej jednym z heliportów zapasowych przy zachowaniu minimów użytkowych ustanowionych zgodnie z pkt. 2.2.7.1.

2.4.1.2 Podejście wg wskazań przyrządów nie będzie kontynuowane poza pozycję markera zewnętrznego w przypadku podejścia precyzyjnego, albo poniżej 300 m (1 000 stóp) nad heliportem w przypadku podejścia nieprecyzyjnego, jeżeli podawana widzialność lub widzialność kontrolna na drodze startowej/lądowania (RVR) nie jest większa niż wyszczególnione minimum.

2.4.1.3 Jeżeli, po przejściu pozycji markera zewnętrznego w przypadku podejścia precyzyjnego lub po zejściu na wysokość poniżej 300 m (1 000 stóp) ponad heliport w przypadku lądowania nieprecyzyjnego, podawana widzialność lub widzialność kontrolna na drodze startowej/lądowania (RVR) spadnie poniżej wyszczególnionego minimum, podejście może być kontynuowane do wysokości decyzyjnej DA/H lub do minimalnej wysokości schodzenia MDA/H. W żadnym przypadku śmigłowiec nie będzie kontynuować swojego podejścia do lądowania do żadnego heliportu poza punkt, w którym ograniczenie wynikające z minimów użytkowych wyszczególnionych dla tego heliportu mogłyby być naruszone.

2.4.2 Obserwacje meteorologiczne

Uwaga.– Procedury prowadzenia obserwacji meteorologicznych na pokładzie statku powietrznego w locie w celu ich rejestracji i przekazania są podane w Załączniku 3, PANS-ATM (Dokument 4444) oraz w odpowiednich Regionalnych procedurach uzupełniających (Dokument 7030).

2.4.3 Niebezpieczne warunki lotu

Informacje o napotkanych w locie warunkach niebezpiecznych innych niż związane z warunkami meteorologicznymi muszą być przekazane odpowiednim radiostacjom lotniczym najszybciej jak to możliwe. Raporty tak przekazane muszą podawać takie szczegóły, które mogą odnosić się do bezpieczeństwa innych statków powietrznych.

2.4.4 Członkowie załogi lotniczej na stanowiskach pracy

2.4.4.1 *Start i lądowanie.* Wszyscy członkowie załogi lotniczej potrzebni do wykonania obowiązków w kabinie załogi muszą być na swoich stanowiskach.

2.4.4.2 *Przelot po trasie.* Wszyscy członkowie załogi lotniczej potrzebni do wykonania obowiązków w kabinie załogi muszą być na swoich stanowiskach, z wyjątkiem, gdy ich nieobecność jest konieczna do wykonania obowiązków w związku z użytkowaniem śmigłowca lub ze względów fizjologicznych.

2.4.4.3 *Pasy bezpieczeństwa.* Wszyscy członkowie załogi lotniczej mają mieć zapięte pasy bezpieczeństwa podczas zajmowania swoich stanowisk.

2.4.4.4 *Uprząż bezpieczeństwa.* Każdy członek załogi lotniczej zajmujący fotel pilota musi mieć zapiętą uprząż bezpieczeństwa w czasie startu i lądowania; wszyscy inni członkowie załogi lotniczej mają mieć zapiętą uprząż bezpieczeństwa podczas startu i lądowania, chyba że pasy barkowe zakłócają pełnienie obowiązków, kiedy to pasy barkowe mogą być rozpięte, ale pasy biodrowe muszą pozostać zapięte.

Uwaga.– Uprząż bezpieczeństwa składa się z pasów barkowych i pasa biodrowego, które mogą być używane niezależnie.

2.4.5 Użycie tlenu

Wszyscy członkowie załogi lotniczej w czasie wykonywania obowiązków podstawowych dla bezpieczeństwa użytkownika śmigłowca w locie muszą używać tlenu do oddychania w sposób ciągły, gdy tylko zapanują okoliczności, w których użycie tlenu jest wymagane zgodnie z pkt. 2.3.8.1 lub pkt. 2.3.8.2.

Dział II, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

2.4.6 Zabezpieczenie personelu pokładowego oraz pasażerów
w statku powietrznym z hermetyzacją kabiny
w przypadku utraty hermetyzacji

Zalecenie.– *Personel pokładowy powinien być zabezpieczony tak, by z rozsądnym prawdopodobieństwem zapewnić zachowanie jego świadomości podczas każdego schodzenia awaryjnego, które może być konieczne w przypadku utraty hermetyzacji oraz, ponadto, powinien mieć środki ochronne, które umożliwią udzielenie przez niego pierwszej pomocy podczas lotu ustabilizowanego po zagrożeniu. Pasażerowie powinni być zabezpieczeni przez takie urządzenia i procedury użytkowe, które będą zapewniać rozsądne prawdopodobieństwo przeżycia przez nich skutków niedotlenienia w wyniku utraty hermetyzacji.*

Uwaga.– *Nie jest przewidziane, że personel pokładowy będzie zawsze mógł udzielić pomocy pasażerom w czasie awaryjnego schodzenia, które może być wymagane w przypadku utraty hermetyzacji.*

2.4.7 Procedury lotu wg wskazań przyrządów

2.4.7.1 Jedna lub więcej procedur podejścia wg wskazań przyrządów opracowanych zgodnie z klasyfikacją operacji podejścia i lądowania wg wskazań przyrządów muszą być zatwierdzone i opublikowane przez państwo, w którym znajduje się heliport do zastosowania na każdej drodze startowej/lądowania lub heliportu wykorzystywanego do operacji w ramach lotu wg wskazań przyrządów.

2.4.7.2 Wszystkie śmigłowce użytkowane zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów muszą przestrzegać procedur lotów wg wskazań przyrządów zatwierdzonych przez państwo, na terytorium którego położony jest dany heliport lub przez państwo odpowiedzialne za heliport, jeśli nie znajduje się on na terytorium żadnego z państw.

Uwaga 1.– *Procedury operacyjne zalecane jako materiały przewodnie dla personelu operacyjnego związanego z operacjami dotyczącymi lotów wg wskazań przyrządów są opisane w PANS-OPS (Dokument 8168) Tom I.*

Uwaga 2.– *Kryteria do opracowania procedur lotów wg wskazań przyrządów, jako materiały przewodnie dla specjalistów w zakresie procedur są wymienione w PANS-OPS (Dokument 8168), Tom II.*

2.4.8 Procedury operacyjne śmigłowca w celu zmniejszenia hałasu

Zalecenie.– *Operator powinien się upewnić że procedury startu i lądowania uwzględniają potrzebę zmniejszenia hałasu związanego z wykonywaniem operacji przez śmigłowce.*

2.5 Obowiązki pilota-dowódcy

2.5.1 Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za użytkowanie i bezpieczeństwo śmigłowca oraz za bezpieczeństwo wszystkich członków załogi, pasażerów i ładunku znajdujących się na pokładzie od chwili, gdy silniki zostają uruchomione, aż do chwili gdy śmigłowiec zostanie całkowicie zatrzymany po zakończeniu lotu z zatrzymanymi silnikami i unieruchomionymi łopatami.

2.5.2 Pilot-dowódca zapewni, że czynności zawarte w liście sprawdzeń wyszczególnionej w pkt. 2.2.5 są wykonane ze wszystkimi szczegółami.

2.5.3 Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za powiadomienie najbliższej odpowiedniej władzy lotniczej, wykorzystując najszybsze dostępne środki o każdym wypadku, w którym uczestniczył ten śmigłowiec, i w wyniku którego nastąpiła śmierć lub poważne obrażenia jakiegokolwiek osoby albo znaczne uszkodzenie śmigłowca lub własności.

Uwaga. – *określenie „poważne zranienie” zawarto w Załączniku 13 a objaśnienie określenia „znaczne uszkodzenie” podano w Instrukcji Zawiadamiania o Wypadkach/Incydentach (Instrukcja ADREP) (Dokument 9156).*

2.5.4 Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za powiadomienie operatora po zakończeniu danego lotu o wszystkich znanych i przypuszczalnych usterkach w śmigłowcu.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2.5.5 Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za dziennik podróży albo za deklarację generalną zawierające informacje wymienione w pkt. 9.4.1

Uwaga. – Na mocy Uchwały A10-36 Dziesiątej Sesji Zgromadzenia (Caracas, czerwiec-lipiec 1956), „deklaracja generalna [opisane w Załączniku 9], gdy jest przygotowana tak, że zawiera wszystkie informacje wymagane w Artykule 34 [Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym] w odniesieniu do dziennika podróży, może być uznana przez państwo członkowskie, jako akceptowalna forma dziennika podróży”.

2.6 Obowiązki pracownika nadzorującego operacje lotnicze/dyspozytora lotniczego

2.6.1 Urzędnik lotniczych służb operacyjnych/dyspozytor lotniczy w związku z metodami kierowania i nadzorem nad operacjami lotniczymi zgodnie z pkt 2.2.1.4 będzie:

- a) pomagać pilotowi-dowódcy w przygotowaniu lotu i dostarczać mu odpowiednie informacje,
- b) pomagać pilotowi-dowódcy w przygotowaniu operacyjnego planu lotu i planu lotu służb ruchu lotniczego (ATS), podpisywać plan i, gdy ma to zastosowanie, składać plan w odpowiedniej jednostce ATS,
- c) dostarczać pilotowi-dowódcy w czasie lotu, przy użyciu odpowiednich środków, informacji które mogą być niezbędne do bezpiecznego wykonania lotu.

2.6.2 W przypadku zagrożenia urzędnik lotniczych służb operacyjnych / dyspozytor lotu:

- a) rozpocznie takie procedury, jakie są zamieszczone w Instrukcji Operacyjnej, jednocześnie unikając podejmowania jakichkolwiek działań, które byłyby sprzeczne z procedurami ATC, oraz
- b) przekaze pilotowi dowódcy informacje odnoszące się do bezpieczeństwa, które mogą być ważne dla zachowania bezpieczeństwa lotu, załączając informacje odnoszące się do wszelkich zmian planu, które okażą się niezbędne w trakcie wykonywania lotu.

Uwaga. – Równie ważne jest by pilot dowódca w trakcie wykonywania lotu także przekazywał podobne informacje urzędnikowi lotniczych służb operacyjnych/ dyspozytorowi szczególnie w kontekście sytuacji awaryjnych.

2.7. Przewóz bagażu

Operator zapewni, aby cały bagaż przewożony w śmigłowcu oraz zabrany przez pasażerów do kabiny był odpowiednio i bezpiecznie załadowany.

ROZDZIAŁ 3. OGRANICZENIA UŻYTKOWE OSIĄGÓW ŚMIGŁOWCA

3.1 Ogólne

3.1.1 Śmigłowce muszą być użytkowane zgodnie z przepisami dotyczącymi osiągnięć ustalonymi przez państwo operatora, a także z uwzględnieniem mających zastosowanie norm niniejszego rozdziału.

Uwaga 1.- Przepisy dotyczące osiągnięć dotyczą zarówno wykonywania operacji w różnych fazach lotu jak i środowiska operacyjnego. Załącznik A zawiera wskazówki dla Państwa do opracowania przepisów dotyczących osiągnięć.

Uwaga 2.- Rozdział 1 niniejszej Sekcji wymaga od operatorów przestrzegania prawa, przepisów oraz procedur Państwa, w których wykonywane są operacje śmigłowców. Podstawę prawną dla tego wymagania stanowi art. 11 Konwencji.

3.1.2 W warunkach, gdy nie jest zapewnione bezpieczne kontynuowanie lotu w przypadku niesprawności krytycznego zespołu napędowego operacje śmigłowca są prowadzone w taki sposób, żeby ciągle być przygotowanym na wykonanie bezpiecznego przymusowego lądowania.

Uwaga. – Materiał doradczy dotyczący czynników, które należy uwzględnić przy prowadzeniu operacji w taki sposób, zawarty jest w Załączniku A, pkt 2.4.

3.1.2.1 *Tam, gdzie Państwo operatora zezwala na wykonywanie operacji IMC w klasie osiągnięć 3, takie operacje muszą być wykonywane zgodnie z postanowieniami pkt 3.4.*

3.1.3 **Zalecenie.**– *W odniesieniu do śmigłowców, do których w wyniku odstępstwa przewidzianego Artykułem 41 Konwencji nie stosuje się Część IV Załącznika 8, państwo operatora powinno zapewnić, aby poziom osiągnięć wyszczególnionych w pkt. 3.2 jest zachowany na tyle na ile jest to praktycznie wykonalne.*

3.1.4 Tam, gdzie śmigłowce operują z i w kierunku heliportów usytuowanych w strefie zabudowanej, Władza sprawująca nadzór nad obszarem, na którym wybudowano heliport jest zobligowana do określenia wymagań pozwalających na wykonywanie tych operacji w sposób pozwalający na uwzględnienie ryzyka związanego z uszkodzeniem jednostki napędowej.

Uwaga. – Wskazówki dla „odpowiednich rozważań” są zamieszczone w dodatku A, pkt. 2.4.

3.1.5 **Zalecenie.**– *Śmigłowce klasy osiągnięć 3 nie powinny być dopuszczone do użytkowania z heliportów wzniesionych i platform.*

3.2 Stosowane w odniesieniu do śmigłowców certyfikowanych zgodnie z Częścią IV Załącznika 8

3.2.1 Normy zawarte w pkt. 3.2.2 do 3.2.7 włącznie mają zastosowanie do śmigłowców, do których ma zastosowanie Część IV Załącznika 8.

Uwaga. – Następujące dalej normy nie zawierają wyszczególnień ilościowych, dających się porównać z zawartymi w państwowych przepisach zdolności do lotu. Zgodnie z 3.1.1 powinny one być uzupełnione przez wymagania państwowe przygotowane przez państwo członkowskie.

3.2.2 Poziom osiągnięć określony w odpowiednich częściach przepisów dotyczących osiągnięć omówionych w pkt. 3.1.1 w odniesieniu do śmigłowców wymienionych w pkt. 3.2.1 musi być zgodny z ogólnym poziomem określonym w normach niniejszego rozdziału.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga. – Materiały przewodnie, które pokazują, na podstawie przykładu, poziom osiągnięć zgodny z intencją norm i zalecanymi metodami postępowania niniejszego rozdziału zawiera załącznik A.

3.2.3 Śmigłowiec musi być użytkowany z przestrzeganiem warunków certyfikatu zdatości do lotu oraz w ramach zatwierdzonych ograniczeń użytkowania, zawartych w jego instrukcji użytkowania w locie.

3.2.4 Państwo Operatora musi podjąć takie środki ostrożności, jakie są rozsądnie możliwe, w celu zapewnienia, aby ogólny poziom bezpieczeństwa rozważany w niniejszych postanowieniach był utrzymany we wszystkich warunkach użytkowania, w tym również takie, które w tym rozdziale nie zostały ujęte w sposób szczegółowy.

3.2.5 Lot nie będzie rozpoczęty, jeśli informacje o osiągnięciach przedstawione w instrukcji użytkowania w locie nie wskażą, że w zamierzonym locie mogą być spełnione normy zawarte w pkt. 3.2.6 i 3.2.7.

3.2.6 W stosowaniu norm zawartych w tym rozdziale musi być zwrócona uwaga na wszystkie czynniki, które znacząco wpływają na osiągi śmigłowca (takie jak: masa, procedury użytkowania, wysokość ciśnieniowa odpowiednia do wzniesienia miejsca użytkowania, temperatura, wiatr i stan nawierzchni). Takie czynniki muszą być wzięte pod uwagę bezpośrednio jako parametry związane z użytkowaniem lub pośrednio jako poprawki lub nadmiary, które mogą być zawarte w wyszczególnieniu danych o osiągnięciach, w przepisach dotyczących osiągnięć, zgodnie z którymi śmigłowiec jest użytkowany.

3.2.7 Ograniczenia masy

- a) masa śmigłowca nie może w chwili rozpoczęcia startu przekraczać masy, przy której wykaz osiągnięć odsyła do pkt. 3.1.1 do którego się stosuje, uwzględniając przewidywane zmniejszenie masy w miarę trwania lotu oraz na zrzut paliwa w locie, w stosownym momencie,
- b) w żadnym przypadku masa w chwili rozpoczęcia startu nie może przekraczać największej masy startowej wyszczególnionej w instrukcji użytkowania śmigłowca w locie biorąc pod uwagę czynniki określone w pkt. 3.2.6,
- c) w żadnym przypadku masa spodziewana w chwili przewidywanego czasu lądowania w heliporcie docelowym lub w każdym zapasowym nie może przekraczać największej masy lądowania wyszczególnionej w instrukcji użytkowania śmigłowca w locie, biorąc pod uwagę czynniki określone w pkt. 3.2.6,
- d) w żadnym przypadku masa w chwili rozpoczęcia startu, albo w chwili przewidywanego czasu lądowania w heliporcie docelowym, albo w każdym heliporcie zapasowym, nie może przekraczać odpowiednich największych mas, dla których wykazano przestrzeganie norm Załącznika 16, Tom I, chyba że uzyskano inne upoważnienie na szczególnych warunkach dla pewnych miejsc użytkowania, gdzie nie istnieje problem zakłóceń hałasowych, wydane przez kompetentne władze państwa, na terenie którego znajduje się to miejsce użytkowania.

3.2.7.1 Rozwijając wykaz osiągnięć, Państwo Operatora musi albo ująć metodologię oceny ryzyka zgodnie ze wskazówkami zawartymi w Dodatku A albo w przypadku Państw, które postanowiły nie stosować/implementować metodologii oceny ryzyka muszą stosować się do norm określonych w pkt. 3.2.7.2, 3.2.7.3 i 3.2.7.4.

3.2.7.2 Start i wznoszenie początkowe

3.2.7.2.1 *Operacje w pierwszej klasie osiągnięć.* Śmigłowiec w przypadku wystąpienia uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej rozpoznanego w punkcie decyzyjnym startu lub przed jego osiągnięciem, musi być zdolny do zaniechania startu i zatrzymania się w ramach dostępnej powierzchni, przeznaczonej dla przerwanych startów lub w przypadku wystąpienia uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej rozpoznanego w lub po przekroczeniu punktu decyzyjnego startu, kontynuowania startu z ominięciem wszystkich przeszkód występujących wzdłuż ścieżki lotu, z zachowaniem odpowiedniego nadmiaru, dopóki śmigłowiec nie znajdzie się w pozycji spełniającej postanowienia pkt. 3.2.7.3.1.

3.2.7.2.2 *Operacje w drugiej klasie osiągnięć.* Śmigłowiec w przypadku wystąpienia uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej w którymkolwiek momencie po przekroczeniu DPATO, musi być zdolny do kontynuowania startu z ominięciem wszystkich przeszkód występujących wzdłuż ścieżki lotu, z zachowaniem odpowiedniego nadmiaru, dopóki śmigłowiec nie znajdzie się w pozycji spełniającej postanowienia pkt. 3.2.7.3.1. Przed osiągnięciem DPATO, uszkodzenie krytycznej jednostki napędowej może skutkować przymusowym lądowaniem śmigłowca i dlatego warunki sformułowane w pkt. 3.1.2. muszą być zastosowane.

Dział II, Rozdział 3

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

3.2.7.2.3 *Operacje w trzeciej klasie osiągnięć.* W którymkolwiek punkcie ścieżki lotu, uszkodzenie krytycznej jednostki napędowej będzie powodować przymusowe lądowanie śmigłowca i dlatego warunki sformułowane w pkt. 3.1.2. muszą być zastosowane.

3.2.7.3 *Przelot*

3.2.7.3.1 *Operacje w pierwszej i drugiej klasie osiągnięć.* Śmigłowiec w przypadku wystąpienia uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej w którymkolwiek momencie fazy przelotu, musi być zdolny do kontynuowania lotu do miejsca dla którego spełnione są warunki pkt. 3.2.7.4.1 w odniesieniu do operacji wykonywanych w pierwszej klasie osiągnięć lub warunki pkt. 3.2.7.4.2 w odniesieniu do operacji wykonywanych w drugiej klasie osiągnięć lot z wyłączeniem lotu poniżej określonej minimalnej wysokości lotu.

Uwaga. – Gdy lot ma przebiegać nad obszarem o nieprzyjnym otoczeniu a czas potrzebny na zmianę kursu i dotarcie do heliportu zapasowego przekroczy okres dwóch godzin, Państwo powinno poddać ocenie ryzyko związane z uszkodzeniem drugiej jednostki napędowej

3.2.7.3.2 *Operacje w trzeciej klasie osiągnięć.* Śmigłowiec musi być zdolny, z pracującymi wszystkimi jednostkami napędowymi, do kontynuowania lotu wzdłuż zamierzonej trasy lub planowanych od niej odstępstw pod warunkiem utrzymania w każdym punkcie wysokości nie mniejszej niż odpowiednia minimalna wysokość lotu. Uszkodzenie jednostki napędowej w dowolnym punkcie toru lotu będzie powodować przymusowe lądowanie śmigłowca i dlatego warunki sformułowane w pkt. 3.1.2. muszą być zastosowane.

3.2.7.4 *Podejście i lądowanie*

3.2.7.4.1 *Operacje w pierwszej klasie osiągnięć.* W przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej w dowolnym punkcie podczas fazy podejścia i lądowania przed osiągnięciem punktu decyzyjnego lądowania, śmigłowiec musi, w heliporcie docelowym lub w każdym zapasowym, po ominięciu wszystkich przeszkód na ścieżce podejścia, być zdolny do lądowania i zatrzymania się na dostępnej długości wylądowania albo zaniechania lądowania i ominięcia wszystkich przeszkód na torze lotu z zachowaniem odpowiedniego nadmiaru, odpowiadającemu wartości określonej pkt. 3.2.7.2.1. W przypadku, gdy uszkodzenie nastąpiło po minięciu punktu decyzyjnego, śmigłowiec musi być zdolny do lądowania i zatrzymania się na dostępnej długości lądowania.

3.2.7.4.2 *Operacje w drugiej klasie osiągnięć.* W przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej przed DPBL śmigłowiec powinien w heliporcie docelowym lub w każdym zapasowym, po ominięciu wszystkich przeszkód na ścieżce podejścia, być zdolny do wylądowania i zatrzymania się na dostępnej długości lądowania albo zaniechania lądowania i ominięcia wszystkich przeszkód wzdłuż ścieżki lotu z zachowaniem odpowiedniego nadmiaru odpowiadającemu wartości określonej w pkt. 3.2.7.2.2. Po przekroczeniu DPBL, uszkodzenie jednostki napędowej może skutkować przymusowym lądowaniem śmigłowca i dlatego warunki sformułowane w pkt. 3.1.2. muszą być zastosowane.

3.2.7.4.3 *Operacje w trzeciej klasie osiągnięć.* Uszkodzenie jednostki napędowej w dowolnym punkcie toru lotu będzie powodować przymusowe lądowanie śmigłowca i dlatego warunki sformułowane w pkt. 3.1.2. muszą być zastosowane.

3.3 Dane o przeszkodach

Operator musi wykorzystać dostępne informacje o przeszkodach w celu stworzenia procedur zgodnych z fazą startu, wznoszenia, podejścia i lądowania wyszczególnionych w wykazie osiągnięć ustalonych przez Państwo Operatora.

3.4 Dodatkowe wymagania dla wykonywania operacji na śmigłowcach w klasie osiągnięć 3 w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów (IMC) z wyłączeniem lotów specjalnych VFR

3.4.1 Operacje w 3 klasie osiągnięć wykonywanych w IMC mogą być jedynie przeprowadzane nad powierzchnią otoczenia zaakceptowanego przez właściwą władzę Państwa, nad którego obszarem wykonywane są operacje.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

3.4.2 Przy zatwierdzaniu operacji dla śmigłowców operujących w 3 klasie osiąarów w IMC Państwo Operatora musi się upewnić, że śmigłowiec jest certyfikowany do lotów według wskazań przyrządów (IFR) i że całkowity poziom bezpieczeństwa zakładany przez postanowienia załącznika 6 i 8 uwzględnia:

- a) niezawodność silników,
- b) Procedury obsługi Operatora, praktyki operacyjne i programy szkoleń, i
- c) wyposażenie i inne wymagania dostarczone zgodnie z Dodatkiem.

Uwaga. – Wskazówki dla „dodatkowego wyposażenia dla śmigłowców wykonujących operacje w 3 klasie osiąarów w IMC” zamieszczono w Dodatku 2.

3.4.3 Przewoźnicy operujący na śmigłowcach w 3 klasie osiąarów w IMC, muszą posiadać program kontroli tendencji dla silników i są zobligowani do wykorzystania zalecanych przez producenta śmigłowca instrumentów, systemów i procedur operacyjnych/obsługi w celu monitorowania silników.

3.4.4 **Zalecenie.** – *W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia usterek mechanicznych, w śmigłowcach operujących w 3 klasie osiąarów w IMC powinno się stosować monitorowanie systemu wskaźnika drgań dla śmigła ogonowego*

ROZDZIAŁ 4. PRZYRZĄDY, WYPOSAŻENIE I LOTNICZE DOKUMENTY ŚMIGŁOWCA

Uwaga. – Wyszczególnienia dotyczące wyposażenia łączności i nawigacyjne śmigłowca są zawarte w Rozdziale 5.

4.1 Ogólne

4.1.1 Jako dodatkowe do minimum niezbędnego do wydania certyfikatu zdatności do lotu, w śmigłowcu muszą być, odpowiednio, zamontowane lub przewożone przyrządy, wyposażenie oraz dokumenty lotnicze, zapisane w dalszych paragrafach, stosownie do użytego śmigłowca i do warunków w jakich będzie wykonany lot. Wymienione przyrządy i wyposażenie wraz z ich zabudową muszą być zatwierdzone lub zaakceptowane przez państwo rejestracji.

4.1.2 W helikopterze znajdować się będzie kopia poświadczenia certyfikatu operatora lotniczego wymienionego w pkt. 2.2.1 oraz kopia specyfikacji operacyjnych dla określonego typu śmigłowca, wydanych łącznie z certyfikatem. Jeśli certyfikat i powiązane z nim specyfikacje operacyjne wydane są przez państwo pochodzenia operatora w języku innym aniżeli angielski, to tłumaczenie na język angielski musi być załączone.

Uwaga. - Postanowienia dotyczące treści certyfikatu operatora lotniczego oraz związanych z nim specyfikacji operacyjnych zawarte są w pkt. 2.2.1.5 oraz 2.2.1.6.

4.1.3 Operator musi włączyć do instrukcji operacyjnej wykaz wyposażenia minimalnego (MEL) zatwierdzony przez państwo operatora, która umożliwi pilotowi-dowódcy określenie czy lot może być rozpoczęty albo kontynuowany z każdego pośredniego postoju, gdy jakikolwiek przyrząd wyposażenia lub system byłby niesprawny. Gdy państwo operatora nie jest państwem rejestracji, państwo operatora ma zapewnić, że wykaz wyposażenia minimalnego nie będzie wpływać na przestrzeganie wymagań zdatności do lotu stosowanych w państwie rejestracji.

Uwaga. – Materiały przewodnie dotyczące listy minimalnego wyposażenia zawiera Załącznik E.

4.1.4 Operator musi zapewnić personelowi operacyjnemu i członkom załogi dostęp do instrukcji użytkowania dla każdego typu użytkowanego statku powietrznego, zawierającą procedury normalnego, nienormalnego i awaryjnego użytkowania tego statku powietrznego. Instrukcja musi zawierać szczegółowe opisy systemów statku powietrznego oraz listy kontrolne, które będą użytkowane. Opracowanie instrukcji musi uwzględniać problemy czynników ludzkich. Załoga lotnicza musi mieć dostęp do instrukcji przez cały okres trwania operacji lotniczej.

Uwaga.– Materiały przewodnie dotyczące zastosowania zasad związanych z działaniem czynników ludzkich można znaleźć w Podręczniku szkolenia w zakresie czynników ludzkich (Dokument 9683).

4.2 Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach

4.2.1 Śmigłowiec ma być wyposażony w przyrządy, które umożliwią załodze kontrolowanie toru lotu śmigłowca, wykonanie wszystkich manewrów proceduralnych i przestrzeganie ograniczeń użytkowych śmigłowca w przewidywanych warunkach użytkowania.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.22 Śmigłowiec wyposażony będzie w:

a) łatwo dostępne i odpowiednie środki medyczne;

Zalecenie. — Środki medyczne powinny obejmować:

1) zestaw pierwszej pomocy oraz

2) w śmigłowcach, gdzie wymaga się, aby w skład załogi operacyjnej wchodził personel pokładowy, uniwersalny zestaw ochronny do wykorzystania przez personel pokładowy w przypadkach zachorowania pasażerów, przy podejrzeniu choroby zaraźliwej, lub w przypadku kontaktu z płynami ustrojowymi; oraz

Uwaga. - Materiały przewodnie dotyczące zawartości zestawów pierwszej pomocy i uniwersalnych zestawów ochronnych zawarte są w Załączniku D.

b) przenośne gaśnice, które po użyciu nie spowodują niebezpiecznego skażenia powietrza wewnątrz śmigłowca. Co najmniej jedna gaśnica ma być umieszczona w:

1) pomieszczeniu pilotów oraz

2) każdym pomieszczeniu pasażerskim, które jest oddzielone od pomieszczenia pilota, które nie jest łatwo dostępne dla załogi,

Uwaga. – Każda przenośna gaśnica umocowana zgodnie z certyfikatem zdatości do lotu śmigłowca może być liczona, jako wymagana.

c) 1) fotel lub miejsce do leżenia dla każdego pasażera w wieku określonym przez państwo operatora,

2) pasy bezpieczeństwa przy każdym fotelu i pasy ograniczające przy każdym miejscu do leżenia oraz

3) uprząż bezpieczeństwa przy każdym fotelu załogi lotniczej. Uprząż bezpieczeństwa dla każdego pilota musi zawierać urządzenie, które automatycznie ograniczy swobodę przemieszczenia torsu osoby zajmującej siedzisko w przypadku gwałtownego zmniejszania prędkości.

Zalecenie. – Gdy wyposażenie obejmuje podwójną kontrolę, uprząż bezpieczeństwa przy każdym fotelu pilota powinna zawierać urządzenie kępujące ruchy, które będzie zapobiegać oddziaływaniu górnej połowy ciała na urządzenia sterownicze przez bezwładnego pasażera.

Uwaga 1. – W zależności od projektu, sprzężenie z [INTERIA REEL DEVICE] może być dla tych celów wystarczające.

Uwaga 2. – Uprząż bezpieczeństwa zawiera pasy barkowe i pas biodrowy, które mogą być używane niezależnie.

d) środki zapewniające, że niżej wymienione informacje i instrukcje są przekazywane pasażerom:

1) kiedy należy zapiąć pasy bezpieczeństwa albo uprząż,

2) kiedy i jak należy użyć instalacji tlenowej jeżeli posiadanie instalacji tlenowej jest wymagane,

3) ograniczenie palenia tytoniu,

4) umiejscowienie i sposób użycia kamizelek ratunkowych lub równorzędnych indywidualnych urządzeń do pływania, tam gdzie takie urządzenia są wymagane, oraz

5) rozmieszczenie i sposób otwierania wyjść awaryjnych, oraz

e) jeśli bezpieczniki są w użyciu, zapasowe bezpieczniki elektryczne o odpowiedniej charakterystyce w celu zamiany tych, które są dostępne podczas lotu.

Dział II, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.2.3 W śmigłowcu musi się znajdować:

- a) instrukcja operacyjna wymieniona w pkt 2.2.2 albo te jej części, które dotyczą operacji w locie,
- b) instrukcja użytkowania w locie danego śmigłowca lub inne dokumenty zawierające potrzebne dane o osiągnięciach wynikające z uwzględnienia Rozdziału 3 i inne informacje potrzebne do użytkowania śmigłowca w ramach jego certyfikatu zdolności do lotu, chyba że te dane znajdują się w instrukcji operacyjnej, oraz
- c) aktualne i właściwe mapy obejmujące trasę proponowanego lotu, a także wszystkie inne trasy, które można uznać za rozsądne, w przypadku gdyby nastąpiła zmiana w locie.

4.2.4 Oznakowanie punktów dostępu zewnętrznego

4.2.4.1 Jeżeli miejsca w kadłubie przystosowane do dostępu zewnętrznego dla załóg ratowniczych w przypadku zagrożenia są na śmigłowcu oznakowane, miejsca te mają być oznakowane jak pokazano niżej (patrz rysunek). Kolor oznakowań ma być czerwony lub żółty i, jeśli to jest konieczne, mają one być umieszczone na białym tle w celu uzyskania kontrastu z podłożem.

4.2.4.2 Jeżeli oznakowania narożne są odległe o więcej niż 2 m, mają być dodane linie pośrednie o wymiarach 9×3 cm, tak, by odległość pomiędzy sąsiednimi oznakowaniami nie była większa niż 2 m.

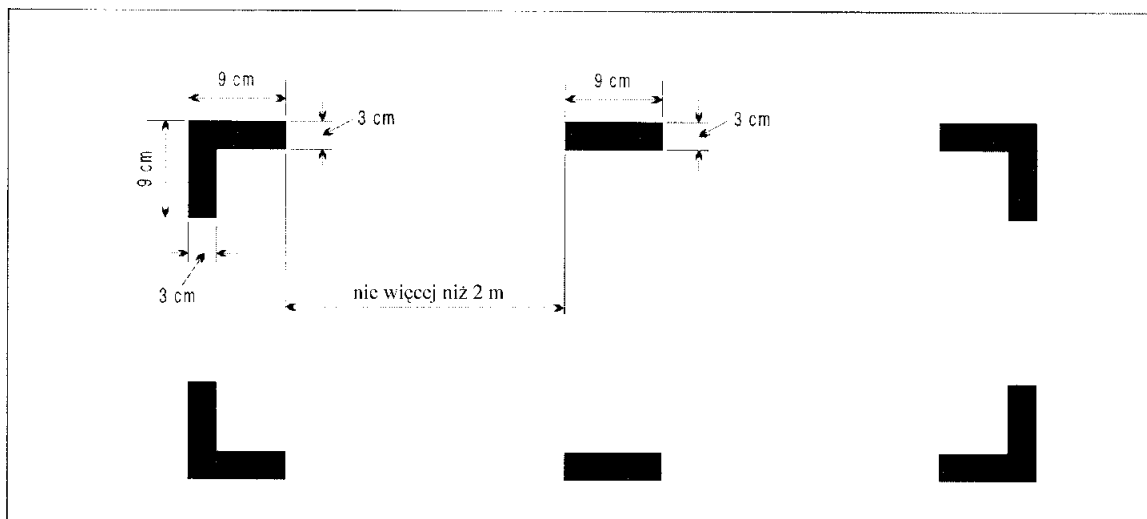
Uwaga. – Ta norma nie wymaga, żeby każdy śmigłowiec miał obszary dostępu zewnętrznego.

4.3 Rejestratory lotu

Uwaga 1.– Rejestratory lotu obejmują dwa systemy: rejestrator danych o locie (FDR) i rejestrator głosu w kabinie pilotów (CVR).

Uwaga 2.– Rejestratory złożone (FDR/CVR) mogą być używane tylko w celu spełnienia wymagań w zakresie sprzętu rejestrującego, jak szczegółowo wskazano w niniejszym Załączniku.

Uwaga 3.– Szczegółowe materiały przewodnie, dotyczące rejestratorów lotu są zawarte z załączniku B.

OZNAKOWANIE PUNKTÓW DOSTĘPU ZEWNĘTRZNEGO (patrz pkt 4.2.4)

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.3.1 Typy rejestratorów danych z lotu

4.3.1.1 *Typ IV FDR'ów*

4.3.1.1.1 Typ IV rejestratora FDR musi zapisywać parametry wymagane dla dokładnego określenia toru lotu śmigłowca, prędkości, położenia, mocy silnika i operacji.

4.3.1.1.2 Typ IVA rejestratora FDR musi zapisywać parametry wymagane dla dokładnego określenia toru lotu śmigłowca, prędkości, położenia, mocy silnika, operacji i konfiguracji.

4.3.1.2 Typ V FDR musi zapisywać parametry wymagane do dokładnego określenia toru lotu śmigłowca, prędkości, położenia przestrzennego i mocy silnika.

4.3.1.3 Posługiwanie się rejestratorami FDR zapisującymi na folii metalowej zostało zaprzestane z dniem 1 stycznia 1995.

4.3.1.4 **Zalecenie.**– *Posługiwanie się rejestratorami FDR analogowymi używającymi modulacji częstotliwości (FM) powinno zostać zaprzestane z dniem 5 listopada 1998 r.*

4.3.1.4.1 Posługiwanie się rejestratorami FDR zapisującymi na kliszy fotograficznej zostało zaprzestane z dniem 1 stycznia 2003 r.

4.3.1.5 Wszystkie śmigłowce, dla których certyfikaty zdolności do lotu zostaną wydane po 1 stycznia 2005 i które używają kanałów komunikacyjnych przesyłu danych oraz, które muszą posiadać CVR, muszą zapisywać na rejestratorze lotu wszystkie dane z kanałów przesyłowych przesłane do i ze śmigłowca. Minimalny czas zapisu musi być taki sam, jak w przypadku CVR, i musi być skorelowany z nagraniem w kabinie pilota.

4.3.1.5.1 Od 1 stycznia 2007 wszystkie śmigłowce, które używają kanałów komunikacyjnych przesyłu danych, oraz które muszą posiadać CVR, muszą zapisywać na rejestratorze lotu wszystkie dane o połączeniach do i ze śmigłowca. Minimalny czas zapisu musi być taki sam jak w CVR i musi być skorelowany z nagraniem w kabinie pilota.

4.3.1.5.2 Muszą być zapisywane wystarczające informacje, na podstawie których treść wiadomości z kanałów przesyłowych i, jeśli to wykonalne, czas pokazania tej informacji na wyświetlaczu lub wygenerowania jej przez załogę.

Uwaga. – *Kanały komunikacyjne przesyłu danych obejmują automatyczne zależne dozowanie (ADS-C), dane o połączeniach kontroler-pilot (CPDLC), dane o połączeniach ze służbą informacji lotniczej (D-FIS) oraz wiadomości lotniczej kontroli operacyjnej (AOC), ale nie są do tego ograniczone.*

4.3.1.6 **Zalecenie.**– *Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej przekraczającej 2700 kg, na których wymagane jest wyposażenie w FDR i/lub CVR, mogą być alternatywnie wyposażone w jeden rejestrator złożony (FDR/CVR).*

4.3.2 Rejestratory danych z lotu – czas zapisu

Rejestratory FDR Typu IV i Typu V muszą być zdolne do zachowania informacji zapisanych przez co najmniej ostatnich dziesięć godzin ich działania.

4.3.3 Rejestratory danych z lotu – śmigłowce, dla których indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy w dniu 1 stycznia 1989 r. lub później

4.3.3.1 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 7 000 kg muszą być wyposażone w FDR Typu IV.

4.3.3.2 **Zalecenie.**– *Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 2 730 kg do masy 7 000 kg włącznie powinny być wyposażone w FDR Typu V.*

Dział II, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.3.4 Rejestratory danych z lotu – śmigłowce, dla których indywidualny certyfikat
zdatności do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2005 r.

4.3.4.1 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 3 180 kg muszą być wyposażone w FDR Typ IVA o co najmniej dziesięciogodzinnym czasie zapisu.

Uwaga.– Akceptowalny jest pojedynczy rejestrator złożony CVR/FDR.

4.3.5 Rejestratory głosu w kabinie – śmigłowce,
dla których indywidualny certyfikat
zdatności do lotu wydano po raz pierwszy
w dniu 1 stycznia 1987 r. lub później

4.3.5.1 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 7 000 kg muszą być wyposażone w rejestratory CVR, których celem jest zapis środowiska dźwiękowego w kabinie podczas lotu. W przypadku, gdy śmigłowce nie są wyposażone w FDR, na ścieżce CVR musi być zapisana co najmniej prędkość obrotowa wirnika głównego.

4.3.5.2 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 3 180 kg do 7 000 kg włącznie muszą być wyposażone w CVR, których celem jest zapis środowiska dźwiękowego w kabinie podczas lotu. W przypadku, gdy śmigłowce nie są wyposażone w FDR na ścieżce CVR musi być zapisana co najmniej prędkość obrotowa wirnika głównego.

4.3.6 Rejestratory głosu w kabinie – śmigłowce,
dla których indywidualny certyfikat
zdatności do lotu wydano po raz pierwszy
przed 1 stycznia 1987

Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 7 000 kg muszą być wyposażone w CVR, których zadaniem jest zapis środowiska dźwiękowego w kabinie podczas lotu. W przypadku, gdy śmigłowce nie są wyposażone w FDR na ścieżce CVR musi być zapisana co najmniej prędkość obrotowa wirnika głównego.

Uwaga.– Wymagania dotyczące właściwości CVR są takie, jak w Wyszczególnieniach Minimalnych Właściwości Użytkowych (MOPS), w dokumencie Systemów Rejestratorów Lotu Europejskiej Organizacji ds. Wyposażenia w Lotnictwie Cywilnym (EUROCAE) lub w dokumentach równoważnych.

4.3.7 Rejestratory głosu w kabinie – czas zapisu

4.3.7.1 CVR muszą być zdolne do zachowania informacji zapisanych przez co najmniej ostatnie 30 minut ich działania.

4.3.7.2 **Zalecenie.** – CVR zabudowane na śmigłowcach, dla których indywidualny certyfikat zdatności do lotu wydano po raz pierwszy 1 stycznia 1990 r. lub później powinny być zdolne do zachowania informacji zapisanych w czasie co najmniej ostatnich dwóch godzin ich działania.

4.3.7.3 CVR zabudowane na śmigłowcach, dla których indywidualny certyfikat zdatności do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2003 r. musi być zdolny do zachowania informacji zapisanych w czasie co najmniej ostatnich dwóch godzin ich działania.

4.3.8 Rejestratory lotu – konstrukcja
i zabudowa

Rejestratory lotu muszą być skonstruowane, umieszczone i zabudowane tak, by zapewnić możliwie najlepszą praktyczną ochronę zapisów w celu przechowania, odczytania i przepisania zapisanych informacji. Rejestratory lotu muszą spełniać wymagania odporności na zniszczenie i zagrożenie pożarowe.

Uwaga.– Wyszczególnienia dotyczące odporności na zniszczenie i ochrony przeciwpożarowej w lotnictwie można znaleźć w dokumentach ED55 i ED56A Europejskiej Organizacji ds. Wyposażenia w lotnictwie cywilnym (EUROCAE).

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.3.9 Rejestratory lotu – użytkowanie

4.3.9.1 Rejestratory lotu nie będą wyłączane w czasie lotu.

4.3.9.2 W celu ochrony zapisów z rejestratorów lotu, rejestratory lotu muszą przerwać pracę po zakończeniu czasu lotu po wypadku lub incydencie. Te rejestratory lotu nie będą ponownie uruchomione zanim nie zostaną wykorzystane tak, jak określono w Załączniku 13.

Uwaga 1.– O potrzebie wydobywania zapisów z rejestratora lotów statku powietrznego decyduje komisja badawcza państwa prowadzącego badanie, ze zwróceniem szczególnej uwagi na powagę wydarzenia i okoliczności, włącznie z ich wpływem na użytkowanie.

Uwaga 2.– Odpowiedzialność operatora odnośnie zachowania zapisów rejestratorów lotu podano w pkt. 9.6.

4.3.10 Rejestratory lotu – ciągłość zdolności do działania

W celu zapewnienia ciągłej zdolności do działania rejestratorów lotu, muszą być prowadzone użytkowe kontrole i oceny zapisów otrzymanych z FDR i CVR.

Uwaga.– Procedury sprawdzania systemów FDR i CVR podane są w Załączniku B.

4.4 Instrumenty i wyposażenie dla VFR i IFR - w nocy i w dzień

Uwaga. – Wymagania wyszczególnione w pkt. 4.4.1, 4.4.2 i 4.4.3 odnośnie instrumentów lotniczych mogą zostać spełnione poprzez połączenie instrumentów lub wyświetlaczy elektronicznych.

4.4.1 Wszystkie śmigłowce operujące zgodnie z przepisami lotów z widocznością w dzień muszą być wyposażone w:

- a) busolę magnetyczną,
- b) dokładny czasomierz wskazujący czas w godzinach, minutach i sekundach,
- c) czuły wysokościomierz ciśnieniowy,
- d) prędkościomierz, oraz
- e) takie dodatkowe przyrządy lub wyposażenie, jakie mogą być nakazane przez odpowiednią władzę.

4.4.2 Wszystkie śmigłowce podczas użytkowania w nocy muszą być wyposażone w:

- a) całe wyposażenie wyszczególnione w pkt. 4.4.1,
- b) wskaźnik wysokości (sztuczny horyzont) dla każdego pilota oraz jeden dodatkowy wskaźnik wysokości,
- c) zakrętomierz,
- d) wskaźnik kursu (żyroskop kierunkowy),
- e) wskaźnik prędkości wznoszenia i opadania,

Dział II, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- f) instrumenty i wyposażenie, które mogą zostać określone przez władzę oraz następujące urządzenia świecące:
- g) światła wymagane w Załączniku 2 na statku powietrznym w czasie lotu albo w polu manewrowym lotnisku,

Uwaga. – Ogólne charakterystyki świateł wyszczególniono w Załączniku 8. Szczegółowe przedstawienie spraw dotyczących oświetlenia spełniającego wymagania Załącznika 2 dla statków powietrznych w locie lub użytkowanych w polu manewrowym heliportu zawarte jest w Podręczniku zdolności do lotu (Dokument 9760).

- h) dwa światła lądowania,
- i) oświetlenie wszystkich przyrządów i wyposażenia, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpiecznego użytkowania śmigłowca i które są używane przez załogę,
- l) oświetlenie wszystkich pomieszczeń pasażerskich, oraz
- k) latarka przy każdym stanowisku członka załogi.

4.4.2.1 **Zalecenie.** - Jedno ze świateł lądowania powinno być kierowane co najmniej w płaszczyźnie pionowej.

4.4.3 Wszystkie śmigłowce, gdy są użytkowane zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów, lub gdy śmigłowiec nie może być utrzymany w żądanym położeniu bez odniesienia do jednego lub większej liczby przyrządów pokładowych, muszą być wyposażone w:

- a) busolę magnetyczną,
- b) dokładny czasomierz wskazujący czas w godzinach, minutach i sekundach,
- c) dwa dokładne wysokościomierze ze wskaźnikiem licznikowo-wskazówkowym lub równorzędnym,

Uwaga. – Ani wysokościomierz trójwskazówkowy, ani ze wskazaniem licznikowo-wskazówkowym nie spełniają wymagania zawartego w pkt 4.10.1 lit.c.

- d) system wskazujący prędkość lotu z urządzeniami zapobiegającymi wadliwemu działaniu ze względu na zawilgocenie lub oblodzenie,
- e) chyłomierz,
- f) trzy wskaźniki położenia przestrzennego (sztuczny horyzont), z których jeden może być zastąpiony przez zakrętomierz,
- g) wskaźnik kursu (żyroskop kierunkowy),

Uwaga. - Wymagania pkt 4.10.1 lit.e., f, i g, mogą być spełnione przez wyposażenie w przyrządy złożone lub zintegrowany system kierowania lotem, pod warunkiem, że zabezpieczenia przeciw uszkodzeniu całkowitemu w wyniku usterki poszczególnego przyrządu są zapewnione.

- h) środki wskazujące na poprawność zasilania przyrządów żyroskopowych w energię,
- i) środki wskazujące w pomieszczeniu załogi temperaturę powietrza zewnętrznego,
- j) wskaźnik prędkości wznoszenia i opadania,
- k) system ustateczniający, jeśli nie zostanie udowodnione przed władzą certyfikującą, że śmigłowiec posiada odpowiednią własną stateczność wynikającą z konstrukcji, bez takiego systemu, oraz
- l) dodatkowe przyrządy lub wyposażenie, które mogą być wymagane przez właściwą władzę lotniczą.

4.4.3.1 Wszystkie śmigłowce klasy osiągow 1 i 2 użytkowane zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów muszą być wyposażone w awaryjny system zasilania, niezależny od głównego systemu elektrycznego, w celu zapewnienia działania i oświetlenia, przez czas co najmniej 30 minut, przyrządu wskazującego położenie (sztuczny horyzont) dobrze widocznego przez

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

pilota-dowódcę. Awaryjny system zasilania w energię musi być uruchamiany automatycznie po całkowitym uszkodzeniu głównego systemu zasilania elektrycznego, a na tablicy przyrządów musi być podany wyraźny sygnał, że wskaźnik położenia pracuje z zasilania awaryjnego.

4.4.4 **Zalecenie.** – Śmigłowce wykonujące loty według przepisów IFR z maksymalną zatwierdzoną masą startową przekraczającą 3175 kg oraz maksymalną zatwierdzoną konfigurację miejsc pasażerskich większą niż 9 powinny być wyposażone w system ostrzegania o bliskości ziemi z funkcją unikania terenu przed śmigłowcem.

4.5 Wszystkie śmigłowce w lotach nad wodą

4.5.1 Środki do pływania

Wszystkie śmigłowce przeznaczone do lotów nad wodą muszą być zaopatrzone w stałe lub szybko uruchamiane środki zapewniające pływalność tak, by zapewnić bezpieczne przymusowe wodowanie śmigłowca, gdy:

- a) zaangażowany w operacje przybrzeżno-morskie lub inne operacje odbywające się nad wodą określone przez Państwo Operatora, lub
- b) leci nad wodą w nieprzyjnym środowisku w odległości od lądu odpowiadającej czasowi lotu przez więcej niż 10 minut na normalnej prędkości przelotowej, co dotyczy operacji w 1 lub 2 klasie osiągow, lub

Uwaga. – wykonując operacje nad nieprzyjnym środowiskiem, bezpieczne wodowanie wymaga by śmigłowiec miał odpowiednią konstrukcję przystosowaną do lądowania na wodzie lub by został certyfikowany w zgodzie z postanowieniami dotyczącymi wodowania.

- c) lecąc nad przyjnym środowiskiem, na odcinku od lądu określonym przez Władzę odpowiedzialnego Państwa, wykonuje operacje w 1 klasie osiągow,
- d) leci nad wodą w odległości od lądu większej niż zasięg lotu na autorotacji lub zasięg bezpiecznego przymusowego lądowania dla operacji w 3 klasie osiągow.

4.5.2 Wyposażenie awaryjne

4.5.2.1 Śmigłowce operujące w 1 i 2 klasie i operujące zgodnie z postanowieniami pkt.4.5.1 muszą być wyposażone w:

- a) jedną kamizelkę ratunkową albo równorzędne indywidualne urządzenie do pływania dla każdej osoby na pokładzie, umieszczone w miejscu łatwo dostępnym z fotela lub miejsca do leżenia osoby, dla której są przeznaczone,
- b) tratwy ratunkowe w liczbie wystarczającej do przewiezienia wszystkich osób znajdujących się na pokładzie, umieszczone tak, by ich użycie było łatwe w przypadku zagrożenia, wyposażone w taki sprzęt ratowania życia, uwzględniając środki do podtrzymania życia jakie są odpowiednie do zamierzonego lotu oraz

Zalecenie. – Gdy śmigłowiec wyposażony jest w dwie tratwy ratunkowe, każda z nich powinna być w stanie unieść wszystkich pasażerów w stanie przeciążonym.

Uwaga. – Stan przeciążenia jest konstrukcyjnym marginesem bezpieczeństwa wynoszącym 1,5 maksymalnej pojemności.

Dział II, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

c) sprzęt do wykonywania sygnałów pirotechnicznych, opisany w Załączniku 2.

4.5.2.2 Śmigłowce klasy osiągow 3 użytkowane w odległości od lądu większej niż odpowiadająca zasięgowi w locie na autorotacji, ale w takiej odległości od lądu, która jest wyszczególniona przez odpowiednią władzę odpowiedzialnego państwa, muszą być wyposażone w kamizelkę ratunkową lub równoważne indywidualne urządzenie do pływania dla każdej osoby na pokładzie umieszczone w miejscu łatwo dostępnym z siedziska lub miejsca do leżenia osoby, dla której są przeznaczone.

Uwaga.– Podczas określania odległości od lądu, do której odnosi się pkt.4.5.2.2 należy rozważyć warunki środowiska oraz dostępność pomocy SAR.

4.5.2.3 Śmigłowce klasy osiągow 3 użytkowane w sposób inny niż zawarty w postanowieniach pkt.4.5.2.2 muszą być wyposażone zgodnie z pkt 4.5.2.1.

4.5.2.4 W przypadku, gdy śmigłowce klasy osiągow 2 i 3 startują lub lądują wykorzystując heliport, gdzie, zdaniem państwa operatora, ścieżka startu lub podejścia ma taki przebieg nad wodą, że w przypadku niepomyślnego zbiegu okoliczności istnieje prawdopodobieństwo przymusowego wodowania, musi być przewożone co najmniej takie wyposażenie, jakie jest wymagane w pkt 4.5.2.1 lit. a.

4.5.2.5 Każda kamizelka ratunkowa i równoważne indywidualne urządzenie do pływania, gdy jest przewożone zgodnie z niniejszym punktem pkt.4.5 musi być wyposażone w elektryczne środki oświetleniowe w celu ułatwienia lokalizacji osoby.

4.5.2.6 **Zalecenie.** – *Na każdym śmigłowcu, dla którego indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy 1 stycznia 1991 r. lub później, co najmniej 50% tratw ratunkowych przewożonych zgodnie z postanowieniami 4.5.2 powinno być rozkładanych przy użyciu zdalnego sterowania.*

4.5.2.7 **Zalecenie.** – *Tratwy, które nie są rozkładane przy użyciu zdalnego sterowania, a których masa przekracza 40 kg, powinny być wyposażone w dowolne środki do mechanicznego wspomagania rozkładania.*

4.5.2.8 **Zalecenie.** – *Każdy śmigłowiec, dla którego indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy przed 1 stycznia 1991 r., powinien nie później niż 31 grudnia 1992 r. spełniać postanowienia pkt.4.5.2.6 i 4.5.2.7.*

**4.6 Wszystkie śmigłowce w lotach
nad wyznaczonymi obszarami lądowymi**

Śmigłowce, użytkowane nad obszarami lądowymi oznaczonymi przez odpowiednie państwo jako obszary, w których poszukiwania i ratownictwo mogą być szczególnie trudne, muszą być wyposażone w takie urządzenie sygnalizacyjne i sprzęt ratowniczy (włączając środki utrzymania przy życiu), jakie mogą być odpowiednie w obszarze, nad którym odbędzie się lot.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.7 Awaryjny nadajnik pozycji (ELT)

4.7.1 Poza ustaleniem z pkt.4.7.2 do 1 stycznia 2005 wszystkie śmigłowce klasy osiągow 1 i 2 użytkowane w lotach nad wodą, jak opisano w pkt.4.5.1 lit. a oraz klasy osiągow 3 użytkowane jak opisano w pkt.4.5.1 lit. b muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT(S) na każdą przewożoną tratwę ratunkową, ale nie wymaga się więcej niż dwóch ELT.

4.7.2 Śmigłowce klasy osiągow 1 i 2, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2002 r., użytkowane w lotach nad wodą, jak opisano w pkt.4.5.1 lit. a oraz klasy osiągow 3, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2002 r. użytkowane jak opisano w 4.5.1 b), muszą być wyposażone w co najmniej jeden automatyczny ELT i w co najmniej jeden ELT(S) na tratwie.

4.7.3 Od 1 stycznia 2005 r. wszystkie śmigłowce klasy osiągow 1 i 2 użytkowane w lotach nad wodą jak opisano w pkt. 4.5.1 lit. a oraz klasy osiągow 3 użytkowane jak opisano w pkt.4.5.1 lit. b muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT automatyczny i co najmniej jeden ELT(S) na tratwie.

4.7.4 Z wyjątkiem postanowień pkt.4.7.5, do 1 stycznia 2005r. śmigłowce w lotach nad oznaczonymi obszarami lądowymi, jak opisano w pkt.4.6, muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT.

4.7.5 Śmigłowce, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2002 r. w lotach nad oznaczonymi obszarami lądowymi, jak opisano w pkt. 4.6, muszą być wyposażone w co najmniej jeden automatyczny ELT.

4.7.6 Od 1 stycznia 2005 r., śmigłowce w lotach nad oznaczonymi obszarami lądowymi wymienionymi w pkt 4.6, muszą być wyposażone w co najmniej jeden automatyczny ELT.

4.7.7 **Zalecenie.**– *Wszystkie śmigłowce powinny przewozić automatyczny ELT.*

4.7.8 Wyposażenie ELT przewożone w celu spełnienia wymagań pkt. 4.7.1, 4.7.2, 4.7.3, 4.7.4, 4.7.5, 4.7.6 i 4.7.7 muszą działać zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Załącznika 10, Tom III.

**4.8 Wszystkie śmigłowce w lotach
na dużej wysokości**

Uwaga.– *Przybliżone wysokości wg atmosfery standard, odpowiadające wartościom ciśnienia bezwzględnego, użyte w tekście są następujące:*

Dział II, Rozdział 4**Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych**

Ciśnienie bezwzględne	Metry	Stopy
700 hPa	3 000	10 000
620 hPa	4 000	13 000
376 hPa	7 600	25 000

4.8.1 Śmigłowiec, którego użytkowanie jest przewidziane w lotach na dużych wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne w kabinie personelu jest mniejsze niż 700 hPa musi być zaopatrzony w zapas tlenu i urządzenie dozujące, umożliwiające magazynowanie i dozowanie tlenu wymagane w pkt 2.3.8.1.

4.8.2 Śmigłowiec, którego użytkowanie jest przewidziane w lotach na wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest mniejsze niż 700 hPa, ale który jest zaopatrzony w środki utrzymujące ciśnienie większe niż 700 hPa w pomieszczeniach personelu, musi być zaopatrzony w zapas tlenu i urządzenie dozujące umożliwiające magazynowanie i dozowanie tlenu wymagane w pkt 2.3.8.2.

4.8.3 Śmigłowiec, którego użytkowanie w locie jest przewidziane na wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest mniejsze niż 376 hPa, albo który jest użytkowany w lotach na wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest większe niż 376 hPa, ale nie może zejść bezpiecznie w czasie czterech minut do wysokości lotu, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest równe 620 hPa i, dla którego indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy przed 9 listopada 1998 r. lub po tym dniu, musi być wyposażony w instalację tlenową uruchamianą automatycznie zgodnie z wymaganiami przedstawionymi w pkt. 2.3.8.2. Łączna liczba urządzeń dozujących tlen musi być o, co najmniej, 10% większa niż liczba foteli pasażerów i członków załogi.

4.8.4 Zalecenie.– *Śmigłowiec, którego użytkowanie jest przewidziane w lotach na wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest mniejsze niż 376 hPa, albo który jest użytkowany w lotach na wysokościach, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest większe niż 376 hPa, ale nie może zejść bezpiecznie w czasie czterech minut do wysokości lotu, gdzie ciśnienie atmosferyczne jest równe 620 hPa i dla których indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy przed 9 listopada 1998 r. powinien być wyposażony w instalację tlenową uruchamianą automatycznie, zgodnie z wymaganiami przedstawionymi w pkt.2.3.8.2. Łączna liczba urządzeń dozujących tlen ma być o, co najmniej, 10% większa niż liczba foteli pasażerów i członków załogi.*

**4.9 Wszystkie śmigłowce
w warunkach oblodzenia**

Wszystkie śmigłowce muszą być wyposażone w odpowiednie urządzenie odladzające i/lub przeciwoblozeniowe, jeśli są używane w okolicznościach, co do których istnieją informacje o możliwości występowania oblodzenia lub oblodzenie napotkano.

**4.10 Śmigłowce podczas przewożenia pasażerów –
wykrywanie istotnych zjawisk meteorologicznych**

Zalecenie.– *Śmigłowce podczas przewożenia pasażerów powinny być wyposażone w skuteczny radar meteorologiczny lub inny sprzęt do wykrywania zjawisk meteorologicznych zawsze, gdy śmigłowce takie są użytkowane w strefach, gdzie mogą być spodziewane burze i inne potencjalnie niebezpieczne warunki meteorologiczne na trasie albo w lotach w nocy lub w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów.*

**4.11 Wszystkie śmigłowce, które muszą spełniać
normy certyfikacji hałasu zawarte
w Załączniku 16, Tom I**

Wszystkie śmigłowce, które muszą spełniać normy certyfikacji zawarte w Załączniku 16, Tom I, muszą przewozić dokument potwierdzający certyfikację hałasu. Jeżeli ten dokument lub odpowiednie potwierdzenie certyfikacji hałasu zawarte w innym dokumencie zatwierdzonym przez państwo rejestracji jest wydane w języku innym niż angielski, musi być załączone tłumaczenie na angielski.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga 1. – Potwierdzenie może być zawarte w jakimkolwiek przewożonym na pokładzie dokumencie zatwierdzonym przez państwo rejestracji zgodnie z odnośnymi wymaganiami Załącznika 16, Tom I.

Uwaga 2. – Różne normy certyfikacji hałasu zawarte w Załączniku 16 Tom I mające zastosowanie do śmigłowców zostały określone w zależności od daty wystąpienia z wnioskiem o wydanie certyfikatu typu albo daty przyjęcia wniosku przez władzę certyfikującą zgodnie z ustanowioną procedurą równoważną.

**4.12 Śmigłowce przewożące pasażerów –
siedziska personelu pokładowego**

4.12.1 Wszystkie śmigłowce muszą być wyposażone w siedzenia zwrócone do kierunku lotu lub do tyłu (w zakresie 15 stopni do osi podłużnej śmigłowca) posiadające uprząż bezpieczeństwa, przeznaczoną do użycia przez każdego członka personelu pokładowego zgodnie z intencją pkt 10.1 z uwzględnieniem ewakuacji awaryjnej.

Uwaga 1. – Zgodnie z postanowieniami pkt 4.2.2 lit. c, 1), siedzisko i pasy bezpieczeństwa muszą być zapewnione do użycia dla każdego dodatkowego członka personelu pokładowego.

Uwaga 2. – Uprząż bezpieczeństwa obejmuje pasy barkowe i pasy biodrowe, które mogą być używane niezależnie.

4.12.2 Siedziska personelu pokładowego muszą być umieszczone blisko wyjść awaryjnych na poziomie podłogi i innych, zgodnie z wymaganiami państwa rejestracji dotyczącymi ewakuacji awaryjnej.

**4.13 Śmigłowce wymagające wyposażenia
w transponder przekazujący wysokość ciśnieniową**

Wszystkie śmigłowce muszą być wyposażone w transponder przekazujący wysokość ciśnieniową, który działa zgodnie z postanowieniami Załącznika 10, Tom IV.

Uwaga. – Postanowienie ma na celu podwyższenie sprawności działania służb ruchu lotniczego, jak również systemów unikania kolizji w czasie lotu.

4.14 Mikrofony

Wszyscy członkowie załogi lotniczej, niezbędni w kabinie załogi w celu pełnienia obowiązków muszą poniżej wysokości przejściowej/poziomu przejściowego porozumiewać się poprzez mikrofony przenośne lub laryngofony.

4.15 System monitorowania wibracji śmigłowca

Zalecenie. – Każdy śmigłowiec o maksymalnej certyfikowanej masie startowej przekraczającej 3175 kg lub maksymalnej certyfikowanej konfiguracji miejsc pasażerskich większej niż 9 powinien być wyposażony w system monitorowania wibracji śmigłowca.

ROZDZIAŁ 5. WYPOSAŻENIE ŚMIGŁOWCA W URZĄDZENIA ŁĄCZNOŚCI I NAWIGACYJNE

5.1 Wyposażenie w urządzenia łączności

5.1.1 Śmigłowiec musi być wyposażony w sprzęt łączności radiowej umożliwiający:

- a) prowadzenie dwustronnej łączności dla celów kontroli w heliporcie,
- b) odbieranie informacji meteorologicznej w dowolnym czasie podczas lotu,
- c) prowadzenie dwustronnej łączności w dowolnym czasie lotu z co najmniej jedną radiostacją lotniczą i z takimi innymi radiostacjami lotniczymi i na takich częstotliwościach, jakie są ustanowione przez odpowiednią władzę.

Uwaga. – Wymagania pkt 5.1.1 są uznane za spełnione, jeżeli zdolność do prowadzenia łączności tu wyszczególniona jest ustalona w warunkach propagacji fal radiowych normalnych dla trasy przelotu.

5.1.2 Sprzęt łączności radiowej, który jest wymagany zgodnie z pkt 5.1.1 musi zapewnić łączność na lotniczej częstotliwości awaryjnej wynoszącej 121,5 MHz.

5.2 Wyposażenie w urządzenia nawigacyjne

5.2.1 Śmigłowiec musi być wyposażony w urządzenia nawigacyjne, które zapewnią mu możliwość działania:

- a) zgodnie z jego operacyjnym planem lotu,
- b) zgodnie z ustalonym typem RNP oraz

z wyjątkiem, gdy jeżeli nie jest to wykluczone przez odpowiednią władzę, nawigacja odbywa się wg przepisów lotów z widocznością z wzrokowym odniesieniem do obiektów naziemnych.

5.2.2 W przypadku operacji, gdzie obowiązuje specyfikacja wymagań nawigacyjnych dla nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (PBN), śmigłowiec, w uzupełnieniu do wymagań przedstawionych w pkt 5.2.1, będzie :

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- a) zaopatrzone w wyposażenie nawigacyjne, które umożliwi mu wykonywanie operacji zgodnie z obowiązującymi specyfikacjami wymagań nawigacyjnych, oraz
- b) posiadać upoważnienie państwa operatora do wykonywania takich operacji.

Uwaga. – Informacje o nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów oraz wskazówki dotyczące implementacji i procesu zatwierdzenia operacyjnego są zawarte w Podręczniku nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (Dokument 9613). Dokument zawiera również wyczerpujące odniesienia do innych opracowanych przez państwa i instytucje międzynarodowe dokumentów dotyczących systemów nawigacyjnych.

5.2.3 Śmigłowiec musi być wystarczająco wyposażony w urządzenia nawigacyjne, by zapewnić, że w przypadku uszkodzenia jednego z elementów tego wyposażenia w dowolnej fazie lotu, pozostałe wyposażenie będzie zapewniać śmigłowcowi możliwość nawigacji zgodnie z pkt.5.2.1 oraz tam gdzie ma zastosowanie z pkt.5.2.2.

5.2.4 Podczas lotów, w których zamierza się lądować w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów, śmigłowiec musi być wyposażony w urządzenie radiowe zdolne do odebrania sygnałów zapewniających naprowadzenie do punktu, z którego można wykonać lądowanie z widocznością. Wyposażenie to musi być zdolne do zapewnienia takiego naprowadzania do każdego heliportu, na którym zamierzono lądować w warunkach lotu wg wskazań przyrządów oraz od każdego wybranego heliportu zapasowego.

5.3 Zabudowa

Zabudowa wyposażenie musi być taka, że w przypadku uszkodzenia pojedynczego urządzenia służącego do łączności radiowej lub nawigacji albo do obu tych celów, nie będzie to powodować usterki innego urządzenia potrzebnego do celów łączności radiowej lub nawigacji.

ROZDZIAŁ 6. OBSŁUGA TECHNICZNA ŚMIGŁOWCA

Uwaga 1.– Dla potrzeb tego rozdziału „śmigłowiec” obejmuje: zespoły napędowe, zespoły transmisji mocy, wirniki, zespoły, przyrządy, wyposażenie i aparaturę wyposażenia ratowniczego łącznie z wyposażeniem awaryjnym.

Uwaga 2.– W całym rozdziale dokonywane jest odniesienie do wymagań państwa rejestracji. Jeżeli państwo operatora nie jest państwem rejestracji, może okazać się konieczne wzięcie pod uwagę wszystkich dodatkowych wymagań państwa operatora.

Uwaga 3.– Materiały przewodnie dotyczące wymagań w zakresie ciągłej zdatności do lotu zawarte są w Podręczniku zdadności do lotu (Dokument 9760).

6.1 Odpowiedzialność operatora w zakresie obsługi technicznej

6.1.1 Użytkownicy muszą zapewnić, że zgodnie z procedurami uznawalnymi przez państwo rejestracji:

- a) każdy śmigłowiec użytkowany przez nich jest utrzymywany w warunkach zdadności do lotu,
- b) wyposażenie niezbędne do użytkowania i awaryjne potrzebne do zamierzonego lotu jest sprawne,
- c) certyfikat zdadności do lotu każdego użytkowanego przez nich śmigłowca jest ważny.

6.1.2 Operator nie będzie użytkować śmigłowca, jeżeli nie jest on obsługiwany i przekazywany do służby przez organizację, która jest zatwierdzona zgodnie z Załącznikiem 6, Część I, pkt 8.7 lub w systemie równorzędnym albo akceptowanym przez państwo rejestracji.

6.1.3 Jeżeli państwo rejestracji akceptuje system równorzędny, osoba podpisująca wykonanie obsługi musi być licencjonowana zgodnie z Załącznikiem 1.

6.1.4 Operator musi zatrudnić osobę lub grupę osób w celu zapewnienia, że cała obsługa jest wykonana zgodnie z instrukcją kierowania obsługą.

6.1.5 Operator musi zapewnić, aby obsługa jego śmigłowców była wykonywana zgodnie z programem obsługi zatwierdzonym przez państwo rejestracji.

6.2 Instrukcja kierowania obsługą u operatora

6.2.1 Operator musi dostarczyć do użytku i stosowania przez personel obsługi i operacyjny, którego to dotyczy, instrukcję kierowania obsługą, akceptowaną przez państwo rejestracji zgodnie z wymaganiami pkt 9.2. Projekt podręcznika powinien uwzględnić rolę czynnika ludzkiego.

Uwaga. – Materiał przewodni do zastosowań zasad dotyczących roli czynnika ludzkiego można znaleźć w Podręczniku szkolenia w zakresie czynników ludzkich (Dokument 9683).

6.2.2 Operator musi zapewnić, że instrukcja kierowania obsługą jest zmieniana w miarę potrzeby w celu utrzymania aktualności zawartych w niej informacji.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

6.2.3 Kopie wszystkich zmian wprowadzonych do instrukcji kierowania obsługą muszą być dostarczone niezwłocznie do wszystkich organizacji i osób, dla których ta instrukcja została wydana.

6.2.4 Operator musi dostarczyć państwu operatora i państwu rejestracji kopie instrukcji kierowania obsługą u operatora łącznie ze wszystkimi zmianami i/lub poprawkami do nich oraz dołączyć do tych kopii cały materiał obowiązkowy, jaki może być wymagany przez państwo operatora i państwo rejestracji.

6.3 Program obsługi

6.3.1 Operator musi dostarczyć do użytkowania i stosowania przez personel obsługowy i użytkujący program obsługi, zatwierdzony przez państwo rejestracji i zawierający informacje wymagane w pkt. 9.3. Opracowanie i stosowanie programu obsługi u operatora ma uwzględniać zagadnienia dotyczące wpływu czynnika ludzkiego.

Uwaga.– Materiał przewodni dotyczący uwzględnienia wpływu czynnika ludzkiego można znaleźć w Podręczniku szkolenia w zakresie czynnika ludzkiego (Dokument 9683).

6.3.2 Kopie wszystkich zmian w programie obsługi muszą być dostarczone niezwłocznie do wszystkich organizacji i osób, którym program obsługi został wydany.

6.4 Zapisy obsługi

6.4.1 Operator zapewni, aby następujące zapisy były przechowywane przez okresy wymienione w pkt 6.4.2:

- a) całkowity czas służby (godziny, czas kalendarzowy i cykle, w zależności co jest właściwe) śmigłowca oraz zespołów, których okres użytkowania jest ograniczony,
- b) aktualny stan zgodności z wszystkimi nakazanymi informacjami dotyczącymi ciągłości zdatności do lotu odpowiednie szczegóły dotyczące modyfikacji i napraw śmigłowca i jego głównych zespołów,
- c) czas służby (godziny, czas kalendarzowy i cykle, w zależności co jest właściwe) od czasu ostatniej naprawy głównej śmigłowca lub jego zespołów o określonym okresie użytkowania,
- d) aktualny stan zgodności śmigłowca z programem obsługi, oraz
- e) szczegółowe zapisy obsługi w celu wykazania, że wszystkie wymagania dotyczące poświadczania obsługi są spełniane.

6.4.2 Zapisy wymienione w pkt 6.4.1 lit. a do e muszą być przechowywane przez co najmniej 90 dni po tym jak część, której one dotyczą zostanie na stałe wycofana ze służby, a zapisy wymienione w pkt 6.4.1 lit. f przez okres co najmniej jednego roku od czasu podpisania poświadczania obsługi.

6.4.3 W przypadku czasowej zmiany operatora, wymienione zapisy mają być udostępnione dla nowego operatora. W przypadku każdej trwałej zmiany operatora, zapisy muszą być przekazane nowemu operatorowi.

6.5 Informacja o ciągłości zdatności do lotu

6.5.1 Operator śmigłowca o największej certyfikowanej masie startowej przekraczającej 3 180 kg musi kontrolować i prowadzić ocenę praktyki w obsłudze i użytkowaniu w odniesieniu do ciągłej zdatności do lotu oraz dostarczać informacje nakazane przez państwo rejestracji i przesyłać je poprzez system wyszczególniony w Załączniku 8, Część II, pkt 4.3.5 i 4.3.8.

Dział II, Rozdział 6

Załącznik 6 – Użytkowanie Statków Powietrznych

6.5.2 Operator śmigłowca o największej certyfikowanej masie startowej przekraczającej 3 180 kg musi odbierać i oceniać informacje i zalecenia dotyczące ciągłości zdatości do lotu otrzymywane od organizacji odpowiedzialnej za opracowanie typu i musi wprowadzać wynikające z tego działania, uznane za niezbędne zgodnie z procedurą akceptowaną przez państwo rejestracji.

Uwaga.– Materiały przewodnie dotyczące interpretacji określenia „organizacja odpowiedzialna za opracowanie typu” zawarte są w Podręczniku zdatości do lotu (Dokument 9760).

6.6 Modyfikacje i naprawy

Wszystkie modyfikacje i naprawy muszą być dokonywane zgodnie z wymaganiami zdatości do lotu, akceptowalnym przez państwo rejestracji. Muszą być ustalone procedury w celu zapewnienia, że zachowane są dane dowodowe, potwierdzające przestrzeganie wymagań zdatości do lotu.

6.7 Poświadczenie wykonania obsługi technicznej

6.7.1 Poświadczenie wykonania obsługi technicznej musi być wypełnione i podpisane w celu zaświadczenia, że wykonane prace obsługowe zostały ukończone poprawnie oraz zgodnie z zatwierdzonymi danymi i opisanymi procedurami przedstawionymi w instrukcji procedur organizacji obsługowej.

6.7.2 Poświadczenie obsługi musi zawierać zaświadczenie obejmujące:

- a) podstawowe szczegóły wykonanej obsługi z uwzględnieniem szczegółowych odniesień do użytych zatwierdzonych danych,
- b) datę zakończenia tej obsługi,
- c) identyfikację zatwierdzonej organizacji obsługowej, jeżeli to ma zastosowanie, oraz
- d) identyfikację osoby lub osób podpisujących poświadczenie.

6.8 Zapisy

6.8.1 Operator musi zapewnić, że przechowane są następujące zapisy:

- a) w odniesieniu do całego śmigłowca: całkowity czas służby,
- b) w odniesieniu do głównych zespołów śmigłowca:
 - 1) całkowity czas służby,
 - 2) data ostatniej naprawy głównej,
 - 3) data ostatniej kontroli,
- c) w odniesieniu do tych przyrządów i wyposażenia, których zdatość do służby i okres użytkowania wynika z czasu ich służby:
 - 1) takie zapisy czasu służby, które są konieczne do określania ich zdatości do służby lub wyliczenia okresu użytkowania,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2) data ostatniej kontroli.

6.8.2 Te zapisy muszą być przechowywane przez okres 90 dni od zakończenia okresu użytkowania elementu, którego dotyczą.

ROZDZIAŁ 7. ZAŁOGA LOTNICZA ŚMIGŁOWCA

7.1 Skład załogi lotniczej

7.1.1 Liczba członków i skład załogi lotniczej będą nie mniejsze niż wyszczególnione w instrukcji operacyjnej. Załogi lotnicze muszą być powiększone o dodatkowych członków załogi ponad minimum, określone w instrukcji użytkowania lub innym dokumencie towarzyszącym certyfikatowi zdatności, jeżeli jest to konieczne w wyniku rozważań w odniesieniu do typu używanego śmigłowca, rodzaju realizowanych operacji oraz długotrwałości lotu pomiędzy punktami, gdzie następuje wymiana załogi.

7.1.2 W skład załogi lotniczej musi wchodzić co najmniej jedna osoba, która posiada ważną licencję, wydaną lub uznaną za ważną przez państwo rejestracji, upoważniającą do obsługi wyposażenia radionadawczego, które ma być używane.

7.2 Obowiązki członka załogi lotniczej w sytuacjach niebezpiecznych

Dla każdego typu śmigłowca, operator musi przypisać wszystkim członkom załogi działania, które mają wykonać w przypadku niebezpieczeństwa lub w sytuacji wymagającej ewakuacji awaryjnej. Coroczne szkolenie w wykonywaniu tych działań musi być zawarte w programie szkolenia u operatora i musi obejmować instrukcję posługiwania się całym wyposażeniem bezpieczeństwa i ratownictwa, które musi być przewożone oraz ćwiczenia w awaryjnej ewakuacji śmigłowca.

7.3 Programy szkolenia członka załogi lotniczej

7.3.1 Operator musi ustanowić i realizować program szkolenia naziemnego i w locie, zatwierdzony przez państwo operatora, który zapewnia, że wszyscy członkowie załogi są odpowiednio szkoleni w celu wykonywania wyznaczonych obowiązków. Program szkolenia musi:

- a) wymagać odpowiednich pomocy do szkolenia naziemnego i w locie, a także zatrudnienia odpowiednio wykwalifikowanych instruktorów tak, jak to określono przez państwo operatora;
- b) obejmować szkolenia naziemne i szkolenie w locie na typie (typach) śmigłowców, na których służą członkowie załogi;
- c) obejmować właściwą współpracę w załodze i szkolenie we wszystkich rodzajach zagrożeń oraz sytuacjach nienormalnych lub procedurach reagowania na uszkodzony zespół napędowy, niesprawności płatowca lub systemów, pożar lub inne anomalie;
- d) obejmować wiedzę i umiejętności w zakresie procedur lotu z widocznością i wg wskazań przyrządów, wydolności człowieka uwzględniając zagrożenia i błędy w obsłudze, a także w zakresie przewozu towarów niebezpiecznych;
- e) zapewniać, aby wszyscy członkowie załogi lotniczej znali zadania, za które są odpowiedzialni oraz związki tych zadań z zadaniami innych członków załogi, szczególnie w odniesieniu do procedur w sytuacjach nienormalnych lub awaryjnych, i
- f) być powtarzany okresowo tak, jak określiło państwo operatora oraz musi obejmować ocenę kompetencji.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga 1. – Pkt 2.2.4 zabrania w locie symulacji sytuacji niebezpiecznych lub nienormalnych, gdy przewożeni są pasażerowie lub ładunek.

Uwaga 2. – Szkolenie w locie, w zakresie uznanym za właściwy przez państwo operatora, może być przeprowadzone przy użyciu urządzeń szkoleniowych do symulacji lotów, zatwierdzonych do tego celu przez państwo.

Uwaga 3. – Zakres szkolenia powtarzanego, wymaganego w pkt 7.2 i 7.3, może być zróżnicowany i nie ma potrzeby by był tak obszerny, jak program szkolenia wstępnego na poszczególnym typie śmigłowca.

Uwaga 4. – Korzystanie z kursów korespondencyjnych i egzaminów pisemnych podobnie, jak i innych środków może, w rozmiarze uznanym za właściwy przez państwo operatora, być stosowane dla spełnienia wymagań odnośnie okresowego szkolenia naziemnego.

Uwaga 5. – Postanowienia dotyczące szkolenia w zakresie przewozu ładunków niebezpiecznych są zawarte w Załączniku 18.

Uwaga 6. – Materiały przewodnie do opracowania programu szkolenia w celu poszerzenia wiedzy i umiejętności dotyczących wydolności człowieka, można znaleźć w Podręczniku szkolenia w zakresie czynników ludzkich (Dokument 9683).

Uwaga 7. - Informacje dla załogi lotniczej i urzędnika lotniczych służb operacyjnych/dyspozytora lotu dotyczących kryteriów procedur lotu i procedur operacyjnych są zawarte w PANS-OPS, Tom I. Wskazówki dotyczące tworzenia procedur dla wykonywanych lotów z widocznością jak i według przyrządów są zawarte w PANS-OPS, Tom II. Kryteria przewyższenia nad przeszkodami i procedury użyte w niektórych krajach mogą się różnić od tych zawartych w PANS-OPS, a znajomość tych różnic jest ważna ze względów bezpieczeństwa.

Uwaga 8. - Materiał przewodni dotyczący tworzenia programów szkolenia członków załogi można znaleźć w podręczniku Przygotowanie instrukcji użytkownika (Doc. 9376).

Uwaga 9. - Materiał przewodni dotyczący różnic w sposobie oceny kompetencji można znaleźć w załączniku do rozdziału 2 Procedur dla lotniczych służb nawigacyjnych – szkolenie (PANS-TRG, Dokument 9868).

7.3.2 Wymagania dotyczące powtarzalnego szkolenia w locie na poszczególnym typie śmigłowca będą uznane za spełnione przez:

- a) użycie, w zakresie uznanym przez państwo operatora za wykonalny, urządzeń szkoleniowych do symulacji lotów, zatwierdzonych do tego celu przez państwo lub
- b) przejście we właściwym okresie sprawdzianu biegłości wymaganego w pkt. 7.4.4 na tym typie śmigłowca.

7.4 Kwalifikacje

Uwaga.- Patrz Podręcznik ustanawiania państwowego systemu licencjonowania personelu (Dokument 9379) zawierający ogólne wskazówki dotyczące kwalifikacji załóg, wykonywania lotów na różnych typach statków powietrznych lub wielu wariantach tego samego typu oraz ustanawiania kwalifikacji wspólnych dla różnych typów i wariantów posiadających podobne charakterystyki procedur operacyjnych

7.4.1 Ciągłość praktyki – pilot-dowódca i drugi pilot

7.4.1.1 Operator nie wyznaczy pilota-dowódcy lub drugiego pilota do obsługi sterów określonego typu lub odmiany typu śmigłowca podczas startu i lądowania, chyba że w ciągu poprzedzających 90 dni pilot obsługiwał stery podczas przynajmniej trzech startów i lądowań na tym samym typie śmigłowca lub na zatwierdzonym dla tego celu symulatorze lotu.

7.4.1.2 Gdy pilot-dowódca lub drugi pilot lata na kilku odmianach tego samego typu śmigłowca lub na różnych typach śmigłowców, które posiadają podobne charakterystyki w znaczeniu procedur operacyjnych, systemów (układów sterowania) i użytkowania, to państwo zdecydowanie na jakich warunkach mogą być zestawione stosowane wymagania punktu 7.4.1.1 dla każdej odmiany lub typu śmigłowca.

Dział II, Rozdział 7

Załącznik 6 – Użytkowanie Statków Powietrznych

7.4.2 Pilot-dowódca – kwalifikacje
przelotowe i w heliporcie

7.4.2.1 Operator nie będzie posługiwać się pilotem jako pilotem-dowódcą śmigłowca w locie po trasie lub części trasy, do których ten pilot nie ma bieżących kwalifikacji, do czasu spełnienia przez pilota wymagań pkt. 7.4.2.2 i 7.4.2.3.

7.4.2.2 Każdy pilot ma przedstawić operatorowi odpowiednią wiedzę o:

- a) trasie, po której ma odbyć się lot i o heliportach, które mają być użyte. Musi to obejmować znajomość:
 - 1) terenu i najmniejszych bezpiecznych wysokości,
 - 2) sezonowych warunków meteorologicznych,
 - 3) służb i procedur meteorologicznych, łączności i pomocy w ruchu lotniczym,
 - 4) procedur poszukiwania i ratownictwa, oraz
 - 5) pomocy nawigacyjnych i procedur dotyczących trasy, wzdłuż której ma odbyć się lot, oraz
- b) procedurach mających zastosowanie do lotów po trasach nad obszarami gęsto zaludnionymi i w obszarach o dużym natężeniu ruchu lotniczego, przeszkód, uwarunkowań fizycznych, oświetlenia, pomocy dolotu i podejścia, odlotu, oczekiwania, procedur podejścia wg wskazań przyrządów oraz stosowanych minimów operacyjnych.

Uwaga. - Część wykazania wiedzy, odnoszącej się do przylotu, odlotu, oczekiwania oraz procedur podejścia wg wskazań przyrządów może być dokonana na odpowiednim urządzeniu szkoleniowym, właściwym dla takiego celu.

7.4.2.3 Pilot-dowódca musi wykonać rzeczywiste podejście do każdego heliportu lądowania na trasie. Podejście musi wykonać jako członek załogi, lub jako obserwator na pokładzie z udziałem pilota, który posiada kwalifikacje dotyczące tego heliportu, chyba że:

- a) podejście do heliportu nie jest nad terenem trudnym, procedury podejścia wg wskazań przyrządów są podobne do tych, z którymi pilot jest zaznajomiony, a do minimów normalnego użytkowania dodany jest przez państwo operatora zatwierdzony nadmiar, albo gdy istnieje pewność, że podejście i lądowanie może być wykonane w warunkach meteorologicznych lądowania z widocznością, albo
- b) zniżanie z wysokości podejścia początkowego może być wykonane w dzień, w warunkach meteorologicznych z widocznością, albo
- c) operator przygotowuje pilota-dowódcę do lądowania na danym heliporcie poprzez odpowiednią prezentację obrazową.

7.4.2.4 Operator musi przechowywać zapisy wystarczające do upewnienia się państwa operatora o kwalifikacjach pilota oraz o sposobie w jaki te kwalifikacje zostały osiągnięte.

7.4.2.5 Operator nie będzie korzystać z pilota jako pilota-dowódcy na trasach przelotów, jeśli w ciągu 2 miesięcy pilot ten nie wykonał co najmniej jednego rejsu pomiędzy punktami tej trasy jako pilot członek załogi lub jako pilot kontrolowany, albo obserwator na pokładzie. W przypadku, gdy upłynęło więcej niż 12 miesięcy, w czasie których pilot nie wykonał takiego rejsu na trasie bardzo podobnej i prowadzącej nad podobnym terenem, pilot ten, przed podjęciem ponownie funkcji pilota-dowódcy na trasach przelotu musi wznowić kwalifikacje zgodnie z pkt. 7.4.2.2 i 7.4.2.3.

7.4.3 Sprawdziany umiejętności pilota

7.4.3.1 Operator zapewni, że technika pilotażu oraz zdolność do przeprowadzenia procedur awaryjnych jest sprawdzona w taki sposób, by wykazać kompetencje pilota na każdym typie lub odmianie danego typu śmigłowca. Tam, gdzie operacja może być przeprowadzona zgodnie z przepisami lotu wg wskazań przyrządów, operator zapewni, aby kompetencyjność pilota odpowiadająca tym przepisom, została wykazana przed pilotem kontrolującym ze strony operatora lub przed przedstawicielem państwa operatora. Takie sprawdziany muszą być wykonywane dwukrotnie w dowolnym okresie jednego roku. Żaden z tych dwóch sprawdzianów, które są podobne i mają miejsce w okresie kolejnych czterech miesięcy, nie spełnia osobno tego wymagania.

Uwaga 1. – Urządzenia szkoleniowe do symulacji lotów, zatwierdzone przez państwo operatora mogą być użyte do tej części sprawdzianów, do których zostały specjalnie zatwierdzone.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

7.4.3.2 Jeśli operator zaplanuje załogę lotniczą na wielu odmianach tego samego typu śmigłowca lub na różnych typach śmigłowca o podobnych charakterystykach w zakresie procedur operacyjnych, systemów (układów sterowania) i użytkowania, to państwo zdecyduje na jakich warunkach mogą być zestawione stosowane wymagania punktu 7.4.1.1 dla każdej odmiany lub typu śmigłowca.

7.5 Wyposażenie załogi lotniczej

Członek załogi uznany za zdolnego do korzystania z uprawnień zawartych w licencji pod warunkiem używania odpowiednich szkielek korekcyjnych, musi mieć zapasową parę szkielek korekcyjnych łatwo dostępną, gdy korzysta z tych uprawnień.

**7.6 Czas lotu, okres pełnienia czynności lotniczych
i okresy wypoczynku**

Państwo operatora musi ustanowić przepisy regulujące ograniczenia, mające zastosowanie do czasu lotu i czasu pełnienia obowiązków lotniczych przez załogi lotnicze. Te przepisy muszą również zwierać postanowienia dotyczące odpowiedniego czasu odpoczynku, które mają zapewnić, że zmęczenie występujące w czasie lotu lub następujących po sobie lotach albo nagromadzone przez okres działania tych lub innych zadań nie będzie zagrażać bezpieczeństwu lotu.

Uwaga. – Materiały przewodnie dotyczące ustanawiania ograniczeń podane są w Załączniku A.

ROZDZIAŁ 8. PRACOWNIK NADZORUJĄCY OPERACJE LOTNICZE/ DYSPOZYTOR LOTNICZY

8.1 Gdy Państwo Operatora wymaga by pracownik nadzorujący operacje lotnicze/dyspozytor lotniczy zatrudniony w związku z zatwierdzonymi metodami kontroli i nadzoru nad lotami posiadał licencje, to pracownik nadzorujący operacje lotnicze/dyspozytor lotniczy, musi posiadać licencję zgodną z postanowieniami Załącznika 1.

8.2 Przy akceptacji dowodu posiadania kwalifikacji innej niż opcja posiadania licencji przez pracownika nadzorującego operacje lotnicze/dyspozytora lotniczego, państwo operatora zgodnie z zatwierdzonymi metodami kontroli i nadzoru nad operacjami lotniczymi, musi wymagać, jako minimum, by taka osoba spełniała wymagania dla pracownika nadzorującego operacje/dyspozytora lotniczego wyszczególnione w Załączniku 1.

8.3 Pracownikowi nadzorującemu operacje lotnicze/dyspozytorowi lotniczemu nie można przydzielać obowiązków, chyba że osoba ta:

- a) ukończy pomyślnie szkolenie specyficzne dla danego operatora, które obejmowałoby wszystkie jego określone komponenty zatwierdzonej metody kontroli i nadzoru nad operacjami lotniczymi wyszczególnionymi w 4.2.1.4,

Uwaga. – Wskazówki dotyczące układu programu takiego kursu są dostępne w Podręczniku szkolenia (ICAO Doc. 7192, Część D-3 – pracownicy nadzorujący operacje lotnicze/ dyspozytorzy lotniczy).

- b) wykona w okresie poprzedzającym 12 miesięcy, przynajmniej jeden odcinek lotu kwalifikacyjnego w śmigłowcu nad jakimkolwiek obszarem, na który osoba ta ma upoważnienie do sprawowania nadzoru lotniczego. Lot powinien obejmować lądowania na tyłu heliportach na ilu to jest możliwe,

Uwaga. – W locie kwalifikacyjnym pracownikowi nadzorującemu operacje lotnicze/dyspozytorowi lotniczemu powinno się umożliwić nasłuch radiowy systemu komunikacji wewnętrznej załogi lotniczej i łączności radiowej, a także powinien on mieć możliwość obserwacji działań załogi lotniczej.

- c) wykazała przed operatorem wiedzę w zakresie:

- 1) zawartości instrukcji operacyjnej opisanej w Dodatku 1,
- 2) użytkowanych w samolotach urządzeń radiowych, i
- 3) wyposażenia samolotów w urządzenia nawigacyjne,

- d) wykazała przed operatorem wiedzę o następujących szczegółach w odniesieniu do operacji, za które pracownik ponosi odpowiedzialność i obszarów, na które osoba ta posiada upoważnienia do sprawowania nadzoru lotniczego:

- 1) sezonowych w warunkach meteorologicznych i źródłach informacyjnych meteorologicznych,
- 2) wpływie warunków meteorologicznych na stan urządzeń służących do łączności radiowej użytych w śmigłowcach,
- 3) cechach szczególnych i ograniczeniach każdego z systemów nawigacyjnych będących w użyciu, i
- 4) instrukcjach załadunkowych śmigłowca,

- e) wykazała przed operatorem wiedzę i umiejętności w zakresie wydolności człowieka właściwej obowiązkowi dyspozytora, i

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

f) wykazała przed operatorem zdolność wykonywania swych obowiązków wyszczególnionych w 2.6.

8.4 Zalecenie. – *Pracownik nadzorujący operacje lotnicze/dyspozytor lotniczy wyznaczony do pełnienia obowiązków powinien posiadać pełną znajomość wszystkich cech typowych dla tej operacji, w której został wyznaczony do takich obowiązków, uwzględniając wiedzę i umiejętności związane z wydolnością człowieka.*

Uwaga. – *Materiał przewodni do opracowania programów szkolenia w celu rozwinięcia wiedzy i umiejętności w zakresie wydolności człowieka można znaleźć w Podręczniku szkolenia o działaniu czynników ludzkich (Dokument 9683).*

8.5 Zalecenie. – *Pracownik nadzorujący operacje lotnicze/dyspozytor lotniczy nie powinien być wyznaczony do pełnienia obowiązków po przerwie w pełnieniu obowiązków przez kolejnych 12 miesięcy, chyba że są przestrzegane postanowienia zawarte w pkt. 8.2.*

ROZDZIAŁ 9. INSTRUKCJE, REJESTRY I ZAPISY

Uwaga.- Następujące dodatkowe instrukcje, rejestry i zapisy są związane z niniejszym Załącznikiem, ale nie są włączone do tego rozdziału:

Zapisy dotyczące paliwa i oleju – patrz pkt 2.2.8

Zapisy obsługowe – patrz pkt 6.8

Zapisy czasu lotu, okresu pełnienia obowiązków w locie i okresu odpoczynku – patrz pkt 2.2.9.3

Formularze przygotowania lotu – patrz pkt 2.3

Operacyjny plan lotu – patrz pkt 2.3.3

Zapisy kwalifikacji pilota-dowódcy dotyczących trasy i heliportów – patrz pkt 7.4.3.4

9.1 Instrukcja użytkowania w locie

Uwaga. – Instrukcja użytkowania w locie zawiera informacje wyszczególnione w Załączniku 8.

Instrukcja użytkowania w locie musi być aktualizowana przez wprowadzenie zmian uznanych za obowiązujące przez państwo rejestracji.

9.2 Instrukcja kierowania obsługą przez operatora

Instrukcja kontroli obsługi u operatora opracowana zgodnie z pkt.6.2, która może być wydana w oddzielnych częściach, musi zawierać następujące informacje:

- a) Opis procedur wymaganych wg pkt 6.1.1, uwzględniając, gdy to ma zastosowanie:
 - 1) opis administracyjnych uzgodnień pomiędzy operatorem a zatwierdzoną organizacją obsługową,
 - 2) opis procedur obsługowych oraz procedur sporządzania i podpisywania poświadczeń obsługi, gdy obsługa oparta jest na systemie innym niż w zatwierdzonej organizacji obsługowej,
 - 3) nazwisko i obowiązki osoby lub osób wymagane zgodnie z pkt 6.1.4,
 - 4) odniesienie do programu obsługowego wymagane zgodnie z pkt 6.3.1,
 - 5) opis metod używanych do wykonania i przechowywania zapisów obsługi u operatora wymagany, zgodnie z pkt 6.4,
 - 6) opis procedur obserwowania, oceniania i zapisywania doświadczeń w zakresie obsługi i użytkowania, zgodnie z pkt 6.5.1,
 - 7) opis procedur przestrzegania wymagań w zakresie sprawozdawczości służb informacyjnych zgodnie z Załącznikiem 8, Część II, pkt 4.3.5 i 4.3.8,
- b) opis procedur oceniania informacji dotyczących ciągłości zdatności do lotu i podejmowania wszelkich wynikających stąd działań zgodnie z pkt 6.5.2,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- c) opis procedur podejmowania działań wynikających z informacji dotyczących nakazanej ciągłości zdatości do lotu,
- d) opis dotyczący ustalenia i utrzymywania systemu analizy i ciągłej obserwacji realizacji i skuteczności programu obsługowego, w celu poprawienia wszelkich niedostatków w tym programie,
- e) opis typu i wersji śmigłowców, do których ma zastosowanie instrukcja,
- f) opis procedur, które zapewniają, że niesprawności mające wpływ na zdatość do lotu są zapisane i usunięte,
- g) opis procedur powiadamiania państwa rejestracji o znaczących wydarzeniach podczas wykonywania usługi,
- h) opis procedur kontrolowania wynajmu statków powietrznych i związanych z tym wyrobów lotniczych, oraz
- i) opis procedur wprowadzania zmian do Instrukcji Kierowania Obsługą.

9.3 Program obsługi

9.3.1 Program obsługi dla każdego śmigłowca ma zawierać, zgodnie z pkt 6.3, następujące informacje:

- a) zadania obsługowe i częstość ich wykonywania, biorąc pod uwagę przewidywane wykorzystywanie śmigłowca,
- b) program integralnej ciągłości struktury, gdy to ma zastosowanie,
- c) procedury wyprowadzania zmian i odstępstw od wymienionych wyżej lit. a i b, oraz
- d) tam, gdzie ma to zastosowanie, warunki obserwacji i opis programu niezawodności dotyczące systemów śmigłowca, jego zespołów, zespołu transmisji mocy, wirników i zespołu napędowego.

9.3.2 Zadanie obsługowe i wyszczególniona obowiązkowa częstość ich wykonywania, wymienione w zatwierdzonym projekcie typu, jako obowiązkowe, muszą być tak traktowane.

9.3.3 **Zalecenie.** – *Program obsługi ma być oparty na informacjach do programu obsługi udostępnionych przez państwo, gdzie opracowano projekt lub organizację odpowiedzialną za opracowany projekt typu wraz z wykorzystaniem wszystkich dodatkowych wniosków, płynących z doświadczenia.*

9.4 Dziennik podróży

9.4.1 **Zalecenie.** – *Dziennik podróży śmigłowca powinien zawierać następujące pozycje z odpowiednią numeracją rzymską:*

- I — *Przynależność państwowa śmigłowca i jego rejestracja.*
- II — *Data przylotu, wylotu*

Dział II, Rozdział 9

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- III — *Nazwiska członków załogi.*
- IV — *Wykaz obowiązków członków załogi.*
- V — *Miejsce wylotu.*
- VI — *Miejsce przylotu.*
- VII — *Czas wylotu.*
- VIII — *Czas przylotu.*
- IX — *Godziny lotu.*
- X — *Rodzaj lotu (prywatny, rozkładowy lub nie rozkładowy).*
- XI — *Incydenty, spostrzeżenia, jeśli były.*
- XII — *Podpis osoby odpowiedzialnej.*

9.4.2 **Zalecenie.** – *Wpisy w dzienniku pokładowym powinny być dokonywane na bieżąco atramentem lub nieścieralnym ołówkiem.*

9.4.3 **Zalecenie.** – *Wypełniony całkowicie dziennik podróży powinien być przechowywany w celu zapewnienia ciągłości zapisów przez co najmniej sześciomiesięczny czas użytkowania.*

9.5 Ewidencja przewożonego wyposażenia awaryjnego i ratowniczego

Operator musi mieć zawsze dostępne do natychmiastowego przekazania do ośrodków koordynacyjnych ratownictwa wykazy zawierające informacje o wyposażeniu awaryjnym i ratowniczym, znajdującym się na pokładzie jego śmigłowców uczestniczących w międzynarodowej żegludze powietrznej. Informacja ma zawierać, jeśli to ma zastosowanie, liczbę, kolor i rodzaj tratw ratunkowych i środków pirotechnicznych, szczegóły zaopatrzenia w środki lecznicze, zapasy wody oraz rodzaj i częstotliwość pracy ratowniczego przenośnego sprzętu radiowego.

9.6 Zapisy rejestratora lotu

Operator musi zapewnić, w możliwie szerokim zakresie, w przypadku gdy śmigłowiec uczestniczył w wypadku lub incydencie, ochronę wszystkich odnośnych zapisów rejestratora lotu oraz, gdy to jest konieczne, innych towarzyszących rejestratorów lotu a także ich bezpieczne przechowywanie w czasie ich wykorzystywania, zgodnie z potrzebami, jak określono w Załączniku 13.

ROZDZIAŁ 10. PERSONEL POKŁADOWY

10.1 Wyznaczenie obowiązków w sytuacjach niebezpiecznych

Operator musi ustanowić, dla spełnienia wymagań państwa operatora, minimalną liczbę członków personelu pokładowego dla każdego typu śmigłowca, na podstawie liczby siedzisk lub przewożonych pasażerów w celu stworzenia warunków do szybkiej i bezpiecznej ewakuacji ze śmigłowca, a także określić niezbędne działania, które muszą być wykonane w przypadku niebezpieczeństwa lub sytuacji wymagających ewakuacji awaryjnej. Operator musi wyznaczyć te działania dla każdego typu śmigłowca.

10.2 Zabezpieczenie personelu pokładowego w czasie lotu

Każdy członek personelu pokładowego musi zajmować siedzisko wyposażone w pasy bezpieczeństwa lub, gdy istnieje, w uprząż bezpieczeństwa podczas startu i lądowania oraz zawsze na polecenie pilota-dowódcy.

Uwaga. – Powyższe nie wyklucza możliwości wydania przez pilota-dowódcę polecenia zapięcia pasów bezpieczeństwa w sytuacjach innych niż podczas startu i lądowania.

10.3 Szkolenie

Operator musi ustanowić i realizować program szkolenia, zatwierdzony przez państwo operatora, które ma być ukończone przez każdą osobę przed powierzeniem jej funkcji członka personelu pokładowego. Członkowie personelu pokładowego ukończą cykliczny program szkolenia - corocznie. Ten program szkolenia zapewniać będzie, aby każda osoba:

- a) była kompetentna w wykonywaniu tych obowiązków i działań związanych z bezpieczeństwem, które zostały wyznaczone członkowi personelu pokładowego do wykonania w przypadku niebezpieczeństwa lub sytuacji wymagającej ewakuacji awaryjnej,
- b) była przygotowana i wyćwiczona w korzystaniu z wyposażenia awaryjnego i ratowniczego wymaganego do przewożenia na pokładzie, takiego jak: kamizelki ratunkowe, tratwy ratunkowe, trapy ewakuacyjne, wyjścia awaryjne, przenośne gaśnice, instalacja tlenowa, zestawy pierwszej pomocy i uniwersalne zestawy ochronne, automatyczne defibrylatory zewnętrzne,
- c) posiadała, podczas służby na śmigłowcach użytkowanych na wysokościach powyżej 3 000 m (10 000 stóp), wiedzę dotyczącą skutków niedotlenienia oraz w przypadku śmigłowców z kabiną hermetyzowaną w wiedzę w zakresie zjawisk fizjologicznych towarzyszących rozhermetyzowaniu,
- d) była świadoma zadań i czynności, przydzielonych innym członkom personelu pokładowego na wypadek niebezpieczeństwa w takim zakresie jak to konieczne w celu wypełnienia przez poszczególnych członków personelu pokładowego własnych obowiązków,
- e) była świadoma rodzajów ładunków niebezpiecznych, które mogą lub nie mogą być przewożone w kabinie pasażerskiej,
- f) była przygotowana w zakresie wiedzy na temat wydolności człowieka w odniesieniu do obowiązków wobec bezpieczeństwa w kabinie pasażerskiej z uwzględnieniem współpracy: załoga lotnicza - personel pokładowy.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga 1. - Wymagania dotyczące szkolenia członków personelu pokładowego w zakresie transportu towarów niebezpiecznych zawiera Program szkolenia o towarach niebezpiecznych, zawarty w Załączniku 18 - „Bezpieczny transport towarów niebezpiecznych drogą powietrzną” oraz Instrukcje techniczne dotyczące bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych (Dok. 9284).

Uwaga 2. - Materiały przewodnie do opracowania programu wzbogacenia wiedzy i umiejętności w zakresie wydolności człowieka można znaleźć w Podręczniku szkolenia o działaniu czynników ludzkich (Dokument 9683).

**10.4 Czas lotu, okres pełnienia czynności lotniczych
i okresy wypoczynku**

Państwo operatora musi ustanowić przepisy wyszczególniające ograniczenie stosowane do czasu lotu, okresu pełnienia czynności lotniczych i okresu wypoczynku dla personelu pokładowego.

Uwaga.– Materiały przewodnie na temat ustalenia ograniczeń są podane w załączniku A.

ROZDZIAŁ 11. OCHRONA*

11.1 Lista kontrolna w procedurze przeszukiwania śmigłowca

Operator ma zapewnić, żeby na pokładzie znajdowała się lista sprawdzeń dotycząca procedur, w myśl których postępuje się podczas poszukiwania bomby w przypadku podejrzenia o sabotaż. Lista sprawdzeń musi być uzupełniona o wskazówki dotyczące sposobu postępowania w przypadku znalezienia bomby lub podejrzanego przedmiotu.

11.2 Programy szkolenia

11.2.1 Operator musi ustanowić i realizować program szkolenia, który umożliwi członkom załogi działanie w najbardziej stosowny sposób w celu zminimalizowania konsekwencji aktów bezprawnej ingerencji.

11.2.2 Operator musi również ustanowić i realizować program szkolenia w celu zapoznania właściwych pracowników ze środkami zapobiegawczymi i technikami stosowanymi w odniesieniu do pasażerów, bagażu, ładunku, poczty, wyposażenia, zapasów i zaopatrzenia, których przewóz jest zamierzony na śmigłowcu tak, by przyczyniali się oni do zapobiegania aktom sabotażu lub innym formom bezprawnej ingerencji.

11.3 Meldowanie o aktach bezprawnej ingerencji

Po zaistnieniu aktu bezprawnej ingerencji, pilot-dowódca musi przekazać, bez opóźnień, do wyznaczonej miejscowej władzy meldunek o takim akcie.

* W myśl niniejszego Rozdziału słowo „ochrona” jest użyte w sensie ochrony przed niedozwolonymi aktami przeciw lotnictwu cywilnemu.

ZAŁĄCZNIK 6 – CZĘŚĆ III

DZIAŁ III

MIĘDZYNARODOWE LOTNICTWO OGÓLNE

ROZDZIAŁ 1. OGÓLNE

Uwaga 1. – Wprawdzie Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym nałożyła na państwa rejestracji pewne funkcje, które te państwa mogą pełnić z upoważnienia, albo z obowiązku, zależnie od przypadku, to jednak Zgromadzenie uznało w decyzji A 23–13, że państwo rejestracji może być niezdolne do wywiązania się z tej odpowiedzialności w odniesieniu do sytuacji, gdy statki powietrzne są wypożyczone, wycarterowane lub wymienione – w szczególności bez załogi – przez operatora z innego państwa oraz, że Konwencja niewystarczająco wyszczególnia prawa i obowiązki państwa operatora w takich sytuacjach zanim nabrał mocy prawnej Artykuł 83 bis Konwencji. Zgodnie z tym, Rada przynaglała, że jeżeli w wymienionych wyżej sytuacjach państwo rejestracji uzna, iż nie jest w stanie wypełniać funkcji powierzonych mu przez Konwencję, przeniesie do Państwa operatora, za zgodą tego państwa, te funkcje państwa rejestracji, które mogą być lepiej spełnione przez państwo operatora. Było zrozumiałe, że do czasu nabrania mocy prawnej przez Artykuł 83 bis Konwencji, działania znajdujące się w toku mogłyby być wyłącznie sprawą praktycznej wygody i nie mogły oznaczać ani postanowienia Konwencji z Chicago, nakładającej obowiązki na państwo rejestracji ani na żadne inne państwo. Jednakże skoro Artykuł 83 bis Konwencji nabrał mocy prawnej dnia 20 czerwca 1997 r., takie przeniesienie porozumienia będzie skuteczne w odniesieniu do Państw uczestniczących w Konwencji, które ratyfikowały odpowiedni protokół (Dokument 9318) na temat przyjęcia warunków ustalonych w Artykule 83 bis.

Uwaga 2. – W przypadku operacji międzynarodowych realizowanych łącznie ze śmigłowcami, z których nie wszystkie są zarejestrowane w jakimś państwie uczestniczącym w Konwencji, żadne z ustaleń tej części nie przeszkadza państwom, których to dotyczy, przystąpić do porozumienia w zakresie wspólnego wykonywania funkcji powierzonych państwu rejestracji w wyniku postanowień odpowiednich Załączników.

1.1 Przestrzeganie prawa, przepisów i procedur

1.1.1 Pilot-dowódca musi przestrzegać odpowiednie prawa, przepisy i procedury państwa, w którym jest użytkowany śmigłowiec.

Uwaga 1. – Państwo rejestracji może wymagać bardziej restrykcyjnego przestrzegania, ale nie może to być sprzeczne z postanowieniami pkt 1.1.1.

Uwaga 2. – Prawo obejmujące loty nad otwartym morzem jest zawsze zawarte w Załączniku 2.

Uwaga 3. – Informacje dla pilotów odnośnie parametrów procedur lotu i procedur operacyjnych są zawarte w PANS-OPS, Tom I. Wskazówki dotyczące tworzenia procedur dla wykonywanych lotów z widocznością jak i budowy przyrządów lotniczych/lotu są zawarte w PANS-OPS, Tom II. Kryteria przewyższenia nad przeszkodami i procedury użyte w niektórych krajach mogą się różnić od tych zawartych w PANS-OPS, a wiedza dotycząca tych/znajomość różnic jest ważna ze względów bezpieczeństwa.

1.1.2 Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za użytkowanie i bezpieczeństwo śmigłowca oraz za bezpieczeństwo wszystkich członków załogi, pasażerów i ładunku od chwili uruchomienia silnika (silników) aż do ostatecznego zatrzymania po zakończeniu lotu, wyłączenia silnika (silników) i zatrzymania łopaty wirnika.

1.1.3 Jeżeli sytuacja niebezpieczna, która zagraża bezpieczeństwu śmigłowca lub osób, wymaga podjęcia działań pociągających za sobą naruszenie lokalnych przepisów lub procedur, pilot-dowódca musi bezzwłocznie powiadomić odpowiednie lokalne władze. Jeżeli w państwie, w którym wystąpił ten incydent jest wymagany raport o każdym takim naruszeniu, pilot-dowódca przedłoży taki raport odpowiednim władzom tego państwa; w takim przypadku pilot-dowódca musi również przedłożyć jego kopię w państwie operatora. Taki raport musi być przedstawiony jak najszybciej, ale zwykle w ciągu dziesięciu dni.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

1.1.4 Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za powiadomienie najbliższej odpowiedniej władzy, wykorzystując najszybsze dostępne środki, o każdym wypadku, w którym uczestniczył śmigłowiec, w wyniku którego jakakolwiek osoba została poważnie zraniona lub zmarła albo powstało znaczne uszkodzenie śmigłowca lub własności.

Uwaga. – Definicja pojęcia „poważne zranienie” jest zawarta w Załączniku 13, a objaśnienie pojęcia „znaczne uszkodzenie” podano w Podręczniku meldowania o wypadkach/incydentach (ADREP) (Dokument 9156).

1.1.5 **Zalecenie.** – Pilot-dowódca powinien mieć na pokładzie śmigłowca podstawowe informacje dotyczące służb poszukiwawczych i ratowniczych na obszarach, nad którymi zamierzono lot śmigłowca.

1.2 Materiały niebezpieczne

Uwaga 1. – Postanowienia w sprawie przewozu ładunków niebezpiecznych są zawarte w Załączniku 18.

Uwaga 2. – Artykuł 35 Konwencji odnosi się do ograniczeń przewozów pewnych klas towarów.

1.3 Używanie środków psychoaktywnych

Uwaga. – Postanowienia dotyczące używania środków psychoaktywnych są zawarte w Załączniku 1, pkt 1.2.7 oraz w Załączniku 2, 2.5.

ROZDZIAŁ 2. UŻYTKOWANIE W LOCIE

2.1 Odpowiedniość pomocy operacyjnych

Pilot-dowódca nie rozpocznie lotu, jeżeli wszelkimi odpowiednimi środkami nie uzyskał pewności, że obszary naziemne i/lub nawodne oraz pomoce dostępne bezpośrednio, potrzebne do takiego lotu, są odpowiednie do bezpiecznego użytkowania śmigłowca, włącznie ze środkami łączności i pomocami nawigacyjnymi.

Uwaga. – „Odpowiednie środki” w tej normie są wymienione jako wskazane do użycia w informacji dostępnej dla pilota-dowódcy, albo poprzez oficjalne informacje publikowane przez lotniczą służbę informacyjną, lub z innych łatwo dostępnych źródeł.

2.2 Minima użytkowe heliportu

Pilot-dowódca nie wykona lotu do albo od heliportu w warunkach użytkowania gorszych niż mogą być ustanowione dla tego heliportu przez państwo, na którego terenie znajduje się heliport, chyba że uzyska na to specjalne zatwierdzenie od tego państwa.

Uwaga. – Jest praktyką w niektórych państwach, że dla celów planowania lotu, przyjmowane są wyższe minima dla heliportu, gdy jest wskazany jako zapasowy, niż dla tego samego heliportu, gdy jest planowany do zamierzonego lądowania.

2.3 Odprawa

2.3.1 Pilot-dowódca zapewni, aby członkowie załogi i pasażerowie zostali zapoznani podczas ustnej odprawy lub przy użyciu innych środków, z rozmieszczeniem i użyciem:

- a) pasów bezpieczeństwa; oraz odpowiednio,
- b) wyjść awaryjnych,
- c) kamizelek ratunkowych,
- d) wyposażenia dostarczającego tlen, oraz
- e) innego wyposażenia awaryjnego przeznaczonego do indywidualnego użycia, włączając instrukcje bezpieczeństwa dla pasażera.

2.3.2 Pilot-dowódca zapewni, aby wszystkie osoby na pokładzie zostały powiadomione o rozmieszczeniu i ogólnym sposobie użycia podstawowego wyposażenia ratowniczego, przewożonego do użytku zbiorowego.

2.4 Zdarność do lotu śmigłowca i środki ostrożności dotyczące bezpieczeństwa

Lot nie będzie rozpoczęty dopóki pilot-dowódca nie upewni się, że:

- a) śmigłowiec jest zdalny do lotu, należycie zarejestrowany i że odpowiednie certyfikaty dotyczące tego znajdują się na pokładzie,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- b) przyrządy i wyposażenie zabudowane na śmigłowcu są odpowiednie, biorąc pod uwagę przewidywane warunki lotu,
- c) wszystkie potrzebne prace obsługowe, wykonane zostały zgodnie z Rozdziałem 6,
- d) masa śmigłowca i położenie środka ciężkości są takie, że lot można wykonać bezpiecznie, biorąc pod uwagę przewidywane warunki lotu,
- e) każdy przewożony ładunek jest poprawnie rozmieszczony i dobrze zabezpieczony, oraz
- f) ograniczenia użytkowe śmigłowca, zawarte w instrukcji użytkowania w locie lub w dokumencie równoważnym, nie zostaną przekroczone.

2.5 Meldunki o pogodzie i prognozy pogody

Przed rozpoczęciem lotu, pilot-dowódca musi być zapoznany ze wszystkimi dostępnymi informacjami meteorologicznymi, odpowiednimi dla zamierzonego lotu. Przygotowanie do lotu poza obszary bliskie miejscu wylotu oraz wszystkich lotów wg wskazań przyrządów musi obejmować: 1) zapoznanie się z dostępnymi aktualnymi informacjami o pogodzie i z prognozą; oraz 2) zaplanowanie alternatywnego przebiegu lotu w celu przygotowania na ewentualność braku możliwości zakończenia lotu zgodnie z planem, ze względu na warunki meteorologiczne.

Uwaga. – Wymagania dotyczące planów lotu są zawarte w Załączniku 2. – Przepisy ruchu lotniczego oraz Procedurach dla Służb Żeglugi Powietrznej – Kierowanie Ruchem Lotniczym (PANS-ATM) (Dokument 4444).

2.6 Ograniczenia spowodowane warunkami meteorologicznymi

2.6.1 Loty zgodne z przepisami lotów z widocznością

Lot, z wyjątkiem takiego, który ma wyłącznie lokalny charakter w warunkach meteorologicznych lotów z widocznością, jeżeli ma być przeprowadzony zgodnie z przepisami lotów z widocznością, nie będzie rozpoczęty, jeśli dostępne aktualne komunikaty meteorologiczne lub kombinacje tych komunikatów z prognozami, nie pokażą, że warunki meteorologiczne wzdłuż trasy, lub części trasy, na której ma odbyć się lot wg przepisów lotów z widocznością, mogą być w odpowiednim czasie takie, że zapewnią możliwość przestrzegania tych przepisów.

2.6.2 Lot zgodne z przepisami lotów wg wskazań przyrządów

2.6.2.1 Gdy wymagany jest heliport zapasowy. Lot, który ma być wykonany zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów nie będzie rozpoczęty, jeżeli dostępne informacje nie wykażą, że warunki w heliportcie zamierzonego lądowania, i w co najmniej jednym heliportcie zapasowym, w przewidywanym czasie przylotu są równe lub lepsze niż minima użytkowe heliportu.

Uwaga. – Jest praktyką w niektórych państwach, że dla celów planowania lotu, podawane są wyższe minima dla heliportów, gdy jest wskazany on jako zapasowy, niż dla tego samego heliportu, gdy jest planowany jako zamierzone lądowanie.

2.6.2.2 Gdy heliport zapasowy nie jest wymagany. Lot, który ma być wykonany zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów do heliportu, gdy nie jest wymagany żaden heliport zapasowy nie będzie rozpoczęty, jeżeli dostępna informacja meteorologiczna nie wskaże, że na dwie godziny przed przewidywanym czasem przylotu do dwóch godzin po tym czasie albo od właściwego czasu wylotu do dwóch godzin po przewidywanym czasie przylotu, wybierając okres krótszy, będą istnieć następujące warunki meteorologiczne:

- a) podstawa chmur co najmniej 120 m (400 stóp) ponad minimum, związane z procedurą podejścia wg wskazań przyrządów oraz
- b) widzialność co najmniej 1.5 km większa niż minimalna wynikająca z procedury.

Dział III, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Uwaga. – Wartości te powinny być traktowane jako minimalne w przypadkach, gdy utrzymana jest wiarygodna i ciągła służba meteorologiczna. Jeżeli prognoza meteorologiczna ma charakter jedynie „dla obszaru” wartości te powinny być odpowiednio zwiększone.

2.6.3 Minima użytkowe heliportu

2.6.3.1 Lot do heliportu zamierzonego lądowania nie będzie kontynuowany, jeżeli najnowsze dostępne informacje meteorologiczne nie wskazują, że warunki w heliportcie lub w co najmniej jednym z heliportów zapasowych, w przewidywanym czasie przylotu, są równe lub lepsze niż wyszczególnione minima użytkowe heliportu.

2.6.3.2 Podejście wg wskazań przyrządów nie będzie kontynuowane poza pozycję radiomarkera zewnętrznego w przypadku podejścia precyzyjnego, lub poniżej 300 m (1 000 stóp) ponad heliportem w przypadku podejścia nieprecyzyjnego, jeżeli podana widzialność lub kontrolny RVR nie są większe niż wyszczególnione minimum.

2.6.3.3 Jeżeli po przejściu radiomarkera zewnętrznego w przypadku podejścia precyzyjnego lub po zejściu poniżej 300 m (1 000 stóp) ponad heliportem w przypadku podejścia nieprecyzyjnego, podana widzialność albo kontrolny RVR spada poniżej wyszczególnionego minimum, podejście może być kontynuowane do DA/H lub MDA/H. W żadnym przypadku śmigłowiec nie będzie kontynuować swojego podejścia do lądowania poza punkt, w którym mogłyby być naruszone minima użytkowania heliportu.

2.6.4 Lot w warunkach oblodzenia

Lot, który ma odbyć się w znanych lub przewidywanych warunkach oblodzenia nie będzie rozpoczęty, jeżeli śmigłowiec nie jest certyfikowany i wyposażony do przezwyciężenia tych warunków.

2.7 Heliporty zapasowe

2.7.1 W przypadku lotu, który ma być wykonany zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów, co najmniej jeden odpowiedni heliport zapasowy musi być wyszczególniony w operacyjnym planie lotu i w planie lotu ATS, chyba że:

- a) utrzymują się warunki wskazane w pkt 2.6.2.2 lub
- b) 1) heliport zamierzonego lądowania jest odosobniony i nie jest dostępny żaden heliport zapasowy oraz
- 2) ustalona jest procedura podejścia wg wskazań przyrządów dotycząca odosobnionego heliportu zamierzonego lądowania, oraz
- 3) w przypadku nawodnego punktu docelowego został określony punkt bez powrotu (PNR).

2.7.2 Odpowiednie heliporty zapasowe nawodne mogą być wyszczególnione stosownie do następujących ustaleń:

- a) zapasowy heliport nawodny może być użyty wyłącznie po minięciu punktu bez powrotu (PNR). Przed osiągnięciem tego punktu musi być wykorzystany wyłącznie naziemny heliport zapasowy,
- b) w celu określenia przydatności heliportu zapasowego musi być rozważona i wzięta pod uwagę mechaniczna niezawodność krytycznych systemów sterowania i krytycznych elementów,
- c) przed przylotem do heliportu zapasowego muszą być wzięte pod uwagę osiągalne właściwości z jednym silnikiem niepracującym,
- d) musi być zapewniona dostępność platformy,
- e) informacja meteorologiczna musi być wiarygodna i dokładna.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga. – Wyszczególniona w instrukcji użytkowania w locie technika lądowania po uszkodzeniu systemu sterowania może wykluczyć niektóre platformy jako heliporty zapasowe.

2.7.3 **Zalecenie.**– *Jeżeli jest możliwe przewożenie takiej ilości paliwa, która umożliwia wykorzystanie zapasowego heliportu naziemnego, heliporty nawodne nie powinny być używane jako zapasowe. Takie okoliczności powinny być wyjątkowe, i nie powinny wynikać ze zwiększenia udźwigu handlowego kosztem paliwa, gdy warunki meteorologiczne są niesprzyjające.*

2.8 Zaopatrzenie w paliwo i olej

2.8.1 *Wszystkie śmigłowce.* Lot ma nie być rozpoczęty dopóki, biorąc pod uwagę zarówno warunki meteorologiczne, jak i inne opóźnienia, których można spodziewać się w locie, w śmigłowcu nie znajdzie się wystarczająca ilość paliwa i oleju zapewniająca, że lot może być zakończony bezpiecznie. Ponadto ma być zapewniona rezerwa w celu zapobieżenia przeciwnościom.

2.8.2 *Operacje wg przepisów lotów z widocznością VFR.* Paliwo i olej przewożone w celu przestrzegania wymagań pkt 2.8.1, w przypadku operacji wg VFR, mają być co najmniej w takiej ilości by śmigłowiec mógł:

- a) dolecieć do heliportu, do którego lot był zaplanowany,
- b) lecieć następnie przez 20 minut na prędkości największego zasięgu plus 10% zaplanowanego czasu lotu, oraz
- c) posiadać jeszcze dodatkową ilość paliwa, uwzględniającą zwiększone zużycie w okolicznościach każdych potencjalnych przeciwności, określonych przez państwo i wyszczególnionych w przepisach państwowych dotyczących lotnictwa ogólnego.

2.8.3 *Operacje wg przepisów lotów wg wskazań przyrządów IFR.* Paliwo i olej przewożone w celu przestrzegania wymagań pkt 2.8.1, w przypadku operacji wg IFR, ma być w ilości co najmniej wystarczającej by śmigłowiec mógł:

2.8.3.1 Gdy nie jest wymagany heliport zapasowy, w warunkach wynikających z pkt 2.6.2.2 lecieć do heliportu, do którego lot był zaplanowany, a następnie:

- a) lecieć przez 30 minut na prędkości oczekiwania na wysokości 450 m (1 500 stóp) nad heliportem docelowym w warunkach temperatury normalnej, a następnie wykonać podejście i lądowanie, oraz
- b) posiadać jeszcze dodatkową ilość paliwa, wystarczającą do zaspokojenia zwiększonego zużycia w przypadku wystąpienia potencjalnych przeciwności.

2.8.3.2 Gdy zapasowy heliport jest wymagany, w warunkach wynikających z pkt 2.6.2.1, lecieć do heliportu docelowego, wykonać podejście i nieudane podejście w tym heliportcie, gdzie zaplanowano lądowanie, a następnie:

- a) lecieć do heliportu zapasowego wyszczególnionego w planie lotu, a następnie
- b) lecieć przez 30 minut na prędkości oczekiwania na wysokości 450 m (1 500 stóp) ponad heliportem zapasowym w warunkach temperatury normalnej oraz wykonać podejście i lądowanie oraz
- c) posiadać dodatkową ilość paliwa wystarczającą do pokrycia zwiększonego zużycia w przypadku wystąpienia potencjalnych przeciwności.

2.8.3.3 Jeżeli odpowiedni heliport zapasowy nie jest dostępny, w warunkach wynikających z pkt 2.7.1 lit. b, lecieć do heliportu, do którego lot był zaplanowany, a następnie lecieć przez dwie godziny na prędkości oczekiwania.

2.8.4 Do obliczenia wymaganej wg pkt.2.8.1 ilości paliwa i oleju, muszą być rozważone co najmniej:

Dział III, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- a) prognoza warunków meteorologicznych,
- b) przewidywane trasy lotu i opóźnienia w ruchu lotniczym,
- c) w przypadku lotu wg IFR, jedno podejście wg wskazań przyrządów w heliporcie docelowym, uwzględniając podejście nieudane,
- d) procedury w przypadku utraty hermetyzacji, tam gdzie to ma zastosowanie, albo uszkodzenie jednostki napędowej w czasie przelotu oraz
- e) wszystkie inne warunki, które mogą opóźnić lądowanie śmigłowca albo zwiększyć zużycie paliwa/oleju.

Uwaga. – Nic w punkcie pkt 2.8 nie wyklucza zmiany planu lotu w czasie lotu w celu przeplanowania tego lotu do innego heliportu, pod warunkiem, że wymagania pkt. 2.8 będą spełnione od punktu, w którym lot został przeplanowany.

2.9 Zaopatrzenie w tlen

Uwaga. – Przybliżone wysokości bezwzględne wg atmosfery standard, odpowiadające wartościom ciśnienia bezwzględnego użyte w tekście są następujące:

Ciśnienie bezwzględne	Metry	Stopy
700 hPa	3 000	10 000
620 hPa	4 000	13 000

2.9.1 Lot, który przewidziany jest do wykonania na wysokości, na której ciśnienie atmosferyczne w pomieszczeniach osobowych będzie mniejsze niż 700 hPa nie będzie rozpoczęty, jeśli nie jest przewożona wystarczająca ilość tlenu do oddychania dla:

- a) wszystkich członków załogi i 10% pasażerów na każdy okres przekraczający 30 minut, gdy ciśnienie w zajmowanych przez nich pomieszczeniach będzie pomiędzy 700 hPa i 620 hPa oraz
- b) załogi i pasażerów przez cały czas, gdy ciśnienie w zajmowanych przez nich pomieszczeniach spadnie poniżej 620 hPa.

2.9.2 Lot, który ma być wykonany na śmigłowcu z kabiną hermetyzowaną nie będzie rozpoczęty, jeśli nie jest przewożona wystarczająca ilość tlenu do oddychania dla wszystkich członków załogi i proporcjonalnie części pasażerów stosownie do okoliczności w locie, który ma być podjęty, w przypadku utraty hermetyzacji, na każdy okres, w którym ciśnienie atmosferyczne w zajmowanych przez nich pomieszczeniach byłoby mniejsze niż 700 hPa.

2.10 Używanie tlenu

Wszyscy członkowie załogi lotniczej w czasie wykonywania obowiązków podstawowych dla bezpiecznego użytkownika śmigłowca w locie muszą używać tlenu do oddychania w sposób ciągły, gdy tylko zaistnieją okoliczności, w których użycie tlenu jest wymagane zgodnie z pkt.2.9.1 lub pkt.2.9.2.

2.11 Instrukcja bezpieczeństwa w locie

W przypadku niebezpieczeństwa w czasie lotu, pilot-dowódca musi zapewnić, że wszystkie osoby na pokładzie są poinstruowane o takich działaniach awaryjnych jakie mogą być odpowiednie do okoliczności.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2.12 Meldunki meteorologiczne pilota

Zalecenie. – Jeżeli napotkane są warunki meteorologiczne, które mogą oddziaływać na bezpieczeństwo lotów innych statków powietrznych, informacje o nich powinny być przekazane tak szybko, jak to możliwe.

2.13 Niebezpieczne warunki lotu

Zalecenie. – Powiadomienie o niebezpiecznych warunkach lotu, innych niż związanych z warunkami meteorologicznymi, napotkanych na trasie należy przekazać tak szybko, jak to możliwe. Meldunki tak udostępnione powinny zawierać takie szczegóły jakie mogą mieć odniesienie do bezpieczeństwa innych statków powietrznych.

2.14 Sprawność członków załogi lotniczej

Pilot-dowódca jest odpowiedzialny za zapewnienie, że lot:

- a) nie będzie rozpoczęty, jeżeli którykolwiek z członków załogi lotniczej jest niezdolny do pełnienia obowiązków z jakiegokolwiek powodu, np. takiego jak obrażenia, choroba, zmęczenie, skutek użycia alkoholu lub leków, oraz
- b) nie będzie kontynuowany poza najbliższy odpowiedni heliport, gdy zdolność do pełnienia obowiązków przez członków załogi lotniczej jest znacząco ograniczony z powodów takich, jak zmęczenie, choroba, brak tlenu.

2.15 Członkowie załogi lotniczej na stanowiskach pracy

2.15.1 Start i lądowanie

Wszyscy członkowie załogi lotniczej, których obecność na pokładzie jest wymagana ze względu na obowiązki muszą być na swoich stanowiskach.

2.15.2 Przelot

Wszyscy członkowie załogi lotniczej, których obecność w kabinie załogi jest wymagana ze względu na obowiązki muszą pozostawać na swoich stanowiskach z wyjątkiem, gdy ich nieobecność jest konieczna ze względu na wykonywanie obowiązków związanych z użytkowaniem śmigłowca lub wynika z potrzeb fizjologicznych.

2.15.3 Pasy bezpieczeństwa

Wszyscy członkowie załogi lotniczej zajmujący swoje stanowiska muszą mieć zapięte pasy bezpieczeństwa.

2.15.4 Uprząż bezpieczeństwa

Zalecenie. – W przypadku istnienia uprząży bezpieczeństwa, każdy członek załogi lotniczej zajmujący siedzisko pilota powinien mieć zapiętą uprząż bezpieczeństwa w czasie startu i lądowania; wszyscy pozostali członkowie załogi lotniczej powinni mieć zapięte swoje uprząże bezpieczeństwa podczas startu i lądowania, chyba że pas barkowy uprząży przeszkadza w wykonywaniu przez nich obowiązków, kiedy to pasy barkowe mogą być rozpięte, ale pasy biodrowe muszą pozostać zapięte.

Uwaga. – Uprząż bezpieczeństwa składa się z pasa barkowego i pasa biodrowego, które mogą być używane niezależnie.

2.16 Procedury lotu wg wskazań przyrządów

2.16.1 Jedna lub więcej procedur podejścia wg wskazań przyrządów muszą być zatwierdzone i opublikowane przez państwo, na którego terenie znajduje się dany heliport, albo przez to państwo, które jest odpowiedzialne za heliport, znajdujący się poza terytorium jakiegokolwiek państwa, dla każdego obszaru końcowego podejścia i startu lub heliportu wykorzystywanego do operacji wykonywanych zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów.

2.16.2 Wszystkie śmigłowce użytkowane zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów muszą przestrzegać procedur podejścia wg wskazań przyrządów zatwierdzonych przez państwo, w którym jest położony heliport lub przez państwo, które jest odpowiedzialne za heliport, jeżeli ten znajduje się poza terytorium jakiegokolwiek państwa.

Dział III, Rozdział 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Uwaga 1.– Procedury operacyjne zalecane jako materiały przewodnie dla personelu operacyjnego zaangażowanego w operacje dotyczące lotów wg wskazań przyrządów są opisane w PANS–OPS (Dokument 8168), Tom I.

Uwaga 2.– Kryteria do opracowywania procedur lotu wg wskazań przyrządów, jako materiały przewodnie dla specjalistów ds. procedur są podane w PANS – OPS (Dokument 8168), Tom II.

2.17 Instrukcja – ogólne

Wirnik śmigłowca nie będzie obracany przy użyciu własnego napędu, jeśli za sterownicami nie znajduje się wykwalifikowany pilot.

**2.18 Uzupelnianie paliwa z pasażerami na pokładzie
lub z obracającym się wirnikiem**

2.18.1 **Zalecenie.** – Paliwo w śmigłowcu nie powinno być uzupełniane, gdy pasażerowie wchodzą na pokład, są na pokładzie lub opuszczają śmigłowiec, albo gdy wirnik obraca się, bez obecności pilota-dowódcy lub innego wykwalifikowanego personelu, przygotowanego do podjęcia i pokierowania ewakuacją śmigłowca przy użyciu najskuteczniejszych dostępnych środków ewakuacyjnych.

2.18.2 **Zalecenie.** – Podczas tankowania, gdy pasażerowie są przyjmowani na pokład, są na pokładzie lub opuszczają śmigłowiec powinna być utrzymana dwustronna łączność, przez wewnętrzny system łączności lub przez inne odpowiednie środki, pomiędzy załogą naziemną nadzorującą tankowanie i pilotem-dowódcą lub innym wykwalifikowanym personelem, zgodnie z wymaganiami wg pkt 2.18.1.

Uwaga 1.– Postanowienia dotyczące tankowania statku powietrznego są zawarte w Załączniku 14, Tom I, a materiały przewodnie dotyczące bezpiecznego tankowania są zawarte w Podręczniku służb lotniczych (Dokument 9137), Część 1 i 8.

Uwaga 2.– Dodatkowe środki ostrożności są wymagane, gdy tankowanie dotyczy paliw innych niż nafta lotnicza albo gdy tankowanie może skutkować mieszaniami nafty lotniczej z innymi paliwami do silników turbinowych, lub gdy do tankowania użyta jest linia otwarta.

2.19 Loty nad wodą

Wszystkie śmigłowce w lotach nad wodą zgodnie z pkt.4.3.1 muszą być certyfikowane w zakresie przymusowego wodowania. Stan morza musi być integralną częścią informacji dotyczącej przymusowego wodowania.

ROZDZIAŁ 3. OGRANICZENIA UŻYTKOWE OSIĄGÓW ŚMIGŁOWCA

3.1 Śmigłowiec musi być użytkowany:

- a) zgodnie z warunkami jego certyfikatu zdatności do lotu lub równoważnego zatwierdzonego dokumentu,
- b) w ramach ograniczeń użytkowych ustalonych przez władzę certyfikującą w państwie rejestracji, oraz
- c) w ramach ograniczeń masy wynikających z przestrzegania mających zastosowanie norm certyfikacji hałasu zawartych w Załączniku 16, Tom I, chyba że posiada upoważnienie, wydane na specjalnych warunkach dla niektórych heliportów, gdzie nie występuje problem zakłóceń hałasowych, wydane przez kompetentne władze państwa, w którym znajduje się ten heliport.

3.2 W śmigłowcu muszą być uwidocznione tabliczki, napisy, oznakowania przyrządów oraz ich kombinacje, obejmujące te ograniczenia użytkowe ustalone przez władzę certyfikującą państwa rejestracji, które wymagają prezentacji wzrokowej.

Uwaga.– Normy zawarte w Załączniku 8 – Zdatność do lotu statków powietrznych, Część IV stosuje się do wszystkich śmigłowców, które zamierza się używać do przewożenia pasażerów lub ładunku albo poczty w międzynarodowej żegludze powietrznej.

3.3 W przypadku, gdy Śmigłowce wykonują lot do heliportów w otoczeniu o nieprzyjaznej zabudowie właściwa władza powinna przedsięwziąć odpowiednie działania dla kontroli ryzyka związanego z awarią zespołu napędowego.

Uwaga. – Materiał doradczy zawarty jest w Załączniku A, pkt 2.4

ROZDZIAŁ 4. PRYZRZĄDY, WYPOSAŻENIE I DOKUMENTY LOTNICZE ŚMIGŁOWCA

Uwaga. – Wyszczególnienia dotyczące postanowienia o wyposażeniu łączności i nawigacyjnym śmigłowca są zawarte w Rozdziale 5.

4.1 Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach

4.1.1 Ogólne

W uzupełnieniu do minimum niezbędnego do wydania certyfikatu zdatności do lotu, w śmigłowcu muszą być zamontowane lub przewożone przyrządy, wyposażenie oraz dokumenty lotnicze zapisane w poniższych paragrafach stosownie do użytego śmigłowca i do warunków w jakich będzie wykonywany lot. Wymienione przyrządy i wyposażenie wraz z ich zabudową muszą być zatwierdzone lub zaakceptowane przez państwo rejestracji.

4.1.2 Przyrządy

Śmigłowiec musi być wyposażony w przyrządy, które umożliwią załodze sterowanie śmigłowcem po wybranym torze lotu, wykonanie wymaganych manewrów proceduralnych i przestrzeganie ograniczeń użytkowych śmigłowca w przewidywanych warunkach użytkowania.

4.1.3 Wyposażenie

4.1.3.1 Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach muszą być wyposażone w:

- a) dostępny zestaw pierwszej pomocy,
- b) przenośne gaśnice, które po użyciu nie spowodują niebezpiecznego skażenia powietrza wewnątrz śmigłowca. Co najmniej jedna gaśnica musi być umieszczona w:
 - 1) pomieszczeniu pilotów, oraz
 - 2) każdym pomieszczeniu pasażerskim, które jest oddzielone od pomieszczenia pilotów i, które nie jest łatwo dostępne dla pilota lub drugiego pilota,
- c) 1) siedzenie lub miejsce do leżenia dla każdej osoby powyżej wieku, określonego przez państwo operatora, oraz
- 2) pasy bezpieczeństwa przy każdym siedzisku i pasy ograniczające przy każdym miejscu do leżenia,
- d) następujące instrukcje, mapy i informacje:
 - 1) instrukcje użytkowania w locie lub inne dokumenty albo informacje dotyczące wszystkich ograniczeń użytkowych ustalonych dla śmigłowca przez certyfikującą władzę państwa rejestracji, wymagane ze względu na stosowanie Rozdziału 3,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- 2) aktualne i właściwe mapy obejmujące trasę proponowanego lotu, a także wszystkie inne trasy, które można uznać za rozsądne w przypuszczeniu, że może nastąpić zmiana w locie,
 - 3) procedury dla pilota-dowódcy w przypadku przechwycenia statku powietrznego jakie podano w Załączniku 2, oraz
 - 4) lista sygnałów wizualnych do użycia przez statki powietrzne przechwytyjący i przechwytywany, zawartych w Załączniku 2, oraz
- e) zapasowe bezpieczniki elektryczne o odpowiedniej charakterystyce w celu zamiany w locie.

4.1.3.2 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach powinny być wyposażone w kody sygnałów ziemia–powietrze w celach poszukiwawczych i ratowniczych.*

4.1.3.3 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce we wszystkich lotach powinny być wyposażone w uprząż bezpieczeństwa przy każdym siedzeniu członka załogi lotniczej.*

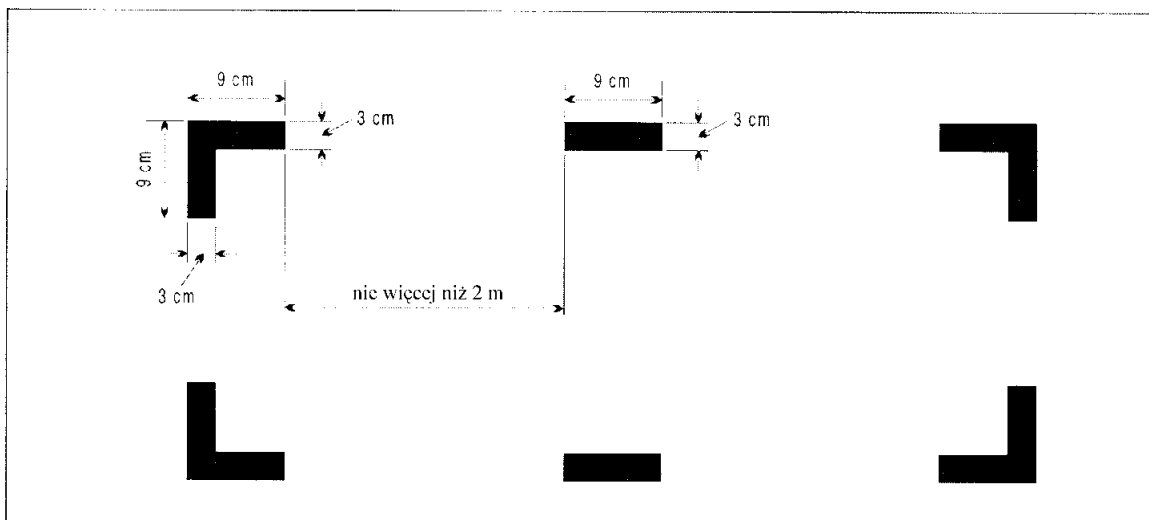
Uwaga. – *Uprząż bezpieczeństwa składa się z pasa barkowego i pasa biodrowego, które mogą być używane niezależnie.*

4.1.4 Oznakowanie miejsc dostępu zewnętrznego

4.1.4.1 Jeżeli miejsca w kadłubie przystosowane do dostępu zewnętrznego dla załóg ratowniczych w przypadku zagrożenia są na śmigłowcu oznakowane, miejsca te muszą być oznakowane jak pokazano niżej (patrz rysunek). Kolor oznakowań musi być czerwony lub żółty i, jeśli to jest konieczne, muszą one być umieszczone na białym tle w celu uzyskania kontrastu z podłożem.

4.1.4.2 Jeżeli oznakowania narożne są odległe od siebie o więcej niż 2 m, muszą być dodane linie pośrednie o wymiarach 9 cm x 3 cm tak, by odległość pomiędzy sąsiednimi oznakowaniami nie była większa niż 2 m.

Uwaga. – *Norma nie wymaga, żeby każdy śmigłowiec miał obszary dostępu zewnętrznego.*

OZNAKOWANIE PUNKTÓW DOSTĘPU ZEWNĘTRZNEGO (patrz pkt 4.1.4)

Dział III, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.2 Instrumenty i wyposażenie w lotach wg VFR i IFR - w dzień i w nocy

4.2.1 Wszystkie śmigłowce użytkowane w lotach wg VFR muszą być wyposażone w:

- a) busolę magnetyczną,
- b) dokładny czasomierz wskazujący czas w godzinach, minutach i sekundach,
- c) czuły wysokościomierz ciśnieniowy,
- d) wskaźnik prędkości oraz
- e) takie dodatkowe przyrządy lub wyposażenie, jakie mogą być nakazane przez odpowiednią władzę lotniczą.

4.2.2 **Zalecenie.** – *W lotach wg VFR wykonywanych jako kontrolowane wyposażenie musi być zgodne z pkt. 4.6.*

- a) całe wyposażenie wyszczególnione w pkt. 4.4,1
- b) wskaźnik wysokości (sztuczny horyzont) dla każdego pilota oraz jeden dodatkowy wskaźnik wysokości
- c) zakrętomierz
- d) wskaźnik kursu (żyroskop kierunkowy)
- e) wskaźnik prędkości wznoszenia i opadania
- f) instrumenty i wyposażenie, które mogą zostać określone przez władzę oraz następujące urządzenia świecące:
- g) światła wymagane w Załączniku 2 na statku powietrznym w czasie lotu albo w polu manewrowym lotnisku,

Uwaga. – *Ogólne charakterystyki świateł wyszczególniono w Załączniku 8. Szczegółowe przedstawienie spraw dotyczących oświetlenia spełniającego wymagania Załącznika 2 dla statków powietrznych w locie lub użytkowanych w polu manewrowym heliportu zawarte jest w Podręczniku zdatości do lotu (Dokument 9760).*

- h) światło ladowania,
- i) oświetlenie wszystkich przyrządów i wyposażenia, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpiecznego użytkowania śmigłowca i które są używane przez załogę,
- l) oświetlenie wszystkich pomieszczeń pasażerskich, oraz
- k) latarka przy każdym stanowisku członka załogi.

4.2.3 Wszystkie śmigłowce, gdy są użytkowane zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów, lub gdy śmigłowiec nie może być utrzymany w żądanym położeniu bez odniesienia do jednego lub większej liczby przyrządów pokładowych, muszą być wyposażone w:

- a) busolę magnetyczną,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- b) dokładny czasomierz wskazujący czas w godzinach, minutach i sekundach,
- c) dokładny wysokościomierz ciśnieniowy,
Uwaga.– W związku z częstymi błędnymi odczytami, stosowanie wysokościomierzy wskazówkowych nie jest wskazane.
- d) system wskazujący prędkość lotu z urządzeniami zapobiegającymi wadliwemu działaniu ze względu na zawilgocenie lub oblodzenie,
- e) chyłomierz,
- f) wskaźnik położenia przestrzennego (sztuczny horyzont), dla każdego z pilotów oraz jeden dodatkowy wysokościomierz,
- g) wskaźnik kursu (żyroskop kierunkowy),
- h) środki wskazujące na poprawność zasilania przyrządów żyroskopowych w energię,
- i) środki wskazujące w pomieszczeniu załogi temperaturę powietrza zewnętrznego,
- j) wskaźnik prędkości wznoszenia i opadania,
- k) dodatkowe przyrządy lub wyposażenie, które mogą być wymagane przez właściwą władzę lotniczą,
- l) jeżeli lot wykonywany jest w nocy, światła wymienione w pkt 4.2.2 g) do k).

4.3 Wszystkie śmigłowce w lotach nad wodą

4.3.1 Środki do pływania

Wszystkie śmigłowce, przeznaczone do lotów nad wodą muszą być wyposażone w stałe lub szybko rozkładane środki do pływania tak, by zapewnić bezpieczne wodowanie śmigłowca, gdy:

- a) leci nad wodą w odległości od lądu, odpowiadającej czasowi lotu dłuższemu niż 10 minut na normalnej prędkości przelotowej w przypadku śmigłowców klasy osiągow 1 i 2, lub
- b) leci nad wodą w odległości od lądu większej niż zasięg na autorotacji lub zasięg bezpiecznego przymusowego lądowania w przypadku śmigłowców klasy osiągow 3.

4.3.2 Wyposażenie awaryjne

4.3.2.1 Śmigłowce klasy osiągow 1 i 2 użytkowane zgodnie z postanowieniem pkt. 4.3.1 muszą być wyposażone w:

- a) jedną kamizelkę ratunkową lub równorzędne, indywidualne urządzenie do pływania dla każdej osoby na pokładzie, umieszczone w miejscach łatwo dostępnych z siedziska lub miejsca do leżenia osoby, dla której są przeznaczone,
- b) tratwy ratunkowe w liczbie wystarczającej do przewiezienia wszystkich osób znajdujących się na pokładzie, rozmieszczone tak, by ułatwić ich użycie w przypadku zagrożenia, wyposażone w sprzęt ratowania życia, uwzględniając środki do podtrzymania życia, odpowiednie do zamierzonego lotu, oraz
- c) sprzęt do wykonywania sygnałów pirotechnicznych opisanych w Załączniku 2.

Dział III, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.3.2.2 Podczas startu lub lądowania w heliporcie, gdzie ścieżka startu lub podejścia ma taki przebieg nad wodą, że w przypadku niepomysłnego zbiegu okoliczności istnieje prawdopodobieństwo przymusowego wodowania, musi być przewożone co najmniej takie wyposażenie, jakie jest wymagane w pkt. 4.3.2.1 a).

4.3.2.3 Każda kamizelka ratunkowa i równoważne indywidualne urządzenie do pływania, gdy jest przewożone zgodnie z pkt. 4.3, musi być wyposażone w elektryczne środki oświetleniowe w celu ułatwienia lokalizacji osoby.

4.3.2.4 **Zalecenie.**– *Na każdym śmigłowcu, dla którego indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy 1 stycznia 1991 r. lub później, co najmniej 50% traw ratunkowych przewożonych zgodnie z postanowieniem pkt 4.3.2 powinno być rozkładanych przy użyciu zdalnego sterowania.*

4.3.2.5 **Zalecenie.**– *Tratwy ratunkowe, które nie są rozkładane przy użyciu zdalnego sterowania a których masa przekracza 40 kg powinny być wyposażone w jakieś środki do mechanicznego wspomaganie rozkładania.*

4.3.2.6 **Zalecenie.**– *Każdy śmigłowiec, dla którego indywidualny certyfikat zdolności do lotu wydano po raz pierwszy przed 1 stycznia 1991 r., powinien nie później niż 31 grudnia 1992 r. spełniać postanowienia pkt 4.3.2.6 i 4.3.2.7.*

4.4 Wszystkie śmigłowce w lotach nad wyznaczonymi obszarami lądowymi

Śmigłowce użytkowane nad obszarami, lądowymi oznaczonymi przez odpowiednie państwo jako obszary, w których poszukiwania i ratownictwo mogą być szczególnie trudne, muszą być wyposażone w takie urządzenia sygnalizacyjne i sprzęt ratowniczy (uwzględniając środki utrzymania przy życiu), jakie mogą być odpowiednie w obszarach, nad którymi odbędzie się lot.

4.5 Wszystkie śmigłowce w lotach na dużej wysokości

4.5.1 Śmigłowce bez kabin hermetyzowanych

Śmigłowce o kabinach nie hermetyzowanych, które zamierza się użytkować na dużych wysokościach, muszą przewozić wyposażenie do przechowywania i rozprowadzania tlenu zgodnie z wymaganiami podanymi w pkt 2.9.1.

4.5.2 Śmigłowce z kabiną hermetyzowaną

Zalecenie.– *Śmigłowce z kabiną hermetyzowaną, które zamierza się użytkować na dużych wysokościach powinny przewozić awaryjne wyposażenie do przechowywania i dozowania tlenu zgodnie z wymaganiami podanymi w pkt 2.9.2.*

4.6 Wszystkie śmigłowce, które muszą spełniać normy certyfikacji w zakresie hałasu zawarte w Załączniku 16, tomie I

Wszystkie śmigłowce, które muszą spełniać normy certyfikacji zawarte w Załączniku 16, tomie I, muszą przewozić dokument potwierdzający certyfikację hałasu. Jeżeli ten dokument lub odpowiednie potwierdzenie certyfikacji hałasu zawarte w innym dokumencie zatwierdzonym przez państwo rejestracji jest wydane w języku innym niż angielski, musi być załączone tłumaczenie na angielski.

Uwaga 1.– *Potwierdzenie może być zawarte w jakimkolwiek przewożonym na pokładzie dokumencie zatwierdzonym przez państwo rejestracji zgodnie z odnośnymi wymaganiami Załącznika 16, tomu I.*

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga 2. – Różne normy certyfikacji hałasu zawarte w Załączniku 16, tomie I mające zastosowanie do śmigłowców zostały określone w zależności od daty wystąpienia z wnioskiem o wydanie certyfikatu typu albo daty przyjęcia wniosku przez władzę certyfikującą zgodnie z ustanowioną procedurą równoważną.

4.7 Rejestratory lotu

Uwaga 1.– Rejestratory lotu obejmują dwa systemy: rejestrator danych o locie (FDR) i rejestrator głosu w kabinie pilotów (CVR).

Uwaga 2.– Rejestratory złożone (FDR/CVR) mogą być używane w celu spełnienia wymagań w zakresie sprzętu rejestrującego, tylko w sposób szczegółowo wskazany w niniejszym Załączniku.

Uwaga 3.– Szczegółowe materiały przewodnie, dotyczące rejestratorów lotu zawarte są w załączniku B.

4.7.1 Typy rejestratorów danych o locie

4.7.1.1 Rejestrator FDR Typu IV musi zapisywać parametry wymagane do dokładnego określenia toru lotu śmigłowca, prędkości, położenia, mocy i działania silnika.

4.7.1.2 Rejestratora FDR Typu V musi zapisywać parametry wymagane do dokładnego określenia toru lotu śmigłowca, prędkości, położenia i mocy silnika.

4.7.1.3 Posługiwanie się rejestratorami FDR zapisującymi na folii metalowej musi być zaprzestane z dniem 1 stycznia 1995 r.

4.7.1.4 **Zalecenie.**– *Posługiwanie się rejestratorami FDR analogowymi używającymi modulacji częstotliwości FM zostało zaprzestane z dniem 5 listopada 1998 r.*

4.7.1.4.1 Posługiwanie się rejestratorami FDR zapisującymi na kliszy fotograficznej zostało zaprzestane z dniem 1 stycznia 2003 r.

4.7.1.5 Wszystkie śmigłowce, dla których indywidualne certyfikaty zdolności do lotu zostaną wydane po 1 stycznia 2005 r. i które używają kanałów komunikacyjnych przesyłu danych oraz które muszą posiadać CVR, muszą zapisywać na rejestratorze lotu wszystkie dane z kanałów przesyłowych, przesłane do i ze śmigłowca. Minimalny czas zapisu musi być taki sam, jak w przypadku CVR i musi być skorelowany z nagraniem w kabinie pilota.

4.7.1.5.1 Od 1 stycznia 2007 r. wszystkie śmigłowce, które używają kanałów komunikacyjnych przesyłu danych oraz, które muszą posiadać CVR, muszą zapisywać na rejestratorze lotu wszystkie dane o połączeniach do i ze śmigłowca. Minimalny czas zapisu musi być taki sam jak w CVR i musi być skorelowany z nagraniem w kabinie pilota.

4.7.1.5.2 Muszą być zapisywane wystarczające informacje, na podstawie których treść wiadomości z kanałów przesyłowych i, jeśli to wykonalne, czas pokazania informacji załodze lub czas wytworzenia tej informacji przez załogę.

Uwaga.– Kanały komunikacyjne przesyłu danych obejmują, automatyczne zależne dozоровanie (ADS), dane o połączeniach kontroler-pilot (CPDLC), dane o połączeniach ze służbą informacji lotniczej (D-FIS) oraz wiadomości lotniczej kontroli operacyjnej (AOC), ale nie są do tego ograniczone.

Dział III, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.7.1.6 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej przekraczającej 2 730 kg na których wymagane jest wyposażenie FDR i/lub CVR mogą być alternatywnie wyposażone w jeden rejestrator złożony (FDR/CVR).*

4.7.1.7 Rejestrator FDR Typu IVA musi zapisywać parametry wymagane do dokładnego określenia toru lotu śmigłowca, prędkości, położenia, mocy silnika, konfiguracji i działania. Parametry konieczne do spełnienia wymagań dotyczących rejestratora Typu IVA wymienione są w paragrafach poniżej. Parametry bez odсылacza (*) muszą być zapisywane obowiązkowo. Dodatkowo, parametry oznakowane odсылaczem (*) muszą być zapisywane, jeżeli źródło informacji o danych dotyczących tych parametrów odnosi się do systemów śmigłowca albo działań załogi związanych z użytkowaniem śmigłowca.

4.7.2 Rejestratory danych z lotu – czas zapisu

Rejestratory FDR Typu IV i V muszą być zdolne do zachowania informacji zapisanych w okresie co najmniej ostatnich dziesięciu godzin ich działania.

4.7.3 Rejestratory danych z lotu – śmigłowce,
dla których indywidualny certyfikat
zdatności do lotu wydano po raz pierwszy
w dniu 1 stycznia 1989 r. lub później

4.7.3.1 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 7 000 kg muszą być wyposażone w FDR Typu IV.

4.7.3.2 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 2 730 kg do masy 7 000 kg włącznie powinny być wyposażone w FDR Typu V.*

4.7.4 Rejestratory danych z lotu – śmigłowce,
dla których indywidualny certyfikat
zdatności do lotu wydano po raz pierwszy
po 1 stycznia 2005 r.

4.7.4.1 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 3 180 kg muszą być wyposażone w FDR Typu IVA o czasie zapisu co najmniej 10 godzin.

Uwaga. – *Akceptowalny jest jeden złożony CVR/FDR.*

4.7.5 Rejestratory głosu w kabinie pilotów – śmigłowce,
dla których indywidualny certyfikat
zdatności do lotu wydano po raz pierwszy
w dniu 1 stycznia 1987 r. lub później

Uwaga. – *Wymagania dotyczące właściwości CVR są takie, jak w Wyszczególnieniach Minimów Osiągów Operacyjnych (MOPS) dokumentu Systemy Rejestratorów Lotu Europejskiej Organizacji ds. Wyposażenia w Lotnictwie Cywilnym (EUROCAE) lub w dokumencie równoważnym.*

4.7.5.1 Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 7 000 kg muszą być wyposażone w CVR, których zadaniem jest zapis środowiska dźwiękowego w kabinie załogi podczas lotu. W przypadku śmigłowców nie wyposażonych w FDR, na ścieżce CVR musi być zapisana co najmniej prędkość obrotowa wirnika głównego.

4.7.5.2 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 3 180 kg do 7 000 kg włącznie powinny być wyposażone w CVR, których zadaniem jest zapis środowiska dźwiękowego w kabinie załogi podczas lotu. W przypadku śmigłowców nie wyposażonych w FDR, na ścieżce CVR powinna być zapisana co najmniej prędkość obrotowa wirnika głównego.*

4.7.6 Rejestratory głosu w kabinie pilotów – czas zapisu

4.7.6.1 CVR mają być zdolne do zachowania zapisanych informacji podczas co najmniej ostatnich 30 minut jego działania.

4.7.6.2 **Zalecenie.** – *CVR zabudowane na śmigłowcach, dla których indywidualny certyfikat zdatności do lotu wydano po raz pierwszy w dniu 1 stycznia 1990 r. lub później, powinny być zdolne do zachowania informacji zapisanych podczas (co najmniej) ostatnich dwóch godzin ich działania.*

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.7.6.3 CVR zabudowane na śmigłowcach, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2003 r., muszą być zdolne do zachowania informacji zapisanych podczas co najmniej ostatnich dwóch godzin ich działania.

4.7.7 Rejestratory lotu – konstrukcja, zabudowa

Rejestratory lotu muszą być skonstruowane i zabudowane tak, by zapewnić możliwie maksymalną ochronę zapisów, aby zapisane informacje mogły być przechowane, odzyskane i skopiowane.

4.7.8 Rejestratory lotu – użytkowanie

4.7.8.1 Rejestratory lotu nie mogą być wyłączane w czasie lotu.

4.7.8.2 W celu ochrony zapisów rejestratorów lotu, rejestratory lotu muszą zostać unieruchomione po zakończeniu lotu po wypadku lub incydencie. Rejestratory lotu nie mogą być ponownie uruchomione zanim zostaną wykorzystane tak, jak określono zgodnie z Załącznikiem 13.

Uwaga 1. – O potrzebie wydobycia zapisów z rejestratora lotów statku powietrznego decyduje komisja badawcza państwa prowadzącego badania ze zwróceniem szczególnej uwagi na powagę wydarzenia i okoliczności, włącznie z ich wpływem na użytkowanie.

Uwaga 2. – Odpowiedzialność operatora odnośnie przechowywania zapisów rejestratorów lotu podano w pkt. 9.6.

4.7.9 Rejestratory lotu – ciągłość zdatości do działania

W celu zapewnienia ciągłej zdatości do działania rejestratorów lotu, muszą być prowadzone kontrole działania i oceny zapisów uzyskanych z FDR i CVR.

Uwaga. – Procedury sprawdzania systemów FDR i CVR są podane w załączniku B.

4.8 Awaryjny nadajnik pozycji (ELT)

Moc prawna od 30 czerwca 2008

4.8.1 Śmigłowce klasy osiągnięć 1 i 2, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2002 r. użytkowane w lotach nad wodą, jak opisano w pkt. 4.3.1 lit. a oraz klasy osiągnięć 3, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2002 r. użytkowane jak opisano w pkt. 4.3.1 lit. b, muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT automatyczny i co najmniej jeden ELT(S) na tratwie.

4.8.2 Od 1 stycznia 2005 r. wszystkie śmigłowce klasy osiągnięć 1 i 2 użytkowane w lotach nad wodą jak opisano w pkt. 4.3.1 lit. a, oraz śmigłowce klasy osiągnięć 3 użytkowane jak opisano w pkt. 4.3.1 lit. b, muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT automatyczny oraz co najmniej jeden ELT(S) na tratwie.

4.8.3 Śmigłowce, dla których indywidualny certyfikat zdatości do lotu wydano po raz pierwszy po 1 stycznia 2002 r. w lotach nad oznaczonymi obszarami lądowymi, jak opisano w pkt. 4.4, muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT automatyczny.

4.8.4 Od 1 stycznia 2005 r. śmigłowce w lotach nad oznaczonymi obszarami lądowymi jak opisano w pkt. 4.4, muszą być wyposażone w co najmniej jeden ELT automatyczny.

Dział III, Rozdział 4

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.8.5 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce powinny przewozić ELT automatyczny.*

4.8.6 Wyposażenie ELT przewożone w celu spełnienia wymagań pkt. 4.8.1, 4.8.2, 4.8.3, 4.8.4, 4.8.5, muszą działać zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Załącznika 10, tomu III.

Moc prawna od 30 czerwca 2008

4.8.7 Od 1 lipca 2008 roku, wszystkie śmigłowce wykonujące loty w Klasie osiągnięć 1 i 2 muszą być wyposażone w co najmniej jeden automatyczny ELT, oraz w lotach nad obszarami wodnymi opisanymi w pkt. 4.3.1 a) w co najmniej jeden automatyczny ELT oraz ELT(S) w tratwie lub kamizelce ratunkowej.

4.8.8 Od 1 lipca 2008 roku, wszystkie śmigłowce wykonujące loty w Klasie osiągnięć 3 muszą być wyposażone w co najmniej jeden automatyczny ELT, oraz w lotach nad obszarami wodnymi opisanymi w pkt. 4.3.1 b) w co najmniej jeden automatyczny ELT oraz ELT(S) w tratwie lub kamizelce ratunkowej.

4.8.9 Wyposażenie ELT przewożone w celu spełnienia wymagań pkt 4.8.7 i 4.8.8, muszą działać zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Załącznika 10, tomu III.

Uwaga. – Rozsądne dobranie Liczby ELT, ich rodzaj i umiejscowienie na statku powietrznym oraz powiązane z nimi wpływające urządzenia ratownicze zapewnią włączenie ELT w przypadku wypadku lotniczego nad wodą lub lądem, szczególnie w obszarach trudnych do prowadzenia operacji poszukiwania i ratownictwa. Umiejscowienie nadajnika jest najistotniejszym czynnikiem w zapewnieniu ochrony przed skutkami uderzenia i pożaru. Umiejscowienie urządzeń kontrolnych i przełączników ELT (AF) oraz związane z nim procedury operacyjne powinny uwzględniać potrzebę szybkiego wykrywania przypadkowej aktywacji urządzenia i wygodne ręczne przełączanie przez członków załogi.

**4.9 Śmigłowce wymagające
wyposażenia w transponder
przekazujący wysokość ciśnieniową**

4.11.1 Od 1 stycznia 2003 r., jeżeli właściwa władza nie uczyniła wyjątku, wszystkie śmigłowce muszą być wyposażone w transponder przekazujący wysokość ciśnieniową, który działa zgodnie z odpowiednimi ustaleniami Załącznika 10, tomu IV.

4.11.2 **Zalecenie.** – *Wszystkie śmigłowce powinny być wyposażone w transpondery przekazujące wysokość ciśnieniową, które działają zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Załącznika 10, tomu IV.*

Uwaga. – Postanowienie zawarte w pkt. 4.9.1 i 4.9.2 mają na celu zwiększenie skuteczności ACAS jak również poprawić skuteczność służb ruchu lotniczego. Daty wprowadzenia wymagań posiadania na pokładzie ACAS zawarte są w Załączniku 6, części I, pkt 6.18.1 i 6.18.2. Zamiarem jest również, by statki powietrzne nie wyposażone w transpondery przekazujące wysokość ciśnieniową były użytkowane tak, by nie wykorzystywały przestrzeni powietrznej używanej przez statki powietrzne wyposażone w system unikania kolizji w powietrzu. Wreszcie wyjątki od wymagań przewożenia transponderów przekazujących wysokość ciśnieniową mogłyby być stosowane przez wyznaczenie przestrzeni powietrznej, gdzie posiadanie transponderów nie jest wymagane.

4.10 Mikrofony

Zalecenie. – *Wszyscy członkowie załogi lotniczej niezbędni na pokładzie w celu pełnienia obowiązków powinni, poniżej wysokości przejściowej/poziomu przejściowego, porozumiewać się poprzez mikrofony przenośne lub laryngofony.*

ROZDZIAŁ 5. WYPOSAŻENIE ŚMIGŁOWCA W URZĄDZENIA ŁĄCZNOŚCI I NAWIGACYJNE

5.1 Wyposażenie w urządzenia łączności

5.1.1 Śmigłowiec, który ma być użytkowany zgodnie z przepisami lotów wg wskazań przyrządów albo w nocy musi być wyposażony w sprzęt do łączności radiowej. Takie wyposażenie musi zapewnić utrzymanie dwustronnej łączności z tymi stacjami lotniczymi i na takich częstotliwościach, które są wyznaczone przez odpowiednią władzę.

Uwaga. – Wymagania z pkt. 5.1.1 uważa się za spełnione, jeżeli zdolność do prowadzenia łączności tu wyszczególniona jest zachowana w warunkach propagacji fal radiowych, które są normalne dla trasy.

5.1.2 Jeżeli wykazanie zgodności z pkt. 5.1.1 wymaga, aby zapewnić więcej niż jedną jednostkę wyposażenia łączności, każda z nich musi być niezależna od innych w takim stopniu, aby usterka jednej nie wywoływała uszkodzenia żadnej innej.

5.1.3 Śmigłowiec, który ma być użytkowany zgodnie z przepisami lotów z widocznością ale jako lot kontrolowany, musi być, jeśli odpowiednia władza nie uczyniła wyjątku, wyposażony w sprzęt do łączności radiowej, zapewniający utrzymanie dwustronnej łączności w każdej chwili lotu z takimi stacjami lotniczymi i na takich częstotliwościach jakie mogą być wyznaczone przez odpowiednią władzę.

5.1.4 Śmigłowiec, który ma być użytkowany w locie, do którego stosuje się postanowienia pkt. 4.3 lub pkt. 4.4, musi być, jeśli odpowiednia władza nie uczyniła wyjątku, wyposażony w sprzęt do łączności radiowej, zapewniający utrzymanie dwustronnej łączności w każdej chwili lotu z takimi stacjami lotniczymi i na takich częstotliwościach jakie mogą być wyznaczone przez odpowiednią władzę.

5.1.5 **Zalecenie.** – *Wyposażenie łączności radiowej wymagane zgodnie z pkt. 5.1.1 do pkt. 5.1.4 powinno zapewniać łączność na lotniczej częstotliwości niebezpieczeństwa 121.5 MHz.*

5.2 Wyposażenie w urządzenia nawigacyjne

5.2.1 Śmigłowiec musi być zaopatrzony w wyposażenie nawigacyjne, które mu umożliwi podążanie:

- a) zgodnie z jego planem lotu; oraz
- b) zgodnie z wymaganiami służb ruchu lotniczego;

z wyjątkiem gdy, jeśli nie jest to wykluczone przez właściwą władzę, nawigacja w lotach wg przepisów dla lotów z widocznością jest prowadzona w oparciu o wzrokowe odniesienie do obiektów na ziemi. W przypadku międzynarodowego lotnictwa ogólnego, obiekty na ziemi muszą być rozmieszczone w odległościach nie większych niż 110 km (60 NM).

5.2.2 W przypadku operacji, gdzie obowiązuje specyfikacja wymagań nawigacyjnych dla nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (PBN), śmigłowiec, w uzupełnieniu do wymagań przedstawionych w pkt. 5.2.1, będzie:

- a) zaopatrzony w wyposażenie nawigacyjne, które umożliwi mu wykonywanie operacji zgodnie z obowiązującymi specyfikacjami wymagań nawigacyjnych oraz
- b) mieć upoważnienie państwa operatora do wykonywania takich operacji.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Uwaga. – Informacje o nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów oraz wskazówki dotyczące implementacji i procesu zatwierdzania operacyjnego są zawarte w Podręczniku nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (Dokument 9613). Dokument zawiera również wyczerpujące odniesienia do innych opracowanych przez państwa i instytucje międzynarodowe dokumentów dotyczących systemów nawigacyjnych.

5.2.3 Śmigłowiec musi być odpowiednio wyposażony w urządzenia nawigacyjne, by zapewnić, że w przypadku uszkodzenia jednego z elementów tego wyposażenia w dowolnej fazie lotu, pozostałe wyposażenie będzie zapewniać śmigłowcowi możliwość nawigacji zgodnie z pkt. 5.2.1.

Uwaga. – W międzynarodowym lotnictwie cywilnym wymaganie to może być spełnione przy użyciu innych środków niż zdwojenie wyposażenia.

5.2.4 W lotach, w których zamierzone jest lądowanie w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów, śmigłowiec musi być wyposażony w urządzenie radiowe zdolne do odbioru sygnałów zapewniających naprowadzenie do punktu, z którego można wykonać skuteczne lądowanie z widocznością. Wyposażenie musi być zdolne do zapewnienia takiego naprowadzania do każdego heliportu, na którym zamierzono lądować w warunkach lotu wg wskazań przyrządów oraz od każdego wybranego heliportu zapasowego.

ROZDZIAŁ 6. OBSŁUGA TECHNICZNA ŚMIGŁOWCA

Uwaga 1. – Dla potrzeb tego rozdziału „śmigłowiec” obejmuje: zespół napędowy, zespół transmisji mocy, wirniki, zespoły, wyposażenie i aparaturę włącznie z wyposażeniem ratowniczym.

Uwaga 2. – Materiały przewodnie dotyczące wymagań ciągłości zdatności do lotu, zawarte są w Podręczniku zdatności do lotu (Dokument 9760).

6.1 Odpowiedzialność operatora w zakresie obsługi technicznej

6.1.1 Właściciel śmigłowca, albo w przypadku, gdy śmigłowiec jest wynajęty, najmujący musi zapewnić ,że:

- a) śmigłowiec będzie utrzymany w warunkach zdatności do lotu,
- b) wyposażenie operacyjne i awaryjne potrzebne do zamierzonego lotu będzie sprawne,
- c) certyfikat zdatności do lotu tego śmigłowca jest ważny oraz
- d) obsługa śmigłowca będzie wykonana zgodnie z programem obsługi uznanym przez państwo rejestracji.

6.1.2 Śmigłowiec nie będzie użytkowany, jeżeli nie jest obsługiwany i przekazany do służby zgodnie z systemem uznanym przez państwo rejestracji.

6.1.3 Jeżeli poświadczenie obsługi nie zostało wydane przez organizację zatwierdzoną zgodnie z Załącznikiem 6, częścią I, pkt 8.7, osoba podpisująca poświadczenie obsługi musi być licencjonowana zgodnie z Załącznikiem 1.

6.2 Zapisy obsługi

6.2.1 Właściciel musi zapewnić, aby następujące zapisy były przechowywane przez okresy wymienione w pkt 6.2.2.

- a) całkowity czas służby w godzinach, czasie kalendarzowym i cyklach odpowiednio w odniesieniu do śmigłowca oraz do wszystkich elementów o ograniczonym czasie użytkowania,
- b) aktualny stan zgodności ze wszystkimi nakazanymi informacjami dotyczącymi ciągłości zdatności do lotu,
- c) odpowiednie szczegóły dotyczące modyfikacji i napraw śmigłowca,
- d) czas służby (godziny, czas kalendarzowy oraz cykle – odpowiednio) od ostatniej naprawy głównej śmigłowca lub jego zespołów o określonym okresie użytkowania,
- e) aktualny stan zgodności śmigłowca z programem obsługi oraz
- f) szczegółowe zapisy obsługi w celu wykazania, że spełnione są wszystkie wymagania potrzebne do potwierdzenia podpisami wykonania obsługi.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

6.2.2 Zapisy z pkt. 6.2.1 lit. a do e muszą być przechowywane przez co najmniej 90 dni po całkowitym wycofaniu ze służby danego elementu, a zapisy wg pkt 6.2.1 lit. f, przez okres co najmniej jednego roku od podpisania poświadczenia tej obsługi.

6.2.3 Wynajmujący śmigłowiec musi spełniać wymagania pkt. 6.2.1 i pkt. 6.2.2 odpowiednio, w czasie gdy śmigłowiec jest wynajmowany.

**6.3 Informacja o ciągłości
zdatości do lotu**

Właściciel śmigłowca o największej certyfikowanej masie startowej większej niż 3 180 kg, albo wynajmujący w przypadku, gdy śmigłowiec jest wynajęty, musi zapewnić, zgodnie z wymaganiem państwa rejestracji, że informacje wynikające z doświadczenia obsługowego i użytkowania, dotyczące ciągłości zdatości do lotu są przekazane zgodnie z wymaganiami Załącznika 8, części II i pkt 4.3.5 i 4.3.8.

6.4 Modyfikacje i naprawy

Wszystkie modyfikacje i naprawy muszą spełniać wymagania zdatości do lotu akceptowane przez państwo rejestracji. Muszą być ustalone procedury w celu zapewnienia, że zachowane są dane dowodowe, potwierdzające przestrzeganie wymagań zdatości do lotu.

6.5 Poświadczenie wykonania obsługi technicznej

6.5.1 Poświadczenie wykonania obsługi technicznej musi być sporządzone i podpisane zgodnie z ustaleniami państwa rejestracji w celu potwierdzenia, że wykonane prace obsługowe zostały wykonane zadowalająco.

6.5.2 Poświadczenie obsługi musi obejmować zaświadczenie zawierające:

- a) podstawowe szczegóły wykonanej obsługi,
- b) datę zakończenia tej obsługi,
- c) identyfikację zatwierdzonej organizacji obsługowej, jeśli to ma zastosowanie oraz
- d) identyfikację osoby lub osób podpisujących poświadczenie.

ROZDZIAŁ 7. ZAŁOGA LOTNICZA ŚMIGŁOWCA

7.1 Kwalifikacje

Pilot-dowódca musi upewnić się, że licencje każdego członka załogi lotniczej są wydane lub uznane za ważne przez państwo rejestracji i zawierają odpowiednie uprawnienia o aktualnej ważności oraz musi być przekonany, że członkowie załogi lotniczej zachowują kompetencje.

Uwaga. – Informacje dla pilotów odnośnie parametrów procedur lotu i procedur operacyjnych są zawarte w PANS-OPS, tomie I. Wskazówki dotyczące tworzenia procedur dla lotów z widocznością jak i według przyrządów są zawarte w PANS-OPS, tomie II. Kryteria przewyższenia nad przeszkodami i procedury użyte w niektórych krajach mogą się różnić od tych zawartych w PANS-OPS, a wiedza dotycząca tych różnic jest ważna ze względów bezpieczeństwa.

7.2 Skład załogi lotniczej

Liczba i skład załogi lotniczej muszą być nie mniejsze niż wyszczególnione w instrukcji użytkownika w locie lub w innych dokumentach towarzyszących certyfikatowi zdatości do lotu.

ZAŁĄCZNIK 6 – CZĘŚĆ III

DODATKI

DODATEK 1. NADZÓR NAD OPERACJAMI LOTNICZYMI

(Patrz Dział II, Rozdział 2, pkt 2.2.1.8)

1. Główne ustawodawstwo lotnicze

1.1 Państwo Operatora powinno ustanowić i wprowadzić prawa, które umożliwią Państwu regulacje kwestii lotnictwa cywilnego przez powołanie Władzy Lotnictwa Cywilnego lub jej odpowiedniej organizacji, powołanej w tym celu. Ustawodawstwo powinno na tyle upoważnić Władzę by ta mogła przejąć od Państwa obowiązki nadzoru. Ustawodawstwo w celu stworzenia regulacji powinno dostarczyć certyfikaty i ciągły nadzór nad Operatorami lotniczymi oraz rozwiązać kwestie bezpieczeństwa rozpoznane przez Władzę.

Uwaga. – Określenia Władza użyta w tym dodatku odnosi się do Władzy Lotnictwa Cywilnego, jak i do organizacji pełniących takie same funkcje, włączając inspektorów i personel.

1.2 Państwo Operatora powinno się upewnić, że prawa państwowe nakładają na operatorów lotniczych obowiązek dostarczenia Władzy rejestru personelu, statków powietrznych, operacji i urządzeń oraz powiązanych danych dla celów certyfikacji i ciągłego nadzoru.

Uwaga. – Wskazówki dotyczące newralgicznych elementów systemu, które umożliwiają Państwu zwolnienie go z obowiązku przeprowadzania inspekcji, certyfikacji i ciągłego nadzoru nad operacjami są zawarte w Podręczniku Sprawowania Nadzoru, części A: Określenie i Zarządzanie Państwowym Nadzorem Nad Operatorami Lotniczymi (Dokument 9734), Podręcznik Procedur dla Inspekcji Operacyjnych, Certyfikacji i Ciągłego Nadzoru (Dokument 8335), oraz Podręcznik Zdatości Do Lotu (Dokument 9760).

2. Szczególne regulacje operacyjne dotyczące eksploatacji

2.1 Państwo Operatora powinno dostosować regulacje tak, by przeprowadzać certyfikacje i ciągły nadzór nad użytkowaniem statków powietrznych oraz obsługą techniczną w zgodności z Załącznikami do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

2.2 Państwo Operatora powinno mieć pewność, że regulacje są wystarczająco wyczerpujące, szczegółowe i aktualne z uwzględnieniem zmian w technologii i kosztów eksploatacji do zapewnienia ich zadowalającego zastosowania, które będzie skutkowało uzyskaniem akceptowalnego poziomu bezpieczeństwa dla podjętych operacji.

3. Struktura Władzy Lotniczej i funkcja nadzoru nad bezpieczeństwem

3.1 Państwo Operatora powinno mieć pewność, że Władza jest odpowiedzialna za sprawowanie nadzoru nad operatorami lotniczymi oraz że posiada środki odpowiednie do rozmiaru i stopnia złożoności cywilnych operacji lotniczych pod zarządem Państwa, by w sposób efektywny przejąć obowiązki.

3.2 Państwo Operatora powinno mieć pewność, że Inspektorzy Władzy Lotniczej posiadają odpowiednie wsparcie, upoważnienia i środki transportu do wykonania, niezależnie, zadań certyfikacji i ciągłego nadzoru.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4. Wskazówki techniczne

4.1 Państwo Operatora musi zapewnić, że inspektorzy Władzy Lotniczej są zaznajomieni z podręcznikami wskazówek praktycznych, które zawierają zasady, procedury i standardy używane podczas certyfikacji i ciągłego nadzoru nad operacjami lotniczymi.

4.2 Państwo Operatora musi zapewnić, że inspektorzy Władzy Lotniczej są zaznajomieni ze wskazówkami praktycznymi, które zawierają zasady, procedury i standardy używane przy rozwiązywaniu kwestii bezpieczeństwa włączając środki przymusu.

4.3 Państwo Operatora musi zapewnić, że inspektorzy Władzy Lotniczej otrzymali wskazówkami odnośnie etyki, kultury osobistej i unikaniu lub świadomości możliwych konfliktów interesów, które mogą wynikać podczas wykonywania obowiązków służbowych.

5. Wykwalifikowany personel techniczny

5.1 Państwo Operatora musi używać metodyki do określenia wymogów dla kadry inspektorów w odniesieniu do rozmiaru i stopnia złożoności cywilnych operacji lotniczych w Państwie.

5.2 **Zalecenie.**- *Metodologia użyta w punkcie 5.1 powinna być udokumentowana.*

5.3 Państwo Operatora musi ustanowić wymogi kwalifikacyjne, by mieć pewność, że kadra złożona z inspektorów posiada doświadczenie praktyczne w pracy operacyjnej lub technicznej i że szkolenie zgodne z tymi czynnościami, które są wymagane podczas certyfikacji lub inspekcji.

Uwaga. – *Wskazówki odnośnie doświadczenia i szkoleń dla inspektorów są zawarte w Podręczniku Procedur Inspekcji Operacyjnych, Certyfikacji i Ciągłego Nadzoru (Dokument 8335), Rozdział 9, 9.4.*

5.4 Państwo Operatora musi wymagać od inspektorów władzy lotniczej ukończenia początkujących i powtarzających się szkoleń w odnośnych przedmiotach technicznych (łącznie z przedmiotami typowymi dla statków powietrznych) i w umiejętnościach koniecznych dla pomyślnego zakończenia ich certyfikacji i zadań związanych z ciągłym nadzorem.

5.5 **Zalecenie.** – *Państwo Operatora powinno podjąć odpowiednie kroki, takie jak warunki służby, by mieć pewność, że zakwalifikowani inspektorzy zostaną nowymi pracownikami jak i nimi pozostaną.*

6. Obowiązek licencjonowania i certyfikacji

6.1 Państwo Operatora musi używać udokumentowanej procedury dla certyfikacji operatorów lotniczych, zawierającej poprzez ocenę techniczną wyznacznik do zatwierdzenia lub zaakceptowania procedur, dokumentów i operacji wyszczególnionych w Części III, dziale II.

6.2 Państwo Operatora musi wymagać od operatorów lotniczych wykazania, przed rozpoczęciem nowych zarobkowych operacji transportu lotniczego, że potrafią w sposób bezpieczny przeprowadzić zaproponowane operacje.

7. Obowiązek ciągłego nadzoru

7.1 Państwo Operatora musi używać udokumentowanej procedury dla ciągłego nadzoru nad operatorami lotniczymi do weryfikacji ciągłej ważności certyfikatów operatora lotniczego wydanych przez Władzę Lotniczą.

7.2 Państwo Operatora musi używać bieżącego planu nadzoru dla potwierdzenia, że przewoźnicy w dalszym ciągu spełniają odpowiednie wymagania dla pierwszej certyfikacji oraz że każdy z operatorów lotniczych funkcjonuje w sposób zadowalający.

Dodatek 1

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

8. Postanowienia w kwestii bezpieczeństwa

8.1 Państwo Operatora musi używać udokumentowanej procedury do podjęcia właściwych działań naprawczych, zawierających środki przymusu w celu rozwiązania rozpoznanych kwestii bezpieczeństwa.

8.2 Państwo Operatora musi mieć pewność, że rozpoznane kwestie bezpieczeństwa są rozwiązywane w porę wykorzystując do tego system, który monitoruje i rejestruje postęp w rozwiązywaniu tego typu kwestii, włączając w to zaangażowanie operatora lotniczego.

DODATEK 2. DODATKOWE WYMAGANIA DLA WYKONYWANIA OPERACJI NA ŚMIGŁOWCACH W KLASIE OSIĄGÓW 3 W WARUNKACH METEOROLOGICZNYCH LOTÓW WG WSKAZAŃ PRZYRZĄDÓW (IMC)

(Patrz Dział II, Rozdział 3, 3.4.1)

Wymagania operacyjne i zdatności do lotu zawarte w Dziale II, Rozdziale 3, pkt 3.4.1 będą spełniały następujące warunki:

1. Niezawodność silnika

1.1 Otrzymanie i utrzymanie zezwolenia dla silników używanych w śmigłowcach wykonujących loty w klasie osiągow 3 w warunkach IMC.

1.1.1 W celu uzyskania wstępnego zezwolenia dla obecnie istniejących typów silników, niezawodność powinna być wykazana na poziomie mniejszym niż 1 utratę mocy na 100 000 godzin pracy silnika, opartą o proces zarządzania bezpieczeństwem.

Uwaga. – W kontekście tym przez utratę mocy rozumie się każdą znaczącą utratę mocy, której przyczyna może zależeć od silnika lub jego części, konstrukcji, obsługi technicznej lub zamontowania (w tym konstrukcja lub zamontowanie pomocniczego paliwa lub systemów kontroli silnika) (Patrz Załącznik I).

1.1.2 W celu uzyskania zezwolenia dla nowych typów silników państwo konstrukcji będzie oceniać modele silników pod kątem dopuszczenia do operacji w klasie osiągow 3 w warunkach IMC indywidualnie dla każdego przypadku.

1.1.3 W celu utrzymania zezwolenia, państwo konstrukcji prowadząc proces certyfikacji, zapewni, że niezawodność silnika pozostanie zgodna z normą zawartą w pkt 1.1.1.

1.2 Operator będzie odpowiedzialny za ciągłe monitorowanie trendu silnika.

1.3 W celu zminimalizowania prawdopodobieństwa wystąpienia awarii silnika w locie, będzie on wyposażony w:

a) W silnikach turbinowych: o ile certyfikacja silnika nie wymaga inaczej, że system taki nie jest wymagany, biorąc pod uwagę warunki środowiskowe, w których silnik będzie wykorzystywany to automatycznie włączany system ponownego zapłonu, lub ręcznie wybierany system ciągłego zapłonu;

b) Magnetyczne wykrywanie opilek lub równoważny system monitorowania silnika oraz przekładni, który obejmuje wyświetlanie ostrzeżeń w kabinie; oraz

c) Środki zapewniające prace silnika na wystarczającym poziomie mocy, pozwalającym na bezpieczne dokończenie lotu w przypadku awarii jednostki kontrolującej paliwo.

2. Systemy i wyposażenie

W celu zapewnienia ciągłego bezpieczeństwa lotów, oraz w celu pomocy w przypadku lądowania awaryjnego po awarii zespołu napędowego, we wszystkich dopuszczalnych warunkach eksploatacji śmigłowce wykonujące loty w klasie osiągow 3 w warunkach IMC muszą być wyposażone w następujące systemy i wyposażenie:

a) dwie oddzielne wytwornice prądu, każdy wystarczający do zapewnienia elektryczności we wszystkich możliwych kombinacjach instrumentów wykorzystywanych w locie wymaganych w IMC, lub źródło podstawowe i bateria zapasowa, lub inne źródło energii elektrycznej, które jest w stanie zapewnić 150% energii potrzebnej do zasilenia wszystkich urządzeń potrzebnych do wykonywania bezpiecznego lotu awaryjnego przynajmniej przez godzinę; oraz

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- b) wystarczający system zapewnienia energii elektrycznej o wystarczającej pojemności i trwałości, to taki, który po wystąpieniu utraty normalnie dostarczanej energii, zapewnia co najmniej:

Uwaga. – Jeżeli, w celu spełnienia powyższego wymagania stosowany jest akumulator, to dodatkowe źródło energii elektrycznej może nie być wymagane

- 1) działanie wszystkich podstawowych instrumentów, systemów nawigacyjnych i komunikacyjnych podczas zniżania od maksymalnej certyfikowanej wysokości w konfiguracji autorotacyjnej do ukończenia lądowania
 - 2) działanie systemu stabilizacyjnego, jeśli dotyczy
 - 3) wypuszczenie podwozia, jeśli dotyczy
 - 4) energię na ogrzanie jednego dajnika ciśnienia, dającego wskazania do prędkościomierza
 - 5) działanie świateł do lądowania
 - 6) energię wystarczającą do podjęcia próby ponownego uruchomienia silnika
 - 7) działanie radiowysokościomierza
- c) radiowysokościomierz
- d) autopilot, jeżeli przeznaczony jest jako alternatywa dla drugiego pilota. W przypadku tym państwo operatora musi jasno określić wszelkie warunki i ograniczenia jego stosowania
- e) środki zapewniające co najmniej jedną próbę ponownego uruchomienia silnika
- f) system nawigacji obszarowej zatwierdzony do stosowania w lotach IFR, odpowiedni do użycia przy określaniu właściwych miejsc do lądowania awaryjnego
- g) niezależne od chowanego podwozia oświetlenie umożliwiające odpowiednie oświetlenie strefy przyziemienia przymusowego lądowania w nocy
- h) system ostrzegania o pożarze silnika.

3. Wymagania dotyczące minimalnej sprawności

Państwo operatora opracuje minimalne wymagania sprawności dla wyposażenia operacyjnego i śmigłowcach wykonujących loty w klasie osiągow 3 w warunkach IMC.

4. Informacje instrukcji operacyjnej

Instrukcja operacyjna będzie obejmować ograniczenia, procedury, zatwierdzenia i inne informacje istotne z punktu widzenia lotów wykonywanych w klasie osiągow 3 w warunkach IMC.

Dodatek 2

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

5. Raportowanie zdarzeń

5.1. Operator, który otrzymał zezwolenie na prowadzenie operacji śmigłowcami w klasie osiągow 3 w warunkach IMC musi raportować państwu operatora wszystkie istotne usterki i uszkodzenia. Państwo operatora przekazuje informacje państwu konstrukcji.

5.2. Państwo operatora będzie monitorować operacje wykonywane w klasie osiągow 3 w warunkach IMC, w sposób umożliwiający podjęcie działań zapewniających, że utrzymany jest wysoki poziom bezpieczeństwa.

6. Planowanie przez operatora

Podczas planowania tras i obszarów prowadzenia operacji operator powinien uwzględnić wszystkie istotne informacje, takie jak:

- a) Rodzaj terenu, nad którym będzie wykonywany przelot, z uwzględnieniem możliwości wykonania bezpiecznego lądowania przymusowego w przypadku wystąpienia awarii zespołu napędowego lub innej poważnej awarii.
- b) Informacje meteorologiczne obejmujące sezonowe zjawiska pogodowe, które mogą mieć wpływ na lot.
- c) Inne kryteria i ograniczenia wskazane przez państwo operatora.

7. Doświadczenie szkolenia i sprawdziany załogi lotniczej

7.1. Państwo operatora zaleci minimalne doświadczenie dla załóg lotniczych wykonujących loty na śmigłowcach w klasie osiągow 3 w warunkach IMC.

7.2. Szkolenie załóg i sprawdziany będą odpowiednie dla operacji w klasie osiągow 3 w warunkach IMC i obejmować będą procedury normalnie, nienormalne i awaryjne, oraz, w szczególności wykrywanie usterek silnika łącznie ze znizaniem do przymusowego lądowania w warunkach IMC, oraz dla śmigłowców jednosilnikowych, wejście w ustabilizowaną autorotację.

8. Certyfikacja lub uprawomocnienie operatora

Operator wykaże w, określonym przez państwo operatora, procesie certyfikacji zdolność prowadzenia operacji śmigłowcami w klasie osiągow 3 w warunkach IMC.

Uwaga. – Materiał doradczy dotyczący wymagań operacyjnych i zdatności do lotu zawarty jest w Załączniku I.

DODATEK 3. CERTYFIKAT OPERATORA LOTNICZEGO (AOC)

(Patrz Dział II, Rozdział 2, pkt. 2.2.1.5 oraz 2.2.1.6)

1. Cel i zakres

1.1 Certyfikat operatora lotniczego oraz związane z nim specyfikacje operacyjne właściwe konkretnemu modelowi śmigłowca zawierać będą, jako minimum, informacje wymagane kolejno w pkt. 2 oraz 3 przedstawione w standardowym formacie.

1.2 Certyfikat operatora lotniczego oraz związane z nim specyfikacje operacyjne określać będą operacje do prowadzenia których upoważniony jest operator.

Uwaga. - Załącznik F, pkt. 3.2.2, zawiera dodatkowe informacje, jakie mogą zostać wymienione w związanych z certyfikatem operatora lotniczego specyfikacjach operacyjnych.

2. Wzór certyfikatu operatora lotniczego

Uwaga. - Punkt 4.1.2 w rozdziale 4 Działu II wymaga, aby poświadczony odpis certyfikatu AOC przewożony był na pokładzie statku powietrznego.

CERTYFIKAT OPERATORA LOTNICZEGO		
1	PAŃSTWO OPERATORA ²	1
	ORGAN WYDAJĄCY ³	
AOC # ⁴ : Data ważności ⁵ :	NAZWA OPERATORA ⁶ Nazwa handlowa ⁷ : Adres Operatora ⁸ : Telefon ⁹ : Faks: E-mail:	OPERACYJNE PUNKTY KONTAKTOWE Szczegóły dotyczące punktu kontaktowego, w którym bez zbędnej zwłoki można skontaktować się z nadzorującym operacje, wymienione są w _____ ¹¹
Ten certyfikat poświadczają, że _____ ¹² jest upoważniony do prowadzenia operacji zarobkowego przewozu lotniczego, jak określono w załączonych Specyfikacjach Operacyjnych, w zgodności z Instrukcją Operacyjną oraz _____ ¹³		
Data wydania ¹⁴ :	Nazwisko i podpis ¹⁵ : Tytuł:	

Uwagi:

1. Do użytku państwa operatora.
2. Zastąpić nazwą państwa operatora.
3. Zastąpić nazwą organu wydającego państwa operatora.
4. Numer Certyfikatu wydanego przez państwo operatora.
5. Data, po której Certyfikat Operatora Lotniczego traci ważność (dd-mm-rrrr).
6. Zastąpić nazwą operatora.
7. Nazwa handlowa przedsiębiorstwa, jeśli jest inna niż nazwa operatora.
8. Główne miejsce prowadzenia działalności przez operatora.
9. Numer telefonu i faksu (wraz z numerami kierunkowymi) oraz adres e-mail, jeśli jest dostępny.
10. Szczegóły dotyczące punktu kontaktowego, pod którymi można bez zbędnej zwłoki skontaktować się z osobami nadzorującymi operacje, zajmującymi się zdolnością do lotu, składem załogi lotniczej i personelu pokładowego, transportem ładunków niebezpiecznych oraz innymi kwestiami według uznania zawierając numer telefonu i faksu (wraz z numerami kierunkowymi) oraz adres e-mail.
11. Wpisać kontrolowany dokument, przewożony na pokładzie gdzie dane są wymienione łącznie z odpowiednim paragrafem, np. „dane kontaktowe są wymienione w Instrukcji Operacyjnej, Gen/Basic, rozdział I, pkt 1.1” lub „...są wymienione w Specyfikacjach Operacyjnych, str. 1” lub „...są wymienione w załączniku do tego dokumentu”.
12. Zarejestrowana nazwa operatora.
13. Wpisanie odniesienia do właściwych przepisów regulujących lotnictwo cywilne.
14. Data wydania Certyfikatu Operatora Lotniczego.
15. Tytuł, nazwisko i podpis przedstawiciela Władzy. Dodatkowo, na Certyfikacie może być postawiona pieczęć urzędowa.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

3. Specyfikacje operacyjne dla każdego modelu śmigłowca

Uwaga. Dział II, rozdział 4, pkt. 4.1.2 wymaga, aby kopia specyfikacji operacyjnych była przewożona na pokładzie statku powietrznego.

3.1 W odniesieniu do każdego modelu śmigłowca, określonego poprzez podanie marki, modelu oraz numerów seryjnych, uwzględniony zostanie poniższy wykaz zezwoleń, warunków oraz ograniczeń: dane kontaktowe organu wydającego, nazwa operatora i numer certyfikatu AOC, data wydania oraz podpis przedstawiciela organu, model statku powietrznego, rodzaje oraz obszary operacji, ograniczenia i zezwolenia specjalne.

Uwaga. - Wówczas, gdy zezwolenia i ograniczenia są identyczne w odniesieniu do dwóch lub więcej modeli śmigłowców, modele takie mogą zostać połączone w jednym wykazie.

3.2 Specyfikacje operacyjne wymienione w rozdziale 2, pkt. 2.2.1.6, mieć będą następujący układ:

Uwaga. - Wykaz MEL stanowi integralną część Instrukcji operacyjnej.

Dodatek 3

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

SPECYFIKACJA OPERACYJNA (z zastrzeżeniem warunków określonych w zatwierdzonej instrukcji operacyjnej)				
DANE KONTAKTOWE ORGANU WYDAJĄCEGO¹				
Numer telefonu: _____		Numer faksu: _____		Adres e-mail: _____
AOC # ² : _____	Nazwa Operatora ³ : _____ Nazwa handlowa: _____	Data ⁴ : _____	Podpis: _____	
Typ statku powietrznego ⁵ :				
Rodzaje prowadzonych operacji: Zarobkowy przewóz lotniczy	☐ Pasażerowie	☐ Towary	☐ Inne ⁶ : _____	
Obszary prowadzenia operacji ⁷ :				
Specjalne Ograniczenia ⁸ :				
UPOWAŻNIENIA SZCZEGÓLNE	TAK	NIE	POZWOLENIA SZCZEGÓLNE ⁹	UWAGI
Materiały niebezpieczne	☐	☐		
Operacje przy obniżonej widzialności				
Podejście i lądowanie	☐	☐	CAT ¹⁰ : _____ RVR: _____ m DH: _____ ft	
Start	☐	☐	RVR ¹¹ : _____ m	
Specyfikacje operacyjne dla operacji PBN ¹	☐	☐		¹⁶
Ciągła zdatność			¹⁷	
Inne ¹⁸	☐	☐		

Uwagi:

- Numer telefonu oraz numer faksu organu, włącznie z prefiksem państwowym. Adres e-mail może zostać podany, jeżeli jest dostępny.
- Numer stosownego certyfikatu AOC.
- Zarejestrowana nazwa operatora oraz nazwa handlowa operatora, jeżeli jest inna. Przed nazwą handlową umieścić należy skrót „pdpn” (oznaczający „prowadzący działalność pod nazwą”).
- Data wydania specyfikacji operacyjnych (dzień-miesiąc-rok) oraz podpis przedstawiciela organu wydającego.
- Wpisać oznaczenie producenta, modelu, serii lub głównej serii, jeśli seria została przypisana, zgodnie z systematyką Commercial Aviation Safety Team (CAST) /ICAO (CAST)/ICAO (np. Bell-47G-3 lub SIKORSKY-S55). Taksonomia CAST/ ICAO dostępna jest pod adresem <http://www.intlaviationstandards.org>
- Inny rodzaj transportu jaki zostanie określony (np. pogotowie ratunkowe).
- Wykaz obszarów geograficznych, gdzie dozwolone jest prowadzenie operacji (określonych przez podanie współrzędnych geograficznych określonych tras, granic obszaru informacji lotniczej lub granic państwowych bądź regionalnych).
- Wykaz mających zastosowanie ograniczeń specjalnych (np. wyłącznie VFR, wyłącznie loty dzienne itd.)
- W tej kolumnie należy wymienić najbardziej liberalne kryteria w odniesieniu do każdego zezwolenia lub rodzaju zezwoleń (wraz ze stosownymi kryteriami).

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

10. *Stosowna kategoria podejścia precyzyjnego: (CAT I, II itp.). Minimalne RVR wyrażone w metrach oraz wysokość decyzji wyrażona w stopach. Jedna linia na jedną kategorię podejścia.*
11. *Wyrażone w metrach zatwierdzone minimalne RVR dla startu. Jedna linia na zezwolenie, jeżeli wydano różne zezwolenia.*
12. *Nawigacja w oparciu o charakterystyki systemów (PBN). Jedna linia na każde zatwierdzenie specyfikacji wymagań PBN (np. RNAV 10, RNAV 1, RNP 4, ...), ze wskazaniem stosownych ograniczeń lub warunków w kolumnach zatytułowanych „Określone zezwolenia” oraz/ lub „Uwagi”.*
13. *Ograniczenia, warunki oraz regulacje prawne stanowiące podstawę dla zezwoleń operacyjnych związanych ze specyfikacjami nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (np. GNSS, DME/DME/IRU, ...). Informacje dotyczące nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów oraz wskazówki dotyczące implementacji oraz procedury zatwierdzenia operacyjnego zawiera Podręcznik nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (dok. 9613).*
14. *Imię i nazwisko osoby/ nazwa organizacji odpowiedzialnej za zapewnienie, aby utrzymywana była ciągła zdolność do lotu śmigłowca wraz ze wskazaniem przepisu, który tego wymaga, to jest przepisu w ramach certyfikatu AOC lub konkretnego zezwolenia (np. EC2042/2003, Część M, Rozdział G).*
15. *Mogą zostać wprowadzone inne zezwolenia lub dane, przy wykorzystaniu jednej linii (lub jednego bloku tekstu składającego się z kilku linii) na zezwolenie (np. zezwolenie na przeprowadzenie podejścia specjalnego, operacje specjalne, specyfikacje dotyczące klas(y) osiągow, w których może być użytkowany statek powietrzny itp.)*

ZAŁĄCZNIK 6 — CZĘŚĆ III

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK A. OGRANICZENIA UŻYTKOWE I OSIĄGÓW ŚMIGŁOWCA

Cel i zakres

Ten załącznik zawiera materiał stanowiący uzupełnienie do Rozdziału 3 części II i III, który stworzono w celu dostarczenia materiału pomocniczego w postaci wskazówek. Państwo może wykorzystać te wskazówki jako podstawę dla ustanowienia przepisów dotyczących osiągnięć, jednakże Państwo może wprowadzać alternatywne/zamienne lub łagodniejsze przepisy, przy zachowaniu zgodności z założeniami bezpieczeństwa zawartymi w Załączniku 6.

Uwaga. – Przykład ilości specyfikacji można znaleźć w dodatku przykłady do Załącznika A.

1. Definicje

Kategoria A. (Category A). W odniesieniu do śmigłowców, oznacza śmigłowiec wielosilnikowy, zaprojektowany z uwzględnieniem specyfikacji na temat rozdzielenia zespołów napędowych i układów, podane w Części IVB i jest zdolny do użytkowania w oparciu o dane na temat startu i lądowania, podane dla krytycznej postaci zaprzestania pracy silnika, co zapewnia zadowalające wymagania na temat powierzchni do startu i lądowania oraz osiągnięć dla dalszego bezpiecznego kontynuowania lotu albo bezpiecznego zaniechanego startu.

Kategoria B. (Category B). W odniesieniu do śmigłowców, oznacza śmigłowiec jednosilnikowy, który nie spełnia standardów Kategorii A. Śmigłowce Kategorii B nie mają gwarantowanej zdolności do kontynuowania bezpiecznego lotu w przypadku zaprzestania pracy silnika i zakłada się wykonanie przymusowego lądowania.

2. Ogólne

2.1 Śmigłowce wykonujące operacje w 1 i 2 klasie osiągnięć powinny uzyskać certyfikat Kategorii A.

2.2 Śmigłowce wykonujące operacje w 3 klasie osiągnięć powinny uzyskać certyfikat Kategorii A.

2.3 Z wyłączeniem zezwoleń wydanych przez odpowiednią władzę:

2.3.1 Start i lądowanie z heliportu położonego w obszarze otoczenia o nieprzyjaznej zabudowie powinno się przeprowadzać jedynie dla operacji w 1 klasie osiągnięć.

2.3.2 Operacje w 2 klasie osiągnięć powinno się przeprowadzać z uwzględnieniem możliwości wykonania bezpiecznego przymusowego lądowania podczas startu i lądowania.

2.3.3 Operacje w 3 klasie osiągnięć powinno się przeprowadzać tylko w otoczeniu przyjaznego środowiska.

2.4 W przypadku stosowania przez władze odmian wobec przepisów 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3 powinna ona ocenić wysokość ryzyka wobec takich czynników jak:

a) Typ wykonywanej operacji i okoliczności lotu,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- b) Obszar/teren nad którym będzie wykonywany lot,
- c) Prawdopodobieństwo wystąpienia uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej i konsekwencji takiego zdarzenia,
- d) Procedur dla utrzymania niezawodności jednostek napędowych,
- e) Szkolenie i ustanowienie procedur operacyjnych w celu minimalizacji następstw uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej,
- f) Instalacja i wykorzystanie systemu kontroli.

Uwaga 1. – Uznaje się, że występują takie przypadki, w których wykonanie bezpiecznego przymusowego lądowania nie jest możliwe z uwagi na otoczenie lub z powodu innych okoliczności. Wiele Państw wprowadziło do stosowania zarządzanie ryzykiem i wydało zezwolenia na stosowanie odmiennych przepisów dla określonych operacji takich jak wykonywanie operacji w kierunku pokładu dla śmigłowców, przy których w przypadku wystąpienia uszkodzenia silnika lot może być kontynuowany bez procedury przymusowego bezpiecznego lądowania. Zezwalając na stosowanie odmiennych przepisów, opartych na ocenie ryzyka, jest typową częścią procesu tworzenia krajowego wykazu dotyczącego osiągnięć. Gdy rozważaniu są poddane operacje wykonywane bez uwzględnienia odpowiednich obszarów dla bezpiecznego przymusowego lądowania, wtedy ocenie powinny zostać poddane wszystkie istotne czynniki. Mogą one dotyczyć prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia, potencjalnych konsekwencji, zmniejszenia ryzyka jak i wynikających z tego korzyści i kosztów dla wykonania operacji. Państwo decyduje o określonej procedurze, służącej do przeprowadzenia takiej oceny. W każdym przypadku powinno się poddać rozważaniom zasadność uwzględnienia lub wykluczenia przymusowego bezpiecznego lądowania w procesie tworzenia zasad odnośnie klas wydajności. Historia incydentów oraz inne ważne dane i analizy bezpieczeństwa są istotnym elementem dla rozwoju przepisów operacyjnych w tym obszarze zagadnień. Efekty wymogów mogą przybrać wiele form takich jak, określenie zatwierdzonych obszarów dla wykonywania operacji, trasy lotu i wymogi odnośnie wysokości nad przeszkodami.

Uwaga 2. – Jeśli istnieją trasy przebiegające nad obszarami dogodnymi dla wykonania bezpiecznego przymusowego lądowania, wtedy powinny one zostać wykorzystane dla lotów z i do strefy zabudowanej. W przypadkach, gdy wyznaczenie takiej trasy nie jest możliwe, ocena takiej operacji może uwzględniać rozważenie ograniczenia ryzyka, takiego jak niezawodność systemu napędowego w krótkich przydziałach czasu, gdy lot nad obszarem dogodnym dla przymusowego bezpiecznego lądowania nie jest możliwy.

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Przykład

Cel i zakres

Poniższe przykłady stanowią o specyfikacjach ilościowych podanych w celu zobrazowania – ukazania poziomu zamierzonych osiągnięć zawartych w postanowieniach w rozdziale 3 części II. Państwo może wykorzystać te przykłady jako podstawę/wyznacznik dla ustanowienia przepisów dotyczących osiągnięć, jednakże państwo może wprowadzić odstępstwa pod warunkiem, że nie będą sprzeczne z założeniami bezpieczeństwa rozdziału 3 części II i załącznika A.

Skróty specyficzne dla operacji wykonywanych na śmigłowcach

Skróty

D	Maksymalny wymiar śmigłowca
DPBL	Zdefiniowany punkt przed lądowaniem
DPATO	Zdefiniowany punkt po starcie
DR	Odległość (śmigłowca)
FATO	Strefa końcowego podejścia i startu
HFM	Podręcznik użytkownika śmigłowca
LDP	Punkt decyzyjny lądowania
LDAH	Wymagana długość lądowania
LDRH	Wymagana długość lądowania
R	Promień wirnika nośnego
RTODR	Wymagana długość startu przerwane
TDP	Punkt decyzyjny startu
TLOF	Strefa przyziemienia i oderwania od ziemi
TODAH	Dostępna długość startu
TODRH	Wymagana długość startu
V_{TOSS}	Właściwa prędkość startu

1. Definicje

1.1 Stosowalne tylko w odniesieniu do operacji w 1 klasie osiągnięć.

Wymagana długość lądowania (LDRH). Mierzona w poziomie długość wymagana do lądowania i zatrzymania z wysokości 15 m (50 stóp) nad powierzchnią lądowania.

Wymagana długość startu przerwane (RTODR). Mierzona w poziomie długość wymagana od rozpoczęcia startu do takiego punktu, gdzie śmigłowiec zatrzyma się w następstwie uszkodzenia jednostki napędowej i przerwania startu w punkcie decyzyjnym startu.

Wymagana długość startu (TODRH). Mierzona w poziomie wymagana długość od rozpoczęcia startu do punktu, w którym są osiągnięte V_{TOSS} , wybrana wysokość i dodatni gradient wznoszenia, w konsekwencji uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej ujawnionej w punkcie decyzyjnym startu (TDP) i pracy pozostałych jednostek zespołu napędowego w ramach zatwierdzonych ograniczeń użytkownika..

Uwaga. – Wybrana wysokość określona w powyższym punkcie ustanowiono w odniesieniu do:

a) powierzchni rozpoczęcia startu, albo

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

b) *poziomu zdefiniowanego przez najwyższą przeszkodę w wymaganej długości startu.*

1.2 Stosowane do operacji we wszystkich klasach osiągow

D. Maksymalny zasięg śmigłowca

Odległość DR. DR jest odległością poziomą, którą śmigłowiec przebył od końca dostępnej długości startu.

Dostępna długość lądowania (LDAH). Długość strefy końcowego podejścia i startu plus każdej dodatkowej strefy podanej jako dostępna i odpowiednia do celu zakończenia przez śmigłowiec manewru lądowania z określonej wysokości.

R. Promień wirnika nośnego

Dostępna długość startu (TODAH). Długość strefy końcowego podejścia i startu plus długość strefy wolnej (jeżeli jest zapewniona), podanej jako dostępna i odpowiednia dla śmigłowca do zakończenia startu.

Ścieżka wznoszenia. Pionowa i pozioma ścieżka, z niedziałającą krytyczną jednostką napędową, mierzona od określonego punktu podczas startu do 300 m (1000 stóp) powyżej powierzchni.

Strefa przyziemienia i oderwania od ziemi (TLOF). Strefa nawierzchni nośnej, na której śmigłowiec może przyziemić lub oderwać się od ziemi.

V_{ROSS} . Właściwa prędkość startu.

V_y . Prędkość najefektywniejszego wznoszenia.

2. Ogólnie

2.1 Zastosowanie

2.1.1 Śmigłowce w konfiguracji powyżej 19 miejsc pasażerskich lub wykonującym operacje do lub z heliportu umiejscowionego w obszarze o nieprzyjaznej zabudowie powinny wykonywać operacje w 1 klasie osiągow.

2.1.2 Śmigłowce w konfiguracji nieprzekraczającej 19 miejsc pasażerskich lub o liczbie większej niż 10 miejsc pasażerskich powinny wykonywać operacje w 1 lub 2 klasie osiągow, chyba że operacje są wykonywane w kierunku lub z obszaru o nieprzyjaznej zabudowie. W tym przypadku śmigłowce powinny wykonywać operacje w 1 klasie osiągow.

2.1.3 Śmigłowce w konfiguracji nieprzekraczającej 9 miejsc pasażerskich powinny wykonywać operacje w 1, 2 lub 3 klasie osiągow, chyba że operacje są wykonywane w kierunku lub z obszaru o nieprzyjaznej zabudowie. W tym przypadku śmigłowce powinny wykonywać operacje w 1 klasie osiągow.

2.2 Czynniki znaczące dla osiągow

W celu określenia osiągow śmigłowców powinno się zwrócić uwagę na co najmniej następujące czynniki:

- a) masa śmigłowca,
- b) wzniesienie lub wysokość ciśnieniowa oraz temperatura, i
- c) wiatr; uwzględnienie wiatru w czasie startu i lądowania nie powinno obejmować więcej jak 50% każdej składowej podanego stałego wiatru czołowego o prędkości 5 węzłów lub większej. W przypadkach, gdy start i lądowanie z wiatrem tylnym są w instrukcji użytkowania w locie dozwolone, powinno się uwzględnić nie mniej niż 150% każdej składowej podawanego wiatru tylnego. Jeżeli precyzyjny sprzęt pomiaru wiatru umożliwia dokładny pomiar jego prędkości nad punktem startu lub lądowania, te wartości mogą się zmieniać.

2.3 Warunki operacyjne

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

2.3.1 W odniesieniu do śmigłowców wykonujących operacje w 2 i 3 klasie osiągnięć, gdy uszkodzenie jednostki napędowej w dowolnej fazie lotu, może być przyczyną przymusowego lądowania śmigłowca:

- a) operator powinien określić minimalną widzialność, biorąc pod uwagę charakterystyki tego śmigłowca, ale nie powinna być mniejsza niż 800 m dla śmigłowców wykonujących operacje w 3 klasie osiągnięć,
- b) operator powinien sprawdzić, czy powierzchnia poniżej zamierzonego toru lotu pozwala na wykonanie bezpiecznego przymusowego lądowania.

2.3.2 Wykonywanie operacji w 3 klasie osiągnięć nie może być prowadzone:

- a) w warunkach braku widoczności nawierzchni lub
- b) w nocy, lub
- c) podstawa chmur jest mniejsza niż 180 m (600 stóp).

2.4 Obszar rozpatrywany pod względem występowania przeszkód

2.4.1 Dla celów zasad zachowania przewyższenia nad przeszkodami, które wymieniono poniżej w paragrafie 4, przeszkody te powinno się brać pod uwagę, jeżeli ich odległość pozioma od najbliższego punktu na powierzchni poniżej zamierzonej trasy lotu nie jest dalsza niż:

a) Dla operacji VFR:

- 1) Połowa szerokości FATO (lub równorzędny termin użyty w instrukcji operacyjnej śmigłowca) zdefiniowana w instrukcji operacyjnej śmigłowca (lub gdy brak jest zdefiniowanej takiej szerokości wtedy 0,75 D) plus 0,25 D z każdej strony (lub 3 metry, uwzględniając większą wartość) plus:

- 0.10 DR dla operacji VFR wykonywanych za dnia

- 0.15 DR dla operacji VFR wykonywanych nocą

b) Dla operacji IFR:

- 1) 1.5 D (lub 30m, uwzględniając większą wartość) plus:

- 0.10 DR dla operacji IFR z precyzyjnym śledzeniem kursu

- 0.15 DR dla operacji IFR ze standardowym śledzeniem kursu

- 0.30 DR dla operacji IFR bez zapewnionego śledzenia kursu

c) Dla operacji startu rozpoczynającego się z widzialnością a następnie przejściu po przekroczeniu punktu przejścia do lotu IFR/IMC, kryteria wymagane w punkcie a) stosuje się do punktu przejścia następnie po przekroczeniu tego punktu stosuje się kryteria wymagane w punkcie b).

2.4.2 Dla startu z użyciem procedury zapasowej (lub z poziomym przesunięciem punktu przejścia) dla celów zasad zachowania przewyższenia nad przeszkodami wymienionymi poniżej w paragrafie 4, przeszkody usytuowane poniżej zapasowej trasy lotu (trasy lotu z poziomym przesunięciem) powinno się brać pod uwagę czy pozioma odległość od najbliższego punktu na powierzchni poniżej zamierzonej trasy lotu nie jest większa niż połowa minimalnej szerokości FATO (gdy brak jest zdefiniowanej takiej szerokości wtedy 0,75 D plus 0,25 D z każdej strony lub 3 m biorąc pod uwagę większą wartość) plus:

a) 0,10 odległości pokonanej od tylnej krawędzi należącej do FATO dla operacji VFR wykonywanych za dnia;

b) 0,15 odległości pokonanej od tylnej krawędzi należącej do FATO dla operacji VFR wykonywanych nocą.

2.4.3 Przeszkody można zignorować, jeśli są umiejscowione w odległości wykraczającej poza:

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- a) 7 R dla operacji wykonywanych za dnia, jeśli upewniono się, że dokładność nawigacyjna może być osiągnięta przez odniesienie podczas fazy wznoszenia do pomocy nawigacyjnych,
- b) 10 R dla operacji wykonywanych w nocy, jeśli upewniono się, że dokładność nawigacyjna może być osiągnięta przez odniesienie podczas fazy wznoszenia do pomocy nawigacyjnych,
- c) 300 m jeśli dokładność nawigacyjna z wykorzystaniem pomocy nawigacyjnych nie może być osiągnięta,
- d) 900 m w innych/pozostałych przypadkach.

Uwaga. – Standardowe śledzenie zawiera wskazania z pomocy nawigacyjnych ADF i VOR. Precyzyjne śledzenie kursu korzysta z naprowadzania ILS, MLS lub innych wskazówek nawigacyjnych zapewniających taki sam poziom dokładności nawigacyjnej.

2.4.4 Punkt przejścia nie powinien być umiejscowiony przed końcem TODRH dla śmigłowców wykonujących operacje w 1 klasie osiągow i przed DPATO dla śmigłowców wykonujących operacje w 3 klasie osiągow.

2.5 Źródło danych o osiągow

Operator powinien się upewnić, że zatwierdzone dane o osiągow zawarte w instrukcji operacyjnej śmigłowca zostały określone zgodnie z tym rozdziałem (Przykład), stanowiąc obowiązkowe uzupełnienie do pozostałych danych zaakceptowanych przez Państwo Operatora.

3. Znaczenia obszaru wykonywania operacji

3.1 FATO

Dla operacji w pierwszej klasie osiągow, FATO powinna mieć wymiary przynajmniej takie jakie są wymienione w instrukcji operacyjnej śmigłowca.

Uwaga. – FATO, którego wymiary są mniejsze od wyszczególnionych w instrukcji operacyjnej śmigłowca może być zaakceptowany do użycia, jeśli śmigłowiec jest zdolny do zawisu bez wpływu ziemi przy jednej niesprawnej jednostce napędowej (HOG) i spełnione są warunki przepisu 4.1 wymienionego poniżej.

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4. Ograniczenia wynikające z osiągnięć

4.1 Wykonywanie operacji w 1 klasie osiągnięć

4.1.1 *Start*

4.1.1.1. Masa startowa śmigłowca nie powinna przekraczać maksymalnej zatwierdzonej masy do startu, wyszczególnionej w instrukcji użytkownika w locie dla przewidzianej procedury i w celu osiągnięcia na wysokości 60 m (200 stóp) prędkości wznoszenia na poziomie 100 stóp/min i 150 stóp/min na wysokości 300 m (1000 stóp) powyżej poziomu heliportu przy niesprawnej krytycznej jednostce napędowej i pozostałych jednostkach napędowych pracujących przy dostatecznym współczynniku mocy, biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2 (Rys. A-1).

4.1.1.2. Przerwany start

Masa startowa śmigłowca powinna być taka, żeby wymagana długość startu przerwano nie przekraczała dostępnej długości startu przerwano.

4.1.1.3. Masa startowa śmigłowca powinna być taka, żeby wymagana długość startu nie przekraczała dostępnej długości startu.

Uwaga 1. – Jako alternatywa, powyższy wymóg można pominąć przy uwzględnieniu, że śmigłowiec z uszkodzoną krytyczną jednostką napędową, kontynuując start ominie wszystkie przeszkody w odcinku od końca dostępnej długości startu do końca wymaganej długości startu, wymagając by pionowa odległość nie była mniejsza niż 10,7 m (35 stóp) (Rys. A-2).

Uwaga 2. – Dla wyniesionych heliportów, państwowe przepisy zdolności do lotu określają odpowiednie wartości dla przewyższeń licząc od krawędzi wyniesionych heliportów (Rys. A-3).

4.1.1.4. Procedury zapasowe (lub procedury z poziomym przesunięciem/przemieszczeniem punktu przejścia)

Operator powinien się upewnić, czy przy uszkodzeniu krytycznej jednostki napędowej wszystkie przeszkody poniżej zapasowej trasy lotu (trasa lotu z poziomym przesunięciem bocznym) są położone w dostatecznie dużej odległości z zachowaniem odpowiedniego marginesu. Jedynie przeszkody wyszczególnione w punkcie 2.4.2 są brane pod uwagę.

4.1.2 *Ścieżka wznoszenia po starcie*

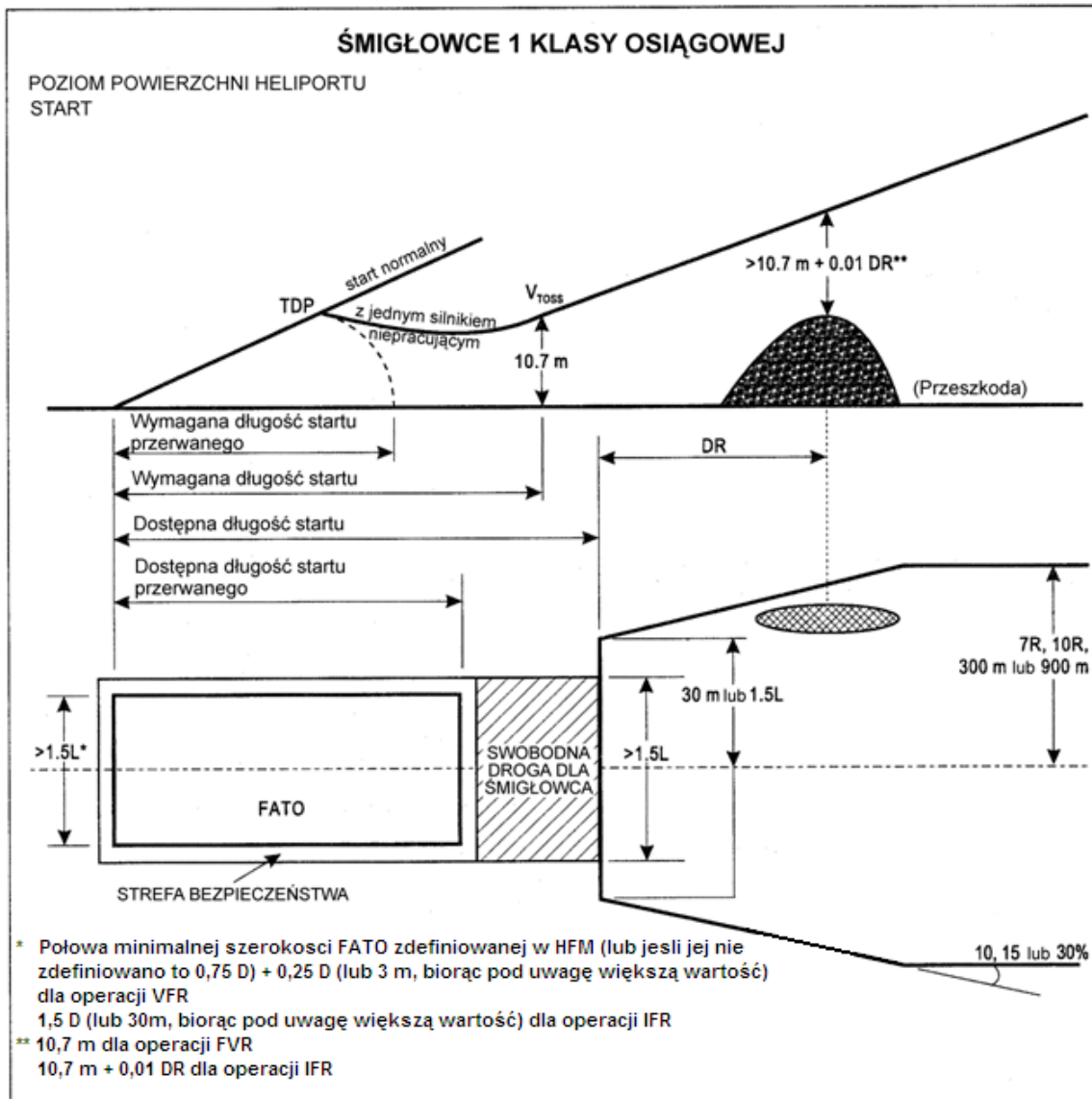
Od końca wymaganej długości startu (TODRH) z uszkodzoną krytyczną jednostką napędową.

4.1.2.1. Masa startowa powinna być taka, że tor wznoszenia zapewnia pionowe przewyższenie nie mniejsze niż 10.7 m (35 stóp) w lotach wg VFR oraz 10.7 m (35 stóp) + 0.01 DR w lotach wg IFR nad wszystkimi przeszkodami znajdującymi się na torze lotu. Powinno się brać pod uwagę jedynie przeszkody wyszczególnione w punkcie 2.4.

4.1.2.2. Jeżeli wykonywana zmiana kierunku jest większa niż 15⁰, wymagania w zakresie nadmiarów nad przeszkodami powinno się zwiększyć o 5 m (15 stóp) począwszy od punktu, gdzie rozpoczęto zakręt. Zakręt ten jednak nie powinien się rozpoczynać przed osiągnięciem wysokości 60 m (200 stóp) nad powierzchnią startu, chyba że istnieje stosowne zezwolenie stanowiące część zatwierdzonej procedury zawartej w instrukcji użytkownika.

4.1.3 *Przelot*

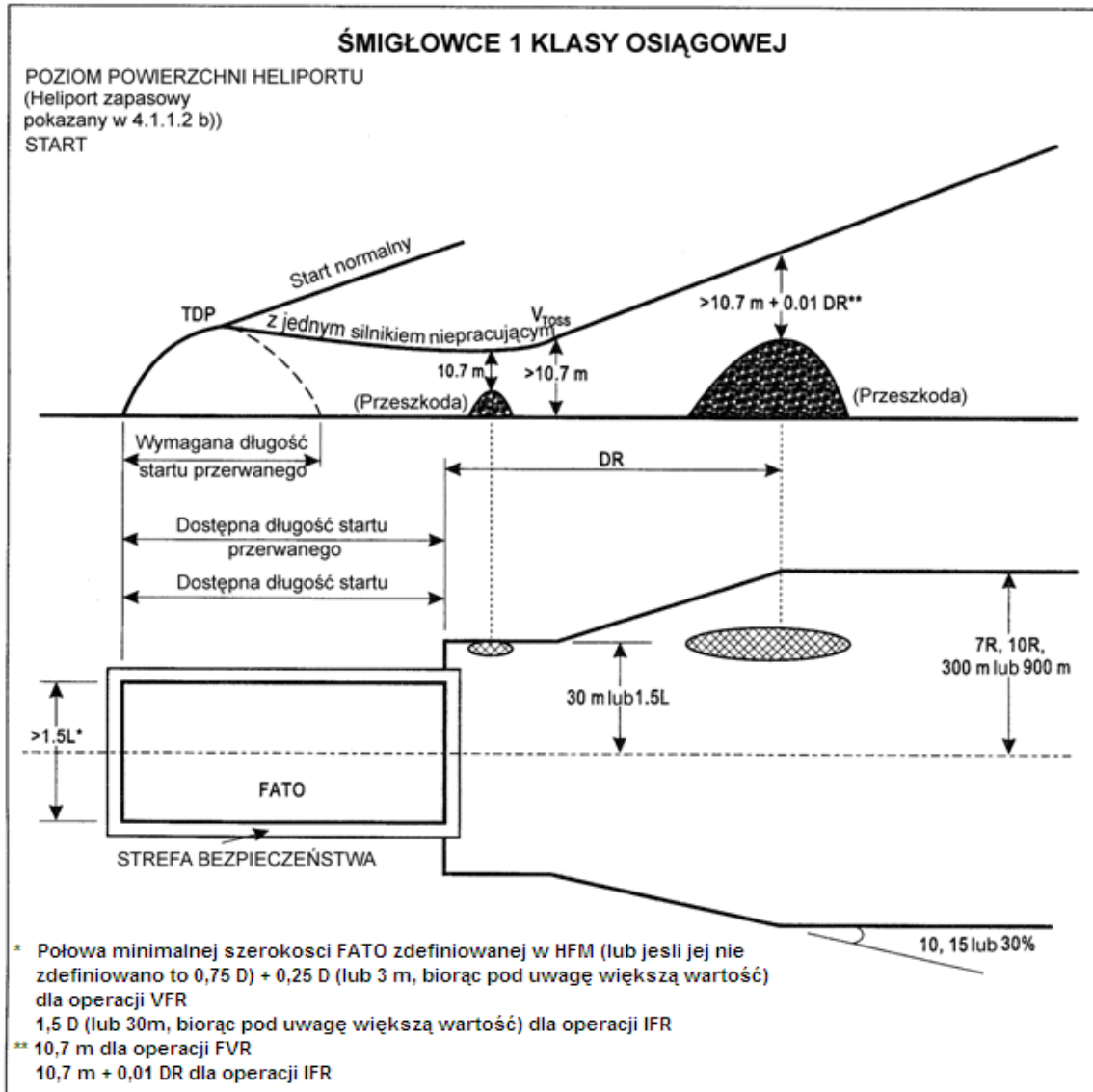
Masa startowa powinna być taka, żeby możliwe było, w przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej w dowolnym punkcie toru lotu, kontynuowanie lotu do odpowiedniego miejsca lądowania i osiągnięcie minimalnych wysokości lotu na trasie przelotu.

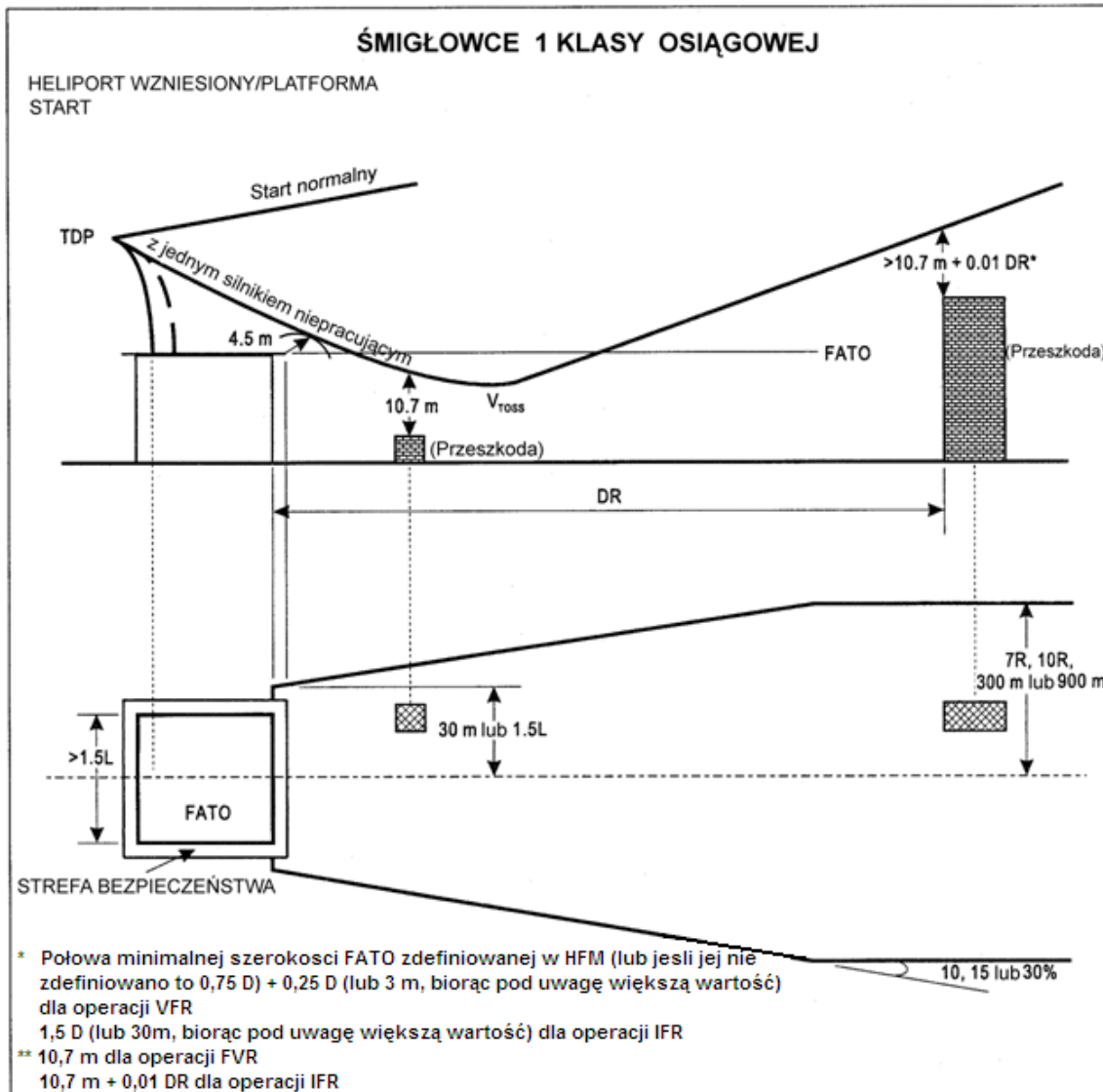
Rysunek A-1

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Rysunek A-2

Rysunek A-3

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4.1.4 *Podejście, lądowanie i lądowanie zaniechane* (Rys. A-4 i A-5)

Przewidywana masa do lądowania w punkcie docelowym lub zapasowym powinna być taka, żeby:

- a) nie przekraczać największej masy do lądowania wyszczególnionej w instrukcji użytkowania w locie dla przewidzianej procedury i dla osiągnięcia na wysokości 60 m (200 stóp) prędkości wznoszenia na poziomie 100 stóp/min i 150 stóp/min na wysokości 300 m (1000 stóp) powyżej poziomu heliportu przy niesprawnej krytycznej jednostce napędowej powyżej poziomu heliportu, przy niesprawnej krytycznej jednostce napędowej i pozostałych jednostkach napędowych pracujących przy dostatecznym współczynniku mocy, biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2 (Rys. A-1);
- b) wymagana długości lądowania nie powinna przekraczać dostępnej długości lądowania, chyba że śmigłowiec u którego podczas lądowania w LDP rozpozna się uszkodzenie krytycznej jednostki napędowej, ominie wszelkie przeszkody na ścieżce schodzenia;
- c) w przypadku, gdy uszkodzenie krytycznej jednostki napędowej nastąpiło w dowolnym punkcie po przejściu LDP, było możliwe lądowanie i zatrzymanie w obszarze FATO; oraz
- d) w przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej rozpoznanej w LDP lub w jakimkolwiek momencie przed osiągnięciem LDP, możliwym było wylądowanie i zatrzymanie się poza FATO albo minięcie strefy zgodnie z wymogami przepisu 4.1.2.1 i 4.1.2.2.

Uwaga. – Dla wyniesionych heliportów, państwowe przepisy zdatości do lotu określają odpowiednie wartości dla przewyższeń licząc od krawędzi wyniesionych heliportów (Rys. A-3).

4.2 Operacje w 2 klasie osiągow

4.2.1 *Start* (rys. A-6 i A-7)

Masa startowa śmigłowca nie powinna przekraczać maksymalnej zatwierdzonej masy do startu wyszczególnionej w instrukcji użytkowaniu w locie, dla przewidzianej procedury i w celu osiągnięcia na wysokości 300 m (1000 stóp) prędkości wznoszenia na poziomie 150 stóp/min powyżej poziomu heliportu przy niesprawnej krytycznej jednostce napędowej i pozostałych jednostkach napędowych pracujących przy dostatecznym współczynniku mocy, biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2.

4.2.2 *Ścieżka wznoszenia po starcie*

Od DPATO lub jako alternatywa, nie później niż na wys. 60 (200 stóp) nad powierzchnią do lądowania z jedną niepracującą jednostką napędową, powinny zostać spełnione warunki przepisu 4.1.2.1 i 4.1.2.2.

4.2.3 *Przelot*

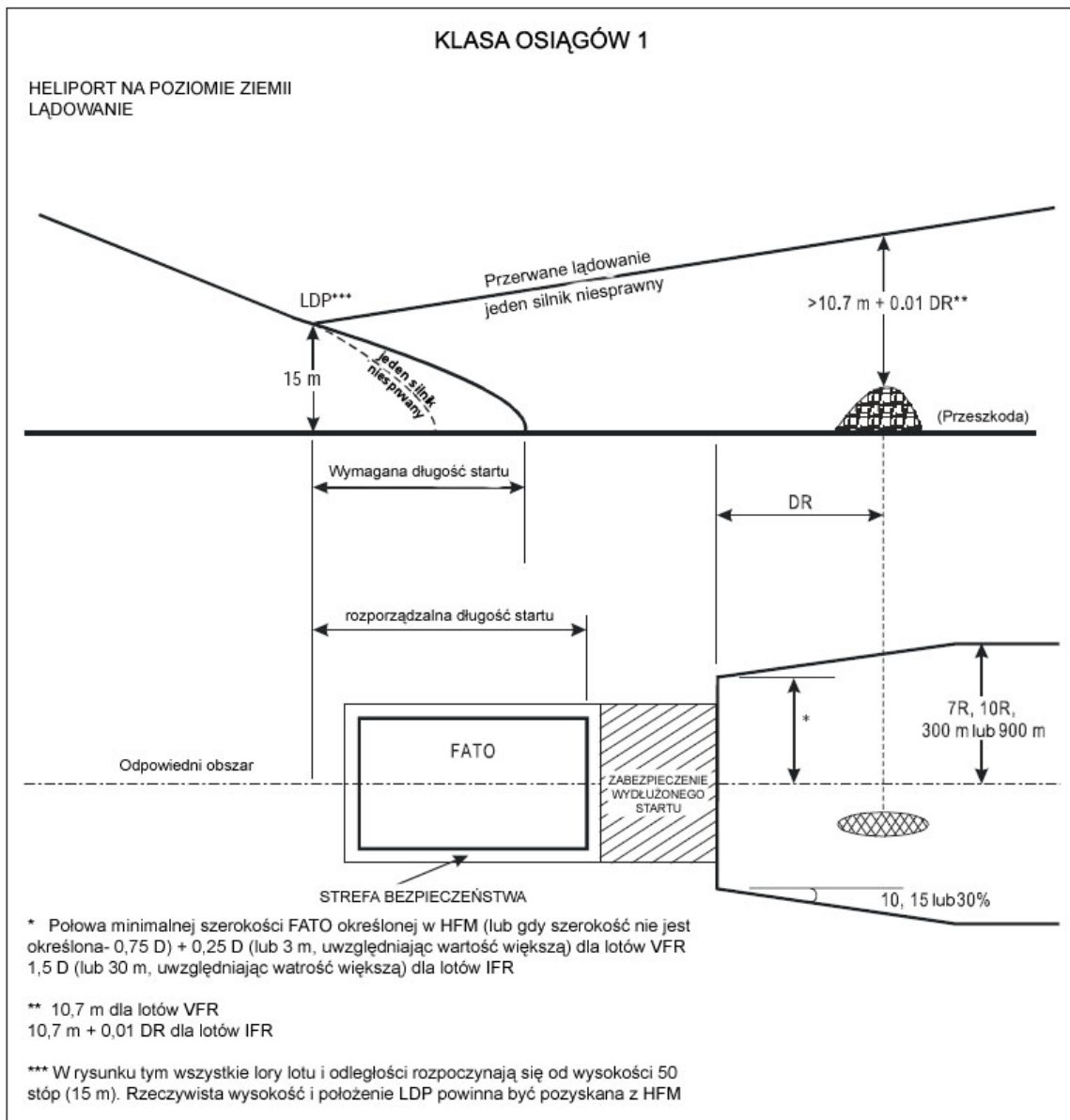
Powinny zostać spełnione wymogi przepisu 4.1.3.

4.2.4 *Podejście, lądowanie i lądowanie zaniechane* (Rys. A-8 i A-9)

Przewidywana masa w punkcie docelowym lub zapasowym powinna być taka, że:

- a) nie przekracza maksymalnej masy do lądowania wyszczególnionej w instrukcji użytkowania w locie, dla przewidzianej procedury i dla osiągnięcia na wysokości 60 m (200 stóp) prędkości wznoszenia na poziomie 100 stóp/min i 150 stóp/min na wysokości 300 m (1000 stóp) powyżej poziomu heliportu przy niesprawnej krytycznej jednostce napędowej) powyżej poziomu heliportu przy niesprawnej krytycznej jednostce napędowej i pozostałych jednostkach napędowych pracujących przy dostatecznym współczynniku mocy, biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2;
- b) możliwym jest w przypadku uszkodzenia krytycznej jednostki napędowej w lub przed DPBL, wykonanie bezpiecznego przymusowego lądowania albo minięcie strefy zgodnie z wymogami przepisu 4.1.2.1 i 4.1.2.2.

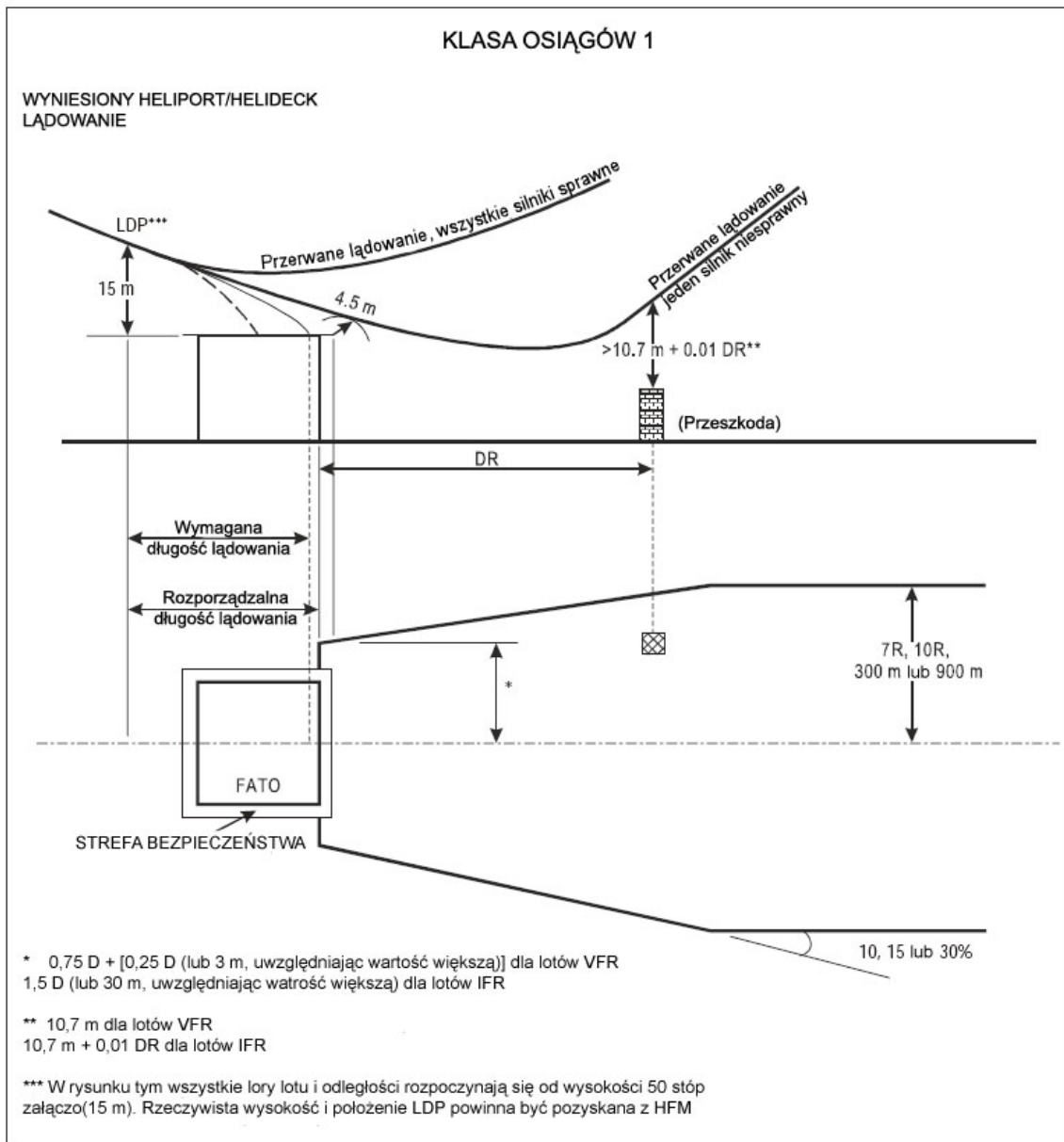
Powinno się brać pod uwagę jedynie przeszkody wyszczególnione w punkcie 2.4.

Rysunek A-4

Załącznik A

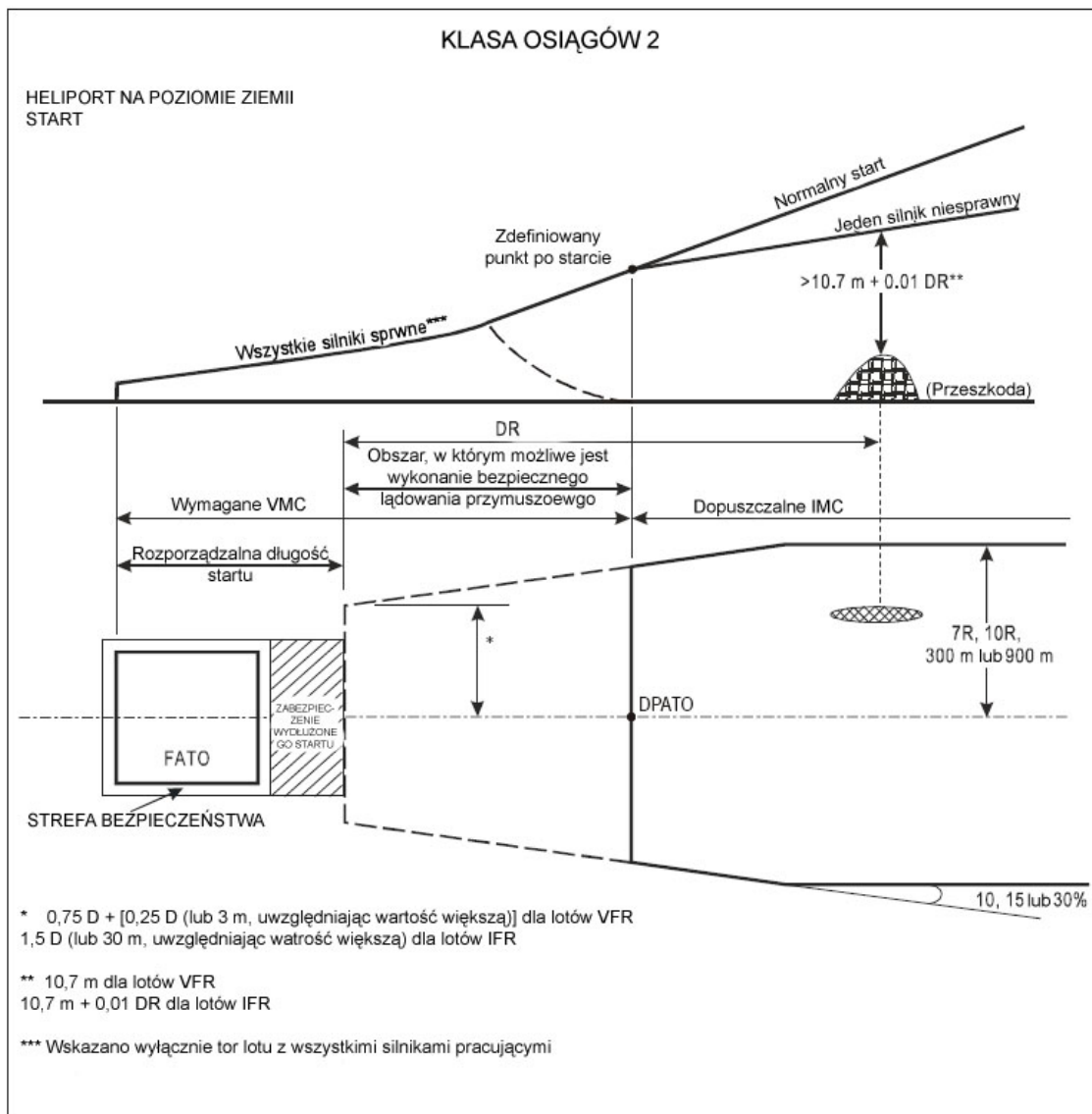
Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Rysunek A-5

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

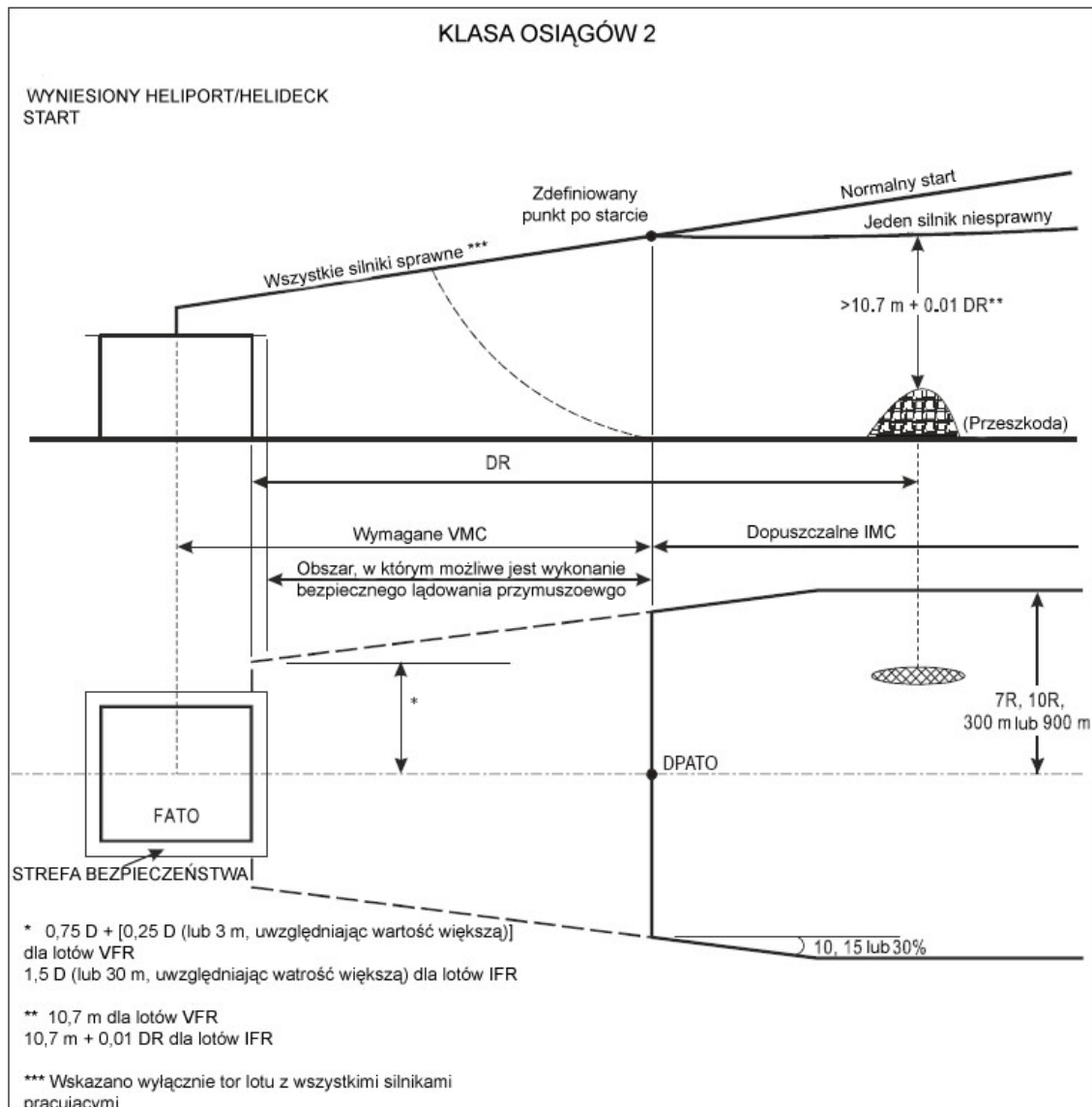
Część III

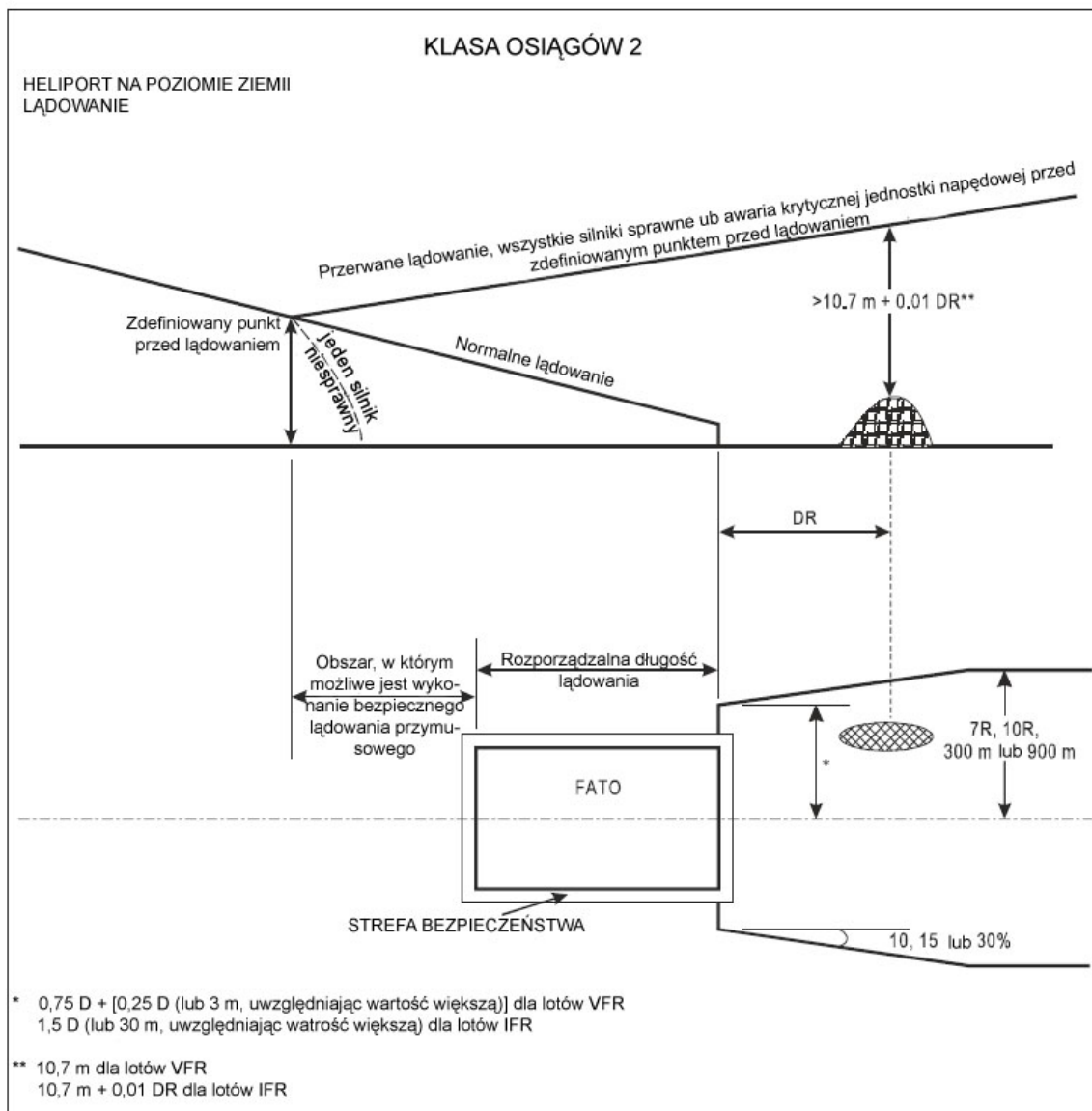
Rysunek A-6

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

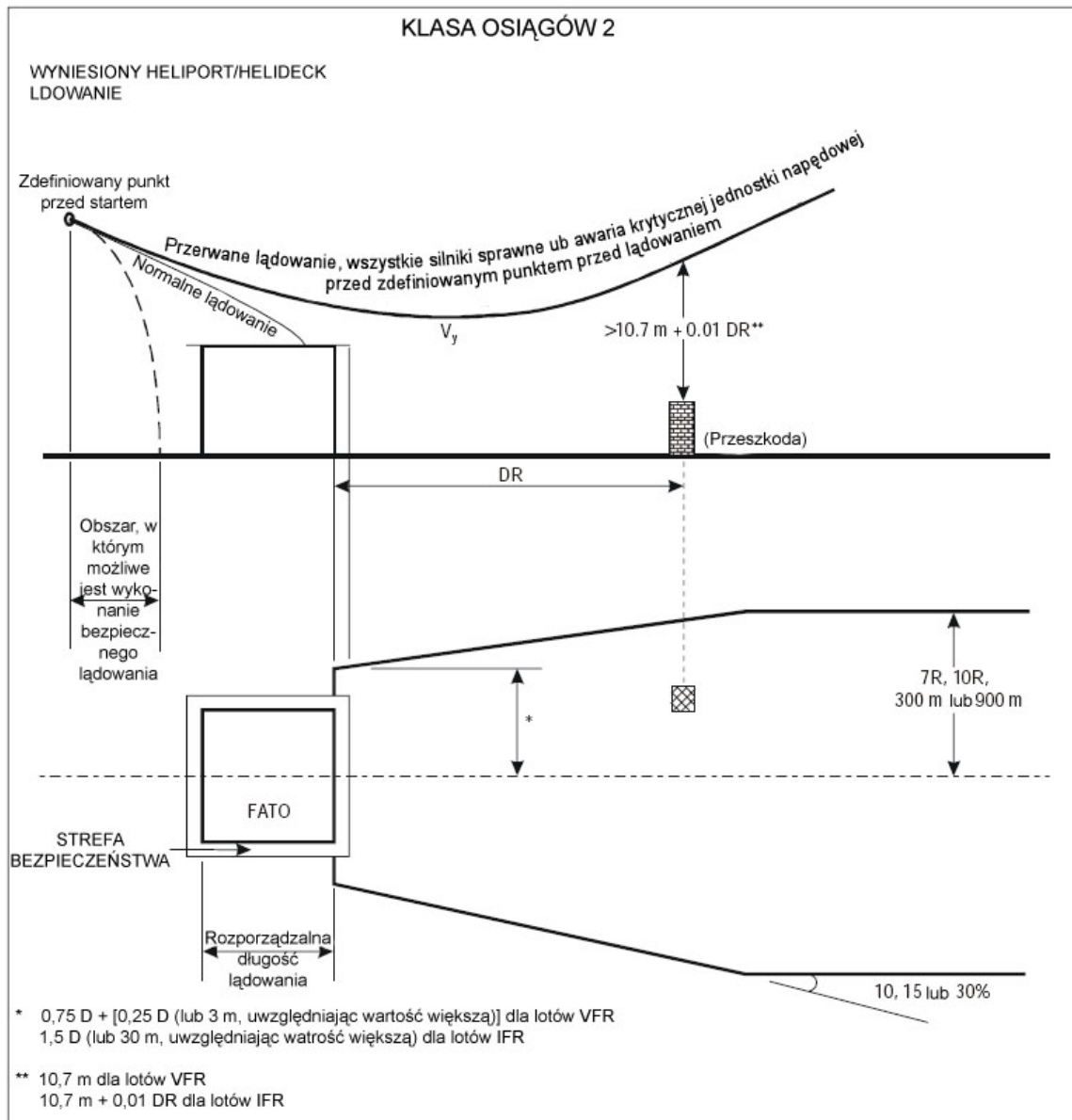
Rysunek A-7

Rysunek A-8

Załącznik A

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Rysunek A-9

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.3 Wykonywanie operacji w 3 klasie osiągów

4.3.1 *Start* (Rys. A-6 i A-7)

Masa startowa śmigłowca nie powinna przekraczać maksymalnej zatwierdzonej masy do startu wyszczególnionej w instrukcji użytkowaniu w locie, dla zawisu z wpływem ziemi z wszystkimi jednostkami napędowymi pracującymi z mocą niezbędną do wykonania startu biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2. Jeśli warunki nie pozwalają na zawis z wpływem ziemi, wtedy masa startowa śmigłowca nie powinna przekraczać maksymalnej masy określonej dla zawisu bez wpływu ziemi z wszystkimi jednostkami napędowymi pracującymi z mocą niezbędną do wykonania startu, biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2.

4.3.2 *Wznoszenie początkowe*

Masa startowa powinna być taka, że ścieżka wznoszenia zapewnia odpowiednie pionowe przewyższenie nad wszystkimi przeszkodami położonymi wzdłuż ścieżki wznoszenia przy pracujących wszystkich silnikach.

4.3.3 *Przelot*

Masa startowa jest taka, że możliwe jest osiągnięcie minimalnej wysokości na przelocie przy wszystkich silnikach pracujących.

4.3.4 *Podejście i lądowanie*

Przewidywana masa w punkcie docelowym lub zapasowym powinna być taka, że:

- a) przekracza największej masy do lądowania wyszczególnionej w instrukcji użytkowania w locie dla zawisu z wpływem ziemi z wszystkimi jednostkami napędowymi pracującymi z mocą niezbędną do wykonania startu biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2. Jeśli warunki nie pozwalają na zawis z wpływem ziemi, wtedy masa startowa śmigłowca nie powinna przekraczać maksymalnej masy określonej dla zawisu bez wpływu ziemi z wszystkimi jednostkami napędowymi pracującymi z mocą niezbędną do wykonania startu, biorąc pod uwagę parametry wyszczególnione w punkcie 2.2;
- b) możliwe jest wykonanie lądowania zaniechanego przy wszystkich silnikach pracujących z dowolnego punktu trasy lotu i ominięcie wszystkich przeszkód ze stosownym odstępem pionowym.

ZAŁĄCZNIK B. REJESTRATORY LOTU

Uzupełniający do Działu II, Rozdziału 4, pkt.4.3 oraz Działu III, Rozdziału 4, pkt.4.9

Wprowadzenie

Materiał tego załącznika dotyczy rejestratorów lotu, które mają być zabudowane w śmigłowcach wykorzystywanych w międzynarodowej żegludze powietrznej. Rejestratory lotu obejmują dwa systemy – rejestratorów danych o locie i rejestratorów głosu w kabinie pilotów. Rejestratory danych o locie dla śmigłowców sklasyfikowane są jako Typ IV, IV A i Typ V w zależności od liczby parametrów, które mają być zapisane.

1. Rejestrator danych o locie (FDR)

1.1 Wymagania ogólne

1.1.1 Rejestrator FDR ma na celu prowadzenie ciągłego zapisu w czasie lotu.

1.1.2 Pojemnik rejestratora ma:

- a) pomalowany na wyróżniający pomarańczowy lub żółty kolor,
- b) zawierać materiał odblaskowy ułatwiający jego lokalizację, oraz
- c) mieć bezpiecznie dołączone, automatycznie uruchamiane urządzenie do lokalizacji podwodnej.

1.1.3 Rejestrator FDR ma być zabudowany tak, żeby:

- a) zminimalizowane zostało prawdopodobieństwo uszkodzenia zapisów,
- b) zasilanie elektryczne odbywało się z szyny zbiorczej, która zapewnia największą niezawodność działania rejestratora bez narażania jego pracy na obciążenia zasadnicze i awaryjne, oraz
- c) zapewnione były dźwiękowe i wizualne środki przedlotowej kontroli poprawnej pracy rejestratora.

1.2 Parametry, które mają być zapisane

1.2.1 *FDR Typ IV A*. Ten rejestrator ma być przystosowany do zapisywania, stosownie do śmigłowca, co najmniej czterdzieści osiem parametrów zawartych w Tablicy B-1. Parametry podane bez gwiazdki (*) są obowiązkowymi parametrami, które powinny być zapisywane. Dodatkowo parametry poprzedzone gwiazdką (*) powinny być zapisywane, jeżeli źródło danych dla parametrów jest wykorzystywane przez system śmigłowca lub załogę lotniczą. Jednakże parametry mogą być zamienione na inne w zależności od typu śmigłowca i charakterystyki wyposażenia rejestrującego.

1.2.2 *FDR Typ IV*. Ten rejestrator ma być przystosowany do zapisywania, stosownie do śmigłowca, co najmniej trzydziestu parametrów zawartych w Tablicy B-1. Jednakże parametry mogą być zamienione na inne w zależności od typu śmigłowca i charakterystyki wyposażenia rejestrującego.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

1.2.3 *Typ V.* Ten rejestrator ma być przystosowany do zapisania, stosowanie do śmigłowca, co najmniej pierwszych piętnastu parametrów zestawionych w Tablicy B-1. Jednakże parametry mogą być zamienione na inne w zależności od typu śmigłowca i charakterystyki wyposażenia rejestrującego.

1.2.4 Jeżeli istnieje możliwość dalszego zapisu danych, powinno się rozważyć zapis następujących dodatkowych informacji:

- a) informacje operacyjne z systemów wyświetlaczy elektronicznych, takich jak system elektronicznych przyrządów pokładowych (EFIS), scentralizowany elektroniczny monitor statku powietrznego (ECAM), system kontroli silnika i alarmowania załogi (EICAS),
- b) dodatkowe parametry pracy silnika (stopień sprężania (EPR), prędkości obrotowe turbiny wysokiego ciśnienia (N1), przepływ paliwa itp.).

1.1 Informacje dodatkowe

1.3.1 Zakres pomiarowy, przedział czasu zapisywania i dokładność zapisu parametrów zainstalowanego wyposażenia są zwykle sprawdzane przy użyciu metod zatwierdzonych przez odpowiednią władzę certyfikującą.

1.3.2 Producent zwykle dostarcza państwowej władzy certyfikującej następującą informację w odniesieniu do rejestratora FDR:

- a) instrukcje operacyjne producenta, ograniczenia urządzenia i procedury montażowe,
- b) sposób określania parametru lub źródło oraz porównania wyrażone w jednostkach pomiarowych, oraz
- c) sprawozdanie z prób przeprowadzonych u producenta.

1.3.3 Operator powinien prowadzić dokumentację dotyczącą przydziału parametrów, przekształcania równań, okresowego skalowania oraz innych informacji związanych ze zdolnością do pracy lub obsługą. Dokumentacja musi być wystarczająca do zapewnienia, że władze badające wypadek otrzymają niezbędne informacje, które da się odczytać w jednostkach inżynierskich.

2. Rejestrator głosu w kabinie pilotów (CVR)

2.1 Wymagania ogólne

2.1.1 Rejestrator CVR ma być opracowany tak, żeby rejestrować co najmniej:

- a) łączność głosową nadawaną lub otrzymywaną w statku powietrznym przez radio,
- b) środowisko akustyczne w kabinie załogi,
- c) łączność głosową między członkami załogi lotniczej w kabinie załogi prowadzone przez telefon pokładowy,
- d) identyfikacyjne sygnały głosowe lub akustyczne pomocy nawigacyjnych lub podejścia wprowadzone do słuchawek lub głośnika,
- e) łączność głosowa członków załogi lotniczej poprzez system komunikacji z pasażerami, jeżeli jest zabudowany, oraz
- f) połączenia w systemie cyfrowym ze służbą ruchu lotniczego (ATS), jeżeli nie są zapisywane przez rejestrator FDR.

2.1.2 Pojemnik rejestratora CVR ma:

- a) być pomalowany na wyróżniający pomarańczowy lub żółty kolor,

Załącznik B

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- b) być wyposażony w elementy odblaskowe ułatwiające jego lokalizację, oraz
- c) mieć bezpiecznie dołączone automatycznie uruchamiane urządzenie do lokalizacji podwodnej.

2.1.3 W celu ułatwienia rozróżnienia głosu i dźwięku, mikrofony w kabinie pilotów mają być umieszczone w miejscu najlepszym do zapisywania łączności głosowej mającej miejsce na stanowiskach pilota i drugiego pilota oraz łączności głosowej innych członków załogi w kabinie załogi kierowanej do tych stanowisk. Można to osiągnąć najlepiej przez przewodowe połączenie mikrofonów, żeby uzyskać ciągły zapis na oddzielnych kanałach.

2.1.4 Rejestrator CVR ma być zabudowany tak, że:

- a) zminimalizowane zostaje prawdopodobieństwo uszkodzenia zapisów,
- b) zasilanie elektryczne odbywa się z szyny zbiorczej, która zapewnia największą niezawodność działania rejestratora bez narażania jego pracy na obciążenia zasadnicze i awaryjne,
- c) zapewnione są słuchowe i wzrokowe środki przedlotowej kontroli poprawnej pracy rejestratora CVR, oraz
- d) jeżeli rejestrator CVR jest wyposażony w urządzenie kasujące nadmiar informacji, odpowiednia instalacja powinna zapobiegać pracy tego urządzenia w locie oraz po uderzeniu w wyniku wypadku.

2.2 Wymagania dotyczące właściwości

2.2.1 Rejestrator CVR powinien być zdolny do zapisywania na co najmniej czterech ścieżkach jednocześnie. W celu zapewnienia zgodności czasu pomiędzy ścieżkami CVR powinien zapisywać w formacie swobodnym (in-line). Jeżeli użyto konfiguracji dwukierunkowej, format ten i położenie ścieżek powinny być zachowane w obu kierunkach.

2.2.2 Preferowane położenie ścieżek jest następujące:

Ścieżka 1 – słuchawki drugiego pilota i mikrofon

Ścieżka 2 – słuchawki pilota i mikrofon

Ścieżka 3 – mikrofon ogólny, lokalny

Ścieżka 4 – wzorec czasu, prędkość obrotowa wirnika nośnego albo charakterystyka drgań na pokładzie, słuchawki i przenośny mikrofon trzeciego i czwartego członka załogi, jeżeli ma to zastosowanie.

Uwaga 1. – Ścieżka 1 jest umieszczona najbliżej podstawy głowicy rejestrującej.

Uwaga 2. – Preferowane położenie ścieżek zakłada użycie typowych mechanizmów ciągłego przesuwu taśmy magnetycznej i jest określone ze względu na większe ryzyko zniszczenia krawędzi zewnętrznych niż w środku taśmy. Nie jest zamiarem wykluczenie użycia innych środków rejestrujących, jeżeli takie ograniczenia nie mogą być zastosowane.

2.2.3 Należy wykazać podczas badań metodami zatwierdzonymi przez odpowiednią władzę certyfikującą, że CVR jest przydatny w skrajnych warunkach otoczenia, do pracy w których został zaprojektowany.

2.2.4 Mają być podjęte środki zapewniające dokładną korelację czasową pomiędzy FDR i CVR.

Uwaga. – Jedną z metod osiągnięcia tego jest nakładanie sygnału czasu z FDR na CVR.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2.3 Informacje dodatkowe

Producent zwykle dostarcza państwowej władzy certyfikującej następującą informację odnoszącą się do CVR:

- a) instrukcje operacyjne producenta, ograniczenia urządzenia i procedury montażowe oraz
- b) sprawozdanie z prób przeprowadzonych u producenta.

3. Przeglądy systemów FDR i CVR

3.1 Przed pierwszym lotem w danym dniu powinny być sprawdzone właściwości urządzeń kontrolnych na pokładzie dla CVR, FDR i FDAU (urządzenie zbierające dane o locie), jeśli zainstalowano.

3.2 Coroczna kontrola powinna być przeprowadzona następująco:

- a) odczyt zapisanych danych z FDR i CVR powinien upewniać, że rejestrator pracuje prawidłowo przez ustanowiony czas zapisu,
- b) analiza FDR powinna pozwalać na ocenę jakości zapisanych danych w celu określenia, czy stosunek bitów błędnych do całkowitej liczby bitów przesyłanych jest w zakresie dopuszczalnym oraz w celu określenia charakteru i rozkładu błędów,
- c) zapis zakończony lotu otrzymany z FDR powinien być sprawdzony w jednostkach inżynierskich w celu określenia wiarygodności zapisanych parametrów. Szczególną uwagę należy zwrócić na parametry z czujników współpracujących z FDR. Nie muszą być sprawdzane parametry z elektrycznego systemu szyn zbiorczych statku powietrznego jeżeli ich zdatność do pracy może być określona przy pomocy innych systemów statku powietrznego,
- d) urządzenie odczytujące powinno mieć konieczne oprogramowanie w celu dokładnego przetworzenia danych zapisanych na jednostki inżynierskie i w celu określenia stanu wybranych sygnałów,
- e) coroczne sprawdzanie sygnałów zapisanych przez CVR powinno być wykonane przez odtworzenie zapisów CVR. Podczas zabudowania na statku powietrznym CVR powinien zapisać sygnał próby z każdego źródła statku powietrznego oraz z odpowiednich źródeł zewnętrznych w celu upewnienia się, że wszystkie wymagane sygnały spełniają normy zrozumiałości, oraz
- f) jeżeli jest to wykonalne, podczas corocznej kontroli, powinny zostać poddane sprawdzeniu próbki zapisów CVR w locie w celu wykazania, że zrozumiałość sygnałów jest akceptowalna.

3.3 Systemy rejestratorów lotu powinny być uznane za niezdolne do pracy, jeżeli stwierdzono występowanie znaczących okresów występowania niskiej jakości danych, niezrozumiałość sygnałów lub gdy jeden lub więcej parametrów, których zapis jest obowiązkowy nie jest zarejestrowany prawidłowo.

3.4 Sprawozdanie z corocznego przeglądu powinno na żądanie być udostępnione państwowej władzy stanowiącej przepisy, w celu monitorowania.

3.5 Skalowanie systemu FDR:

- a) system FDR powinien być ponownie skalowany co najmniej co pięć lat w celu określenia wszystkich niezgodności procedur inżynierskiego przekształcania parametrów, których zapis jest obowiązkowy oraz w celu upewnienia się, że parametry są zapisywane w zakresie tolerancji skalowania; oraz
- b) jeżeli parametry związane z wysokością i prędkością są dostarczane przez czujniki przeznaczone do przekazywania sygnałów do systemu FDR, czujniki te powinny być ponownie skalowane zgodnie z zaleceniami ich producenta, albo minimum co dwa lata.

Załącznik B

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Tabela B-1

Śmigłowce – Parametry zapisywane przez rejestratory danych o locie

Numer kolejny	Parametr	Zakres pomiarowy	Częstość zapisu	Wymagana dokładność (wejście z czujnika porównane z odczytem FDR)	Rozdzielczość zapisu	Uwagi
1	Czas uniwersalny (UTC jeśli dostępny, albo czas bieżący)	24 godziny	4	±0.125% na godzinę	1 s	
2	Wysokość ciśnieniowa	-300 m (-1 000 stóp) do największej certyfikowanej wysokości dla statku powietrznego +1 500 m (+5 000 stóp)	1	±30 m do ±200 m (±100 stóp do ±700 stóp)	5 stóp	
3	Wskazywana prędkość lotu	W całym zakresie zainstalowanego systemu pomiarowego.	1	±3%	1 węzeł	
4	Kurs	360 ⁰	1	±2 ⁰	0,5 ⁰	
5	Przyspieszenie wzdłuż osi pionowej	-3g do +6g	0.125	±0,09 g wyłączając błąd ±0,045 g	0,004 g	
6	Pochylenie	±75 ⁰	0.5	±2 ⁰	0,5 ⁰	
7	Przechylenie	±180 ⁰	0.5	±2 ⁰	0,5 ⁰	
8	Włączanie nadajnika radiowego	Włączone-wyłączone (położenie)	1	-	-	
9	Moc każdego silnika (Uwaga 1)	Pełny zakres	1/silnik	±2%	0,1% pełnego zakresu	Zapisywane powinny być parametry wystarczające do określenia mocy silnika
10	Prędkość obrotowa wirnika	50-130 %	0,51	±2%	0,3% pełnego zakresu	Jeżeli sygnały są łatwo dostępne
11	Ruch sterownic i/lub położenie powierzchni sterujących – główne układy sterowania (skok ogólny, podłużny skok cykliczny, poprzeczny skok cykliczny, sterownica nożna (Uwaga 2)	Pełny zakres	0,5 (Zalecane 0,25)	±2% jeżeli wyższa dokładność nie jest wyjątkowo wymagana.	0,5% zakresu operacyjnego	Dla śmigłowców z konwencjonalnym układem sterowania stosuje się „lub”. Dla śmigłowców z nie-mechanicznym układem sterowania stosuje się „i”.
12	Hydraulika, wszystkie systemy (niskie ciśnienie)	Sygnal	1	-	-	

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Numer kolejny	Parametr	Zakres pomiarowy	Częstość zapisu	Wymagana dokładność (wejście z czujnika porównane z odczytem FDR)	Rozdzielczość zapisu	Uwagi
13	Temperatura powietrza zewnętrznego	Zakres czujnika	2	$\pm 2^{\circ}$	0,3° C	
14	Pilot automatyczny/auto mat ciągu/AFCS rodzaj i stan użycia	Odpowiednia kombinacja sygnałów	1	-	-	Sygnały powinny wskazywać, które systemy są uruchomione
15	Włączenie systemu wspomaganie stateczności	Sygnal	1	-	-	Sygnały powinny wskazywać, które systemy są uruchomione
<i>Uwaga. – Powyższe 15 jest wystarczające do spełnienia wymagań FDR typu V</i>						
16	Ciśnienie oleju w przekładni głównej	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	6,895 kN/m ² (1 psi)	
17	Temperatura oleju w przekładni głównej	Zgodnie z ustawieniem	2	Zgodnie z ustawieniem	1° C	
18	odchylenie kierunkowe	$\pm 400^{\circ}$ /sek.	0.25	$\pm 1,5\%$ największego zakresu z wyjątkiem błędu odniesienia $\pm 5\%$	$\pm 2^{\circ}$ /s	Równoważne przyspieszenie poprzeczne może być zaakceptowane jako alternatywa
19	Siła udźwigu	0–200% obciążenia certyfikowanego	0.5	$\pm 3\%$ największego zakresu	0,5%,maksymalnego certyfikowanego udźwigu	Jeżeli sygnały są łatwo dostępne
20	Przyspieszenie podłużne	± 1 g	0,25	$\pm 0,0015$ g wyłączając błąd $\pm 0,05$ g	0,004 g	
21	Przyspieszenie poprzeczne	± 1 g	0,25	$\pm 0,0015$ g wyłączając błąd $\pm 0,05$ g	0,004 g	
22	Wysokość wg wskazań radio-wysokościomierza	-6 m do 750 m (-20 stóp do 2500 stóp)	1	$\pm 0,6$ m (± 2 stopy) lub $\pm 3\%$ wartości większe – poniżej 150 m (500 stóp) oraz $\pm 5\%$ powyżej 150 m (500 stóp)	0,3 m (1 stopa) poniżej 150 m (500 stóp), 0,3 m (1 stopa) +0,5 %całkowitego zakresu powyżej 150 m (500 stóp)	
23	Odchylenie od ścieżki schodzenia	Zasięg sygnału	1	$\pm 3\%$	0,3 % całkowitego zakresu	
24	Odchylenie lokalizatora	Zasięg sygnału	1	$\pm 3\%$	0,3 % całkowitego zakresu	
25	Przejście latarni markerów	Sygnal	1	-		Dopuszczalny jest jeden sygnał dla wszystkich markerów

Załącznik B

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Numer kolejny	Parametr	Zakres pomiarowy	Częstość zapisu	Wymagana dokładność (wejście z czujnika porównane z odczytem FDR)	Rozdzielczość zapisu	Uwagi
26	Główny system ostrzegawczy	Sygnal	1	-	-	Sygnal powinien być zapisywany w przypadku ostrzeżenia głównego (master warning), niskiego ciśnienia oleju w przekładni i uszkodzenia SAS. Inne „czerwone” ostrzeżenia powinny być zapisywane, gdy stan ostrzeżenia nie może być określony z innych parametrów lub z CVR
27	Wybór częstotliwości	wystarczający do określenia wybranej częstotliwości	4	Zgodnie z ustawieniem	-	Jeżeli dostępne są sygnały w formie cyfrowej
28	odległości DME 1 i DME 2	0–370 km	4	Zgodnie z ustawieniem	1 NM	Jeżeli dostępne są sygnały w formie cyfrowej. Zapisywanie szerokości i długości z INS lub innego systemu nawigacyjnego może być stosowane jako alternatywa
29	Dane nawigacyjne (długość i szerokość geograficzna, prędkość względem ziemi) (Uwaga 5)	Zgodnie z ustawieniem	2	Zgodnie z ustawieniem	Zgodnie z ustawieniem	
30	Położenie podwozia lub sterowanie położeniem	Sygnal	4	-	-	
<i>Uwaga. – Wyżej wymienione 30 parametrów jest wystarczające do spełnienia wymagań FDR typu IV</i>						
31*	Temperatura gazów wylotowych (T ₄)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem		
32*	Temperatura wlotu turbiny (TIT/IIT)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem		
33*	Skład paliwa	Zgodnie z ustawieniem	4	Zgodnie z ustawieniem		
34*	Szybkość zmiany wysokości	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem		Niezbędne wyłącznie jeśli dostępne jest z instrumentów w kokpicie
35*	Wykrywanie oblodzenia	Zgodnie z ustawieniem	4	Zgodnie z ustawieniem		Odpowiednia kombinacja sygnałów w celu określenia statusu każdego z czujników
36*	System monitorowania stanu i zużycia elementów śmigłowca	Zgodnie z ustawieniem	-	Zgodnie z ustawieniem	-	
37*	Tryby kontroli silnika	Stan	1	-	-	

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Numer kolejny	Parametr	Zakres pomiarowy	Częstość zapisu	Wymagana dokładność (wejście z czujnika porównane z odczytem FDR)	Rozdzielczość zapisu	Uwagi
38*	Wybrane nastawienie ciśnienia (pilot i pierwszy oficer)	Zgodnie z ustawieniem	64 (4 zalecane)	Zgodnie z ustawieniem	0,1 mb (0,01 cala sł. Hg)	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
39*	Wybrana wysokość (wszystkie tryby eksploatacji wybieralne przez pilota)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
40*	Wybrana prędkość (wszystkie tryby eksploatacji wybieralne przez pilota)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
41*	Wybrana liczba Macha (wszystkie tryby eksploatacji wybieralne przez pilota)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
42*	Wybrana prędkość pozioma (wszystkie tryby eksploatacji wybieralne przez pilota)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
43*	Wybrany kurs (wszystkie tryby eksploatacji wybieralne przez pilota)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
44*	Wybrany tor lotu (wszystkie tryby eksploatacji wybieralne przez pilota)	Zgodnie z ustawieniem	1	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
45*	Wybrana wysokości decyzji	Zgodnie z ustawieniem	4	Zgodnie z ustawieniem	Wystarczająca do określenia wyboru załogi	Do zarejestrowania w śmigłowcach, w których zamontowano wyświetlacze elektroniczne
46*	Format wyświetlacza EFIS (pilot i pierwszy oficer)	Stan(-y)	4	-	-	
47*	Format wyświetlacza wielofunkcyjnego/s ilnika/ostrzeżeń	Stan(-y)	4	-	-	
48*	Marker zdarzeń	Stan	1	-	-	

Uwaga. – Wyżej wymienione 48 parametrów wystarcza dla spełnia wymagania dla Typu IVA FDR.

ZAŁĄCZNIK C. CZAS LOTU I OGRANICZENIA OKRESU PEŁNIENIA CZYNNOŚCI LOTNICZYCH

Uzupełniający do Działu II, Rozdział 2, pkt. 2.2.9.3

1. Cel i zakres

1.1 Ograniczenia czasu lotu i czasu pełnienia obowiązków lotniczych są ustalone wyłącznie w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa, że zmęczenie członków załogi lotniczej może niepomyślnie oddziaływać na bezpieczeństwo lotu.

1.2 W celu ochrony przed tym należy mieć na uwadze dwa rodzaje zmęczenia, mianowicie, zmęczenie przejściowe i zmęczenie nagromadzone. Zmęczenie przejściowe może być opisane jako zmęczenie, którego zwykle doznają zdrowe osoby po pewnym okresie pracy, wysiłku lub podniecenia i które zwykle zanika po jednym wystarczającym okresie snu. Z drugiej strony, zmęczenie nagromadzone może wystąpić w wyniku opóźnionego lub niepełnego wypoczynku po zmęczeniu przejściowym, albo jako zjawisko wtórne wynikające z nadmiernej ilości pracy, wysiłku lub podniecenia bez wystarczającej możliwości odzyskania sił.

1.3 Ograniczenia oparte na postanowieniach tej części, będą zapewniać ochronę przed obydwojema rodzajami zmęczenia, ponieważ będą oznaczać:

1.3.1 Konieczność ograniczenia czasu lotu w taki sposób, by ochraniać przed obydwojema rodzajami zmęczenia.

1.3.2 Konieczność ograniczenia czasu poświęconego na wykonanie obowiązków na ziemi bezpośrednio przed lotem lub w okresach pomiędzy kolejnymi lotami w przypadku serii lotów, tak by w szczególności ochraniać przed zmęczeniem nagromadzonym.

1.3.3 Konieczność zapewnienia członkom załogi odpowiedniej możliwości odzyskania sił po zmęczeniu.

1.3.4 Konieczność wzięcia pod uwagę innych zadań, które członkowie załogi mają wykonać, w szczególności z punktu widzenia ochrony przed zmęczeniem nagromadzonym.

2. Ogólne

2.1 Na pilocie spoczywa odpowiedzialność, by nie korzystał z licencji i odpowiednich uprawnień w żadnym przypadku, gdy ma obawy o obniżenie sprawności zdrowotnej, co mogłoby spowodować, że pilot nie będzie mógł bezpiecznie wykorzystywać swoich możliwości, uwzględniając w tym jakiegokolwiek obniżenie tej sprawności z powodu zmęczenia.

2.2 Ograniczenia zamieszczone w poniższych punktach muszą być rozumiane jako wymagania minimalne, a odpowiedzialnością operatora jest dopasowanie ich do konkretnych przypadków, mając na uwadze niżej wymienione czynniki. Należy rozważyć w szczególności następujące czynniki:

- a) skład załogi statku powietrznego;
- b) prawdopodobieństwo opóźnień operacyjnych;
- c) typ statku powietrznego i złożoność trasy w tym: intensywność ruchu lotniczego, pomoce nawigacyjne, poziom zainstalowanego wyposażenia; trudność w zakresie łączności oraz lot na dużej wysokości bez kabiny hermetyzowanej lub lot z dużą wysokością ciśnieniową w kabinie hermetyzowanej;

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- d) czas lotu w nocy w trakcie całego lotu;
- e) stopień w jakim zakwaterowanie podczas przerwy w locie pozwala członkom załogi na odpoczynek;
- f) liczba lądowań i startów;
- g) potrzeba systemu uporządkowanego wyznaczania obowiązków, zapewniającego wysoki poziom stabilności (w tym miejscu istotnym czynnikiem jest zapewnienie odpowiednich rezerw);
- h) pozbawienie snu wynikające z przzerwania normalnego cyklu sen/budzenie; oraz
- i) środowisko w kabinie załogi.

2.3 Ze względu na bezpieczeństwo lotu, operator ponosi odpowiedzialność za zapewnienie, by zaangażowanie członków załogi w obowiązki inne niż związane z lotem, wykonywane z upoważnienia pracodawcy zawierało co najmniej minimalny okres odpoczynku przed podjęciem obowiązków w locie.

3. Definicje

Członek załogi zapasowej. Członek załogi skierowany przez operatora do lotu lub do transportu naziemnego.

Czas pełnienia obowiązków. Czas, w którym członek załogi lotniczej wykonuje obowiązki na polecenie pracodawcy.

Czas pełnienia obowiązków lotniczych. Całkowity czas od chwili, gdy członek załogi lotniczej rozpoczyna pełnienie obowiązków natychmiast po zakończeniu okresu odpoczynku, ale przed wykonaniem lotu lub serii lotów, do chwili gdy członek załogi lotniczej zostanie zwolniony ze wszystkich obowiązków po zakończeniu takiego lotu lub serii lotów.

Odcinek lotu. Lot lub jeden z serii lotów, który zaczyna się na miejscu postoju statku powietrznego i kończy na miejscu postoju tego statku powietrznego.

Składa się z:

- przygotowania lotu,
- czasu lotu,
- okresu czasu po odcinku lotu lub serii odcinków lotu.

Czas lotu – śmigłowce. Całkowity czas od chwili, gdy łopaty wirnika nośnego zaczną ruch obrotowy aż do chwili, gdy śmigłowiec zatrzyma się ostatecznie po zakończeniu lotu, a łopaty wirnika nośnego zostaną zatrzymane.

Czas odpoczynku. Każdy okres na ziemi, podczas którego członek załogi lotniczej jest zwolniony przez operatora ze wszystkich obowiązków.

Seria lotów. Dwa lub więcej sektorów lotów związanych z dwoma lub więcej okresami odpoczynku między nimi.

Gotowość. Wymagany okres podczas którego członek załogi lotniczej może być wezwany do pełnienia obowiązków z minimalnym wyprzedzeniem.

Czas postoju. Czas spędzany na ziemi w okresie pełnienia obowiązków pomiędzy dwoma odcinkami lotu.

Załącznik C

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

4. Komentarz do definicji

4.1 Czas lotu

Określenie czasu lotu jest, z konieczności, bardzo ogólne, ale w kontekście ograniczeń jest, oczywiście, zamierzone w odniesieniu do członków załogi lotniczej zgodnie z odpowiednim określeniem członka załogi lotniczej. Stosownie do tego drugiego określenia, licencjonowany personel załóg lotniczych podróżujący jako pasażerowie nie może być uważany za członków załogi lotniczej, jednakże przy organizowaniu okresu odpoczynku, ten fakt powinien być wzięty pod uwagę.

4.2 Czas pełnienia obowiązków lotniczych

4.2.1 Określenie czasu pełnienia obowiązków lotniczych zmierza do objęcia ciągłego pełnienia obowiązków, które zawsze obejmuje lot lub serie lotów. To oznacza uwzględnienie wszystkich obowiązków od czasu, gdy członkowie załogi lotniczej mogą pełnić obowiązki od chwili, gdy zgłoszą się na swoich miejscach pracy w dniu lotu aż do zwolnienia z pełnienia obowiązków po zakończeniu lotu lub serii lotów. Uważa się za konieczne poddanie tego okresu ograniczeniom, ponieważ działalność członka załogi lotniczej w ramach tego okresu, mogłoby ewentualnie wywołać zmęczenie – przejściowe lub nagromadzone, które zagraża bezpieczeństwu lotu. Z drugiej strony (z punktu widzenia bezpieczeństwa), nie istnieją wystarczające motywy ustalania ograniczeń dla jakiegokolwiek innego czasu, w którym członkowie załogi lotniczej wykonują zadanie zlecone im przez operatora. Takie zadanie powinno być brane pod uwagę tylko dlatego, by podjąć postanowienie o czasie odpoczynku, jako o jednym z wielu czynników, które mogłyby prowadzić do zmęczenia.

4.2.2 Określenie nie sugeruje włączenia takich okresów, jak czas podróży członka załogi lotniczej z domu do miejsca pracy.

4.2.3 Ważnym elementem ochrony może być uznanie przez państwo i operatora prawa członka załogi lotniczej do odmowy dalszego pełnienia obowiązków, gdy wystąpi u niego zmęczenie w takim stopniu, że może to zagrazać bezpieczeństwu lotu.

4.3 Okres odpoczynku

Określenie to oznacza brak obowiązków i zmierza do odzyskania sił po zmęczeniu; za sposób, który służy do odzyskania sił odpowiada dana osoba.

5. Rodzaje ograniczeń

5.1 Ograniczenia są głównie związane z podziałem czasu; dla przykładu większość państw powiadamiających ICAO, określa ograniczenia czasu lotu w skali dnia, miesiąca i roku, a znacząca liczba państw również w skali kwartału. Wydaje się wystarczające przyjęcie ograniczenia w odniesieniu do doby. Trzeba jednak rozumieć, że takie ograniczenia będą istotnie różnić się, biorąc pod uwagę konkretne sytuacje.

5.2 Podczas formułowania regulaminów lub przepisów należy wziąć pod uwagę liczebność składu załogi oraz zakres różnych zadań, jakie należy wykonać z podziałem pomiędzy członków załogi; a w przypadku, gdy na pokładzie statku powietrznego znajdują się odpowiednie ułatwienia do zrobienia przerwy w czasie pełnienia obowiązków, że członek załogi może odpocząć w pozycji leżącej lub z pewnym stopniem prywatności, okres pełnienia obowiązków lotniczych może być wydłużony. W miejscach na ziemi, gdzie okres zmiany na służbie będzie wykorzystywany, wymagane jest zapewnienie odpowiedniego zaplecza do odpoczynku. Państwo i operator powinni także przywiązywać wagę do następujących czynników: pomoce nawigacyjne i łącznościowe; rytm cyklu praca/sen; liczba lądowań i startów; charakterystyki pilotażowe i osiągi statku powietrznego oraz warunki meteorologiczne.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

6. Tablica przykładowa

Dla przykładu pokazano tablicę, która ilustruje jedną z wielu form, przy pomocy której może być wprowadzona w życie Norma zawarta w Dziale II pkt.2.2.9.3.

<i>Załoga</i>	<i>Najdłuższy czas pełnienia obowiązków lotniczych w ciągu 24 h</i>	<i>Maksimum czasu lotu (godziny)</i>				<i>Okras odpoczynku</i>	
		<i>Dobowy (24 godziny)</i>	<i>Miesięcznie</i>	<i>Kwartalnie</i>	<i>Rocznie</i>	<i>Dobowy</i>	<i>Tygodniowy</i>
Pilot- dowódca							
1-szy oficer							

ZAŁĄCZNIK D. ZAOPATRZENIE W ŚRODKI MEDYCZNE

Uzupełniający do Działu II, Rozdział 4, pkt 4.2.2 lit. a.

Zestaw pierwszej pomocy

Poniższa lista stanowi wskazówki dotyczące typowego zestawu środków pierwszej pomocy przewożonych na pokładzie śmigłowca:

- spis treści,
- gaziki jałowe (opak. 10 sztuk),
- opatrunki: przylepce,
- opatrunki: gaza 7,5 cm na 4,5 cm,
- opatrunek: chusta trójkątna, agrałki,
- opatrunki: gaziki jałowe na oparzenia 10 cm na 10 cm,
- opatrunki: gaziki uciskowe sterylne 7.5 cm. x 12 cm,
- opatrunki: gaza jałowa 10.4 x 10.4 cm,
- plaster samoprzylepny jałowy (lub ekwiwalent),
- środek czyszczący do rąk lub chusteczki czyszczące,
- opaska ochronna na oko lub taśma,
- nożyczki 10 cm (jeśli zezwala prawo krajowe),
- plaster przylepny chirurgiczny 1.2 cm x 4.6 cm
- pęsety: do usuwania ciał obcych,
- rękawiczki jednorazowe (różne rozmiary),
- termometry (beztęciowe),
- maska resuscytacyjna typu „usta-usta” z zastawką jednokierunkową,
- podręcznik „Udzielanie 1-szej pomocy”, ostatnie wydanie,
- formularz ze zdarzenia medycznego - do wypełnienia.

Zaproponowane niżej leki mogą zostać włączone do zestawów pierwszej pomocy, jeżeli zezwalają na to przepisy krajowe:

- środki p/bólowe o działaniu łagodnym bądź umiarkowanym,
- środki p/wymiotne,
- środki udrażniające przewody nosowe,
- środki p/nadkwasocie,
- środki p/uczuleniowe.

Uniwersalny zestaw ochronny

Uniwersalny zestaw ochronny powinien być przewożony na pokładach śmigłowców, gdzie wymaga się obecności przynajmniej jednego członka personelu pokładowego. Zestaw taki wykorzystywany być może do uprzątnięcia potencjalnie zaraźliwych treści ustrojowych takich jak krew, mocz, wymiociny i odchody oraz do ochrony członków personelu pokładowego udzielającym pomocy potencjalnym chorym na chorobę zaraźliwą.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

Typowa zawartość zestawu:

- suchy proszek służący do przetworzenia wydzieliny sączącej z rany w granulaty krystaliczne,
 - środek grzybobójczy do stosowania zewnętrznego,
 - tampon ze środkiem odkażającym do stosowania na skórę,
 - maska chirurgiczna (prosta – na usta, lub złożona – na oczy),
 - rękawiczki chirurgiczne jednorazowego użytku,
 - fartuch ochronny,
 - duży ręcznik absorbujący,
 - łyżka zgarniająca ze skrobaczką,
 - worek jednorazowy na odpady,
 - instrukcje postępowania.
-

ZALĄCZNIK E. WYKAZ WYPOSAŻENIA MINIMALNEGO (MEL)

Uzupełniający do Działu II, Rozdział 4, pkt.4.1.2

1. Jeżeli odstępstwa od wymagań państwowych zawartych w certyfikacji statków powietrznych nie są dozwolone, statek powietrzny nie może wykonywać lotów do czasu, gdy wszystkie systemy i wyposażenie będą dostosowane do użytkowania. Doświadczenie potwierdza, że pewne niesprawności mogą być na krótki czas zaakceptowane, jeżeli pozostałe systemy użytkowe i wyposażenie zapewniają bezpieczeństwo użytkowania.
2. Państwo powinno wskazać, poprzez zatwierdzenie wykazu minimalnego wyposażenia systemy i urządzenia, które mogą nie pracować w pewnych warunkach lotu z zaznaczeniem, że żaden lot nie może być przeprowadzony, jeżeli nie pracują elementy wyposażenia lub systemy inne niż wyszczególnione w tym wykazie.
3. Wykaz wyposażenia minimalnego, zatwierdzony przez państwo operatora, jest więc konieczny dla każdego statku powietrznego i ma być opracowany na podstawie głównego wykazu wyposażenia minimalnego ustanowionego dla danego typu statku powietrznego przez organizację odpowiedzialną za projekt tego statku powietrznego w powiązaniu z państwem projektanta.
4. Państwo operatora powinno wymagać, by operator przygotował wykaz wyposażenia minimalnego opracowany tak, by umożliwić użytkowanie statków powietrznych z niepracującymi niektórymi systemami i elementami wyposażenia pod warunkiem, że utrzymany jest możliwy do zaakceptowania poziom bezpieczeństwa.
5. Wykaz wyposażenia minimalnego nie ma na celu dopuszczenie do użytkowania statków powietrznych przez nieokreślony czas z niesprawnymi niektórymi systemami i elementami. Głównym celem wykazu minimalnego wyposażenia jest dopuszczenie do bezpiecznego użytkowania statku powietrznego z niesprawnym systemem lub wyposażeniem w ramach kontrolowanego i solidnego programu napraw i wymiany części.
6. Użytkownicy muszą zapewnić, że żaden lot nie będzie rozpoczęty z wieloma niesprawnymi elementami znajdującymi się w wykazie minimalnego wyposażenia bez pokazania, że jakiegokolwiek relacje wzajemne pomiędzy niesprawnymi systemami lub elementami nie będą powodować niedopuszczalnego obniżenia poziomu bezpieczeństwa i/lub nadmiernego obciążenia pracą członków załogi.
7. Musi być także rozważona możliwość narażenia na dodatkowe niebezpieczeństwo uszkodzenia w czasie kontynuowania użytkowania z niesprawnym systemem lub wyposażeniem, w celu wykazania, że zostanie zachowany akceptowalny poziom bezpieczeństwa. Wykaz wyposażenia minimalnego nie może odbiegać od wymagań zawartych w części instrukcji użytkowania w locie dotyczącej ograniczeń ujętych w procedurach awaryjnych lub innych wymaganiach zdatości do lotu wydanych przez państwo rejestracji lub państwo operatora, chyba że odpowiednie władze w zakresie zdatości do lotu lub instrukcja użytkowania w locie stanowią inaczej.
8. System lub wyposażenie zaakceptowane na lot mimo niesprawności powinny być odpowiednio oznakowane, a wszystkie te elementy powinny być wpisane do pokładowego dziennika technicznego statku powietrznego w celu poinformowania załogi i personelu obsługi o niesprawnym systemie lub wyposażeniu.
9. W odniesieniu do każdego systemu lub elementu wyposażenia, który ma być zaakceptowany na lot mimo niesprawności, konieczne jest ustanowienie procedury obsługowej, która ma być zakończona przed lotem, a której celem jest neutralizacja lub izolacja tego systemu lub wyposażenia. Podobnie, może być potrzebne przygotowanie dla załogi odpowiedniej procedury w zakresie użytkowania.
10. Odpowiedzialność pilota-dowódcy w zakresie uznania zdatości do użytkowania samolotu z elementami zawierającymi defekty, zgodnie z wykazem minimalnego wyposażenia jest wyszczególniona w Dziale II, Rozdział 2, pkt 2.3.1.

ZAŁĄCZNIK F. CERTYFIKAT OPERATORA LOTNICZEGO I JEGO UPRAWOMOCNIENIE

Uzupełniający do Działu II, Rozdział 2, pkt. 2.2.1

1. Cel i zakres

1.1 Wprowadzenie

Celem tego Dodatku jest dostarczenie wskazówek odnośnie działań wymaganych przez Państwo w związku z wymogami dla certyfikacji operatora lotniczego wymienionych w Rozdziale 2, pkt 2.2.1, szczególnie w rozumieniu pomyślnego zakończenia i zapisu tych działań.

1.2 Wcześniejsze wymogi przed podjęciem Certyfikacji

Zgodnie z wymogiem pkt 2.2.1.4, wydanie certyfikatu operatora lotniczego (AOC) jest „zależne od wykazania” Państwu przez operatora, że jego organizacja, szkolenia, służby operacyjne i utrzymanie planów są wystarczające, biorąc pod uwagę istotę i rozwój operacji lotniczych do tego, by je utrzymać.

1.3 Standardowe praktyki certyfikacji

Państwo Operatora zgodnie z normą zawartą w 2.2.1.8 powinno wymagać ustanowienia systemu certyfikacji w celu zapewnienia zgodności z wymaganymi standardami dla poszczególnych rodzajów przeprowadzanych operacji. Kilka Państw rozwinęło zasady i procedury, by odpowiadały tym wymaganiom certyfikacji, które stanowią element rozwoju przemysłu. Podczas, gdy te Państwa nie rozwinęły ich praktyk certyfikacji w koordynacji z sobą, to ich praktyki są w dużej mierze podobne i jednolite w ich wymaganiach. Skuteczność ich praktyk została potwierdzona przez wiele lat, skutkując ulepszeniem zapisów bezpieczeństwa u Operatorów z całego świata. Duża liczba tych zastosowanych w praktyce certyfikacji została włączona do przepisów ICAO.

2. Wymagane techniczne dla oceny bezpieczeństwa

2.1 Zatwierdzenie i akceptacja działań

2.1.1 Certyfikacja i ciągły nadzór operatora lotniczego zawiera działania podjęte przez Państwo w kwestiach przedstawionych dla dokonywanego przeglądu. Działania mogą być zaklasyfikowane jako zatwierdzenia lub akceptacje, zależnie od rodzaju reakcji Państwa w stosunku do kwestii przedstawionych dla dokonywanego przeglądu.

2.1.2 Zatwierdzenie jest odpowiedzią Państwa na kwestie przedstawione dla dokonywanego przeglądu. Zatwierdzenie formułuje wniosek lub określa zgodność ze stosowanymi standardami. Zatwierdzenie będzie poświadczone przez podpis zatwierdzającego urzędnika, wydanie dokumentu lub świadectwa albo podjęcie przez Państwo innych formalnych działań.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2.1.3 Zezwolenie nie koniecznie wymaga odpowiedzi od Państwa na kwestie przedstawione dla dokonywanego przeglądu. Państwo może zaakceptować kwestie przedstawione dla dokonywanego przeglądu jako zgodne z obowiązującymi standardami, jeśli Państwo wyraźnie nie odrzuci całości lub części spraw poddanych przeglądowi, zwykle po zdefiniowanym czasie, po dokonaniu przeglądu/wydaniu raportu.

2.1.4 Fraza „zatwierdzone przez państwo” lub podobne wyrażenia używające słowa „zatwierdzenie” często są użyte w Rozdziale 2, Części III. Ustalenia wskazujące na rozpatrywaną kwestię, które pociągają za sobą jej zatwierdzenie lub przynajmniej „akceptację” przez Państwo, zdarzają się nawet częściej niż w Rozdziale 2, Części III. W dodatku do określonych wyrażen, Rozdział II Część III zawiera liczne odniesienia do wymagań, które — jako minimum — utworzyłyby konieczność odbycia przynajmniej przeglądów technicznych dokonanych przez Państwo. Ten Załącznik scala i przedstawia szczególne standardy i zalecone procedury w celu ułatwienia Państwu ich użycia.

2.1.5 Przed wydaniem zatwierdzenia lub akceptacji Państwo musi wykonać albo zarządzić ocenę technicznego poziomu bezpieczeństwa. Ocena musi:

- a) być dokonana przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje upoważniające ją do wydania takich ocen;
- b) być w zgodzie ze słowem pisanym i ujednoliconą metodologią; oraz
- c) tam, gdzie jest to niezbędne dla bezpieczeństwa, zawierać praktyczny pokaz aktualnych możliwości operatora lotniczego, które potwierdzą możliwość wykonywania takich operacji.

2.2 Wymóg przeprowadzenia pokazów poprzedzających akceptację

2.2.1 Standard 2.2.1.4 zobowiązuje Państwo Operatora — przed przeprowadzeniem certyfikacji operatora — by wymagać od operatora przeprowadzenia pokazów, które pozwolą Państwu właściwie/poprawnie ocenić organizację operatora, jego metody kontroli i nadzoru nad operacjami powietrznymi i organizacją obsługi technicznej. Pokazy te muszą być załącznikami do przeglądów lub podręczników instrukcji, rejestrów, ułatwień i wyposażenia. Niektóre z zatwierdzeń wymaganych przez tą część, takich jak zatwierdzenie do operacji w Kategorii III, ma istotne odniesienie do bezpieczeństwa, dlatego też przed wydaniem przez Państwo zatwierdzenia do tego typu operacji, musi być przeprowadzony pokaz potwierdzający zdolność do operacji w Kategorii III.

2.2.2 Podczas gdy określone metodologie i zakres wymaganych pokazów i ocen są w Państwach zróżnicowane, to w Państwach, w których przewoźnicy osiągają dobre notowania w zakresie bezpieczeństwa, proces certyfikacji w zasadzie jest jednolity. W Państwach wykwalifikowani inspektorzy przed wystawieniem AOC lub dodatkowych upoważnień do AOC poddają ocenie typowy przykład aktualnego szkolenia, obsługi i operacji.

2.3 Zapis procesu certyfikacji

2.3.1 Ważnym jest, by Państwo odpowiednio udokumentowało procesy certyfikacji, zatwierdzeń lub akceptacji. Państwo powinno wydać dokument w formie pisemnej, taki jak list albo dokument formalny jako oficjalny zapis podjętych działań. Te dokumenty w formie pisemnej muszą pozostać dotąd, póki operator korzysta z upoważnień, dla których wydano zatwierdzenie lub akceptację. Dokumenty takie są jednoznacznym poświadczeniem posiadania przez operatora upoważnień i są dowodem w przypadku, gdy Państwo i operator nie są zgodne co do operacji, dla których przeprowadzenia operator posiada zezwolenie.

2.3.2 Niektóre Państwa zbierają zapisy certyfikacji, takie jak inspekcje, pokazy, zatwierdzenia i dokumenty akceptacji do jednego archiwum i przechowują je, dopóki operator jest czynny. Inne Państwa zachowują te zapisy w archiwum zgodnie z podjętym procesem certyfikacji i nanoszą zmiany do akt w momencie aktualizacji lub akceptacji zatwierdzeń. Niezależnie od użytej metody, zapisy z certyfikacji są przekonującym dowodem na to, że Państwo — w odniesieniu do certyfikacji operatora — wywiązuje się ze swoich zobowiązań wobec ICAO.

2.4 Koordynacja operacji i ocena sprawności do lotu

Niektóre z odniesień do zatwierdzeń albo akceptacji w Rozdziale II Części III będą wymagały oceny operacji i oceny sprawności do lotu. Minimalne wymogi dla przeprowadzenia procesu zatwierdzenia dla operacji podejścia z wykorzystaniem ILS w Kategorii II i III, np. wymagają uzgodnienia przed przeprowadzeniem oceny przez specjalistów operacyjnych i technicznych. Lotniczy specjaliści operacyjni powinni poddać ocenie procedury operacyjne, szkolenia i kwalifikacje.

Załącznik F

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Lotnicy specjaliści techniczni powinni poddać ocenie statek powietrzny, niezawodność sprzętu, procedury obsługowe. Te oceny mogą być wykonane osobno, ale powinny zostać skoordynowane, by zapewnić, że wszystkie aspekty konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa zostały przedstawione, zanim wydano jakiegokolwiek zatwierdzenie.

2.5 Państwo Operatora i Obowiązki Państwa w którym dokonano rejestracji Operatora

2.5.1 Aneks 6, Część I, powierza odpowiedzialność dla wstępnej certyfikacji, wydania AOC i ciągłego nadzoru powietrznego nad operatorem lotniczym Państwu Operatora. Aneks 6, Część I wymaga, by Państwo Operatora brało pod uwagę albo działało zgodnie z wszelkimi zatwierdzeniami i akceptacjami Państwa Rejestracji. Stosownie do tych zastrzeżeń, Państwo Operatora musi zapewnić, że jego działania są zgodne z zatwierdzeniami i akceptacjami Państwa Rejestracji i że operator lotniczy spełnia wymagania postanowione przez Państwo Rejestracji.

2.5.2 Istotnym jest, by Państwu Operatora odpowiadały przygotowania poczynione na statkach powietrznych zarejestrowanych przez inne Państwo, które są używane przez operatora lotniczego, w szczególności w kwestii obsługi technicznej i przeprowadzonych szkoleń dla załogi. Państwo Operatora musi dokonać przeglądu tych przygotowań we współpracy z Państwem Rejestracji. Tam, gdzie stosowne, porozumienie przejęcia odpowiedzialności za nadzór przez Państwo Operatora od Państwa Rejestracji zgodnie z Artykułem 83 *bis* do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, musi być tak zaplanowane, by wykluczyć jakiegokolwiek nieporozumienia odnośnie kwestii podziału określonych obowiązków za nadzór wobec każdego z Państw.

*Uwaga. - Wskazówki dotyczące odpowiedzialności Państwa Operatora i Państwa Rejestracji w obszarze leasingu, najmu i wymiany są zawarte w Podręczniku Procedur dla Inspekcji Operacyjnych, Certyfikacji i Bieżącego Nadzoru Operacyjnego (Dokument 8335). Wskazówki dotyczące przeniesienia odpowiedzialności z Państwa Rejestracji na Państwo Operatora w nawiązaniu do Artykułu 83 *bis* są zawarte we Wskazówkach implementacji Artykułu 83 *bis* Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (Okólnik 295).*

3. Procedury zatwierżeń

3.1. Zatwierdzenia

Termin „zatwierdzenie” oznacza bardziej formalne czynności podejmowane przez państwo w odniesieniu do kwestii certyfikacji aniżeli określenia „akceptacja”. Niektóre państwa dla każdego „zatwierdzenia” wymagają od Prezesa Lotniczej Władzy Cywilnej lub wyznaczonego urzędnika niższego szczebla w Lotniczej Władzy Cywilnej wydania oficjalnego dokumentu. Inne państwa zezwalają na wydanie wielu dokumentów będących dowodem uzyskania „zatwierdzenia. Wydany dokument zatwierdzający i kwestie poruszane przez zatwierdzenie będą zależały od upoważnień przekazanych urzędnikowi. W takich Państwach władza podpisująca zatwierdzenia dla procedur, takich jak wykaz minimalnego wyposażenia dla określonego statku powietrznego jest przekazywana inspektorom technicznym. Bardziej złożone czy istotne zatwierdzenia są zazwyczaj wydawane przez urzędników wyższego szczebla.

3.2 Certyfikat operatora powietrznego (AOC)

3.2.1 Certyfikat AOC wymagany w Załączniku 6, Część III, Dział II, Rozdział 2, pkt. 2.2.1 jest oficjalnym instrumentem oficjalnym. Dział II, rozdział 2, pkt. 2.2.1.5 podaje wykaz informacji, które mają zostać zawarte w certyfikacie.

3.2.2 Obok zagadnień wymienionych w Dodatku 3, pkt 3, specyfikacje operacyjne mogą dodatkowo zawierać konkretne zezwolenia, takie jak:

- a) Operacje startu i lądowania z doraźnym przekroczeniem osiągow (with exposure time),
- b) Specjalne procedury podejścia (np. stromy gradientem podejścia, podejście precyzyjne ILS/PRM, podejście nieprecyzyjne LDA/PRM, podejście w przestrzeni RNP, itd.),

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- c) Operacje podejść precyzyjnych w III klasie osiągowej,
- d) Operacje w przestrzeniach o specjalnych procedurach (np. operacje w przestrzeniach o różnych jednostkach miar wysokości bądź różnych procedurach nastawiania wysokościomierzy).

3.3 Postanowienia wymagające zatwierdzenia

Następujące warunki wymagają albo dodają zatwierdzenie przez określone Państwo. Zatwierdzenie Państwa Operatora jest wymagane we wszystkich czynnościach certyfikacyjnych wymienionych poniżej, które nie są poprzedzone jedną lub większą ilością gwiazdek. Czynności certyfikacyjne wymienione poniżej, które są poprzedzone jedną lub większą ilością gwiazdek, wymagają zatwierdzenia Państwa Rejestracji (pojedyncza gwiazdka albo **) albo przez Państwo Projektu (podwójna gwiazdka albo ***). Jednakże Państwo Operatora powinno podjąć odpowiednie kroki w celu upewnienia się, że przewoźnicy, za których jest odpowiedzialne, stosują się do wszystkich obowiązujących ich zatwierdzeń wydanych przez Państwo Rejestracji i/lub Państwo Projektu jako dodatek do własnych wymagań.

- a) **Wykaz odstępstw od konfiguracji (CDL) (Definicje),
- b) **Główny Wykaz Wyposażenia Minimalnego (MMEL) (Definicje),
- c) Metoda ustalania minimalnych wysokości lotu (2.2.6.3),
- d) Metoda określenia minima operacyjnego heliportów (2.2.7.1),
- e) Czas lotu, czasy wykonywania obowiązków lotniczych, czasy odpoczynku (2.2.9.2),
- f) Wykaz Wyposażenia Minimalnego (MEL) konkretny dla śmigłowców (4.1.3),
- g) Operacje przy nawigacji w oparciu o charakterystyki systemów (5.2.2 b)),
- h) *Zatwierdzone organizacje obsługowe (6.1.2),
- i) *Program obsługi konkretny dla śmigłowców (6.3.1),
- j) Program szkolenia członków załogi lotniczej (7.3.1),
- k) Szkolenie w zakresie transportu towarów niebezpiecznych (7.3.1, Uwaga 5),
- l) Stosowanie urządzeń szkoleniowych do symulacji lotów, (7.3.2 a)), (7.4.2 i 7.4.4, Uwaga),
- m) Metoda kontroli i nadzoru nad służbami operacyjnymi (2.2.1.4 i 8.1),
- n) **Obowiązkowe czynności obsługowe i częstość ich wykonywania (9.3.2), i
- o) Program szkoleniowy dla osób przebywających w kabinie.

3.4 Postanowienia wymagające oceny technicznej

Pozostałe postanowienia w tej części wymagają, by Państwo dokonało oceny technicznej. Te postanowienia zawierają frazy „akceptowany przez Państwo”, „satisfakcjonujący dla Państwa”, „ustalony przez Państwo”, „uznany przez Państwo” i „określony przez Państwo”. Podczas, gdy ich zatwierdzenie przez Państwo nie jest konieczne, to te Standardy, po przeprowadzeniu określonego przeglądu i oceny, wymagają od Państwa przynajmniej zaakceptowania faktu ich wystąpienia przy wydaniu zatwierdzenia. Tymi postanowieniami są:

Załącznik F

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

- a) szczegóły listy kontrolnej, specyficznej dla śmigłowców (Definicja: Podręcznik użytkownika statku powietrznego i 4.1.4),
- b) szczegóły systemów specyficznych dla statków powietrznych (Definicja: Podręcznik użytkownika statku powietrznego i 4.1.4),
- c) materiał konieczny dla instrukcji użytkowania (2.2.2.2 i Dodatek 1),
- d) *obowiązki dotyczące obsługi u operatora specyficzne dla statków powietrznych (6.1.1),
- e) *metody obsługi i zwolnień (6.1.2),
- f) *instrukcja kontroli operatora (6.2.1),
- g) *obowiązkowa dokumentacja instrukcji kontroli operatora (6.2.4),
- h) *zdawanie relacji o doświadczeniu w obsłudze (6.5.1),
- i) *wprowadzenie niezbędnych czynności korygujących w obsłudze (6.5.2),
- j) *wymagania odnośnie modyfikacji i napraw (6.6),
- k) urządzenia szkoleniowe (7.3.1),
- l) kwalifikacje instruktorów (7.3.1),
- m) potrzeba szkoleń okresowych (7.3.1),
- n) stosowanie odpowiednich kursów i egzaminów pisemnych (7.3.1, Uwaga 4),
- o) stosowanie urządzeń szkoleniowych do symulacji lotów (7.3.2),
- p) rejestrowanie kwalifikacji załogi pokładowej (7.4.3.4),
- q) wyznaczenie przedstawicieli Państwa Operatora (7.4.4),
- r) *zmiany w instrukcji użytkowania w locie (9.1), i
- s) minimalna liczba stewardów i stewardess przydzielonych do określonego statku powietrznego (10.1).

4. Czynności podejmowane przy akceptacji

4.1 Akceptacja

4.1.1 Faktyczny zakres Państwowej oceny gotowości operatora do podjęcia pewnych operacji lotniczych powinien być znacznie ograniczony w porównaniu do Standardów wymagających zatwierdzenia. Podczas certyfikacji Państwo powinno się upewnić, że przed przeprowadzeniem operacji międzynarodowego zarobkowego przewozu lotniczego stosuje się do wszystkich wymagań Części III, Rozdziału II.

4.1.2 Pojęcie „akceptacja” jest używane przez niektóre Państwa jako oficjalny sposób potwierdzenia, że wszystkie krytyczne aspekty procesu certyfikacji operatora są przez Państwo podlegają rewizji przed oficjalnym wydaniem AOC. Używając tego pojęcia Państwa egzekwują swoje prawo ponownego dokonania przez inspektorów operacyjnych rewizji zasad i procedur wpływających na bezpieczeństwo w kwestiach operacyjnych. Faktyczne wykonanie czynności odzwierciedlających tę akceptację (przyjmując, że taki dokument został wydany) może być powierzona inspektorowi technicznemu, któremu przypisano tę certyfikację.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

4.1.3 Proces „akceptacji” jest dodatkiem do określonego zatwierdzenia; np. pewną ilość podręczników operacyjnych można zaakceptować mając do dyspozycji zestaw oficjalnie przyjętych czynności, podczas gdy inny fragment, taki jak wykaz wyposażenia minimalnego (MEL) konkretny dla określonego statku powietrznego, jest „zatwierdzony” przez oddzielny zestaw oficjalnie przyjętych czynności.

4.2 Wykaz potwierdzeń akceptacji

Niektóre Państwa używają wykazu potwierdzeń, dokumentując w ten sposób listę akceptacji, które stworzono dla określonego operatora. Jest to dokument potwierdzony przez operatora, który szczegółowo opisuje, odsyłając do konkretnych instrukcji operatora lub instrukcji obsługi, jak odnosi się/stosuje się do wszystkich obowiązujących regulacji Państwowych. Ten rodzaj dokumentu powołuje się na Dokument 8335, 3.3.2 e) i *Podręcznik zdatności do lotu* (Dokument 9760), Tom I, 6.2.1 c) 4). Podczas procesu certyfikacji i, jeśli zachodzi taka konieczność, również podczas powtórnego przeglądu, istnieje potrzeba użycia takiego wykazu potwierdzeń akceptacji, tak by można było odzwierciedlić zmiany wymagane przez Państwo w odniesieniu do zasad i procedur operatora. Ostatecznie wykaz potwierdzeń akceptacji jest dołączany do archiwum dokumentów certyfikacyjnych wraz z resztą dokumentów stanowiących o przebiegu procesu certyfikacji. Wykaz potwierdzeń akceptacji jest znakomitym sposobem pokazania, że certyfikacja operatora odbyła się w sposób właściwy i w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

4.3 Instrukcje operatora i instrukcje obsługi

4.3.1 Instrukcje operatora i instrukcje obsługi oraz jakiegokolwiek późniejsze zmiany musi zatwierdzić Państwo (2.2.2.2, 6.1.1, 6.2.4, 6.3.2). Państwo również uchwała minimalną zawartość tych instrukcji (9.2, 9.3,9.4 i Dodatek 1). Analogiczne części instrukcji obsługi poddane ocenie muszą zostać odnotowane w Państwowym przewodniku technicznym, przykładowo instrukcja zasad operacyjnych, instrukcja operacyjna statku powietrznego, podręcznik personelu pokładowego, przewodnik trasowy i podręcznik szkoleń. Niektóre Państwa wydają oficjalny instruktarz akceptujący każdą instrukcję i jakiegokolwiek późniejsze zmiany.

4.3.2 Państwowa ocena techniczna, oprócz zapewnienia, że wszystkie zawarte wymagania są uwzględnione, ma odpowiedzieć na pytanie, czy konkretne zasady i procedury pozwolą osiągnąć oczekiwany rezultat, np. wyszczególniony operacyjny plan lotu (Dodatek 1, 2.1.15) musi zapewnić kompletny przewodnik krok po kroku, koniecznie stosując się do 2.3 z uwzględnieniem treści/zawartości i zakres tych planów.

4.3.3 Stwierdzone działania w dziedzinie lotnictwa, takie jak aktualny zakończony operacyjny plan lotu dla załogi lotniczej i dyspozytorów lotu (jednakże nie jest to standardem)

5. Inne uwagi dotyczące zatwierdzenia i akceptacji

Niektóre państwa przewidują do zatwierdzenia lub akceptacji kilka istotnych dokumentów, zapisów lub procedur określonych w Załączniku 6, Część I, chociaż stosowne Standardy Załącznika 6 nie wymagają zatwierdzenia lub akceptacji w państwie operatora. Poniżej wymieniono kilka przykładów:

- a) program bezpieczeństwa (1.1.9);
- b) metoda uzyskiwania danych lotniczych (2.1.1);
- c) prawidłowość zapisów dotyczących paliwa i oleju (2.2.9);
- d) prawidłowość zapisów dotyczących czasu lotu, okresu pełnienia czynności lotniczych i okresu wypoczynku (2.2.10.3, 7.6, 10.4);
- e) prawidłowość dziennika obsługowego statku powietrznego (2.3.1 a) b) c));
- f) prawidłowość manifestu ładunkowego (2.3.1 d), e) i f));
- g) prawidłowość planu operacyjnego (2.3.1 g));
- h) metoda otrzymywania danych meteorologicznych (2.3.5.1 i 2.3.5.2);
- i) metody spełnienia wymagań składowania bagażu podręcznego (2.7);
- j) ograniczenia użytkowania śmigłowca ze względu na osiągi (3.2.4);
- k) metoda otrzymywania i stosowania danych o przeszkodach w okolicach heliportu (3.3);
- l) prawidłowość kart informacyjnych dla pasażerów (4.2.2 d));
- m) procedury nawigacji dalekiego zasięgu (5.2.1 b));
- n) zawartość pokładowego dziennika lotu (9.4)
- o) zawartość programu szkoleń w zakresie bezpieczeństwa (11.2).

Załącznik F

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

6. Uznawanie norm operacyjnych

Norma 2.2.1.4 nakłada wymóg, że ważność AOC musi zależeć od utrzymywania przez operatora norm związanych z certyfikatem (2.2.1.3), pod nadzorem państwa operatora. Sprawowanie nadzoru wymaga ustanowienia systemu ciągłego nadzoru dla zapewnienia, że wymagane standardy prowadzenia operacji są utrzymywane (2.2.1.8). Dobrym punktem początkowym do ustanowienia takiego systemu są roczne lub półroczne inspekcje, obserwacje i testy do ocenienia wymaganych zgód i akceptacji.

7. Zmiany do Certyfikatu Operatora Lotniczego

Certyfikacja operatora lotniczego jest procesem ciągłym. Kilku operatorów będzie usatysfakcjonowanych z biegiem czasu, wstępnymi zezwoleniami wydanymi z ich AOC. Rozwijający się rynek sprawi, że operator będzie zmieniał statki powietrzne i szukał zgód na nowe obszary wymagające innych zdolności. Dodatkowe oceny techniczne powinny być wymagane przez państwo przed wydaniem formalnych instrumentów, zatwierdzających jakiegokolwiek zmiany do pierwotnego AOC i innych upoważnień. Gdzie jest to możliwe, każdy wniosek powinien być „podparty” przy użyciu oryginalnego pozwolenia, jako podstawy do określenia zakresu oceny państwa przed wydaniem formalnego instrumentu.

ZAŁĄCZNIK G. SYSTEM DOKUMENTÓW DOTYCZĄCYCH BEZPIECZEŃSTWA LOTÓW

Uzupełniający do Działu II, Rozdział 1, pkt 1.1.8.

1. Wprowadzenie

1.1. Niniejszy materiał zawiera wskazówki dotyczące organizacji i rozwoju systemu dokumentów u operatora, dotyczących bezpieczeństwa lotów. Powinno być zrozumiałe, że system dokumentów jest spójnym procesem i że zmiany wprowadzone do każdego dokumentu wchodzącego do systemu mogą oddziaływać na całość systemu. Wytyczne stosowane do rozwoju dokumentów operacyjnych są tworzone przez państwo oraz źródła przemysłowe i są dostępne dla operatora. Jednakowoż może sprawiać trudności dla operatora zrobienie najlepszego użytku z tych wytycznych, jeżeli są one rozpowszechnione poprzez pewną liczbę publikacji.

1.2. Co więcej, wytyczne stosowane do rozwoju dokumentów operacyjnych zmierzają do skupienia się na pojedynczych aspektach opracowywania dokumentów, dla przykładu na formatowaniu i drukowaniu. Wytyczne rzadko obejmują całość procesu rozwoju dokumentów operacyjnych. W odniesieniu do dokumentów operacyjnych ważna jest zgodność między nimi oraz zgodność z przepisami, wymaganiami producenta i zagadnieniami czynników ludzkich. Jest również konieczne zapewnienie zgodności pomiędzy działami, jak również zgodność w zastosowaniu. Stąd wywierany nacisk na podejście integralne, oparte na rozumieniu dokumentów operacyjnych, jako systemu kompletnego.

1.3. Wytyczne w niniejszym Załączniku kierują główne spojrzenie na proces rozwoju dokumentów operatora, dotyczących bezpieczeństwa lotów, z zamiarem zapewnienia zgodności z Działem II, Rozdziałem 1, pkt 1.1.8. Te wytyczne są oparte nie tylko na badaniach naukowych, lecz także na najlepszych zastosowaniach przemysłowych z naciskiem na wysoki stopień odpowiedzialności użytkowej.

2. Organizacja

2.1. System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów ma być zorganizowany zgodnie z kryteriami, które zapewnią łatwy dostęp do informacji wymaganych do użytkowania w locie i na ziemi, zawartych w różnych dokumentach operacyjnych wchodzących w skład systemu, i które ułatwiają rozprowadzanie i korygowanie tych dokumentów.

2.2. Informacje zawarte w systemie dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów, powinny być pogrupowane zgodnie z ważnością i używaniem informacji w sposób następujący:

- a) informacje krytyczne z punktu widzenia czasu, tzn. informacje, które mogą zagrozić bezpieczeństwu użytkownika, jeśli nie będą dostępne natychmiast;
- b) informacje wrażliwe z punktu widzenia czasu, tzn. informacje, które mogą oddziaływać na poziom bezpieczeństwa lub na opóźnianie operacji jeżeli nie będą dostępne w krótkim czasie;
- c) informacje o częstym używaniu;
- d) informacje odniesienia tzn. informacje, które są wymagane w czasie użytkowania ale nie są objęte lit. b lub c jak wyżej; oraz
- e) informacje, które mogą być pogrupowane na podstawie odniesienia do tej fazy użytkowania, w której są użyte.

2.3. Informacje krytyczne powinny być umieszczone blisko początku i wyrażenie w systemie dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2.4 Informacje krytyczne, informacje wrażliwe i o częstym używaniu powinny być umieszczane na kartach w katalogach szybkiego wyszukiwania.

3. Ważność

System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów powinien być uprawnocniony przed udostępnieniem do użytku, w warunkach realistycznych. Uprawnocnienie powinno zawierać krytyczne spojrzenie na używane informacje w celu zweryfikowania ich skuteczności. Oddziaływania między wszystkimi grupami, które mogą wystąpić w czasie użytkowania powinny być także uwzględniane w procesie uprawnomocnienia.

4. Opracowanie

4.1 System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów powinien zachowywać spójność terminologiczną i w stosowaniu terminologii standardowej w odniesieniu do wspólnych pozycji i działań.

4.2 Dokumenty operacyjne powinny zawierać słownik terminów, akronimów i ich standardowych definicji, zaktualizowanych w oparciu o prawidłowe podstawy w celu zapewnienia dostępu do najbardziej aktualnej terminologii. Powinny być zdefiniowane wszystkie istotne nazwy i akronimy, stosowane w systemie dokumentacji lotniczej.

4.3 System dokumentacji dotyczącej bezpieczeństwa lotów powinien zapewniać ujednoczenie w zakresie wszystkich rodzajów dokumentów, uwzględniając styl zapisu, terminologię użytą grafikę i symbole oraz sformatowanie. Obejmuje to zgodność rozmieszczenia poszczególnych rodzajów informacji, zgodność użytych jednostek miar oraz zgodność użytych znaków umownych.

4.4 System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów powinien zawierać podstawowy indeks w celu szybkiego umiejscowienia, informacji zawartej w więcej niż jednym dokumencie operacyjnym.

Uwaga. – Podstawowy indeks musi być umieszczony na początku każdego dokumentu i składać się z nie więcej niż trzech grup indeksacyjnych. Strony zawierające informacje, które dotyczą sytuacji nienormalnych i awaryjnych muszą być włożone z przystosowaniem do dostępu bezpośredniego.

4.5 System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów, ma być zgodny z wymaganiami systemu jakości u operatora, jeśli to ma zastosowanie.

5. Dostępność

Operator powinien monitorować dostępność systemu dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotniczego, w celu odpowiedniego i racjonalnego używania tych dokumentów, w oparciu o charakterystyki środowiska operacyjnego oraz w sposób, który będzie odpowiedni operacyjnie i dla personelu operacyjnego. To obserwowanie powinno obejmować formalny system sprzężenia zwrotnego w celu określenia wkładu ze strony personelu operacyjnego.

6. Zmiana

6.1 Operator powinien rozwijać gromadzenie informacji, opinii i system kierowania korektami w celu zakwalifikowania informacji i danych ze wszystkich źródeł, odpowiednio do rodzaju prowadzonej operacji, uwzględniając w tym, ale nie ograniczając do; państwo operatora, państwo budowniczego, państwo rejestracji, producentów i sprzedawców wyposażenia.

Uwaga. – Producenci dostarczają informacji, dotyczących użytkowania poszczególnych statków powietrznych, w których kładą nacisk na systemy statków powietrznych w warunkach, które mogą nie w pełni odpowiadać wymaganiom operatorów. Użytkownicy powinni zapewniać, żeby takie informacje spełniały ich szczególnie oczekiwania oraz pochodziły od władz lokalnych.

Załącznik G

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

6.2 Operator powinien rozwijać system gromadzenia i rozpowszechniania informacji i opinii, uwzględniając:

- a) zmiany wynikające z zabudowy nowego wyposażenia,
- b) zmiany, które powstają w wyniku doświadczenia operatora,
- c) zmiany w sposobach postępowania i procedurach u operatora,
- d) zmiany w certyfikacie operatora, oraz
- e) zmiany w celu utrzymania ujednoliceń w całej flotyli.

Uwaga. – Operator powinien zapewnić, że filozofia współpracy w załodze, sposoby postępowania i procedury uwzględniają specyfikę danej operacji.

6.3 System dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów powinien być opiniowany:

- a) regularnie (co najmniej raz w roku),
- b) po ważniejszych wydarzeniach (połączenie przedsiębiorstw, nabycie, gwałtowny wzrost, spadek itp.),
- c) po zmianach technicznych (wprowadzenie nowego wyposażenia), oraz
- d) po zmianach w przepisach dotyczących bezpieczeństwa.

6.4 Operator powinien rozwijać metody przekazywania nowych informacji. Specyficzne metody powinny być odpowiednie do stopnia pilności przekazu.

Uwaga. – Ponieważ częste zmiany zmniejszają ważność nowych lub zmodyfikowanych procedur, pożądane jest zminimalizowanie zmian w systemie dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów.

6.5 Nowe informacje powinny być zaopiniowane i uprawomocnione, rozpatrując ich oddziaływanie na cały system dokumentów dotyczących bezpieczeństwa lotów.

6.6 Metoda rozpowszechniania nowych informacji powinna być odpowiednia do monitorowania w celu zapewnienia ich ważności dla personelu operacyjnego. System obserwacji powinien uwzględniać procedurę weryfikacyjną dotyczącą aktualności wiedzy personelu operacyjnego.

ZAŁĄCZNIK H. ZAWARTOŚĆ INSTRUKCJI OPERACYJNEJ

(Patrz Dział II, Rozdział 2, pkt 2.2.2.1)

1. Struktura

1.1 Instrukcja operacyjna, która może być wydana w oddzielnych częściach odpowiadających poszczególnym aspektom użytkowania, dostarczona zgodnie z Działem 2, pkt 2.2.2.1 powinna posiadać podaną niżej strukturę:

- a) zasady ogólne;
- b) informacje o użytkowaniu statku powietrznego;
- c) trasy i lotniska; oraz
- d) szkolenie.

1.2 Od dnia 1 stycznia 2006 r. instrukcja operacyjna, która może być wydana w oddzielnych częściach odpowiadających poszczególnym aspektom użytkowania, dostarczona zgodnie z Działem 2, pkt. 2.2.2.1 musi posiadać podaną niżej strukturę:

- a) zasady ogólne;
- b) informacje dotyczące użytkowania statku powietrznego;
- c) trasy i lotniska; oraz
- d) szkolenie.

2. Zawartość

Instrukcja operacyjna wymieniona w pkt 1.1 i pkt 1.2 musi zawierać przynajmniej poniższe:

2.1 Zasady ogólne

2.1.1 Instrukcje określające odpowiedzialność personelu operacyjnego właściwego dla prowadzenia operacji lotniczych.

2.1.2 Przepisy ograniczające czas lotu i czas wykonywania obowiązków lotniczych oraz zapewniające odpowiednie okresy wypoczynku dla członków załóg lotniczych i personelu pokładowego.

2.1.3 Wykaz wyposażenia nawigacyjnego, które ma być przewożone, łącznie z wymaganiami związanymi z operacjami, gdzie obowiązuje nawigacja w oparciu o charakterystyki systemów.

2.1.4 Okoliczności, w których ma być prowadzony nasłuch radiowy.

2.1.5 Metoda określania minimalnych wysokości lotu.

2.1.6 Metody określania minimów użytkowych heliportu.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

- 2.1.7 Środki ostrożności podczas uzupełniania paliwa z pasażerami na pokładzie.
- 2.1.8 Przygotowanie i procedury obsługi naziemnej.
- 2.1.9 Procedury dla dowódców obserwujących wypadek lotniczy, przedstawione w Załączniku 12.
- 2.1.10 Załoga lotnicza dla każdego typu operacji i ustalenie przekazywania dowodzenia.
- 2.1.11 Ścisłe określone instrukcje obliczania ilości paliwa i oleju, która musi być przewożona, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności jakie mogą wystąpić podczas użytkowania, włącznie z możliwością utraty ciśnienia i usterki jednego lub więcej zespołów napędowych na trasie.
- 2.1.12 Warunki, w których musi być używany tlen oraz ilość tlenu określona zgodnie z Działem II, Rozdziałem 2, pkt. 2.3.8.2.
- 2.1.13 Instrukcje kontroli załadowania i wyważenia.
- 2.1.14 Instrukcje prowadzenia i nadzoru czynności odladania i ochrony przed oblodzeniem.
- 2.1.15 Wykaz szczegółów operacyjnego planu lotu.
- 2.1.16 Standardowe procedury operacyjne (SOP) dla każdej fazy lotu.
- 2.1.17 Instrukcje użycia normalnych list kontrolnych i harmonogram ich użycia.
- 2.1.18 Procedury na wypadek zakłóconego (nieudanego) odlotu.
- 2.1.19 Instrukcje zachowania świadomości wysokości lotu.
- 2.1.20 Instrukcje wyjaśniania i przyjmowania zezwoleń ATC, szczególnie gdy dotyczą nadmiaru wysokości nad terenem.
- 2.1.21 Odprawa w załodze przed odlotem i rozpoczęciem podejścia.
- 2.1.22 Zapoznanie z trasami i heliportami docelowymi.
- 2.1.23 Warunki wymagane do rozpoczęcia lub kontynuowania podejścia według wskazań przyrządów.
- 2.1.24 Instrukcje wykonywania procedur precyzyjnych i nieprecyzyjnych podejść według wskazań przyrządów.
- 2.1.25 Przydział obowiązków dla załogi podczas lotu w nocy i procedury rozkładania obciążenia załogi pracą podczas lotu w nocy oraz podczas podejść i lądowań według wskazań przyrządów w warunkach IMC.
- 2.1.26 Informacje i instrukcje dotyczące przechwytywania cywilnych statków powietrznych obejmujące:
 - a) procedury dla dowódców przechwytywanych statków powietrznych przedstawione w Załączniku 2;
 - b) sygnały wzrokowe używane przez przechwytywane i przechwytywane statki powietrzne zawarte w Załączniku 2.
- 2.1.27 Szczegóły zapobiegania wypadkom lotniczym i program bezpieczeństwa lotów zapewniony zgodnie z Działem II, Rozdziałem 1, pkt 1.1.7, włącznie z określeniem polityki bezpieczeństwa i odpowiedzialności personelu.
- 2.1.28 Informacje i instrukcje przewozu towarów niebezpiecznych, obejmujące działania jakie należy podjąć w przypadku niebezpieczeństwa.

Załącznik H

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Uwaga. - Materiał przewodni do opracowania polityki i procedur dotyczących zdarzeń z towarami niebezpiecznymi na pokładzie statku powietrznego zawarte są w Poradniku postępowania w zagrożeniu statku powietrznego na skutek incydentu z towarami niebezpiecznymi (Dokument 9481).

2.1.29 Instrukcje i wskazówki dotyczące ochrony.

2.1.30 Lista kontrolna przeszukania statku powietrznego, wymagana w Dziale II, Rozdziale 11, pkt 11.1.

2.2 Informacje o użytkowaniu statku powietrznego

2.2.1 Ograniczenia certyfikacyjne i użytkowe.

2.2.2 Procedury normalne, nienormalne i awaryjne dla załogi lotniczej i odnoszące się do nich listy kontrolne wymagane przez Dział II, Rozdział 4, pkt 4.1.3.

2.2.3 Dane planowania lotu do planowania przed lotem i w czasie lotu dla różnych nastawień ciągu/mocy i prędkości.

2.2.4 Instrukcje i dane do obliczeń masy i wyważenia.

2.2.5 Instrukcje załadunku statku powietrznego i zabezpieczenia ładunku.

2.2.6 Systemy statku powietrznego, związane z nimi sterowniki i instrukcje ich użycia, zgodnie z wymaganiami Działu II, Rozdziału 4, pkt 4.1.3.

2.2.7 Wykaz wyposażenia minimalnego dla użytkowanych typów śmigłowców i określonych dozwolonych operacji, łącznie z wymaganiami związanymi z operacjami, gdzie obowiązuje nawigacja w oparciu o charakterystyki systemów.

2.2.8 Listy kontrolne wyposażenia ratowniczego i bezpieczeństwa oraz instrukcje ich użycia.

2.2.9 Procedury ewakuacji awaryjnej śmigłowca, obejmujące procedury dla poszczególnego typu, współpracę w załodze, wyznaczenie miejsc na wypadek niebezpieczeństwa oraz obowiązki w niebezpieczeństwie wyznaczone dla każdego członka załogi.

2.2.10 Procedury normalne, nienormalne i awaryjne do wykonania przez personel pokładowy, listy kontrolne do nich oraz wymagane informacje o systemach statku powietrznego, włącznie ze stanowiskiem w sprawie koniecznych procedur współpracy między załogą lotniczą i personelem pokładowym.

2.2.11 Wyposażenie ratunkowe i przetrwania dla różnych tras i niezbędne procedury sprawdzania ich normalnego działania przed startem, włącznie z procedurami określania wymaganej i rzeczywistej ilości tlenu.

2.2.12 Kod sygnałów wizualnych ziemia-powietrze do użycia przez rozbitków, zawarty w Załączniku 12.

2.3 Trasy i lotniska

2.3.1 Przewodnik trasowy, który zapewni, że załoga lotnicza będzie posiadać informacje dotyczące urządzeń łączności, pomocy nawigacyjnych, lotnisk, podejść, przylotów i odlotów według wskazań przyrządów, w zależności od operacji oraz wszystkie inne informacje, które operator może uznać za niezbędne do właściwego prowadzenia operacji lotniczych.

2.3.2 Minimalne wysokości lotu dla każdej trasy, po której ma odbyć się lot.

2.3.3 Minima użytkowe heliportu dla każdego z heliportów, którego użycie jako heliportu zamierzonego lądowania lub jako heliportu zapasowego jest prawdopodobne.

2.3.4 Podwyższenie minimów użytkowych heliportu w przypadku obniżenia jakości działania urządzeń podejścia lub urządzeń heliportu.

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

2.4 Szkolenie

2.4.1 Szczegóły programu szkolenia załóg lotniczych i wymagania przedstawione w Dziale II, Rozdziale 7, pkt 7.3.

2.4.2 Szczegóły programu szkolenia w obowiązkach personelu pokładowego wymaganego w Dziale II, Rozdziale 10, pkt 10.3.

2.4.3 Szczegóły programu szkolenia dyspozytorów lotniczych służb operacyjnych, jeśli są zatrudnieni w związku z metodą nadzoru nad lotami zgodnie z Dział II, Rozdział 2, pkt 2.2.

Uwaga. - Szczegóły programu szkolenia dyspozytorów lotniczych służb operacyjnych lotu zawarte są w Dziale II, Rozdział 8, pkt 8.2.

ZAŁĄCZNIK I. DODATKOWE WSKAZÓWKI DLA WYKONYWANIA OPERACJI NA ŚMIGŁOWCACH W 3 KLASIE OSIĄGÓW W WARUNKACH METEOROLOGICZNYCH LOTÓW WG WSKAZAŃ PRZYRZĄDÓW (IMC)

Uzupełniający do Działu II, Rozdział 3, pkt. 3.4 i Dodatek 2

1. Cel i zakres

Celem tego załącznika jest dostarczenie dodatkowych wskazówek odnośnie zdatności do lotu i wymogów operacyjnych opisanych w Dziale II, Rozdziale 3, pkt. 3.4 i Dodatku 2, które stworzono w celu spełnienia wszystkich poziomów bezpieczeństwa z przeznaczeniem dla zatwierdzonych operacji w 3 klasie osiągnięć w warunkach meteorologicznych lotów wg Wskazań przyrządów IMC.

2. Niezawodność silnika

2.1 Wymaganie ustanowione w Dziale II, Rozdziale 3, pkt. 3.4 i Dodatku 2, Paragraf 1 stanowiące o częstości utraty mocy powinno być ustalone w oparciu o dane z operacji zarobkowego przewozu lotniczego uzupełnione o odpowiednie dane z innych operacji o podobnym stopniu zagrożenia dla wykonywania operacji. Koniecznym do wydania osądu, jest posiadanie informacji w tym zakresie ze strony obsługi technicznej i powinno zawierać liczbę godzin dopuszczoną przez Państwo produkcji dla aktualnych powiązań/wariacji śmigłowiec/silnik, chyba że dodatkowe pomiary przeprowadzono lub doświadczenie zostało zdobyte na wystarczająco podobnych odmianach silnika.

2.2 Podejmując się oceny zdatności silnika, materiały powinno się czerpać ze światowej bazy danych o flocie, która by stanowiła miarodajne źródło powinna zawierać możliwie największą ilość operacji wprowadzonych przez posiadaczy Certyfikatu Typu i poddanych weryfikacji przez Państwo Produkcji jak to tylko możliwe. W celu rozwoju danych o zdatności silnika odgład raportowanie godzin lotu dla niektórych typów operacji nie jest obowiązkowe, można użyć odpowiednio przybliżonych wartości. Dane dla indywidualnych operatorów zatwierdzonych dla operacji zawierających kontrole tendencji i raportowanie zdarzeń także powinny być monitorowane i przedstawione do oceny Państwu Operatora w celu upewnienia się, że nie ma żadnych przesłanek, mogących sugerować o niesatysfakcjonującym poziomie doświadczenia operatora.

Kontrola tendencji dla silników powinna zawierać:

- a) Program kontroli zużycia oleju stworzony w oparciu o zalecenia producenta.
- b) Program kontroli stanu technicznego silnika opisujący parametry podlegające kontroli, sposobu gromadzenia danych i podejmowanych działań naprawczych, wszystkie one powinny być stworzone w oparciu o zalecenia producenta. Celem takiego monitoringu jest wykrycie we wczesnym stadium pogorszenia technicznego/osiągnięć silnika, umożliwiając w ten sposób podjęcie działań naprawczych zanim mogłyby to [przełożyć się na bezpieczeństwo wykonywania/mieć szkodliwy wpływ na wykonywanie] zamierzonych operacji.

Program zdatności swym zakresem powinien obejmować silniki i skojarzone z nimi systemy. Program zdatności dla silnika powinien zawierać ilość wylatanych godzin w określonym przedziale czasu i wartość odnoszącą się do tempa utraty mocy dla wszystkich przypadków opartych na odpowiednich zasadach statystycznych. Proces raportowania zdarzeń powinien zawierać wszystkie istotne elementy umożliwiające bezpieczne wykonanie operacji w warunkach meteorologicznych lotów wg wskazań przyrządów (IMC). Dane powinny być dostępne dla posiadacza certyfikatu typu i Państwa Produkcji tak, by mieć możliwość ustalenia, że zakładany poziom zdatności jest możliwy do osiągnięcia. Jakikolwiek utrzymujący się niekorzystny trend powinien skutkować jego natychmiastową oceną w porozumieniu z Państwem Produkcji i posiadaczami certyfikatu typu wraz z planem określającym czynności pozwalające przywrócić zakładany poziom bezpieczeństwa.

Uwaga. – Wybrany aktualny przedział czasu powinien odzwierciedlać globalny poziom zużycia ze wskazaniem na rolę, jaką odgrywa zebrane doświadczenie (np. nowe przypadki dodane do bazy wcale nie muszą mieć istotnego znaczenia z racji kolejnych obowiązkowych modyfikacji mających przełożenie na tempo utraty mocy). W krótkim okresie po prezentacji nowej odmiany silnika,

Załącznik 6 – Eksploatacja Statków Powietrznych

Część III

gdy całościowe zużycie silnika jest niskie, całkowite dostępne doświadczenie może być wykorzystane by spróbować wyszukać istotną średnią wartość dla przedziału czasu wynikającą ze statystyk.

Częstość utraty mocy powinna być wyznaczona jako średnia przesuująca się w kierunku odpowiedniego okresu. Częstość utraty mocy raczej, aniżeli częstość samoistnego wyłączenia się silnika podczas lotu, traktuje się jako bardziej stosowne dla śmigłowców wykonujących operacje w 3 klasie osiągnięć. W przypadku wystąpienia uszkodzenia na śmigłowcu wykonującym operacje w 1 lub 2 klasie osiągnięć, którego następstwem jest znaczna, ale nie całkowita utrata mocy jednego z silników, prawdopodobne jest, że nastąpi samoistne wyłączenie silnika jednak dostępna będzie wydajność wynikająca z autorotacji, która to pozostała moc w przypadku śmigłowców wykonujących operacje w 3 klasie osiągnięć może zostać wykorzystana do wydłużenia długości lotu ślizgowego.

3. Instrukcja operacyjna

Instrukcja operacyjna powinna zawierać wszystkie konieczne informacje istotne dla wykonywania operacji na śmigłowcach w 3 klasie osiągnięć w IMC. Powinna obejmować każde dodatkowe wyposażenie, procedury, szkolenia wymagane dla takich operacji, dla trasy i obszaru operacji i prawdopodobnych miejsc do lądowania.

4. Certyfikacja i recertyfikacja operatora

Proces certyfikacji lub recertyfikacji operatora ustanowiony przez Państwo Operatora powinien dawać gwarancje posiadania stosownych procedur dla sytuacji typowych, nietypowych/nienormalnych i awaryjnych, zawierających czynności konieczne do podjęcia w przypadku wystąpienia uszkodzenia silnika, systemów lub wyposażenia. W przypadku typowych wymagań dla procesu certyfikacji lub recertyfikacji powinno się dodatkowo uwzględnić następujące punkty mające odniesienie do operacji wykonywanych w 3 klasie osiągnięć:

- a) potwierdzenie osiągnięcia niezawodności silnika na śmigłowcu dla danego typu (patrz Dodatek 2, Paragraf 1),
- b) określone i odpowiednie procedury dla szkoleń i sprawdzianów opisanych w Dodatku 2, Paragraf 7,
- c) program obsługi poszerzony w swym zakresie o wyposażenie i systemy wyszczególnione w dodatku 2, Paragraf 2,
- d) MEL zmodyfikowany tak, by pokrywał swym zakresem wyposażenie i systemy konieczne do operacji w IMC,
- e) planowanie i minima operacyjne odpowiednie dla operacji w IMC,
- f) procedury dla odlotów i przylotów oraz jakichkolwiek ograniczeń dla tras/obszarów,
- g) kwalifikacje i doświadczenie pilotów,
- h) instrukcja operacyjna zawierająca ograniczenia, procedury awaryjne, trasy i obszary wykonywania operacji, MEL i typowe procedury związane z wyposażeniem wyszczególnionym w dodatku 2, Paragraf 2.

5. Wymagania dotyczące zezwoleń operacyjnych i programu obsługi

- 5.1 Zezwolenie pozwalające na podjęcie wykonania operacji na śmigłowcu 3 klasy osiągnięć w IMC określone w certyfikacie operatora lub równoważnym dokumencie powinno wskazywać w szczególności możliwe kombinacje płatowiec/silnik włącznie z przepisami stanowiącymi o bieżącym typie konstrukcji dla takich operacji, wskazywać określone śmigłowce i obszary lub trasy zatwierdzone dla takich operacji.
- 5.2 Instrukcja kontroli obsługi operatora powinna zawierać potwierdzenie certyfikacji dodatkowego wymaganego wyposażenia oraz programu zdatności i obsługi dla takiego wyposażenia włącznie z silnikiem.